

การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นางภริชญา เผือกพรหม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LITERACY CURRICULUM BASED ON CONTENT
AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH AND
PROJECT-BASED LEARNING APPROACH FOR UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Mrs. Phurichaya Puakprom

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดย	นางภุริชญา เพ็ญพรหม
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคอง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับเป็นส่วหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุขีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อลิศรา ชูชาติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยศวีร์ สายฟ้า)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทรงกลด คชเสนี)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ)

ภูริชญา เพื่อภพรหม : การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LITERACY CURRICULUM BASED ON CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH AND PROJECT-BASED LEARNING APPROACH FOR UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. ฤติรัตน์ ชูชนะโชติ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร. อัมพร ม้าคนอง, 278 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้ง ภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อประเมินคุณภาพของ หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับ ปัญหาและสภาพจริง และระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพของหลักสูตรโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปี ที่ 5 ใช้เวลาในการทดลอง 18 สัปดาห์ รวม 36 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัด การรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แบบสอบปากเปล่า และแบบเติมคำ จำแนกเป็น 2 ตอน ได้แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารในบริบทชีวิตจริง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร ได้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรสำหรับรายวิชาเพิ่มเติม วิชา ภาษาอังกฤษรอบรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ ความรู้ความ เข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารใน สถานการณ์ชีวิตจริง ความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มี หลักการ 4 ประการ คือ 1) ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรมผ่านการ ฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อได้รับโอกาสในการเชื่อมโยง ภาษาทั้ง 4 ทักษะ และวัฒนธรรมไปใช้ในประสบการณ์จริง นำไปสู่ความเข้าใจด้านภาษา เรียนรู้การใช้ภาษา และใช้ ภาษาเพื่อการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง 3) การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีระบบผ่านการเรียนรู้ เนื้อหาและการใช้ภาษาตามธรรมชาติ นำไปสู่การเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย 4) การเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านการ มีปฏิสัมพันธ์ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม

2. ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า การประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้ เป็นการประเมินคุณภาพเอกสาร หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินอยู่ในระดับดี การประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ ด้วยการประเมินการรู้ ภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินความก้าวหน้าการรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมี คะแนนความก้าวหน้าด้านกรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม ครั้งที่ 2 สูงกว่าครั้งที่ 1 ครั้งที่ 3 สูงกว่าครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และการประเมินหลังการใช้หลักสูตร ผลการประเมินความ คิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้บริหารสถานศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับดี

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน ปลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2559 ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5484233527 : MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: ENGLISH LITERACY / CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING / PROJECT-BASED LEARNING

PHURICHAYA PUAKPROM: DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LITERACY CURRICULUM BASED ON CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH AND PROJECT-BASED LEARNING APPROACH FOR UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR: ASST. PROF. RUEDEERATH CHUSANACHOTI, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. AUMPORN MAKANONG, Ph.D., 278 pp.

The purposes of this research were to develop an English Literacy Curriculum Based on Content and Language Integrated Learning and Project-Based Learning Approaches for Upper Secondary Students, and to evaluate the efficiency of the developed curriculum. The research procedure was divided into two phases: 1) development of a curriculum based on a real problem; and 2) effectiveness evaluation of a curriculum through implementation with the samples were M. 5 students. The duration of experiment was 18 weeks with the total of 36 hours. The research instrument was English Literacy Test pre-and post-tests in multiple choice, completion and essay divided into 2 parts 1) the part of English Knowledge Content and 2) English Communicative Skills in real life. The finding of this study were as follow:

1. The developed curriculum with its supplementary documents was developed and proposed as an elective course in a foreign language strand, level 4. The goals of the curriculum were to enhance Linguistic Knowledge, Linguistic Performance in language skills in real life and put effort persistently, Continual improvement and Self-directed learning. There are 5 principles which emphasized on

2. The results of the curriculum evaluation were Pre-implementation assessment. The curriculum was evaluated by experts. The result showed that this curriculum has high quality. The result of implementation with the English Literacy Test, it was found that; the students' ability increased. The result of the posttest of the English Literacy of the group was significantly different at .05 level. The assessment of English Literacy during the process found that the progress of the group was higher the second time than the first time, the progress the third time was higher than that the second time, and the third time was significantly higher than the first time at .05level. The Evaluation done after implementing the curriculum. The data showed that the students, teachers and School Director satisfactory scores were rated at high level.

Department: Curriculum and Instruction	Student's Signature
Field of Study: Curriculum and Instruction	Advisor's Signature
Academic Year: 2016	Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความอนุเคราะห์อย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรัตน์ ชุขณะโชติ ผู้ซึ่งเป็นมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้คอยชี้แนะ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมตลอดมา อีกทั้ง ช่วยแก้ปัญหาทั้งทางวิชาการและเรื่องอื่นๆ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ยังคอยกระตุ้นให้ผู้วิจัยเกิดการเรียนรู้ในทุก ๆ กระบวนการทำงาน ผู้วิจัยคงไม่สามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จได้หากขาดความเมตตากรุณาจากท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคะนอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ให้ความเอ็นดู ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมชี้แนะแนวทางการทำวิจัยและตรวจสอบเครื่องมือ ในครั้งนี้อย่างละเอียดตั้งแต่ต้น ตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลิศรา ชูชาติ ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ทรงกลด คชเสนี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลามาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะอันมีค่าเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ช่วยเติมเต็มให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และคณะอาจารย์ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำ อบรม สั่งสอน ชัดเกล้า และฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อการทำประโยชน์ให้กับสังคม

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น รวมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอขอบพระคุณ ครอบครัวเผือกพรหม ที่ได้ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ และเป็นแรงใจยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตที่มีให้ผู้วิจัยตลอดมา คอยเตือนผู้วิจัยให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนมาโดยตลอดจนกระทั่งถึงวันแห่งความสำเร็จ

คุณความดีอันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาและทดแทนบุญคุณของ บิดา มารดา ครูอาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	12
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	12
สมมติฐานการวิจัย.....	13
ขอบเขตของการวิจัย.....	14
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
1. การรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy).....	18
1.1 ความหมายของคำว่า การรู้ (Literacy).....	18
1.2 ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy).....	19
1.3 องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ (The Components of English Literacy).....	22
1.4 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง.....	29
1.5 การวัดและประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ.....	31
2. แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL).....	34
2.1 ที่มาของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา.....	34

2.2 ความหมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา.....	35
2.3 หลักการของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา.....	36
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา.....	42
2.5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา.....	45
3. แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL).....	46
3.1 ความเป็นมาและความหมายของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน.....	46
3.2 ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน.....	48
3.3 บทบาทของครูและผู้เรียนในการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน.....	51
3.4 องค์ประกอบของหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานเป็นฐาน.....	54
3.5 ประเภทของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน.....	54
3.6 ขั้นตอนของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน.....	55
3.7 ประโยชน์ของการเรียนรู้ของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน.....	57
4. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร.....	58
4.1 ความหมายของหลักสูตร.....	58
4.2 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	59
4.3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร.....	60
4.4 แนวคิดและหลักการการพัฒนาหลักสูตร.....	64
4.5 หลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered Curriculum).....	67
4.6 กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR).....	69
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	72
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	74

6. กรอบแนวคิดการวิจัย	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	82
1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	82
1.2 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	84
1.3 การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	85
1.4 การศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	86
1.5 การศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหากับภาษา (CLIL) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL).....	87
ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง)	90
2.1 ร่างเอกสารหลักสูตร.....	91
2.2 จัดทำเอกสารหลักสูตร	94
2.3 จัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร	115
2.4 การประเมินเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร	116
2.5 การปรับปรุงเอกสารหลักสูตร	117
ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน	120
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร	121
3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	121
3.2. การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	122
3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	144

3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	145
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร	146
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	149
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	150
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของการใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการ เนื้อหาภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	165
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	186
สรุปผลการวิจัย	190
อภิปรายผลการวิจัย	194
ข้อเสนอแนะ	204
รายการอ้างอิง.....	207
ภาคผนวก	215
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	216
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตัวอย่างแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ.....	218
ภาคผนวก ค เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร.....	224
ภาคผนวก ง แบบประเมินคุณภาพของเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร.....	270
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	278

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เปรียบเทียบแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มุมมองของผู้เรียนและครู.....	50
ตารางที่ 2 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้	103
ตารางที่ 3 การกำหนดการประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน	114
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ.....	125
ตารางที่ 5 แบบวัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ	126
ตารางที่ 6 แบบวัดด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	127
ตารางที่ 7 เกณฑ์ประเมินทักษะการพูด	128
ตารางที่ 8 เกณฑ์ประเมินทักษะการเขียน	129
ตารางที่ 9 แสดงการสอบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ	135
ตารางที่ 10 เกณฑ์ประเมินทักษะการฟัง.....	136
ตารางที่ 11 เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่าน	137
ตารางที่ 12 สรุปการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	143
ตารางที่ 13 สรุปตารางการวิเคราะห์ข้อมูล.....	146
ตารางที่ 14 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรรายวิชา.....	155
ตารางที่ 15 การกำหนดการประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน.....	164
ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม	166
ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร	167
ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรู้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างก่อนและหลังการใช้หลักสูตร ด้านความสามารถในการใช้ภาษา	168

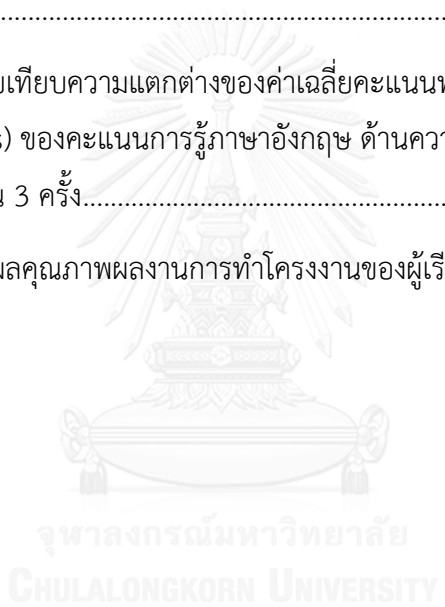
ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการ การรู้ภาษาอังกฤษ
ระหว่างการใช้หลักสูตร ทั้ง 3 ครั้ง ในภาพรวม 169

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการ รายคู่ (Paired
Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม จำแนกตามช่วงเวลา
(N=36)..... 170

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ (Paired
Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ระหว่าง
เรียน 3 ครั้ง 170

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ (Paired
Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษา
ระหว่างเรียน 3 ครั้ง..... 171

ตารางที่ 23 การประเมินผลคุณภาพผลงานการทำโครงการของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม 179

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 การรู้ภาษาอังกฤษสำหรับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ โดยการใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	28
แผนภาพที่ 2 แบบจำลอง CLIL การสอนแบบต่างๆ (Bentley, 2010: 6).....	37
แผนภาพที่ 3 แบบจำลองการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา	38
แผนภาพที่ 4 กรอบแนวคิด 4Cs ของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Coyle, Hood และ Marsh, 2010: 41)	40
แผนภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ของการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการใช้ภาษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Coyle, Hood และ March, 2010: 60)	42
แผนภาพที่ 6 ภาษาแห่งการเรียนรู้ (Language of Learning) (Coyle, Hood และ March, 2010: 60).....	43
แผนภาพที่ 7 ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning) (Coyle, Hood และ March, 2010: 62).....	44
แผนภาพที่ 8 ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning) (Coyle, Hood และ March, 2010: 63)	44
แผนภาพที่ 9 องค์ประกอบของหลักสูตรที่มา: ปรับปรุงมาจาก Ornstein and Hunkins (1993 : 233).....	60
แผนภาพที่ 10 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (อ้างอิงใน Oliva, 2009: 130).....	61
แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexanderและ Lewis.....	62
แผนภาพที่ 12 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor ,Alexander and Lewis (Figure 5.3p.135, Developing the Curriculum).....	62
แผนภาพที่ 13 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	79
แผนภาพที่ 14 ขั้นตอนการวิจัย.....	80

แผนภาพที่ 15 การออกแบบหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร.....	90
แผนภาพที่ 16 กรอบแนวคิดทฤษฎี.....	93
แผนภาพที่ 17 การสังเคราะห์หลักการของหลักสูตร.....	96
แผนภาพที่ 18 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ.....	98
แผนภาพที่ 19 การกำหนดผลการเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ.....	100
แผนภาพที่ 20 แนวทางการจัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร.....	115
แผนภาพที่ 21 การประเมินคุณภาพหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ.....	120
แผนภาพที่ 22 สรุปกระบวนการขั้นตอนกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด.....	148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ อีกทั้งมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220) ซึ่ง Crystal (2002) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า เป็นสื่อกลางในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดและรับข้อมูลข่าวสาร ทั้งยังเป็นภาษาหลักที่ชาวต่างชาติใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุด จนกระทั่งกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (International Language) หรือภาษาสากล (Global Language) สอดคล้องกับ Richards (1994; 25) และ Hughey et. al., (1983; 47) ที่กล่าวว่า คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสดีในสังคมเพราะสามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และสถานการณ์โลก อีกทั้งภาษาอังกฤษช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ และสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง ตามบริบทและสถานการณ์

ดังจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลของสังคมโลกยุคปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน จึงกลายเป็นความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งตัวผู้เรียนเองและผู้ปกครองต่างตระหนักดีว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดวิชาหนึ่ง (Rossner and Bolitho, 1990: 5) ในสังคมไทยมีการยอมรับภาษาอังกฤษมากขึ้น ใครก็ตามที่พูดได้สื่อสารได้ เท่ากับเป็นกำไรชีวิต เป็นใบเบิกทางให้ทำอาชีพต่าง ๆ ได้ จากการที่ทุกคนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษนี้เอง ทำให้พัฒนาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วโลกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอนและผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ, 2551) ได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มีเป้าหมายสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษว่า เมื่อผู้เรียนเรียน

ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 221)

สอดคล้องกับจุดเน้นของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในการขับเคลื่อนหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ด้านทักษะและความสามารถของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีจุดหมายเพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ เน้นเพิ่มเติมความสามารถด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้ ทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ตามช่วงวัย (ROADMAP จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อขับเคลื่อนหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล, 2553)

ดังนั้น การจัดการศึกษาโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถเชื่อมโยงความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม และสามารถประเมิน การเรียนรู้ของตนเองได้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางภาษา สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือแสวงหา ความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบท และสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

การรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต ประจำวัน มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ และมี การพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเอง รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Sampson, อ้างอิงใน Bell, 1990: 126-132, Bell, 1991; Bereiter และ Scardamalia 1990: 35-36; Aronoff, 1994: 68; Hurley และ Tinajero, 2001: 3-4; August และ Shanahan, 2006: 5-6; Meltzer และ Jackson, 2010: 1) สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานแห่งรัฐออนตาริโอ ประเทศแคนาดา (The Ontario Curriculum, 2007) ที่ให้นิยามของ การรู้ภาษาอังกฤษ ว่าหมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเฉพาะของรายวิชาในหลักสูตร มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สามารถสื่อสารและประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในบริบทที่มีความ หลากหลายได้ นอกจากนี้ Cummins (อ้างอิงใน Bell, 1990: 9) และ Karn (2000: 38-40) ได้ให้ความสำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษ ไว้ว่า ในปัจจุบันผู้เรียนต้องใช้ความรู้ทางภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน การที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด

อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษไปแสวงหาความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ซึ่งหมายความว่า ก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียน จะได้เรียน ภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 9 ปี และมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรเรื่อยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่จากผลการสอบระดับชาติและนานาชาติ และผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การพัฒนาการรู้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ผู้เรียน ยังไม่รู้ภาษาอังกฤษ และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) พบว่า คะแนน เฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 –2558 คิดเป็นร้อยละ 25.35, 23.44 และ 24.98 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกปี (สถาบันการสอบทางการศึกษา แห่งชาติ, 2558)

ในทำนองเดียวกัน หากพิจารณาการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ O-NET ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ ปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555 คิดเป็นร้อยละ 26.15 และ 26.08 เมื่อพิจารณาผลการสอบในสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระการ เรียนรู้ (สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก) พบว่า นักเรียนได้คะแนนร้อยละ 31.82, 18.72, 23.46 และ 28.43 ตามลำดับ (สถาบันการสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) เห็นได้ว่า ผู้เรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ทุกกลุ่ม สาระ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรัตน์ วัฒนาธร (2547), ปราโมทย์ นาสารีย์ (2548), บุญสม ทับสาย (2549), วราภรณ์ เลาหวิโรจน์ (2551) และสรญา สาระสุภาพ (2553) ที่พบว่า คุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เนื่องจากมีตัวบ่งชี้ หลายตัว ที่แสดงให้เห็นว่า การจัดการกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ยังไม่ประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ในด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย เมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล จาก การวัดด้วยข้อสอบมาตรฐาน TOEFL (The Test of English as a Foreign Language) ประจำปี 2011 จาก ETS (Educational Testing Services) พบว่า ผู้เรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยผลการสอบ TOEFL อยู่ที่ 450 คะแนน หรืออยู่ในลำดับที่ 116 จากทั้งหมด 163 ประเทศ ในขณะที่เพื่อนบ้าน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา และสหภาพพม่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ประมาณ 500 คะแนน และสหพันธรัฐมาเลเซียและสาธารณรัฐสิงคโปร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 550

คะแนน (The Nation, 28 กุมภาพันธ์ 2556) ผลการสอบแสดงให้เห็นถึงการขาดคุณภาพของผู้เรียนไทยและการจัดการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษ

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิเคราะห์ผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งการปฏิบัติการสอนจริงสรุปได้ว่า ปัญหาส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดตามที่หลักสูตรต้องการ พบว่า ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถนำความรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง หรือในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เรียนในห้องเรียนได้ อีกทั้ง ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัว เนื่องจากเนื้อหาที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนห่างไกลจากการดำเนินชีวิตจริงของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความท้อถอยและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ, 2543; เทพนคร ทาคง, 2546; จุไรรัตน์ สุดรุ่ง, 2547 และธนชาติ หล่อนกลาง, 2550)

นอกจากนี้ ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังแสดงให้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกโรงเรียนใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร แต่สำหรับการจัดและเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่เอกสารประกอบการสอน หนังสือ คู่มือครู ที่แต่ละโรงเรียนได้คัดเลือกเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่าแม้โรงเรียนจะจัดการเรียนรู้ได้ตามตัวชี้วัด แต่ถ้ามองถึงการปฏิบัติแล้ว กลับพบว่า มีองค์ประกอบของหลักสูตรด้านการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนเลือกใช้ซึ่งไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การขาดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้มีรายวิชาที่ 1) มุ่งเน้นทฤษฎี

ไวยากรณ์2) เน้นการอ่านและการเขียน ไม่มีรายวิชาใดที่เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) เข้าด้วยกันภายใต้บริบทการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่ง Tyler (1949) กล่าวไว้สรุปได้ว่า โรงเรียนควรจัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ และควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือทำ สอดคล้องกับ Oxford (2001 อ้างอิงจาก จูไรรัตน์ สดรุง, 2547; 3) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเหมือนการ ถักทอเส้นด้ายจะต้องผูกร้อยไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จะนำไปสู่การสื่อสารที่ได้ผลนั้น ทักษะเหล่านี้ควรจะได้รับ การถักทอไปพร้อมๆ กันในระหว่าง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเรียกว่า การบูรณาการทักษะ และจากการศึกษา ของ Chitravelu (1980), Hatchinson และ Waters (1987) และณัฐชยา เฉลยทรัพย์ (2545) พบว่า หลักสูตรหนึ่งๆ ควรรวมหรือบูรณาการหลายทักษะเข้าด้วยกันหรือควรสอนหลายๆ ทักษะไปพร้อม ๆ กันเพราะหลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ได้จริง ควรมีลักษณะเป็นองค์รวมและเน้น การฝึกสถานการณ์จริง นอกจากนี้ Black และ Kiehnoff (1996) ได้เสนอให้จัดการเรียนการสอน ทุกทักษะภาษาในหลักสูตรภายใต้หัวข้อเดียวกัน

ประเด็นที่สอง จากการคัดเลือกเนื้อหาแต่ละรายวิชาในหลักสูตร ได้กำหนดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นหลักทฤษฎีไวยากรณ์ภาษา ขาดการฝึกปฏิบัติ และการฝึก ประสบการณ์ในการนำความรู้ไปใช้อย่างเพียงพอ อีกทั้งไม่ได้ส่งเสริมและเอื้อให้ผู้เรียนเกิด การฝึกทักษะการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ หรือสื่อความหมายได้ ซึ่ง Lee (2005) กล่าวว่า ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษา เท่านั้น เพราะผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนคือผู้เรียนต้องท่องจำกฎหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกกำหนด ไว้ในหลักสูตรที่ห่างไกลและไม่เชื่อมโยงกับชีวิตและประสบการณ์ของผู้เรียน อีกทั้ง ไม่ส่งเสริม การพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับ Alvermann และ Phelps (1998, อ้างอิง ใน Sandra และJosefina, 2001: 86-87) กล่าวว่า การรู้เนื้อหา (Content Literacy) ในบริบท ของการรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะเพื่อเรียนรู้เนื้อหาเรื่องใด เรื่องหนึ่ง แล้วนำความรู้ทางด้านภาษาที่เรียนไปใช้ให้เหมาะสมในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือ แสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบทและสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ จากงานวิจัยของ สายพิน หัวเมือง (2545) และ สุวิมล ต่ออภิชาติตระกูล และคณะ (2549) พบว่า การคัดเลือกเนื้อหาที่มุ่งเน้นไปที่โครงสร้างไวยากรณ์ โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบในเนื้อหา ให้ผู้เรียนเรียนรู้ โดยการท่องจำมากกว่าความเข้าใจ ส่งผลให้ผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อความหมาย ที่แท้จริงได้

ประเด็นสุดท้าย การคัดเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ หนังสือ หรือคู่มือครู ที่ถูกกำหนดให้ใช้เป็นเอกสารหลักในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ในรายวิชาต่างๆ พบว่า เนื้อหา ในหนังสือแบบเรียน เป็นเนื้อหาที่ใช้บริบทต่างประเทศ ยังไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงเพราะเนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียน เชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับบริบทจริง (Authentic Context) ได้ค่อนข้างยาก เป็นผลให้ผู้เรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน และไม่เห็นถึงความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อชีวิตประจำวัน ของตนเอง ซึ่ง Broudy (1977) ได้กล่าวว่า หากความรู้ที่เรียนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถือเป็นการเปล่าประโยชน์ที่จะสอนความรู้และทักษะเหล่านั้นแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ธนชาติ หล่อนกลาง (2550) ที่กล่าวว่า เพราะบริบทหรือเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนศึกษายังไม่เกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์เดิมส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ไม่เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปตอบคำถามในการสอบมากกว่าการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนและการสื่อสาร ในชีวิตจริง เมื่อประสบการณ์เดิมของผู้เรียนทั้งในด้านการรับรู้ภาษา (Receptive Skills) และ การใช้ภาษา (Productive Skills) ต้องเรียนภาษาอังกฤษด้วยความรู้สึกลึกเพื่อมีความรู้สำหรับการสอบ การเรียนด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้เรียนด้วยความจำเป็น ผู้เรียนไม่มีความสนใจที่แท้จริงในการเรียนรู้ หรือฝึกปฏิบัติ ทำให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษถูกจดจำได้ในช่วงระยะเวลาสั้นเท่านั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 4; นงสมร พงษ์พานิช, 2550: 94; Stevic, 1976: 119 และ Scarcella, 2003: 6)

3. ด้านผู้เรียน

การมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่เห็นความสำคัญและขาดแรงจูงใจ ในการเรียนภาษา ไม่นำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ เจตคติจึงเป็นตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สองซึ่ง สอดคล้องกับ Gardner และ Lambert (1972) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอันเป็นผล สืบเนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา คือ เจตคติของผู้เรียน (Bloom, 1976: Skehan, 1989: 1-4; Sparks และ Ganschow, 1991: 3-15; Marsh, 2002 และ รุ่งระวี สมะวรรณนะ, 2553: 8)

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขและเร่งดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน ดังนั้น แนวทางหนึ่งที่ได้ทำคือการพัฒนาหลักสูตร

รายวิชาภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นต้องคำนึงถึงการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางภาษาอังกฤษ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม (Cummins อ้างอิงใน Bell, 1990: 9) ด้วยเหตุผลดังกล่าว การวางแผนหลักสูตรจำเป็นต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงของชีวิต (Real-life Situations) ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มีบริบทใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน มีเครื่องมือให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ ทั้งการนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่กันไป และการพัฒนาทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน ผ่านการฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างมากพอที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในโลกลงชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับแนวคิดด้านการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนของ Dewey (1966), Church (1998), Lee (2005) และชัยอนันต์ สมุทวณิช (2543) กล่าวไว้ สรุปได้ว่า หลักสูตรที่ดีควรเป็นหลักสูตรที่ปรับให้เข้ากับชีวิตและความต้องการของนักเรียน และให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ อีกทั้งควรเน้นการจัดประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความหมาย ผู้เรียนเห็นคุณค่าและเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่า แนวคิดทฤษฎีที่น่าจะสามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ คือ ผสมผสานการแนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวความคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

แนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) เป็นแนวคิดหนึ่งในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษ ที่มีรากฐานมากจากทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคม (Sociocultural Theory) ของ Vygotsky (1978: 86) ที่เชื่อว่า การเรียนภาษาได้ดั้นนั้น พัฒนาการและการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม โดยให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและมุมมองทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อพัฒนาการทางปัญญา ภาษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์โดยการทำงานร่วมกันจะทำให้บุคคลได้คิดและถ่ายทอดความคิดนั้นออกมา ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติ และการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ โดยการใช้นี้เนื้อหาในสภาพจริง ทำให้เกิดพัฒนาการทางปัญญา ดังเช่นที่ Marsh (2004) ได้กล่าวไว้ว่า “แนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาของตนเอง ได้อย่างเป็นธรรมชาติ จนรู้สึกว่

ตนเองไม่ได้เรียนภาษาแต่กำลังใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่กำลังเรียน” ซึ่งบางครั้งเรียกวิธีสอนแบบนี้ว่า การศึกษาที่เน้นสองทาง (Dual-focused Education) โดยมีจุดมุ่งหมายสองอย่างคือ พัฒนาเนื้อหาวิชานั้นๆ และพัฒนาทักษะทางภาษา (Coyle, 2005) ตามรูปแบบ 4Cs คือเนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) การคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture)

Coyle, Hood และ Marsh (2010) อธิบายว่า แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและเนื้อหาต่างๆ นอกเหนือจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไปพร้อมๆ กัน เป็นวิธีการที่บูรณาการทั้งการสอนเนื้อหาในหลักสูตรและการสอนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่เข้าด้วยกัน สอดคล้องกับ Mohan (1986) ที่ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ประสบความสำเร็จว่า ไม่ควรสอนเฉพาะทักษะทางภาษาเท่านั้น ควรเน้นเนื้อหาแบบบูรณาการไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านกิจกรรมการฝึกปฏิบัติที่หลากหลาย นอกจากนี้ แนวคิดดังกล่าวยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ลดความวิตกกังวล มีความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ทำให้มีเจตคติที่ดี และมีความมั่นใจในการเรียนรู้มากขึ้น

Mehisto, Marsh และ Frigols (2008) กล่าวไว้ สรุปได้ว่า แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนที่เกี่ยวข้องกับบริบทของวัฒนธรรม (Culture) หรือสังคม (Community) ท้องถิ่นที่ใกล้ตัวนักเรียนมาบูรณาการในเนื้อหา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเข้ากับการเรียนรู้อัตโนมัติตามหลักสูตร ซึ่งการเรียนรู้อัตโนมัติเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นผ่านการฝึกฝนประสบการณ์การใช้ทักษะทางภาษาในบริบทจริง การสื่อสารโดยเน้นกระบวนการที่หลากหลาย และกระบวนการสะท้อนการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น ความรู้และทักษะใหม่พัฒนาผ่านการเรียนรู้โดยตนเอง รวมถึงการให้ผลสะท้อนหรือผลการวิเคราะห์ที่ร่วมมือกันระหว่างบุคคล จุดเน้นหลักอยู่ที่การช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในระยะยาว โดยเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้ ทักษะ และทัศนคติเดิมที่มีอยู่ ซึ่งความจำระยะยาวของผู้เรียนได้จากการรับความรู้ใหม่ในเชิงที่ประยุกต์เข้ากับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องในบริบทที่มีเนื้อหาสาระมากพอ การอภิปราย การแสดงผลสะท้อน และสร้างข้อสรุป ซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและประยุกต์ต่อจากประสบการณ์เดิมนั้น ช่วยเสริมสร้างให้การเรียนรู้คงทนยิ่งขึ้น

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา พบว่า แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจึงเป็นการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีศักยภาพและ

สามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาอังกฤษได้ตามธรรมชาติ (รุ่งระวี สมะวรรณะ, 2553) ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาในหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจและสามารถเข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษาได้ดี มีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษ เพิ่มพูนและพัฒนาทวิวิธีในการสื่อสารและการเรียนภาษา ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) จากประสบการณ์ ซึ่งเน้นการค้นพบความรู้ (Discovery) ค้นพบความจริงด้วยวิธีสืบสอบ (Inquiry Method) โดยการบูรณาการสาระความรู้ต่างๆ ที่อยากรู้ให้เอื้อต่อกัน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Janassen, 1991: 29) สอดคล้องกับ Stoller (1997), Thomas et al., (1999), The Buck Institute of Education (online), Hargis (2005) และ Bender (2012) กล่าวไว้ สรุปได้ว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเป็นลักษณะการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เน้นความรู้ ความเข้าใจในความคิดรวบยอด และหลักการที่สำคัญของหลักสูตร คือ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (Guzdial, 1998) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นสัมพันธ์กับชีวิตจริง ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตัวเองอย่างลุ่มลึกในการศึกษาหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ ได้ใช้ความรู้ทักษะและประสบการณ์ของตนเองในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน (William, 2012) อีกทั้ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา การทำงานแบบร่วมมือ และการสื่อสารที่ดี (SRI, 2000)

Ruschoff (2001) และ Larmer และ Mergendoller (2010: 34-37) ได้อธิบายว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเน้นประเด็นปัญหาที่เป็นปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิต โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา มีการวางกรอบของภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการเรียนรู้ในทำนองเดียวกัน Candlin และ Murphy (1987) ยังกล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเป็นงานปฏิบัติในหลักสูตรที่ประกอบด้วย ข้อมูลทางภาษา และขบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยการแสดงออกทางภาษาที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะการทำโครงงานเป็นโอกาสที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษา สามารถฟังและอ่านได้โดยไม่ต้องกังวลที่จะต้องเข้าใจทุกคำที่อ่าน พูดและเขียนได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงคำศัพท์หรือโครงสร้างของภาษามากเกินไป โครงงานจึงช่วยปิดช่องว่างระหว่างการเรียนภาษากับการใช้ภาษาจริงๆ โดยการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ได้มาจากห้องเรียน (จุไรรัตน์ สุตรุ่ง, 2547)

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน พบว่า แนวคิดดังกล่าว นอกจากผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในเชิงบูรณาการได้ด้วยตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และเป็นการฝึกทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วย นับว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นหลัก ในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาสื่อ และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ในการ บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) ให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กันอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการสอนแยกทักษะ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ การทำงานที่มี ประสิทธิภาพและเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

การศึกษาแนวคิดที่กล่าวไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และส่งเสริมการพัฒนา ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ถูกต้อง อีกทั้ง ยังช่วย ส่งเสริมการใช้ทักษะกระบวนการคิดนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจภาษา ในขณะที่แนวคิดการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาอังกฤษผ่านทักษะทางภาษา แบบบูรณาการจากในห้องเรียนไปสู่ห้องเรียนตามสภาพจริง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการทำโครงงานที่ผู้เรียนสนใจ

การนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามาผสมผสานกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานเป็นฐาน จึงเป็นการบูรณาการเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ที่ให้ความสำคัญกับส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองให้ผู้เรียนสามารถ นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์แปลกใหม่ที่อยู่ในบริบทชีวิตจริง และผู้เรียนสามารถ กำหนดบทบาท วิธีการเรียนรู้ จัดระบบการเรียน การศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้เรียนภาษา ที่สามารถใช้ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานให้ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้มีแรงจูงใจใน การเรียนสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทางภาษาให้เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนได้ เพราะหลักสูตร การรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นฐานเป็นการจัดหลักสูตรที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) เน้นการบูรณาการทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ให้เกิดขึ้นพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้และทักษะใน ตัวภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษและเนื้อหาในรายวิชา ผู้เรียนได้เรียนรู้ ตามสภาพจริง (Authenticity) และการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learning) ส่งเสริม การเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) อีกทั้งสนับสนุนให้มีความร่วมมือ (Collaboration) ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการมีผลงานที่ผ่านการศึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า เมื่อหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ระบุให้ผู้เรียน มีความรู้ ทักษะ เจตคติและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ในการวิจัยนี้ จึงได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy Curriculum) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered Curriculum) เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับกระบวนการ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ยังเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ และพัฒนาความสามารถได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริง ของการทำงานมีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมได้เรียนรู้จากหลายๆ สถานการณ์ทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษในบริบทและ สถานการณ์ที่แตกต่างกันได้ ผู้เรียนเกิดทักษะจากการทำงานที่บูรณาการทั้งความรู้ และทักษะ ด้วยการค้นคว้าเชิงลึกตามประเด็นความสนใจ การฝึกฝนทักษะทางภาษาแบบบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ โดยบูรณาการเนื้อหาทั้งทักษะทางภาษาและความรู้จากบริบทท้องถิ่นที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อช่วย ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ มีทักษะทางภาษาอังกฤษโดยสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ สามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่เรียนจากใน ห้องเรียนไปใช้กับบริบทชีวิตจริงของผู้เรียนได้ และสามารถใช้อังกฤษเป็นเครื่องมือในการ ดำรงชีวิต ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้ง ช่วยลดปัญหาการเรียนการสอนแบบที่แยกเป็นรายวิชาตาม หลักสูตร ที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะไปใช้ในสภาพจริง ได้ อีกทั้ง เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะอย่างไร และมีองค์ประกอบอะไรบ้าง
2. หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 2.1.1 เปรียบเทียบการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยเปรียบเทียบการรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
 - 2.1.2 ศึกษาพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในช่วงระหว่างการเรียนการสอนโดยทดสอบก่อนและหลังเรียนต่อเนื่องตามเวลาที่กำหนด (Time-Series)
 - 2.2 ศึกษาความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) พบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษอย่างได้ผล ทั้งนี้ จากการศึกษาวิจัยของ Várkuti (2010) พบว่า แนวคิดนี้ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านภาษาและเนื้อหา ช่วยเพิ่มความรู้เรื่องคำศัพท์ การอธิบายกฎทางไวยากรณ์ ความเชื่อมโยงภายในตัวบทภาษาและ บริบททางสังคม ซึ่งเป็นแนวทางที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในทางภาษา และมีพัฒนาการทางทักษะภาษาได้ดี ทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อนักเรียน และสอดคล้องกับแนวทางการส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษ คือการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติ สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผ่านการฝึกฝนประสบการณ์การใช้ภาษาในบริบทจริง อีกทั้ง การใช้ทักษะกระบวนการคิดนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจภาษา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้และสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ มีพัฒนาการด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างน่าพอใจ (รุ่งระวี สมะวรรณนะ, 2553)

ดังนั้น ในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะภาษาในสภาพจริง และฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาจากการเรียนรู้ภาษาจากหลาย ๆ สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนมาใช้ในการสื่อสารทางในบริบทชีวิตจริงของผู้เรียนได้ และมีเจตคติที่ดีเพิ่มขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (บุรุษต์ ภูตอกไม้, 2554; Lorenzo, 2008)

ผลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) พบว่า แนวคิดดังกล่าวนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้ภาษา การประยุกต์ใช้และการเชื่อมโยงความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปสู่การใช้ในบริบทชีวิตจริงอย่างได้ผล อีกทั้ง ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาและมีความสามารถในการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสาร ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากการฝึกปฏิบัติได้ (จุไรรัตน์ สุตรุ่ง, 2547) และช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะในการทำงาน ทักษะการคิด การปรับตัวและการกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น (Musa et. al., 2011) นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและมีกลวิธีในการเรียนภาษา สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น และมีความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น (Simpson, 2011)

จากผลการทดลองดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐานต่างก็มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ ทางภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการนำความรู้ทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์หรือบริบท ชีวิตจริงได้ อีกทั้ง ผู้เรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นและสามารถ สะท้อนกลับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองได้ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานในการวิจัยดังนี้

1. หลังการทดลองใช้หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย การรู้ภาษาอังกฤษของ นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการทดลองใช้หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พัฒนาการการรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มุ่งพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยใช้การวิจัยกึ่งทดลองเป็นส่วน หนึ่งของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายของหลักสูตรคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพในการ ทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน โรงเรียนเตรียม อุดมศึกษาภาคใต้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาคุณภาพของหลักสูตร คือ เนื้อหาตามบริบทในท้องถิ่น ภาคใต้ ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อเรื่อง 4 หัวข้อ ดังนี้ ผลกระทบที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวใน จังหวัดนครศรีธรรมราช ศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในภาคใต้ ทั้งนี้ มีเพียงการวางกรอบเนื้อหาหลักสูตร ส่วนเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ เกิดจากความต้องการและความ สนใจของผู้เรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาคุณภาพของหลักสูตร คือ 16 สัปดาห์ (คาบละ 60 นาที) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

4. ขอบเขตการรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ การรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนครอบคลุมถึง การรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง และระดับความสามารถทางภาษาในระดับผู้ใช้ภาษาระดับ A2 –B1 ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ซึ่งหมายถึง การรู้ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

1. **ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา
2. **ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ในบริบทชีวิตจริง

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) หมายถึง แนวคิดในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในสภาพจริง ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรมโดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติ พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในตัวภาษา และสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ให้ความหมายต่อตนเอง ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ ทักษะนำไปสู่แรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ผ่านประสบการณ์การแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น สามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ ตามความสนใจ ความถนัด นำไปสู่การคิดวิเคราะห์แสวงหาข้อมูล เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ

หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน หมายถึง หลักสูตรรายวิชาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีสาระสำคัญ คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยหลักสูตรนี้มีลักษณะเป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.1. ความหมายของการรู้
 - 1.2. ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.3. องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.4. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง
 - 1.5. การวัดและประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 2.1. ที่มาของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 2.2. ความหมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 2.3. หลักการของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 2.4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 2.5. ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
3. แนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.1. ความเป็นมาและความหมายของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.2. ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.3. บทบาทของครูและนักเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.4. องค์ประกอบของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.5. ประเภทของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.6. ขั้นตอนของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
 - 3.7. ประโยชน์ของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน
4. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร
 - 4.1. ความหมายของหลักสูตร
 - 4.2. องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 4.3. กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

- 4.4. แนวคิดและหลักการพัฒนาหลักสูตร
- 4.5. หลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 4.6. กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1. งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2. งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. การรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

1.1 ความหมายของคำว่า การรู้ (Literacy)

คำว่า “Literacy” หมายถึง ภาวะ “การอ่านออกเขียนได้ หรือการรู้หนังสือ” ในภาษาใดภาษาหนึ่ง เป็นภาวะที่ตรงข้ามกับการไม่มีความสามารถอ่านหรือเขียน ซึ่งเรียกว่า “การไม่รู้หนังสือ” (Illiteracy)(พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์, 2553: 268-269) Denny และ Reid (2005: 33) และ Aronoff (1994: 68) ได้ขยายนิยามของ คำว่า “Literacy” ให้กว้างขึ้น เนื่องจากเห็นปัญหาสอดคล้องกันว่า การรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขได้ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในโลกปัจจุบันซึ่งมีปัจจัยการดำรงชีวิตมากกว่าเฉพาะความสามารถในการอ่านและเขียน จึงขยายขอบเขตความหมายของคำว่า “Literacy” เป็น “การรู้” ซึ่งการรู้ในแง่มุมนี้ครอบคลุม ขอบเขตทักษะความรู้ ความเข้าใจและความสามารถได้หลายด้าน เช่น Computer Literacy (การรู้คอมพิวเตอร์) Digital Literacy (การรู้ดิจิทัล) Media Literacy (การรู้เท่าทันสื่อ) Information Literacy (การรู้สารสนเทศ) และ Science Literacy (การรู้วิทยาศาสตร์) เป็นต้น

องค์การสหประชาชาติการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร (UNESCO, 2006: 148) กล่าวว่า Literacy หรือ “การรู้” เป็นทักษะที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล จุดเน้นของความหมายนี้ คือ ทักษะการอ่าน ฟัง พูด เขียน และทักษะการคิดคำนวณ การรู้ยังเป็นความสามารถในการระบุ การตีความ การทำความเข้าใจ และการสื่อสาร ซึ่งการรู้เป็นสิ่งที่ปฏิบัติและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทแวดล้อมได้ช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างดี ขณะที่ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) (2000: 93 - 102) ได้อธิบายว่า Literacy เป็น “การรู้” ที่ถูกกำหนดให้เป็นความสามารถและเป็นพฤติกรรม เฉพาะที่แต่ละบุคคลควรจะมีปฏิบัติได้ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้าใจและรู้จักใช้ข้อมูลเกี่ยวกับ

ที่ได้เรียนรู้ในกิจกรรมประจำวัน ทั้งที่บ้าน ที่ทำงานและในชุมชน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาความรู้และศักยภาพของแต่ละบุคคล

ความหมายของ การรู้ (Literacy) ต่างจากความสามารถ (Ability) ตามที่ Wilson (2003: 45) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ความสามารถ หมายถึง ความสามารถที่ช่วยให้ทำงานรวมถึงประยุกต์ใช้ความรู้ ในการปฏิบัติงานได้ ความสามารถเป็นเรื่องนามธรรมที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่สามารถวัดได้โดยการทดสอบ ส่วนทักษะ (Skills) Tucker และ Cofsky (1994) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความชำนาญ ในการปฏิบัติงาน สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกปฏิบัติซึ่งมักจะเป็นผลมาจากประสบการณ์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นรูปธรรมให้เห็นความสามารถที่บุคคลนั้นมีอยู่ได้ และสมรรถนะหรือสมรรถภาพ (Competency) หมายถึง กลุ่มของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมในการทำงานที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดและสังเกตได้ (McClelland, 2003)

กล่าวโดยสรุป Literacy มีความหมายหลัก ๆ 2 ประการ คือ เป็นสภาพการรู้เบื้องต้น โดยเน้นที่การอ่านออกเขียนได้ การรู้หนังสือ และเป็นสภาพของการรู้ที่นอกเหนือไปจากการอ่าน การเขียน และการคิดเลขเป็น แต่ยังรวมไปถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดระดับสูง และความสามารถในการจำแนก การเข้าใจ การตีความ การสร้างสรรค์ เพื่อสื่อความที่เกี่ยวข้อง ในบริบทที่หลากหลาย การรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการทำให้บุคคลได้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาความรู้และศักยภาพของตนเอง

1.2 ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

จากการศึกษาความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า มีนักการศึกษาทางด้านภาษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้กล่าวถึงการรู้ภาษาอังกฤษ และคำอื่นๆ ที่มีความหมายเชื่อมโยงกับการรู้ภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1.2.1 ความหมายของการรู้ภาษา (Language Literacy)

Massachusetts Department of Elementary & Secondary Education (2010: 82) ได้ให้ความหมายของการรู้ภาษา ไว้ว่า ความสามารถในการใช้วัสดุสิ่งพิมพ์ การแยกแยะตีความ ความเข้าใจ การสร้างสรรค์การสื่อสาร การพิมพ์และการเขียนเพื่อสื่อสารในบริบทที่หลากหลายได้ การรู้เกี่ยวกับการต่อเนื่องของการเรียนรู้ในการทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายของตนเองในการพัฒนาความรู้และศักยภาพของตนเอง อีกทั้งการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในชุมชนของตนเองและสังคมภายนอก ขณะที่ Gee (2006: 257) ได้อธิบายว่า การรู้ภาษาเป็นส่วนสำคัญของวาทกรรม หรือการนำความรู้ทางด้านภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางภาษาในบริบทชีวิตจริง

Indiana Department of Education (online) ได้กล่าวถึง ความหมายของการรู้ภาษาในจุดประสงค์ของการสอนผู้เรียนในระดับเกรด 6 -12 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรู้ภาษา ว่า การรู้ภาษา หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถ ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาใดภาษาหนึ่งและสามารถนำทักษะ ความรู้ด้านภาษาไปแสวงหาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจริงเพื่อการเข้าใจชีวิต เข้าใจโลก และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

1.2.2 ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

จากการศึกษาความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า การรู้ภาษาอังกฤษมีทั้งการรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นภาษาที่ 1 สำหรับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และในการรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นภาษาที่ 2 สำหรับประเทศที่ให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2

1) การรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (English as a First Language Literacy)

Alvermann และ Phelps (1998, อ้างอิงใน Sandra และ Josefina; 2001, 86-87) กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคำที่แต่เดิมเกี่ยวข้องกับเฉพาะกับข้อความที่ถ่ายทอดออกมาด้วยการเขียน (Written Text) นั้น ปัจจุบันได้ขยายความเกี่ยวข้องไปในวงกว้างขึ้น กล่าวคือ การรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับความสามารถในการประกอบคำ สร้างความหมายหรือสาระในรูปแบบใดก็ได้ซึ่งอยู่ในวัฒนธรรมที่ใช้ในการสื่อสาร English Literacy มีความหมายโดยกว้างว่า “การมีความรู้และมีความสามารถ” และมีได้ในหลายสาขา เช่น วัฒนธรรม หน้าที่พลเมือง คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษานั้น รวมทั้งการมีความรู้ในเนื้อหา (Content Literacy) หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อเรียนรู้เนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง และหมายความรวมไปถึงว่าผู้เรียนใช้ การรู้เพื่อเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม นอกจากนี้ หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งรัฐออนตาริโอ ประเทศแคนาดา (The Ontario Curriculum, 2007) ให้ ความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ ว่าหมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเฉพาะของรายวิชาในหลักสูตร มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สามารถสื่อสารและประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในบริบทที่มีความหลากหลายได้

2) การรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (English as a Second/ Foreign Language Literacy)

Bell (1991) Street (1984) และ Meltzer และ Jackson (2010: 1) ได้กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษ คือ การที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ และสามารถนำทักษะความรู้ด้านภาษาไปแสวงหาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในบริบทชีวิตจริงอย่าง

ถูกต้อง เพื่อการเข้าใจชีวิต เข้าใจโลก และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข เช่นเดียวกับที่ August และ Shanahan (2006: 5-6) กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่มีพลวัต (เปลี่ยนแปลงได้เสมอ) และขึ้นอยู่กับความแตกต่างของแต่ละบุคคล เช่น ความสามารถด้านภาษาที่มีแต่เดิม อายุ ความสามารถของระบบคิด การเรียนรู้ก่อนหน้า รวมถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาแม่ของผู้เรียนขณะที่ Bereiter และ Scardamalia (อ้างอิงใน Bell, 1990: 35-36) กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ 2 เป็นการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนไปใช้สื่อสารในบริบทชีวิตจริงได้ ซึ่งเป็นการรู้ในเชิงความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ด้านกระบวนการหรือการนำไปใช้ (Procedural Knowledge) และการใช้ความรู้ในวิธีการควบคุมตนเอง (Self-control Strategies) นอกจากนี้ ทักษะการคิด (Thinking Skill) รวมอยู่ในการรู้อีกด้วย

Cummins (อ้างอิงใน Bell, 1990: 9 -11) กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนพยายามสร้างการรู้ในภาษาที่สอง ผู้เรียนยอมพยายามที่จะประยุกต์เอาสิ่งที่รู้อยู่เดิมไปเรียนรู้สิ่งใหม่ ดังนั้นนักเรียนที่เรียนภาษาที่สองจึงเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยการสร้างความรู้ภาษาที่สองจากภาษาแม่ การได้รับความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมกับผู้เรียนนั้นมีชัดเจน ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและทักษะทางภาษา สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ นอกจากนี้ Karn (2000) ได้กล่าวถึง การรู้ภาษาอังกฤษ ว่าไม่เพียงแต่ความสามารถทางด้านกรอ่านและการเขียนเพราะเป็นแนวทางการรู้ที่แคบเกินไป ไม่สามารถสะท้อนได้ทุกมิติของการสื่อสาร การรู้ภาษาอังกฤษจึงต้องประกอบไปด้วยการรู้ทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะทั้งทางภาษาทั้ง 4 นี้ ต้องเชื่อมต่อกันจะมีความรู้เพียงด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ อีกทั้งการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการรู้ภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาค้นคว้าข้างต้นสรุปได้ว่า การรู้ภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงรู้ว่าจะอ่านออกเขียนได้ แต่มีความรู้มากพอที่จะใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบทและสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3 องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ (The Components of English Literacy)

จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็นประเด็นย่อยๆ 3 ประเด็น ได้แก่ องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (The Components of English as a First Language Literacy) องค์ประกอบของการรู้ภาษาต่างประเทศ (The Components of Foreign Language Literacy) และองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ (The Components of English as a Second/ Foreign Language Literacy) เนื่องจากการรู้ภาษานั้นมีความแตกต่างกันหากใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (ภาษาแม่) หรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศ ย่อมมีองค์ประกอบที่แตกต่างกัน ดังนี้

1.3.1 องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (The Components of English as a First Language Literacy)

หลักสูตรของ The Ontario Curriculum (2007) ได้กำหนดองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษา (Grade 9 to 12) ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจ (Knowledge and Understand) ในเนื้อหาเฉพาะที่มีความจำเป็นของรายวิชาในแต่ละหลักสูตร (ความรู้) และความเข้าใจในแง่ความหมาย ได้แก่
 - 1.1 ความรู้ในเนื้อหา (คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน คำศัพท์เฉพาะ รูปแบบของข้อความและสื่อ)
 - 1.2 ความเข้าใจในเนื้อหา (ข้อมูลและความคิด แก่นของนวนิยาย เรื่องสั้น ความหลากหลายของภาษา)
2. ความคิด (Thinking) การใช้ทักษะ หรือกระบวนการในการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างสร้างสรรค์ ได้แก่
 - 2.1 การใช้ทักษะการวางแผน (การกำหนดจุดหมาย การรวบรวมข้อมูล การจัดการโครงการ)
 - 2.2 การใช้ทักษะกระบวนการจัดการ (การคัดเลือก การวิเคราะห์ การแยกแยะ การบูรณาการ การสังเคราะห์ การประเมิน การสร้างข้อสรุป)
 - 2.3 การใช้ทักษะกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์หรือคิดวิเคราะห์ (กระบวนการอ่าน, กระบวนการเขียน, การพูดสื่อสาร, การวิจัย)
3. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารผ่านรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลาย

3.1 การแสดงและการจัดการความคิดและข้อมูลในรูปของการพูดและการมองเห็น (การนำเสนอ บทสนทนา การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การโต้วาที) และการเขียน (วารสาร, สรุปลย่อ, การเล่าเรื่อง, การรายงาน, ประวัตีย่อ, เรื่องสั้น, กลอน)

3.2 การสื่อสารกับผู้ฟังที่มีความหลากหลาย การเขียน การพูดและการสบตากับผู้ฟังที่มีความแตกต่างตามวัตถุประสงค์และผู้รับสาร (การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม)

3.3 การใช้รูปแบบกฎเกณฑ์ภาษา (โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกด คำศัพท์ การใช้เครื่องหมายคำพูด การใช้ภาษา)

4. การประยุกต์ใช้ (Application) การใช้ความรู้และทักษะในการเชื่อมโยงกับบริบททั้งภายในและภายนอกที่มีความหลากหลาย

4.1 การประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะ (ความรู้ในภาษา กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา กลวิธีการอ่าน กลวิธีการสร้างคำศัพท์) ในบริบทที่คุ้นเคย

4.2 การถ่ายโอนทักษะและความรู้ (ความรู้ในภาษา กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา กลวิธีการอ่าน กลวิธีการสร้างคำศัพท์)

4.3 การเชื่อมโยงใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย

Learning Point Associates (2004) ระบุว่า จากการวิจัยของคณะกรรมการการอ่านของสหรัฐฯ (National Reading Panel Report) ซึ่งได้ทำการวิจัยการรู้ภาษาอังกฤษจากประเทศ Australia, United States และ Britain พบว่า นักเรียนควรมีองค์ประกอบความรู้ที่สำคัญในการอ่าน ดังนี้

1. การรับรู้ทางสัทศาสตร์ (Phonemic Awareness : PA) ความสามารถที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการจัดการกับหน่วยเสียงซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของภาษาพูด

2. การอ่านคำ (Word Reading) มีความแตกต่างหลายวิธีในการอ่านคำ (Ehri, 1991, 1994) การถอดรหัสคำที่ไม่เคยอ่านมาก่อนซึ่งเกี่ยวกับการเปลี่ยน Graphemes เป็น หน่วยเสียงและหน่วยเสียงที่มาจากคำที่มีความหมายที่คุ้นเคย

3. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือความสามารถในการอ่านอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกลุ่มคำไปสู่ความหมายของไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วที่ต้องการใช้ความเร็วของการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การชี้เฉพาะของหน้าที่หรือความเข้าใจในบทความ

4. คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างรากคำ (ซึ่งจำเป็นต้องเรียนรู้) Derived Words (รูปแบบความหมายของคำ) Inflexions (รูปแบบประโยค) และ คำผสม อาจจะเข้าใจถ้าเรารู้รากคำเป็นอย่างดี

5. การเข้าใจเนื้อหา (Text Comprehension) ผู้อ่านอ่านเนื้อหาเพื่อความเข้าใจว่าอ่านอะไร การสร้างองค์ความรู้ว่าเข้าใจเรื่องอะไร และเข้าใจในการใช้อย่างไร

August และ Shanahan (2008) ได้กล่าวว่า การรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย New Zealand มีองค์ประกอบดังนี้

1. การรับรู้ทางสัทศาสตร์ (Phonemic Awareness: PA) ความสามารถในการได้ยิน และตั้งใจในการออกเสียงคำของแต่ละคน
2. การออกเสียง (Phonics) เป็นวิธีการสอนอ่านและการเขียนซึ่งขึ้นอยู่กับสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียงของคำหรือตัวอักษรที่กล่าวถึง การติดต่อกันระหว่างเสียง และสัญลักษณ์ในการเขียนระบบตัวอักษร
3. คำศัพท์ (Vocabulary) เขียนคำศัพท์ คำเหล่านั้นเป็นที่รู้จักหรือถูกใช้กับคน
4. แต่ละกลุ่ม Oral Vocabulary เป็นคำที่เราใช้ในการพูดและนึกได้เมื่อฟัง Reading Vocabulary คำศัพท์ที่จำได้ หรือใช้ในการพิมพ์
5. ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความสามารถในการอ่านข้อความอย่างรวดเร็วและถูกต้องจะต้องทำได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องตามรูปแบบ
6. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ของตนเอง ลักษณะของข้อความ การเรียนรู้และการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน สติปัญญา ประสบการณ์ ลักษณะของบทความ การเรียนรู้และการอ่าน โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่านโดยใช้สติ โดยผู้เรียนจะได้รับระดับของความเข้าใจในข้อความที่เขียนหรือเปล่งเสียงเมื่อเป็นภาษาพูด
7. ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ (Critical literacy) วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการอ่าน
8. การเขียน การพูดหรือภายใต้ความสามารถในการแสดงผลของสิ่งที่ได้รับจากการอ่าน ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความ มุมมองของผู้เขียน และบริบทที่ได้เรียนรู้จากการอ่านข้างนอก และสถานการณ์ใหม่ ความสามารถในการวิเคราะห์ และแสดงถึงผลของการได้รับความรู้และข้อมูล

1.3.2 องค์ประกอบของการรู้ภาษาต่างประเทศ (The Components of Foreign Language Literacy)

Denny และ Reid (2005: 33), August (2003), NICHD (2000) และ Gay (2006) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ภาษาต่างประเทศ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความตระหนักรู้เรื่องระบบเสียงในภาษา (Phonemic Awareness) หมายถึง ความสามารถในการสังเกตเห็น คิด และใช้เสียงแต่ละเสียงในภาษาพูด ซึ่งความตระหนักรู้

เรื่องระบบเสียงเป็นเรื่องที่สำคัญเนื่องจากช่วยพัฒนาการอ่านคำ การสะกดคำ และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2. ความรู้เรื่องการออกเสียงตามแนวสัทศาสตร์ (Phonics) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงแต่ละเสียงในภาษาพูด และความสามารถที่จะใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงเพื่ออ่านและเขียนคำ ซึ่งการสอนความรู้เรื่องการออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการผสมตัวอักษรเพื่อการออกเสียงได้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบและมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน

3. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว

4. ความรู้เรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง คำศัพท์ที่ควรรู้เพื่อให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญเพราะการใช้คำศัพท์ในการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน คำศัพท์จะช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้

5. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจว่ากำลังอ่านเรื่องอะไร หรือมีผู้อ่านอะไรให้ฟัง เป็นสิ่งที่ควรพัฒนา ซึ่งความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญเพราะความเข้าใจทำให้มีจุดหมายและเกิดความกระตือรือร้นในการอ่าน

6. การเขียน (Writing) ซึ่งการเขียนเป็นเรื่องสำคัญเพราะช่วยให้ระบบการสื่อสารมีวิธีการสื่อสารที่มองเห็นได้ด้วยสายตา (มองเห็นรูปเขียน)

1.3.3 องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ (The Components of English as a Second/ Foreign Language Literacy)

Kern (2000) ได้กำหนดองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural) เป็นการรวบรวมหลักพิจารณาการใช้ภาษาและการฝึกทักษะ การผสมผสานการฝึกทักษะทั้ง 4 (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) เข้ากับการฝึกอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสังคม แนวทางการฝึกฝน (การผสมผสานทางวัฒนธรรมสังคม, การได้มาจากการอภิปราย, การเข้าร่วมชมรมเกี่ยวข้องกับการอ่านเขียน) การตระหนักรู้ทางสังคมและการเมือง ได้แก่ ภูมิหลังปัญหา และความเป็นจริงทางสังคม การตระหนักความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและการสร้างวัฒนธรรมของแต่ละคน

2. ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic) เป็นความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างคำ ความหมายของประโยค, และข้อตกลงในการใช้ภาษา ความคุ้นเคยกับระบบการเขียน รูปภาพและการจัดเรียง การตระหนักถึงความเกี่ยวข้องกันในทุกๆ ระดับ (เริ่มตั้งแต่ เสียง, คำศัพท์, ประโยค, ย่อหน้า, บทความ) การตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน

(รวมทั้งการตระหนักถึงความต่างระหว่างสื่อกลางและวิธีการแสดงความคิดเห็น ความคุ้นเคยกับประเภทและรูปแบบ

3. การรู้และการรู้คิด (Cognitive/metacognitive) เป็นความรู้ที่คงอยู่ (โครงสร้างทางความรู้) คือการที่สร้างความสัมพันธ์จากข้อมูลที่มีและทำนาย อนุมานและสังเคราะห์ ความหมาย

3.1. ความรู้เกี่ยวกับการอธิบาย (Declarative knowledge) อะไร (What) ได้แก่ ความจริง, ความคิด, เรื่องราวที่สอดแทรกบริบททางวัฒนธรรม

3.2. ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ (Procedural knowledge) How (อย่างไร) ได้แก่ กลวิธีในการอ่าน, การเขียน, และความเข้าใจ ซึ่งสอดแทรกบริบททางสังคมเข้าไป ด้วย

นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการสร้างและเข้าใจเป้าหมาย และจุดประสงค์ โดยมี บรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด ประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการแก้ไข ทบทวน และความสามารถในการสร้างและเปลี่ยนแปลงความรู้

Scarcella (2002) ได้กำหนดองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษขั้นสูง ดังนี้

1. ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical) ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

3. ด้านวจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) เป็นการศึกษาวิธีการใช้ถ้อยความ (Utterance) เพื่อสื่อความหมายในการสื่อสาร เช่น แบบตรงตัว (Literal pragma) แบบอุปมาอุปไมย (Figurative pragma) ฯลฯ การใช้ภาษาเพื่อเป็นการพิจารณาวิธีการใช้ภาษา และผลของการใช้ภาษา

4. ด้านความรู้ในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดเกี่ยวกับภาษา (Metalinguistic) เป็นความรู้ที่นักเรียนมีเกี่ยวกับกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ทางภาษา และสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ด้วยความตั้งใจ และรู้ว่าจะใช้กฎใดอยู่ เพื่อให้การใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ประสบความสำเร็จสูงสุด ซึ่ง Metalinguistic มีองค์ประกอบย่อย 4 ด้านคือ

4.1. ทักษะความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง (Phonological Skills)

4.2. ทักษะความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำการใช้คำต่างๆ (Lexical Skills)

4.3. ทักษะความสามารถในการใช้ข้อมูลจากประโยค (Syntactic Skills)ตลอดจนการจัดรูปประโยคตามหลักไวยากรณ์

4.4. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของบทอ่าน (Structure of Text) หรือ การเรียบเรียงความคิดในบทอ่าน

5. ด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategies) การใช้เทคนิคเพื่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด

จากการศึกษางานวิจัยของ Perego (1989) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ ของประเทศ Spain ไว้ดังนี้

1. ความซับซ้อนของไวยากรณ์ (Grammatical Complexity) เป็นความซับซ้อนของไวยากรณ์เกี่ยวข้องกับซับซ้อนของโครงสร้างความสัมพันธ์ หน้าที่ของทั้งความยาวและการปรากฏความสัมพันธ์ เช่น คำสัณฐานและความสัมพันธ์

2. ความถูกต้องของไวยากรณ์ (Well – formalness)

3. การให้ข้อมูล (In formativeness) บรรยายถึงจำนวนและคุณภาพของข้อมูลเพื่อตอบสนองกับคำถามที่เฉพาะเจาะจง

4. ความเข้าใจ (Comprehension) ที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ตอบสนองต่อคำถามที่เฉพาะเจาะจง

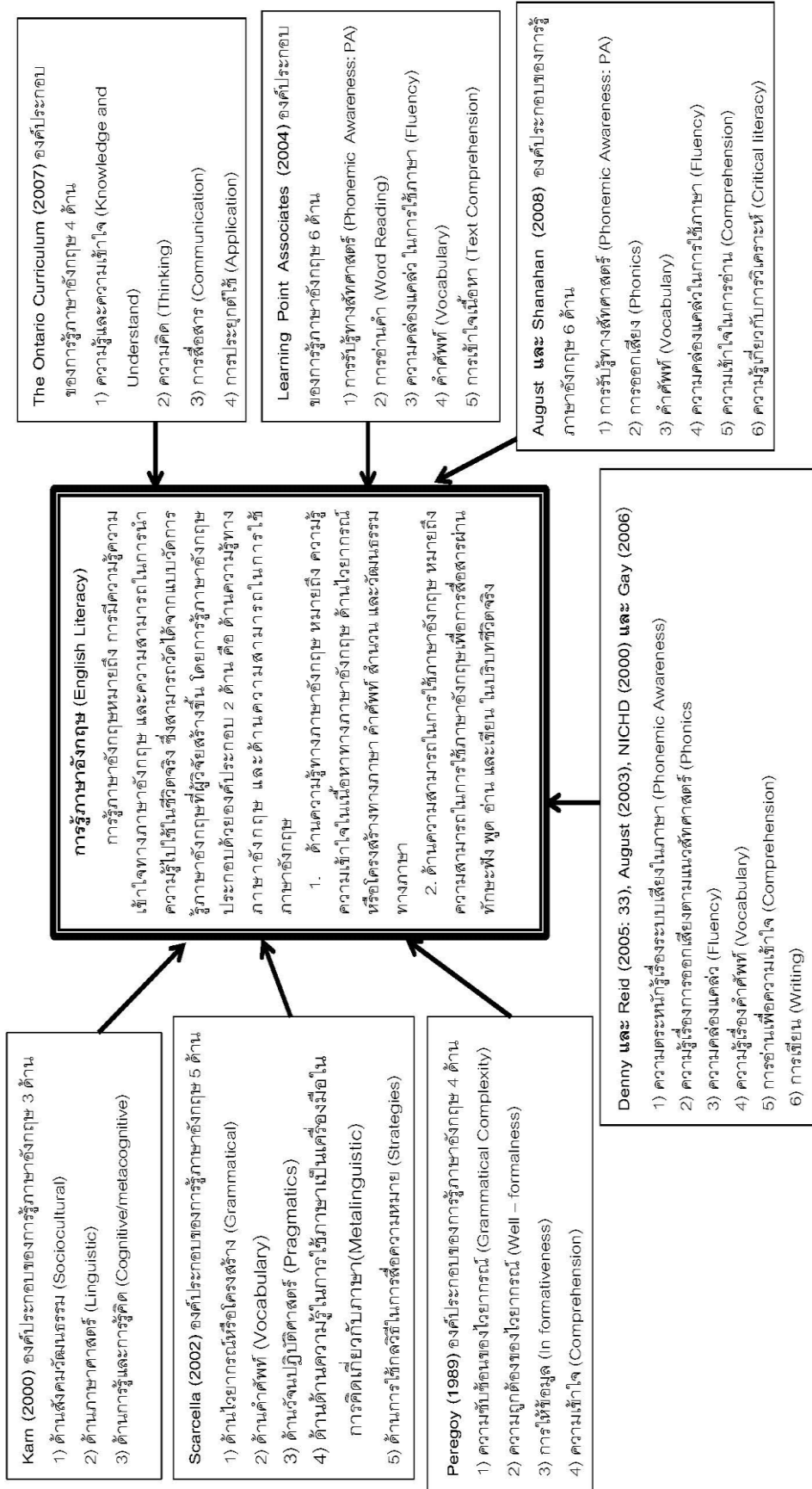
จากการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (ภาษาแม่) องค์ประกอบของการรู้ภาษาต่างประเทศ และองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ การรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า

การรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

1. ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา

2. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ในบริบทชีวิตจริง

ดังนั้นภาพที่ 1 การรู้ภาษาอังกฤษสำหรับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Kem (2000) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 3 ด้าน

- 1) ด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural)
- 2) ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic)
- 3) ด้านการรู้และการรู้คิด (Cognitive/metacognitive)

Scarcella (2002) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 5 ด้าน

- 1) ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical)
- 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)
- 3) ด้านวจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics)
- 4) ด้านด้านความรู้ในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดเกี่ยวกับภาษา (Metalinguistic)
- 5) ด้านการใช้กลวิธีในการสื่อสารความหมาย (Strategies)

Peregoy (1989) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 4 ด้าน

- 1) ความซับซ้อนของไวยากรณ์ (Grammatical Complexity)
- 2) ความถูกต้องของไวยากรณ์ (Well - formality)
- 3) การให้ข้อมูล (In formativeness)
- 4) ความเข้าใจ (Comprehension)

Denny และ Reid (2005: 33), August (2003), NICHD (2000) และ Gay (2006)

- 1) ความตระหนักรู้เรื่องระบบเสียงในภาษา (Phonemic Awareness)
- 2) ความรู้เรื่องการออกเสียงตามแนวสัทศาสตร์ (Phonics)
- 3) ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- 4) ความรู้เรื่องคำศัพท์ (Vocabulary)
- 5) การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension)
- 6) การเขียน (Writing)

The Ontario Curriculum (2007) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 4 ด้าน

- 1) ความรู้และความเข้าใจ (Knowledge and Understand)
- 2) ความคิด (Thinking)
- 3) การสื่อสาร (Communication)
- 4) การประยุกต์ใช้ (Application)

Learning Point Associates (2004) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 6 ด้าน

- 1) การรู้ทางสัทศาสตร์ (Phonemic Awareness: PA)
- 2) การอ่านคำ (Word Reading)
- 3) ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency)
- 4) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 5) การเข้าใจเนื้อหา (Text Comprehension)

August และ Shanahan (2008) องค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษ 6 ด้าน

- 1) การรู้ทางสัทศาสตร์ (Phonemic Awareness: PA)
- 2) การออกเสียง (Phonics)
- 3) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)
- 5) ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension)
- 6) ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ (Critical literacy)

แผนภาพที่ 1 การรู้ภาษาอังกฤษสำหรับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้

โดยการใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นอกจากนี้ Bachman และ Palmer (1996) ยังได้กล่าวเสริมว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์สื่อสารใหม่ต่าง ๆ ได้แก่ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การอ่านเพื่อความเข้าใจ การมีความรู้เกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์และหนังสือต่างๆ สอดคล้องกับ Jakobovits (1971) และ Klein (1990) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ถือว่าเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเรียนภาษา

1.4. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง

ทฤษฎีของการรับภาษาที่สองเป็นทฤษฎีที่เกิดจากการศึกษาว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองเกิดขึ้นได้อย่างไร มีปัจจัยอะไรบ้าง และทำอย่างไรจึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพให้มากที่สุด และเรื่องที่น่าสนใจศึกษากันมากที่สุดเรื่องหนึ่งคือ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง บุญสม ทับสาย (2549:42-45)

1.4.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

นักภาษาศาสตร์และนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

Stem (1983:388) ได้แบ่งปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้องต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. บริบททางสังคม หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ ปัจจัยทางภาษา ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยทางประวัติศาสตร์และการเมือง ปัจจัยทางการศึกษา
2. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ อายุ เพศ ความสามารถในการเรียนรู้ ทัศนคติในการเรียนรู้ภาษา ประสบการณ์เดิมในการเรียนรู้ภาษา แบบการเรียนรู้ แรงจูงใจ เจตคติ และบุคลิกภาพ
3. สภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 3.1. การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Learning) หมายถึง การเรียนรู้ภาษาจากการได้สัมผัสภาษาในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาที่สองนั้น ซึ่งเป็นสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้

3.2. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Learning)

หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่สองจากห้องเรียนซึ่งการเรียนการสอนเป็นแหล่งสำคัญหรืออาจเป็นเพียงแหล่งเดียวของตัวป้อนภาษาที่ผู้เรียนได้รับ

4. กระบวนการเรียนรู้หมายถึง กลวิธี และเทคนิค ในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสามารถสังเกตและมองเห็นได้ ตลอดจนกระบวนการทางสติปัญญาซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้

5. ผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญในภาษาที่สองของผู้เรียน

Stem อธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 5 กลุ่ม คือ บริบททางสังคมมีผลโดยตรงต่อคุณลักษณะของผู้เรียนและสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้ และร่วมส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ ตามลำดับ การพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองตามแนวคิดของ Stem เป็นการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ในระดับมหภาค

Ellis (1986) ได้แบ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. ปัจจัยด้านสถานการณ์ในขณะที่ใช้ภาษา เป็นตัวกำหนดอัตราความเร็วของการเรียนรู้และระดับของความสามารถทางภาษาที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาได้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวป้อนภาษาและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

2. ความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เช่น แรงจูงใจ บุคลิกภาพของผู้เรียน เป็นตัวกำหนดปริมาณและคุณภาพของตัวป้อนภาษา และมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ตัวป้อนภาษา คือ ภาษาที่ผู้เรียนได้จากเจ้าของภาษาและผู้เรียนคนอื่น

4. กระบวนการของผู้เรียน หมายถึง กระบวนการในการตั้งสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐานและการสร้างกลไกอัตโนมัติ ตลอดจนกลวิธีการใช้ภาษาและกลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้ได้ตัวป้อนภาษาที่เข้าใจได้

5. ผลผลิตทางภาษา ประกอบด้วยภาษาที่เป็นข้อความสำเร็จรูปและภาษาที่เป็นข้อความที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเอง ภาษาที่สองจะแปรปรวนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่มีระบบระเบียบ และจากกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งทำให้เกิดผลผลิตภาษาที่สองนั้น ผลผลิตภาษาที่สองจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวป้อนภาษาต่อไป

1.4.2 ทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง

ทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์และจิตวิทยา ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาจะมากหรือน้อย

เพียงใด ขึ้นอยู่กับแนวคิดและหลักการที่ทฤษฎีนั้นยึดถืออยู่ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มทฤษฎีของการรับภาษาที่สอง ออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1) **ทฤษฎีการรับภาษาที่สองที่เน้นความสำคัญของปัจจัยภายนอก** กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า ความรู้เกิดจากการได้รับประสบการณ์ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมผ่านประสาทสัมผัสและการใช้เหตุผล การพัฒนาและประสบการณ์สำคัญยิ่งกว่าสิ่งที่บุคคลมีมาตั้งแต่เกิด ทฤษฎีของกลุ่มนี้ เช่น ทฤษฎีถ้อยความ (Discourse Theory) ทฤษฎีการปรับโครงสร้างปัญญา (Accommodation Theory)

2) **ทฤษฎีการรับภาษาที่สองที่เน้นความสำคัญของปัจจัยภายใน** กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า ความสามารถด้านภาษา เป็นคุณสมบัติของบุคคลที่มีตั้งแต่เกิดตั้งนั้นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับในภายหลัง แทบไม่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาเลย แต่นักทฤษฎีกลุ่มนี้ก็ไม่ปฏิเสธปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทั้งหมด ทฤษฎีของกลุ่มนี้ เช่น ทฤษฎีการรับภาษาตามหน้าที่ทางประสาทวิทยา (The Neurofunctional Theory of Language Acquisition) ทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar)

1.5 การวัดและประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ที่ช่วยตรวจสอบเพื่อหาคำตอบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดเน้น ในระดับที่น่าพึงพอใจมากน้อยเพียงใด

การเรียนรู้ภาษา มีความสำคัญ ถึงระดับที่องค์การสหประชาชาติการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมองค์การ (UNESCO) ได้ยกระดับการเรียนรู้ภาษาเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของผู้เรียน โดยได้จัดทำแบบทดสอบสำหรับวัดระดับการเรียนรู้ภาษา ตามโครงการการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ตามคำจำกัดความของ UNESCO การสอบของ PISA เป็นการพยายามหาวิธีวัดว่าเด็กอายุ 15 ปีที่ใกล้จบการศึกษาภาคบังคับ มีความพร้อมที่จะเผชิญหน้าความท้าทายของสังคมแห่งความรู้ในปัจจุบันได้ดีเพียงใด PISA เรียกความพร้อมนี้ว่า “การรู้” (Literacy) การประเมินของ PISA เน้นที่ความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะของตนเพื่อรับมือกับความท้าทายในชีวิตจริง ไม่ได้เน้นเพียงการวัดสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน แนวทางนี้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตัวหลักสูตรเอง ซึ่งเริ่มมองว่าผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากโรงเรียนไปใช้ทำอะไรได้บ้าง ไม่ใช่ทำได้ผลดีซ้ำสิ่งที่เรียนมา ไม่ได้วัดความเชี่ยวชาญตามหลักสูตร แต่รวมถึงความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ (Chris, 2010)

นอกจากการประเมินของ PISA แล้ว ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านที่ประเมินการรู้ภาษา ได้แก่ Odo (2010: 8) ได้เสนอแนะการวัดระดับการรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (ภาษาแม่) ในระดับมัธยมศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการประเมินระดับการรู้ (Secondary-level Literacy) ของผู้เรียนใน 3 เรื่องดังต่อไปนี้

1. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension)

จุดประสงค์หลักของการสอนการอ่านในระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนทักษะการอ่านจากการเรียนรู้เพื่อที่จะอ่าน (Learning to Read) เป็นการอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Reading to Learn) ประกอบไปด้วย 2 ประการ คือ ประการแรก การได้มาซึ่งความเปลี่ยนแปลง คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) และกลวิธีหรือปัญญา (Metacognitive Strategies) โดยครูให้ความสนใจในการประเมินว่า ผู้เรียนมีกลยุทธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างไร ประการที่สอง การประเมินความเข้าใจในการถ่ายโอนข้อมูลของผู้เรียน

2. การรู้เนื้อหาสาระ (Content Area Literacy)

ประเด็นที่น่าสนใจในการประเมินระดับการรู้ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา คือ การรู้เนื้อหา (Content Literacy) ซึ่งหมายถึง “ความสามารถในการใช้การอ่านและการเขียนเพื่อการได้มาซึ่งความรู้ในเนื้อหาใหม่ๆที่กำหนดไว้” (McKenna และ Robinson, 1990: 184) ซึ่ง Gunderson (2009) กล่าวว่า เป็นความสามารถของผู้เรียนที่มีความรวดเร็วและสามารถตอบคำถามที่อ่านได้จากการอ่านบทความในบริบทต่างๆ

3. การประเมินคำศัพท์ (Vocabulary Assessment)

ลักษณะสำคัญของการช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจกับการรู้เนื้อหาสาระที่อ่านคือการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและมีเทคนิคในการเรียนรู้คำศัพท์ ในวิธีการสอนแบบเดิม คำศัพท์ใหม่ๆได้มาหลังจากการสรุปบทอ่าน ซึ่ง Read (2007) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ในบางบททดสอบคำศัพท์จะค่อนข้างเป็นคำศัพท์ง่ายและเป็นคำศัพท์ที่เป็นพื้นฐานโดยทั่วไป และคำศัพท์ที่เลือกมาควรมีความเหมาะสมกับจำนวนคำและระดับในบทอ่าน โดยอาจจะทดสอบคำศัพท์ด้วยการทำเป็นแบบปรนัย (Multiple-choice) การจับคู่ (Matching) การเติมคำ (Gap-filling) หรืออาจจะเป็นการแปลความ (Translation)

ในการประเมินการรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 Bell (1990) ได้แบ่งการรู้ ออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ผู้เรียนที่มีการรู้ภาษาในระดับสูง (High Language Literacy) จะแสดงวิธีคิดเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการรู้ โดยตั้งใจและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน กล่าวคือ

1.1. ผู้เรียนจะเห็นข้อความอย่างเป็นเค้าโครงความคิดหรือภาพร่างในโมโนทัศน์ (Schema) สามารถสร้างแบบจำลองในใจ (Mental Model) ว่าร้อยเรียงขึ้นจากโครงสร้างตรรกะหรือความสัมพันธ์แบบไหน (เช่น ข้อความมีโครงสร้างแบบ เหตุ – ผล ผล – เหตุ หรือ เหตุ – ผล) สิ่งเหล่านี้ผู้เรียนที่มีการรู้สร้างขึ้นภายในตนจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาก่อนหน้า และใช้ประโยชน์เพื่อชี้แจงการตีความและแปลความในการสื่อสาร (Flower และ Hayes, 1984; Dijk และ Kintsch, 1983 อ้างอิงใน Bell, 1990; 37)

1.2. ผู้เรียนจะใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาบ่อยครั้งเพื่อควบคุมการคิด หมายถึง การสร้างเป้าหมายเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งในการทำงาน การเชื่อมโยงองค์ประกอบส่วนย่อยไปสู่ส่วนใหญ่กว่าในระบบงาน การตั้งคำถามอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับงาน รวมถึงการเน้นความสนใจเรื่องการใช้คำ และความคิด (เช่น ใช้วิธีการโน้มน้าวใจโดยแสดงข้อสนับสนุนที่หนักแน่น แล้วตามด้วยการปิดข้อความที่เน้นความน่าประทับใจ เป็นต้น)

1.3. ผู้เรียนจะเพิ่มความรู้และทักษะขณะที่สื่อสาร กล่าวคือแปลงและสังเคราะห์องค์ความรู้เดิมที่ได้รับให้เป็นความเข้าใจ ความคิด และข้อมูลเกี่ยวกับข้อความและภาษาได้ใหม่ เป็นการเรียนรู้จาก “การรู้” และเรียนรู้เกี่ยวกับ “การรู้” ไม่ใช่การเรียนรู้ผ่าน “การรู้” เท่านั้น (Bereiter และ Scardamalia, 1987a; Cumming, 1990 อ้างอิงใน Bell, 1990; 62)

2. ผู้เรียนที่มีการรู้ภาษาในระดับต่ำ (Low Language Literacy) จะไม่สามารถแน่ใจได้ว่า ตนเองจะทำงานโดยอาศัยการรู้ได้อย่างไร กล่าวคือ

2.1. ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยปราศจากแนวคิดว่าจะคิดเกี่ยวกับงานได้อย่างไรบ้าง

2.2. ผู้เรียนจะทำงานแยกเฉพาะๆ เป็นส่วนย่อย เช่น คิดเฉพาะความคิดหรือวลีเดียว และไม่แน่ใจว่าจะสามารถบูรณาการหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้จากส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับ การรู้ในระดับองค์รวมหรือในระดับที่ต้องสร้างภาพร่างจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร ด้วยเหตุผลเหล่านี้ บุคคลประเภทหลังจึงไม่นิยมตั้งคำถามแก่ตนเองว่า “ฉันควรจะทำอะไรต่อ”

2.3. ผู้เรียนมักจะไม่ค่อยทราบว่าจะใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาอย่างไรเพื่อควบคุมพฤติกรรมการทำงานได้อย่างบุคคลประเภทแรก ความลำบากลักษณะนี้ทำให้ใช้ความคิดเพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ได้ยาก

2.4. ผู้เรียนมักมีประสบการณ์การใช้ภาษาและวิธีการใช้สิ่งพิมพ์อยู่น้อย จึงมักไม่คุ้นเคยกับการอ้างอิง คำ หรือความคิดที่มักจะปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ และไม่ทราบว่าจะจัดการกับสิ่งเหล่านี้ให้เหมาะสมได้อย่างไร

จากแนวทางการวัดและประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ พบว่าจะเป็นแนวทางใน การปรับปรุง การสอนของครูและวางแผนพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น อีกทั้ง ในกรณีที่ผู้เรียนเป็น นักประเมินตนเองจะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้และปรับวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ ตนเองเพื่อพัฒนาให้บรรลุ เป้าหมายการเรียนรู้

2. แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL)

การศึกษาแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตามองค์ประกอบสำคัญ ที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ที่มาของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

Marsh (2004) กล่าวถึงความเป็นมาของแนวคิดการบูรณาเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไว้ว่า ประมาณ ค.ศ.1950 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์ และแปล (Grammar Translation) ต่อมาในปี ค.ศ.1960 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศยึดพื้นฐานของจิตวิทยาการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เน้นการท่องจำและการฝึก ซ้ำ และตั้งแต่ปี ค.ศ.1970 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศเป็นที่นิยมและเพิ่มจำนวนผู้เรียนมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกระดับ โดยใช้วิธีการเรียน การสอนที่หลากหลายโดยเฉพาะกิจการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในปี ค.ศ.1970 มีบางสถาบัน เช่น โรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นโรงเรียนประจำได้เริ่มเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียน เนื้อหาวิชาอื่นแทนที่จะสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเดียว ต่อมาหลักสูตรและโปรแกรมการเรียน ภาษา ที่บูรณาการเนื้อหาได้แพร่หลายไปทุกระดับชั้น นักวิชาการต่างคิดค้นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียน เนื้อหาและภาษาในเวลาเดียวกัน จึงทำให้เกิดแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาขึ้นมาและได้รับการยอมรับมากพอสมควร โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาเอกชนและโรงเรียนประจำ เพราะเป็นการ จัดกิจกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนวิชาต่างๆ เกิดประโยชน์ ในขณะที่เรียน ไม่ใช่เรียนภาษาต่างประเทศเพื่อนำไปใช้ในอนาคต

Mcgroarty (1998) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (Bilingual Education)เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนจะได้เรียนรู้หนึ่งหรือสองภาษาขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรม การศึกษาสองภาษามีหลายโปรแกรม บางโปรแกรมไม่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะสองภาษาเท่านั้น เช่น ในสหรัฐอเมริกา ในพื้นที่ที่คนส่วนมากใช้ภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมสองภาษา เพราะความมุ่งหมายของโปรแกรมคือใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะภาษาวิชาการ ซึ่งผู้เรียนพัฒนาภาษาวิชาการได้ยากกว่าภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องจัดเตรียมกิจกรรมเป็นอย่างดี ด้วยเหตุผลนี้เองจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาษาทั้งภาษาที่หนึ่งคือ ภาษาของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มขีดความสามารถทางภาษาของตนเองมากขึ้น ก็จะทำให้ขีดความสามารถในการใช้ภาษาที่สองมากขึ้นเช่นกัน

การศึกษาสองภาษาไม่ได้จัดให้เฉพาะผู้ที่อพยพเข้าไปอาศัยในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่หนึ่งภาษาเดียวแต่ต้องการพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง เช่น ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษในอเมริกาและแคนาดา เรียนภาษาอื่น เช่น ฝรั่งเศส ก็เรียกว่าการศึกษาสองภาษาเช่นกัน นอกจากนี้การศึกษาสองภาษายังหมายถึงการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสำเนียงที่แตกต่างจากสำเนียงมาตรฐาน เช่น African American ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การศึกษาสองภาษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกระดับอย่างกว้างขวาง

วิธีสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาหามีขอบข่ายที่กว้าง และใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยที่ศูนย์Unicomในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาการวิจัย การพัฒนาผู้สอน และการผลิตสื่อสำหรับวิธีสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษานอกจากการให้บริการในยุโรปแล้วศูนย์Unicom ยังให้บริการในเอเชียและแอฟริกา สิ่งที่ศูนย์Unicom กำลังสนใจในขณะนี้คือ การจัดกิจกรรมที่เรียกว่า “การใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้และการเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษา” (Using language to learn and learning to use language) (University of Jyväskylä, 2004)

2.2 ความหมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

CLIL เป็นแนวทาง ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษา ความรู้ข้ามวัฒนธรรม ความเข้าใจ และทักษะต่างๆ การเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นสากล และการพัฒนาการศึกษาโดยตัวของมันเอง Marsh (2002: 5) ในขณะที่Crean (2006: 5), Gajo (2007: 5), Bentley (2009: 5) และ Coyle, Hood และ March (2010: 1) กล่าวว่า CLIL เป็นคำโดยกว้าง ซึ่งใช้กล่าวถึงสถานการณ์การเรียนการสอนแบบสองภาษา โดยที่เนื้อหาได้รับการสอนโดยอาศัยภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่เป็นสื่อกลาง หรือเรียกว่าการศึกษาที่เน้นสองทาง (Dual-focused Educational) คือ การเรียนรู้เนื้อหาไปพร้อมๆ กับการพัฒนาทางภาษา โดยมีวิธีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความหมาย จุดมุ่งหมายคือการเรียนรู้เนื้อหาไป

พร้อมกับการเรียนภาษา Bentley (2010: 5) ได้อธิบายความหมายของ CLIL ให้กว้างขึ้น ว่า CLIL เป็นแนวทางหรือวิธีการที่บูรณาการทั้งการสอนเนื้อหาในหลักสูตรและการสอนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ เข้าด้วยกัน แนวทางดังกล่าวสำคัญในโลกปัจจุบันรวมถึงสังคมเทคโนโลยีโดยที่ความรู้จากภาษาอื่นๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาแม่ และช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อความคิดเกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และเทคโนโลยีแก่ผู้คนทั่วโลก CLIL ช่วยให้นักเรียนพบประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับ การสอนภาษาต่างประเทศแนวทางอื่น ๆ ส่วนมาก เนื่องจากในชั้นเรียนที่ใช้แนวทางและกระบวนการสอนแบบ CLIL นั้น เนื้อหาหลักสูตรและภาษาอื่นๆ (ที่ไม่ใช่ภาษาแม่) จะได้รับการสอนไปพร้อมๆ กัน ทักษะการคิดและการเรียนรู้จะได้รับการบูรณาการไปพร้อมๆ กัน ด้วย CLIL เป็นแนวทางและกระบวนการสอนที่สามารถเกี่ยวโยงกับวิธีการสอนทั้งตัวเนื้อหาและภาษา ดังนั้น CLIL จึงเป็นความท้าทายใหม่ในการศึกษาปัจจุบันทั้งกับตัวนักเรียนและผู้สอน

จากความหมายของ CLIL ตามแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า CLIL หมายถึง แนวคิดในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนอกและเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีหลักการพื้นฐาน 4 ประการ (4Cs) ที่ต้องมีความสัมพันธ์และเรียนรู้ไปพร้อมกัน ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) หมายถึง การเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ นอกเหนือจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีการสร้างความสมดุลของเนื้อหาวิชาที่สอน และฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และความเข้าใจเนื้อหา
2. การสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการเรียนรู้ เน้นแนวคิดเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้
3. การคิด (Cognition) หมายถึง การใช้ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูงทั้ง 6 ชั้นของ Bloom ที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในทางด้านภาษา อย่างเป็นลำดับผ่านการเรียนรู้เนื้อหา
4. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในสังคม มีความตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในแต่ละบริบท

2.3 หลักการของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

2.3.1 หลักการและเหตุผลของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

จากการศึกษา The Teaching Knowledge Test Course Module Content and Language Integrated Learning ของ Bentley (2010) พบว่า CLIL เป็นคำที่ครอบคลุมทั้งใน

แง่ที่เป็นบริบทและแบบจำลองทางการศึกษา บางโรงเรียนจัดหลักสูตรเพื่อสอนเนื้อหาจากหลักสูตรในฐานที่เป็นส่วนหนึ่งของวิชาภาษา ลักษณะนี้เรียกว่า Soft CLIL ในขณะที่โรงเรียนอื่นๆ อาจสอนในลักษณะที่ครึ่งหนึ่งของหลักสูตรสอนเป็นภาษาอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ลักษณะนี้เรียกว่า Hard CLIL ลักษณะสุดท้าย เป็นแนวทางกลางๆ ระหว่างสองลักษณะแรก กล่าวคือ บางโรงเรียนสอนลักษณะที่วิชาเนื้อหา เช่น ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้รับการสอนตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้แน่นอนเป็นภาษาอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษาแม่

CLIL สามารถแสดงแบบจำลองที่อาจเป็นไปได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบที่ภาษาเป็นส่วนหลัก แบบที่เนื้อหาเป็นส่วนหลัก และแบบที่เน้นการสอนภาษาเป็นพิเศษ ซึ่งแบบจำลองทั้ง 3 ลักษณะสรุปได้ดังนี้

Soft CLIL	ประเภท	เวลา	บริบท
	แบบที่ภาษาเป็นส่วนหลัก	45 นาที ต่อสัปดาห์	เนื้อหาในหลักสูตรบางส่วนได้รับการสอนในวิชาภาษา
	แบบที่เนื้อหาเป็นส่วนหลัก	15 ชั่วโมง ต่อหนึ่งภาค การศึกษา	โรงเรียนหรือผู้สอนเลือกเอาส่วนของเนื้อหาที่สอนจากวิชาภาษา
	แบบที่เน้นการสอนภาษาเป็นพิเศษ	ครึ่งหนึ่งของหลักสูตร	ครึ่งหนึ่งของเนื้อหาในหลักสูตรสอนเป็นภาษาอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษาแม่ เนื้อหาอาจปรากฏอยู่ในหลักสูตรการสอนภาษาแม่เป็นเนื้อหาเดิมหรืออาจเป็นเนื้อหาใหม่ก็ได้
Hard CLIL			

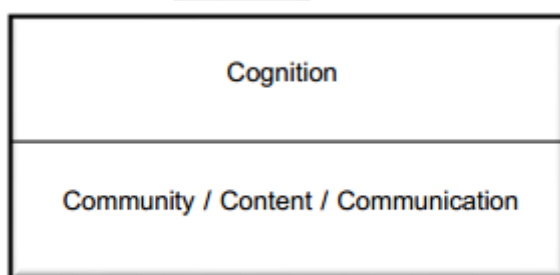
แผนภาพที่ 2 แบบจำลอง CLIL การสอนแบบต่างๆ (Bentley, 2010: 6)

จากการศึกษาแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ซึ่งได้แบ่งประเภทของแบบจำลองทางการสอน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงได้ยึดแนวทางการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่งหนึ่งของหลักสูตร (Hard CLIL) เพราะเป็นการจัดการเรียนสอนในวิชาภาษา ดังนั้นการนำเนื้อหาที่บูรณาการเข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจึงเป็นเพียงแค่ การเรียนรู้ภาษาผ่านเนื้อหา โดยยึดกระบวนการภาษาที่มีความสมดุล ระหว่างการเรียนภาษาแห่งการเรียนรู้ การเรียนภาษาเพื่อการเรียนรู้ และการเรียนภาษาผ่านการเรียนรู้

เพราะทั้ง 3 องค์ประกอบ ต่างมีความจำเป็นที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพึงเรียนรู้และนำไปใช้ให้สอดคล้องกับการรู้ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเป็นพื้นฐานของขบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความสมดุลระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ซึ่งแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไม่ได้เป็นตัวที่พัฒนาเนื้อหา แต่เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาให้ไปด้วยกัน ดังนั้นการยึดแนวทางการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่งหนึ่งของหลักสูตร (Hard CLIL) จึงเป็นการเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาในระดับสูง นั่นคือในคาบเรียนหนึ่งๆ จะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารน้อยที่สุดหรือแทบจะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารเกือบทั้งหมด การจัดหลักสูตรที่ยึด Hard CLIL จึงเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะการสื่อสารในชั้นเรียนเน้นเรื่องการการใช้ภาษา

Mehisto, Marsh และ Frigols (2008) ได้กล่าวว่า ในการเรียนรู้ตามหลักการของแนวทางการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจุดเน้นหลักอยู่ที่ตัวเนื้อหาในฐานะที่เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับรูปภาษา การท่องจำรูปแบบภาษา คำศัพท์ หรือข้อเท็จจริงในวิชาใดๆ มีแนวโน้มที่จะไม่ช่วยให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้ในระยะยาว เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้และทักษะใหม่ๆ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเข้าถึงข้อมูลใหม่ หากแต่เชื่อมโยงข้อมูลนั้นกับความรู้ ทักษะ และทัศนคติเดิมที่มีอยู่

แผนภาพที่ 3 แบบจำลองการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

จากตารางแสดงจำลองการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา Mehisto, Marsh และ Frigols (2008) ได้อธิบายถึงที่มาของหลักการของรูปแบบดังกล่าวว่า CLIL มีการบูรณาการที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยมีองค์ประกอบดังนี้ ความคิด ชุมชนหรือสังคม เนื้อหา และกาสื่อสาร ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบดังกล่าวได้ดังนี้

1. ความคิด (Cognition)

1.1. ผลการเรียนรู้ในแง่เนื้อหา ภาษา และทักษะการเรียนรู้ ได้รวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านความร่วมมือของผู้เรียน

1.2. การเรียนรู้สร้างบนฐานความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และประสบการณ์เดิมของนักเรียน

1.3. ผู้เรียนวิเคราะห์ความสำเร็จของผลการเรียนรู้ได้โดยอิสระกับนักเรียนและครูคนอื่นๆ และทำงานเพื่อสร้างผลการเรียนรู้ใหม่ได้

1.4. ผู้เรียนสังเคราะห์ ประเมินค่า และประยุกต์ความรู้และทักษะที่ได้ในวิชาต่างๆ ได้

2. ชุมชนหรือสังคม (Community)

2.1. ผู้เรียนรู้สึกว่าการเป็นสมาชิกของชุมชนการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าแก่เขา

2.2. ผู้เรียนมีความมั่นใจตนเอง และมีทักษะการทำงานในระดับกลุ่มและในระดับชุมชนท้องถิ่น สร้างสมดุลระหว่างความสนใจส่วนตัวและความสนใจของผู้อื่นได้

2.3. ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ว่าจ้าง (หมายถึงคนสาขาอาชีพอื่นๆ) เป็นผู้ทำงานร่วมกันในการศึกษา

2.4. ผู้เรียนสามารถกำหนดบทบาทภายในชั้นเรียน ชุมชน และโลกได้

3. เนื้อหา (Content)

3.1. เนื้อหาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชุมชนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

3.2. ผู้เรียนประยุกต์เนื้อหาใหม่และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องผ่านกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์

3.3. เนื้อหาไม่หนักจนเกินไป

3.4. เนื้อหาจากหลายสาขาวิชาได้รับการบูรณาการร่วมกัน

3.5. เนื้อหาด้านวัฒนธรรมได้รับการบูรณาการร่วมในทุกวิชา

3.6. การสื่อสาร (Communication)

4. ผู้เรียนใช้สิทธิที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและการสื่อสารอย่างกระตือรือร้นภายในชั้นเรียนและชุมชน

4.1. การจัดวางโต๊ะ การแสดงสื่อต่างๆ ในห้องเรียน และทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ ร่วมกันสนับสนุนการเรียนรู้และการสื่อสาร

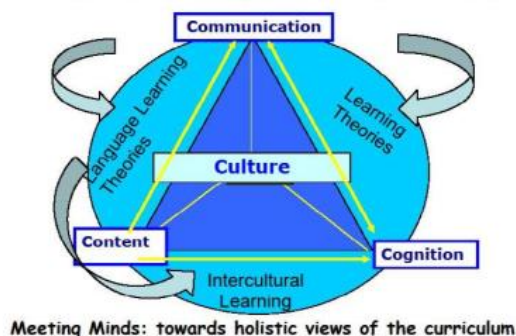
4.2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้าง กำหนด และต่อรองเนื้อหาซึ่งกันและกัน

4.3. ทักษะภาษา/ การสื่อสารพัฒนาในทุกๆ วิชาที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 หลักการและกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

หลักการและกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา มีหลักการพื้นฐาน 4 ประการ (4Cs) ได้แก่ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) การคิด (Cognition) และ วัฒนธรรม (Culture) (Coyle, 2000; 2005; 2007; Coyle, Hood และ March, 2010)

The 4Cs Conceptual Framework

แผนภาพที่ 4 กรอบแนวคิด 4Cs ของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
(Coyle, Hood และ Marsh, 2010: 41)

จากแผนภาพ สาระสำคัญของหลักการพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาทั้ง 4 ประการ มีดังนี้

1. เนื้อหา (Content) หัวใจของกระบวนการสอนที่ประสบความสำเร็จอยู่ที่การเรียนเนื้อหาหรือแก่นเรื่องได้สำเร็จ รวมถึงอยู่ที่การได้รับความรู้ ทักษะและความเข้าใจ เนื้อหาเป็นแก่นสำคัญของวิชา โดยเนื้อหาที่สอน ได้แก่ ศิลปะ หน้าที่พลเมือง วรรณคดี สิ่งแวดล้อมศึกษา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอน CLIL บางแนวพัฒนาโดยเชื่อมโยงข้ามหลักสูตรวิชาต่างๆ เช่น ผู้เรียนอาจศึกษาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศิลปะ เฉพาะแขนง พร้อมๆ กัน ลักษณะเช่นนี้มักเกิดในระดับชั้นประถมศึกษา ในบริบทแนวทางการศึกษาแบบ CLIL จำเป็นต้องวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับภาษาและต้องนำเสนอเนื้อหาให้เป็นที่เข้าใจได้

2. การสื่อสาร (Communication) ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและการเรียนรู้ แนวคิดที่ว่า เรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้ สามารถประยุกต์ใช้ได้ ในแนวทางการสอนนี้ การสื่อสารเป็นเรื่องที่อยู่เหนือระบบไวยากรณ์ การสื่อสารเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในฐานะที่เป็นการใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหา แตกต่างจากการเรียนภาษาเป็นบทเรียนๆ (CLIL ย่อมเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจริง แต่ต้องแตกต่างจากการเรียนเฉพาะตัวภาษาเท่านั้น) ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้งในรูปแบบปากเปล่าและรูปแบบการเขียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกระตุ้นผู้เรียนให้ร่วมมือปฏิสัมพันธ์ใน

ชั้นเรียน แนวทางการศึกษาแบบ CLIL มุ่งเพิ่มบทบาทการพูดในชั้นเรียนของผู้เรียน (STT= Student Talking Time) และลดบทบาทการพูดในชั้นเรียนของผู้สอน (TTT= Teacher Talking Time) ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง การประเมิน (Feedback) จากเพื่อนประเมิน หรือจากกลุ่มทำงาน เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ในขณะที่เรียนเนื้อหา นั้น พวกเขาแสดงให้เห็นว่าทั้งทักษะภาษาและเนื้อหาได้รับการบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยการใช้ภาษาเพื่อเนื้อหาการเรียนรู้นี้ การสื่อสารได้กลายเป็นสิ่งที่มีความหมายยิ่งเพราะภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สื่อสาร ไม่ใช่สิ่งที่จบและสมบูรณ์ในตัวของตัวเอง

3. ทักษะการคิด (Cognition) เพื่อให้แนวทางการสอนแบบ CLIL มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องท้าทายให้ผู้เรียนคิด ทบทวน และมีส่วนร่วมในทักษะการคิดขั้นสูงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน CLIL ไม่ได้เป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้ที่มีความชำนาญไปสู่ ผู้ที่มีความรู้น้อยกว่าแต่ CLIL ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลสร้างความเข้าใจและสร้างความท้าทายของตนเอง ไม่ว่าจะด้วยอายุหรือความสามารถระดับใด การจัดลำดับขั้นทักษะการคิดที่สามารถใช้เป็นแนวทางการศึกษาการสอนแบบ CLIL ได้คือ การจัดระดับขั้นของ Bloom นักคิดท่านดังกล่าวได้จำแนกทักษะการคิดออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับที่ต่ำกว่า (Lower Order) และระดับที่สูงกว่า (Higher Order) จัดระดับขั้นของ Bloom เป็นแนวทางที่ดียิ่งใน การวัดทักษะการคิด การปฏิบัติแนวคิด CLIL ที่ได้ผลดี ผลักดันโดยการคิด เป็นเบื้องต้น จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์กระบวนการคิด ให้สอดคล้องกับภาษาและสอนภาษานักเรียนให้สามารถอธิบายความคิดและแนวคิดต่างๆได้

4. วัฒนธรรม (Culture) ในโลกปัจจุบันซึ่งพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่นิยม และเป็นสิ่งที่มีศักยภาพสำคัญ บทบาทของวัฒนธรรม ความเข้าใจวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆ เป็นส่วนสำคัญของแนวทางการศึกษาแบบ CLIL “วัฒนธรรมเป็นแก่นของแนวทางการศึกษาแบบ CLIL” บางครั้งผู้เรียนต้องสื่อสารเป็นภาษาอื่น ๆที่ไม่ใช่ภาษาแม่กับผู้ที่ใช้ภาษานั้นๆซึ่งมีภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของผู้เรียน ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ความต่างของภูมิภาคหรือต่างประเทศ แนวทางการศึกษาแบบ CLIL เปิดโอกาสให้ผู้สอนสามารถแนะนำปรับทิศทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาได้ในวงกว้าง ต้องการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อโลกตลอดจนความเป็นพลเมืองที่ดีในท้องถิ่น

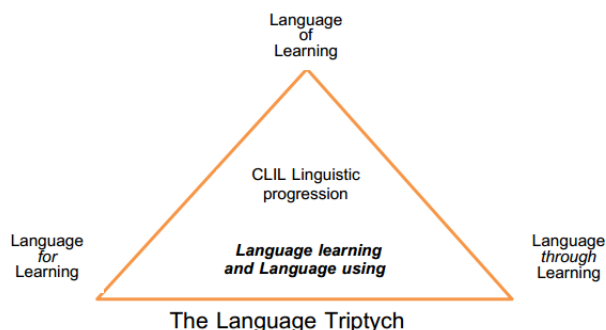
ดังนั้น สรุปได้ว่าจุดประสงค์หลักของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษที่บูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การคิด และวัฒนธรรม มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นอกเหนือจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาและภาษาอังกฤษพร้อมๆกัน ซึ่งแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามีสาระสำคัญ ดังนี้ เป็นการบูรณาการเนื้อหาที่กำหนดและภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะทางภาษา

(ฟัง พูด อ่าน และเขียน) วัฒนธรรมทางภาษา กลวิธีการสื่อสารเข้าด้วยกัน โดยการจัดการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝนประสบการณ์ในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติ และการใช้ทักษะกระบวนการคิดที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในทางด้านภาษา และมีการสนับสนุนส่งเสริมการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ และการแลกเปลี่ยนแนวคิดกับผู้อื่น อีกทั้ง ส่งเสริมกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาด้วยการลงมือปฏิบัติ และเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการใช้ภาษา มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในสังคม มีความตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในแต่ละบริบท

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา

Marsh et al., (2001) กล่าวว่า ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษานั้น มีลักษณะคล้ายกับ Immersion Program ของแคนาดา คือการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Approach) โดย Terrell (1977) และ Stephen Krashen นักภาษาศาสตร์แห่ง University of Southern California ที่ว่า การพัฒนาทักษะทางภาษามีแนวทางที่ต่างกัน 2 ทางคือการรับรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning)

Coyle (2000, 2002) เสนอแนวทางความต้องการด้านภาษาในบริบทแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาที่แตกต่างกัน และยังแสดงให้เห็นการใช้ภาษาในฐานะที่เป็นภาษา “เพื่อสร้างองค์ความรู้” (Dalton-Puffer, 2007: 65) ซึ่งเป็นการสนับสนุนแนวคิดเรื่องพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในการเรียนภาษาของนักเรียน การสนับสนุนนักเรียนในการใช้ภาษาในชั้นเรียน การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจากมุมมองที่แตกต่างกัน 3 ประการ ได้แก่ Language of Learning (ภาษาแห่งการเรียนรู้) Language for Learning (ภาษาเพื่อการเรียนรู้) และ Language through Learning (ภาษาผ่านการเรียนรู้) ดังแผนภาพที่ 4

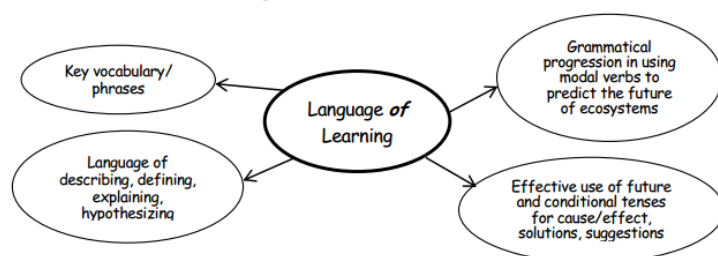

แผนภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ของการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการใช้ภาษาเพื่อสร้างองค์ความรู้

(Coyle, Hood และ March, 2010: 60)

จากแผนภาพ ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการใช้ภาษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ ระหว่าง Language of Learning, Language for Learning และ Language through Learning มีดังนี้

1. ภาษาแห่งการเรียนรู้ (Language of Learning) เป็นการวิเคราะห์ภาษาที่ผู้เรียน จำเป็นต้องมีเพื่อเข้าถึงแนวคิดและทักษะซึ่งเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชา สำหรับผู้สอนภาษา ตามแนวทาง CLIL ความคิดเรื่องประเภท (Genre) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาการสอน ภาษาจากระดับไวยากรณ์มาสู่ระดับระบบและหน้าที่โดยมีเนื้อหาเป็นตัวกำหนดประเภท เช่นกรณี เรื่องการใช้ Past tense เพื่อบรรยายผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ผู้สอนจำเป็นต้องเสริมความ เข้าใจส่วนนี้รวมถึงแนวคิดเรื่องสิ่งที่เรียกว่า “อดีต” (Pastness) ควบคู่ไปกับตัวไวยากรณ์ การเสริม ทั้งตัวไวยากรณ์และแนวคิดสามารถทำได้สำเร็จเมื่อนักเรียนได้รับการสอนเป็นวลีหรือถ้อยคำเฉพาะ กรณีๆ ได้ดีกว่าการสอนเฉพาะหลักไวยากรณ์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมในเนื้อหาที่เรียนรู้ทำให้ผู้เรียน มองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างไวยากรณ์และการใช้ภาษาในชั้นเรียน ผู้สอนต้องตระหนักเรื่อง ความต้องการด้านภาษาของเนื้อหาวิชาเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกและเขียน ภาษาต่างประเทศผ่านเนื้อหาภาษาของตนได้ แสดงตัวอย่างการใช้ภาษาแห่งการเรียนรู้ในดังบริบทที่ แสดงในแผนภาพที่ 6

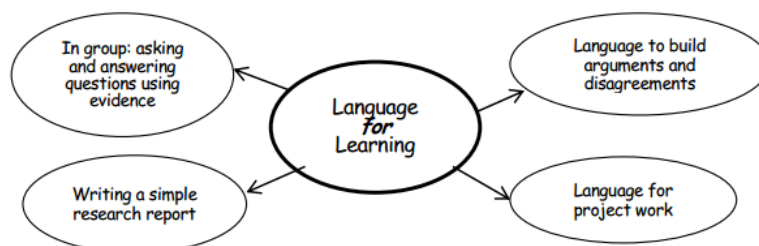

แผนภาพที่ 6 ภาษาแห่งการเรียนรู้ (Language of Learning)

(Coyle, Hood และ March, 2010: 60)

2. ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning) มุ่งเน้นที่ประเภทของภาษาที่ จำเป็นในสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาเป็นเรื่องที่ทำนายทั้งสำหรับผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนต้องการแนวทางหรือวิธีการที่จะทำให้พวกเขาใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ Mohan (1986), Nunan (1990), Snow and Genese (1986) และ Lie (1996) กล่าวถึง การเรียน ภาษาเพื่อการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การวางแผนต้องมีก่อนเพื่อให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเรื่องทักษะต่างๆที่จะใช้ พัฒนาการเรียนรู้ เช่น การทำงานกันเป็นคู่ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การถามคำถาม การอภิปราย

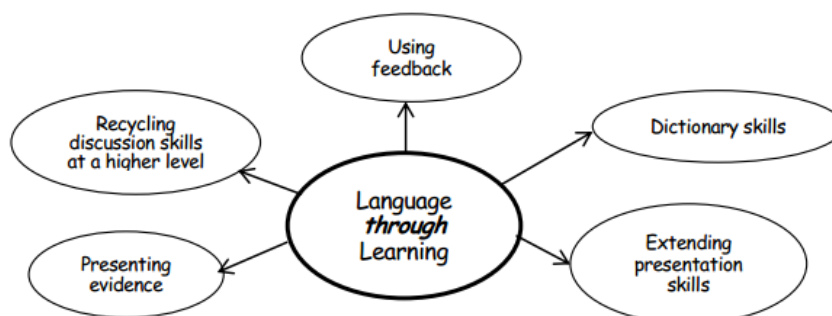
สนับสนุนหรือโต้แย้ง การคิด การจำ และอื่นๆ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจและสามารถใช้ภาษาที่ทำให้พวกเขาเข้าถึงการเรียนรู้และสามารถช่วยเหลือตนเอง หรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้สอน การเรียนรู้ที่มีคุณภาพก็ย่อมไม่เกิดขึ้น การพัฒนาวิธีการสื่อสารที่สัมพันธ์กับเนื้อหา เช่น การบรรยาย การประเมินคุณค่า และการหาข้อสรุปนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ แสดงตัวอย่างการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ในดังบริบทที่แสดงในแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning)

(Coyle, Hood และ March, 2010: 62)

3. ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning) อยู่บนหลักการที่ว่า การเรียนรู้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ถ้าหากไม่มีการใช้ภาษาและการคิดอย่างกระตือรือร้นร่วมอยู่ด้วย เมื่อผู้เรียนได้รับการสนับสนุนให้บรรยายความเข้าใจ การเรียนรู้ในระดับที่ลึกกว่าก็จะเกิดขึ้นตามมา ผู้เรียนมีการพูดคุย มีปฏิสัมพันธ์ และกิจกรรมที่มีการสนทนาในระดับหนึ่ง Met (1998: 38) ในทางปฏิบัติ การเรียนรู้ผ่านภาษา เกี่ยวข้องกับการสนใจที่ตัวภาษาที่ผู้เรียนต้องการใช้ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ผู้สอนต้องสังเกตภาษาที่ผู้เรียนใช้ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้พัฒนาการทางภาษา (การเรียนรู้ภาษา) จะสำเร็จได้ผ่านการนำพัฒนาการทางภาษาเดิมที่มีอยู่ก่อนหน้ามาใช้ (Recycling) ในลักษณะที่เป็นความก้าวหน้าแบบก้าวกระโดด มากกว่าตามลำดับที่ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านไวยากรณ์ แสดงตัวอย่างการใช้ภาษาผ่านการเรียนรู้ในดังบริบทที่แสดงในแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning)

(Coyle, Hood และ March, 2010: 63)

2.5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา

Mehisto, Marsh และ Frigols (2008: 60-62 อ้างถึงใน รุ่งระวี สมวรรธนะ, 2553) ได้เสนอลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาหรือ CLIL เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษา ในห้องเรียนเนื้อหาวิชาต่างๆ เช่นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง โดยมีการบูรณาการหลากหลายวิชา และมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามหลักสูตร

2. เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity) โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาเมื่อจำเป็นและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ โดยสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน อีกทั้งสร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์การใช้แนวคิดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ โดยวิธีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นปัจจุบันจากแหล่งเรียนรู้และจากสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย

3. เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active Learning) ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้การสื่อสารมากกว่าผู้สอนเป็นผู้สื่อสาร โดยให้ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในเนื้อหา ภาษาและทักษะการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสังเกตการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เรียน

4. เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ด้วยการช่วยเสริมสร้างผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะการเรียนรู้ต่างๆ เจตคติ ความสนใจ และประสบการณ์ การประมวลข้อมูลความรู้ให้กับผู้เรียน อย่างเป็นกันเอง ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธีการ และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเกิดความท้าทายให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะค้นหาคำตอบและความรู้ต่อไป

5. เน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Co-operation) โดยมีการวางแผนการเรียนรู้ โดยการสร้างร่วมมือ ระหว่างผู้สอนโดยใช้ CLIL และผู้สอนที่ไม่ใช่ CLIL ร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ทางการ และเจ้าของกิจการต่างๆ เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาต้องคำนึงถึงการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ และเน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน

3. แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL)

3.1 ความเป็นมาและความหมายของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน หรือ PBL นั้น มีใช้กระบวนการทางการศึกษาแบบใหม่เสียทีเดียว Beckett (2006) กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนนี้มีมาแล้วตั้งแต่ช่วงกลางยุค 1800s และถูกคิดค้นขึ้นโดย David Snedden ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ในห้องเรียนการเกษตรของอเมริกา หลังจากนั้นในช่วงต้นของยุค 1900s กระบวนการเรียนรู้นี้ได้ถูกพัฒนาต่อยอดโดย William Heard Kilpatrick ลูกศิษย์ของ John Dewey โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่มีจุดประสงค์แน่ชัด (Beckett, 2006) กล่าวคือ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ผ่านการสร้างโครงงานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนสนใจ ตามพื้นฐานความแตกต่างของแต่ละบุคคล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หลากหลาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้ ผู้เรียนสามารถสนุกสนานกับบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่มีความหมายพร้อมกับการสร้างผลสำเร็จทางการเรียนรู้ (Wrigley, 1998)

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยมีนักวิชาการ และนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน หมายถึง แนวทางที่ออกแบบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมแห่งความรู้และเทคโนโลยีระดับสูง ที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาจากข้อเท็จจริง การท่องจำและไม่มีการโต้ตอบนั้นไม่เพียงพออีกต่อไปแล้วที่จะเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตท่ามกลางการแข่งขันในโลกปัจจุบัน ผู้เรียนได้แก้ปัญหาอย่างแท้จริงเพราะการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนสูง ผู้เรียนจะต้องมีทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะในยุคดิจิทัล ด้วยทักษะเหล่านี้เอง ผู้เรียนจะสามารถบริหารจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยมีผู้สอนคอยเฝ้าสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ เพราะเป็นแนวทางที่ยึดเอานักเรียนเป็นหลัก แทนที่จะใช้แผนการสอนแบบตายตัวที่มีผลลัพธ์เฉพาะเจาะจงและเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จะทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาลึกยิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจ (Blumenfeld et.al., 1991; Harris และ Katz, 2001 และ Bender, 2012) ในขณะที่ Thomas et al., (1999) และ Fired-Booth (2002:6) อธิบายว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงานเป็นรูปแบบการเรียนการสอน (การพัฒนาหลักสูตรและการสอน) ที่เน้นนักเรียนเป็นหลักผ่านการมอบหมายโครงงาน วิธีการนี้ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น และถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการที่จะสร้างผลสัมฤทธิ์ในสิ่งแวดล้อมจริง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีอิสรภาพ วิธีนี้ช่วยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในหนังสือเรียนและ

โลกภายนอก เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้และการสืบค้นหาข้อเท็จจริงออกมาเป็นผลสำเร็จรายบุคคล

The World bank & Global Schoolnet Foundation (1999) และMoursund (2002)ได้อธิบายว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงการ คือ โครงสร้างที่เปลี่ยนการสอนจากแบบ “ครูบอก” เป็น”ผู้เรียนทำ” เน้นที่ตัวผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนได้ฝึกศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหัวข้อที่เหมาะสมอย่างลึกซึ้ง ผู้เรียนจะได้รับอิสระในการสร้างชิ้นงานเป็นของตนเองเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการเรียนรู้ของตน กล่าวคือ การเรียนรู้วิธีนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงผู้เรียนเข้ากับโครงการของจริงที่มีความซับซ้อน โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาและประยุกต์ใช้ทักษะและความรู้ที่มี ขณะที่ Solomon (2003:10), Nunan (2004) และ Patton (2012) อธิบายว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน คือ ผลของการศึกษาแบบบูรณาการที่มีผลสัมฤทธิ์เป็นชิ้นงาน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาจริง ตามหลักสูตรพื้นฐานและการบูรณาการ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ที่จะออกแบบผลงานของตนเอง ด้วยตัวเอง และตัดสินใจว่าจะรวบรวมข้อมูลจากแหล่งไหน อย่างไร ทั้งยังต้องวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา เพื่อนำไปประยุกต์และนำเสนอโครงการดังกล่าวสู่สาธารณะ ในรูปแบบชิ้นงานหรือการนำเสนอ

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน เป็นก้าวใหม่ของการเรียนรู้ เป็นการสอนกลยุทธ์หลากหลายแนวทางที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21ซึ่งต้นแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่ต่างจากกิจกรรมปกติที่ผู้ยึดผู้สอนเป็นหลัก และไม่มีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างการเรียนการสอน แต่แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน นักเรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการสืบสวนค้นคว้าและการทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาและสร้างโครงการที่เป็นตัวชี้วัดการเรียนรู้ของพวกเขา สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานผ่านทักษะด้านเทคโนโลยี จะทำให้ผู้นักเรียนเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเห็นว่าน่าสนใจ การตัดสินใจที่จะจัดการกับปัญหา และการร่วมมือกันหาทางออกให้แก่ปัญหานั้นๆ เป็นการเรียนรู้แบบระยะยาว ยึดตัวนักเรียนเป็นหลัก สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกวิชา และนำไปบูรณาการเข้ากับโลกความเป็นจริงและในทางปฏิบัติได้ (Educational Technology Division Ministry of Education Malaysia, 2006; Bell, 2010; Barell, 2010;Baron, 2011; Belland, French และ Ertmer, 2009;Larmer และ Mergendolle, 2010 อ้างอิงใน Bender, 2012)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาองค์ความรู้ผ่านการทำโครงการ เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการศึกษา

ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการในหลาย ๆ ด้าน ใช้วิธีการศึกษาอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนเป็นผู้วางแผนการทำงานและสร้างผลงานตามความสนใจได้ด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแนวทาง

3.2 ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

OECD (2006) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ว่าเป็นการเรียนรู้ระดับสูงที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการดำเนินการที่ซับซ้อน ท้าทาย และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง กระบวนการการเรียนรู้นี้มีเป้าหมายหลักคือ ให้นักเรียนได้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ของตนเอง โดยการใช้ความคิด ระดมสมอง (Blumenfeld et al., 1991) ในอดีตการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นพื้นฐานถูกใช้ในหัวข้อที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ Krajcik et al., (1998) ได้เสนอว่า ในกระบวนการเรียนรู้ประกอบไปด้วย การใช้คำถามที่ผลักดันให้ค้นหาคำตอบและครอบคลุมเนื้อหาที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ การสำรวจที่ให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ ชิ้นงานที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีแนวคิด การช่วยกันทำงานของนักเรียน ผู้สอน และทุกคนในสังคมแห่งการเรียนรู้ เทคโนโลยีที่ส่งเสริมการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูล การปฏิสัมพันธ์และการจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ Thomas et al., (1999) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ดังนี้

1. มุ่งเน้นไปที่แนวคิดหลักของการลงมือปฏิบัติ
2. การมีส่วนร่วมในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงนักเรียนเข้ากับโครงงานของจริงที่มีความซับซ้อน โดยให้นักเรียนได้ฝึกพัฒนาและประยุกต์ใช้ทักษะและความรู้
3. เป็นการเรียนรู้ที่ผลักดันให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้และลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา
4. เป็นการเรียนรู้ที่ผลลัพธ์ของหลักสูตรสามารถระบุได้ล่วงหน้า แต่ผลลัพธ์ของกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนนั้นไม่สามารถถูกกำหนดหรือคาดการณ์ได้
5. เป็นการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะจัดการและจัดสรรทรัพยากรเช่น เวลาและวัสดุ

Chard (2003 อ้างอิงใน Educational Technology Division Ministry of Education Malaysia; 2006) อธิบายว่า ลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เป็นการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับหัวข้อที่เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียนบนพื้นฐานของโลกความเป็นจริง โดยสรุปแล้ว แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานควรจะ

1. ยึดหลักสำคัญตามหลักสูตร และมีสาขาที่หลากหลาย
2. ทำให้นักเรียนมีความพยายามในการดำเนินการอย่างยั่งยืน
3. ทำให้ผู้เรียนรู้จักการตัดสินใจ
4. ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในการทำงาน
5. มีความเชื่อมโยงกับความเป็นจริงอย่างชัดเจน
6. มีการประเมินผลอย่างมีระบบ ตลอดการค้นคว้าและรวมถึงชิ้นงานสัมฤทธิ์

Thomas (2000) ได้สรุปลักษณะของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มีดังนี้

1. การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เน้นเกี่ยวกับคำถามหรือปัญหาที่ซับซ้อนให้ผู้เรียนหน้าเผชิญ (และต่อสู้กับ) แนวคิดหลักและกฎของการลงมือปฏิบัติ ลักษณะนี้ต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการจำกัดความโครงงาน เพื่อให้มีจุดประสงค์แน่ชัด สอดคล้องกับกิจกรรม และความรู้แนวคิดพื้นฐานที่ต้องการจะส่งเสริม (Barron et.al.,1998: 274)
2. การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เกี่ยวกับการสำรวจและสืบค้นด้วยวิธีใหม่ๆที่สร้างสรรค์ การสำรวจคือ กระบวนการที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อ การเรียนรู้ต่างๆ และวิธีการสร้างความรู้และกระบวนการ (Bereiter และ Scardamalia, 1999)
3. การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ถูกขับเคลื่อนด้วยตัวนักเรียนไปยังระดับที่ชัดเจน โครงงานให้อิสราภาพและทางเลือกแก่นักเรียน สอนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาคนควาด้วยตัวเอง และมีความรับผิดชอบได้มากกว่าการเรียนการสอนแบบเก่า
4. การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ตั้งอยู่ในพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ใช่การเรียนรู้อในห้องเรียน โครงงานมีคุณลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าน่าเชื่อถือ

จากลักษณะสำคัญของ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สรุปมุมมองของผู้เรียนและผู้สอนได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มุมมองของผู้เรียนและครู

มุมมองของนักเรียน	มุมมองของผู้สอน
<p>1. โครงงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของจริงและมีความหมายต่อฉันโดยตรง มันทำให้ฉันได้ทำงานสิ่งที่สำคัญและมีประโยชน์อย่างแท้จริง</p> <p>2. การสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เป้าหมายของฉันคือต้องการที่จะแก้ไขมัน และนำเสนอวิธีการของฉัน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจริงและจับต้องได้ ให้แก่ผู้ที่สนใจทั้งในและนอกห้องเรียน</p> <p>3. กระบวนการนี้คือการได้สำรวจและแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง จนบรรลุซึ่งชิ้นงานที่มีผลสัมฤทธิ์</p> <p>4. กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผลักดันให้ฉันประเมินการทำงานของตัวเองโดยเน้นที่ตัวชิ้นงาน การมีส่วนร่วม หรือการทำงานกลุ่มของฉัน</p>	<p>1. โครงงานที่มีความหมาย และสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรได้</p> <p>2. กลยุทธ์ที่เริ่มมีคำถามเป็นตัวริเริ่มและผลักดันให้นักเรียนค้นคว้าที่จะเรียนรู้ คำถามนั้นอาจจะมาจากการริเริ่มผู้สอนหรือตัวนักเรียนเองก็ได้</p> <p>3. กระบวนการการเรียนรู้ที่ผลักดันให้นักเรียนแก้ไขงานวิจัยของตนเองหากมีความจำเป็น เพื่อสะท้อนให้เห็นระบบการทำงานของแต่ละคนตลอดการดำเนินการ</p> <p>4. การประเมินที่มีเกณฑ์ตั้งอยู่บนการร่วมกันทำงาน และการให้ความร่วมมือของผู้เรียนเพิ่มเข้ามา นอกเหนือจากเนื้อหาหลัก.</p>

Reeves, Herrington และ Oliver (2002) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานต่อการเรียนรู้จริง มีดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง กิจกรรมที่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริงนอกห้องเรียนในสาขางานหรือหัวข้อนั้นๆมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่เน้นการเรียนในห้องเรียนแบบเดิมที่ยึดการเรียนตามบทเรียนในหนังสือ
2. มีโครงคร่าวๆ โดยกิจกรรมที่จะทำนั้นจะมีภารกิจให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง เพื่อทำให้งานออกมาสมบูรณ์แบบ กล่าวคือ ผู้เรียนเป็นผู้เติมเต็มชิ้นงานเอง ดำเนินการเอง
3. ภารกิจที่ทำนั้นซับซ้อน และยั่งยืน หมายถึงการทำงานนั้นใช้เวลา อาจเป็นเวลาหลายวัน หลายอาทิตย์ หลายเดือน หรือเป็นชั่วโมงก็เป็นที่ สำคัญที่ผู้เรียนจะต้องอุทิศเวลาในการทำชิ้นงานด้วยตัวเอง
4. มีหลายมุมมอง ให้โอกาสนักเรียนได้ตรวจสอบงานจากมุมที่แตกต่างโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลาย และรู้จักแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกจากข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง
5. การทำงานร่วมกัน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการทำชิ้นงานให้เสร็จสิ้น
6. มีคุณค่า สะท้อนให้เห็นและเชื่อมโยงความเชื่อและคุณค่าของนักเรียนเอง
7. มีการเรียนแบบสหวิทยาการ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมแง่มุมในหลายๆด้าน และทำให้ผู้เรียนมีบทบาทที่หลากหลายและสร้างความชำนาญในแต่ละด้านได้มากกว่าการเรียนรู้เพียงด้านเดียว
8. มีการประเมินบนพื้นฐานความเป็นจริงโครงงานถูกประเมินอย่างต่อเนื่อง ว่าด้วยการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นการวัดคุณภาพของโลกความเป็นจริง

9. มีชิ้นงานจริงจากการทำงาน กิจกรรมที่ผู้เรียนทำ ก่อให้เกิดชิ้นงานที่ได้รับการขัดเหลาที่มีคุณค่าของตัวเอง ไม่ใช่เป็นเพียงงานที่ริเริ่มตั้งไว้ ไม่มีการสานต่อให้เกิดประโยชน์

10. มีผลลัพธ์ได้หลากหลาย กิจกรรมที่ทำก่อให้เกิดผลลัพธ์ได้ในหลายรูปแบบ และเปิดกว้าง มีวิธีการแก้ไขปัญหามากมาย แตกต่างจากเดิม ไม่ใช่เพียงการตอบคำถามให้ตรงกับเฉลย หรือการทำตามสิ่งที่มีมาก่อนแล้วที่ไม่ได้ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ใดๆ

Bender (2012) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. นำผู้เรียนไปสู่การสืบสวนค้นคว้าเกี่ยวกับความคิดที่สำคัญและคำถามต่างๆ
2. มีขอบเขตเป็นกระบวนการสืบสวน
3. จำแนกต่างกันไปตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน
4. ขับเคลื่อนโดยการทำงานและการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียนเอง มากกว่าการรับข้อมูลจากผู้สอน

5. มีการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลและการคิดอย่างสร้างสรรค์ในการสืบสวนค้นคว้า การสร้างชิ้นงาน และการอภิปราย

6. เชื่อมโยงปัญหาและสถานการณ์จริงเข้ากับโลกความเป็นจริง

The World bank & Global Schoolnet Foundation (1999) กล่าวว่าลักษณะเฉพาะของ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน คือ

1. ผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจ ในขอบเขตของงานที่ทำ
2. มีปัญหาหรือริเริ่ม ที่ไม่มีวิธีแก้ไขมาก่อน ผู้เรียนต้องหาทางออกเอง
3. ผู้เรียนออกแบบกระบวนการที่จะนำไปสู่วิธีแก้ไขปัญหาเอง
4. ผู้เรียนรับผิดชอบในการเข้าถึงและจัดการข้อมูลที่มาหาได้เอง
5. มีการประเมินการทำงานอย่างต่อเนื่อง
6. ตัวผู้เรียนสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่กำลังปฏิบัติ
7. งานที่ออกมา ถูกสร้างและผ่านการประเมินเพื่อคุณภาพ
8. บรรยากาศในห้องเรียนสอนให้นักเรียนรู้จักเอาชนะความผิดพลาดและการเปลี่ยนแปลง

3.3 บทบาทของครูและผู้เรียนในการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

บทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สัมพันธ์กับบทบาทของผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้สร้างสถานการณ์เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนสื่อสาร สร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ผลงานและทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะคิดนอกกรอบ ผู้สอนจำเป็นต้องเปิดกว้างความคิดและ

การเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนคือผู้ใช้ภาษาที่ฝึกใช้ภาษานั้นๆอย่างกระตือรือร้น และพยายามเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ในระหว่างการดำเนินโครงการ ผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาที่ต้นกำลังค้นคว้าโดยวางแผนและลงมือทำด้วยตัวเอง ขณะที่ผู้สอนทำหน้าที่เหมือนนักสำรวจที่เฝ้าดูการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาไปอย่างไร ตอบคำถามที่ผู้เรียนตั้ง และแนะนำทางเลือกอื่นๆเมื่อนักเรียนไม่สามารถคิดต่อยอดได้ หรือผู้เรียนอาจพบกับความยากลำบากและอุปสรรคในการสร้างชิ้นงานที่มีคุณภาพสูง ผู้สอนต้องชี้แนะแนวทาง และสนับสนุนนักเรียนเพื่อให้พวกเขาดำเนินการได้อย่างสำเร็จลุล่วง เพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินต่อไปและประสบความสำเร็จในที่สุด ผู้สอนจำเป็นต้องคอยติดตามและให้การตอบรับรวมถึงประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยไม่เน้นความถูกต้องหรือผิดของคำตอบ แต่เน้นที่กระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในการทำงาน (Nunan, 1989: Blumenfeld, et al., 1991: Fired-Booth, 2002: Newel, 2003: Markham et al, 2003) ในขณะที่ Stanley (2000) อธิบายว่า ชั้นแรกของการเรียนรู้โดยการทำโครงการ ผู้สอนจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการประเมิน เช่น เกณฑ์ต่างๆ ซึ่งใช้ในขั้นตอนที่ต่างกันของโครงการ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมในการวางแผนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมในการวางแผนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมในการวางแผนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างแท้จริง

Stoller (1997) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานประกอบไปด้วย

1. การสำรวจค้นคว้าที่ซับซ้อนในระยะเวลาหนึ่ง
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นหลักโดยให้นักเรียนวางแผน ลงมือทำและนำเสนอชิ้นงานเอง
3. คำถาม หัวข้อ หรือปัญหาที่ท้าทายความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นตัวหลักของโครงการหรือกระบวนการการเรียนรู้
4. การเน้นที่ตัวผู้เรียน แทนที่การทำกิจกรรมที่ผู้สอนเป็นผู้วางแผนเป็นหลัก
5. การตอบรับจากคนรอบข้าง และโอกาสที่จะได้แบ่งปันแหล่งข้อมูล ความคิด หรือความรู้ผ่านการเรียนรู้ในห้องเรียน
6. กิจกรรมที่ได้ลงมือทำจริง และการใช้เทคโนโลยี และแหล่งข้อมูลที่แท้จริง
7. สิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ไม่ใช่การแข่งขันเพื่อเอาชนะ
8. การใช้ทักษะที่หลากหลาย เช่น ทักษะการเข้าสังคมและการบริหารจัดการ
9. การใช้ความพยายามในการเชื่อมโยงความคิด และการสร้างทักษะใหม่ๆ ในการทำงานโครงการในแต่ละขั้นตอน

10. การผลิตชิ้นงานที่มีคุณค่าที่สามารถนำไปแบ่งปันกับผู้คนรอบข้าง ผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญได้ ด้วยการนำเสนอต่อสาธารณะ

11. การประเมินทั้งกระบวนการการทำงานในชั้นแรกถึงขั้นสุดท้าย และชิ้นงานจากการทำงาน

Murchu (2005) ได้กำหนดบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. เป็นผู้ที่ผลักดันการดำเนินงานด้วยตัวเอง ในฐานะเป็นผู้ที่ผลักดันการดำเนินงาน นักเรียนจะมีโอกาสเลือกหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และความสนใจของตัวเอง และพวกเขาจะต้องออกแบบเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นและผลักดันให้งานไปสู่ผลสัมฤทธิ์ สร้างงานหรือภารกิจภายในกลุ่มโดยยึดพื้นฐานความสนใจรายบุคคล ดูแลโครงงานของตนเอง หาแหล่งข้อมูลที่จะใช้ เลือกชิ้นงาน ประเมินและแก้ไขชิ้นงานที่ได้ นอกจากการเป็นผู้เรียนที่ดำเนินการด้วยตัวเองแล้ว ผู้เรียนสามารถขยายบทบาทของตนและกลายเป็นเพื่อนร่วมงานผู้ช่วยได้อีกด้วย เพื่อที่จะช่วยผู้เรียนคนอื่นๆในการทำชิ้นงานให้สำเร็จ พวกเขาต้องช่วยเหลือกันเพราะงานแต่ละชิ้นจะก่อให้เกิดงานในภาพรวมด้วยเช่นกัน

2. เป็นเพื่อนร่วมทีมที่ดี นอกจากที่จะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองแล้ว ในฐานะผู้ร่วมทีมที่มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้เรียนจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จของโครงงาน ในฐานะสมาชิกของทีม พวกเขาจำเป็นต้องมีจิตสำนึกของความเป็นเจ้าของและการเพิ่มขีดความสามารถในโครงงานของตัวเอง ผู้เรียนแต่ละคนทำงานของตนเพื่อบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และนำเสนอกระบวนการ อุปสรรค หรือข้อซักถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ของพวกเขาต่อเพื่อนในกลุ่มหรือนอกกลุ่ม เพราะทุกคนต่างมีส่วนรับผิดชอบในชิ้นงานสัมฤทธิ์ผู้เรียนจะต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่ม และเต็มใจที่จะทำงานและทุ่มเทในการทำงาน เพราะชิ้นงานผลลัพธ์ที่ได้นั้นส่วนหนึ่งเป็นความรับผิดชอบของพวกเขาในฐานะสมาชิกของห้องหรือกลุ่ม

3. เป็นผู้จัดการหรือผู้นำการเรียนรู้ของตัวเอง ในฐานะผู้จัดการหรือผู้นำการเรียนรู้ของตัวเอง ผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งเกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา ผู้เรียนจำเป็นต้องหาข้อมูลรวบรวม วิเคราะห์และแปลข้อมูล ออกแบบชิ้นงานและนำเสนอเป็นผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้เชิงลึก และการสำรวจของพวกเขา ซึ่งต่างจากระบบการเรียนในห้องเรียนแบบเก่า ที่มีผู้สอนเป็นตัวหลักในการให้ความรู้ และให้ผู้เรียนเพียงแค่จดจำสิ่งที่เรียนมา

Clark (2006) กล่าวว่า ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานผู้สอนจะต้องระมัดระวัง ที่จะไม่ใส่ ความคิดของตน ให้เป็นโครงการของผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียน ต้องตรวจสอบความคิดของตัวเองในการออกแบบการเรียนรู้ของตนเองและสร้างสิ่งประดิษฐ์ของตัวเอง

3.4 องค์ประกอบของหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

Bender (2012) ได้กล่าวถึง แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้ของหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. การระดมสมองคิดหาทางออกเพื่อแก้ไขปัญหา
2. การระบุหัวข้อที่แน่ชัด เพื่อช่วยในการรวบรวมข้อมูล
3. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการค้นหาข้อมูล
4. การพัฒนาระยะเวลาในการเก็บข้อมูล
5. การหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบคำถาม
6. การสังเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้
7. การช่วยกันตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการที่จะก้าวต่อไปจากจุดที่ดำเนินงานอยู่
8. การกำหนดและเลือกข้อมูลเพิ่มเติมที่สำคัญกับโครงงาน
9. การพัฒนาโครงงานหรือชิ้นงานที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารเกี่ยวกับผล

การทำงานของพวกเขา

3.5 ประเภทของแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงาน

Stoller (1997) ได้แบ่งโครงงานตามเทคนิคการรวบรวมข้อมูลและแหล่งที่มา ออกเป็น 5 ประเภทได้แก่

1. โครงงานที่จำเป็นต้องมีการรวบรวมข้อมูลการค้นคว้าจากห้องสมุด
2. โครงงานที่เกี่ยวข้องกับตำราและหนังสือเรียน
3. โครงงานตอบกลับที่จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่ขอข้อมูล
4. โครงการสำรวจที่ก่อให้เกิดการสร้างเครื่องมือสำรวจ จากนั้นจึงทำการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูล
5. โครงงานที่ให้ผู้เรียนได้ออกไปพบปะกับวิทยากรหรือบุคคลภายนอกห้องเรียน

ทั้งนี้ โครงงานอาจจะต่างกันไปตามวิธีการนำเสนอข้อมูลข้อมูล ดังนั้น Stoller (1997) จึงได้แบ่งโครงงานตามวิธีการนำเสนอ ออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. โครงการที่นำเสนอชิ้นงานผ่านการแสดงบอร์ด วิดีโอ รายการวิทยุ การทำป้ายประกาศ แผ่นพับ ตาราง หรือรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร
2. โครงการที่นำเสนอผ่านการพูดบนเวที การแนะนำเสนอปากเปล่า การแสดงละคร การแสดงสินค้า อาหาร หรือแฟชั่นโชว์
3. โครงการการจัดการที่นำมาซึ่งการวางแผน การรวบตัวเป็นสโมสร กำหนดการสนทนา หรือการพูดคุยกับคู่สนทนา

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งโครงการตามลักษณะของการทำกิจกรรม ไว้ 2 ประเภทคือ

1. โครงการแบบเต็มรูปแบบ (Full –Scale Project) เป็นกิจกรรมที่ขยายออกไปสู่ภายนอกห้องเรียน โดยเริ่มจากการวางแผนในห้องเรียน กำหนดเนื้อหา ขอบข่าย วิธีการ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แล้วนำไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียน เช่น สัมภาษณ์ การบันทึก การรวบรวมข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ แล้วนำมาทบทวน วิเคราะห์ เรียบเรียง ตัดตามและประเมินผลงาน
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริม (Bridging / Motivating Activities) เป็นกิจกรรมที่ทำภายในห้องเรียนเมื่อเรียนรู้เนื้อหาใหม่แล้ว เป็นโครงการเล็กๆ ใช้ระยะเวลาไม่นาน เช่น การออกแบบปกหนังสือ เป็นต้น

3.6 ขั้นตอนของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

รูปแบบขั้นตอนของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานและกิจกรรมการจัดการที่สอดคล้องกับแต่ละขั้นตอน เน้นให้จัดการโครงการ การวางแผนโครงการและการดำเนินการซึ่งนักการศึกษา ได้ออกแบบขั้นตอนไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Fried-Booth (1986) แบ่งขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้นตอนการกระตุ้น:มีการอภิปรายการตั้ง หัวข้อแรกเริ่ม
- ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการ:ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ
- ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการปฏิบัติของทักษะการใช้ภาษาผู้เรียนอภิปราย อ่าน และเขียน
- ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการออกแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร:ผู้เรียนออกแบบชิ้นงานที่ เป็นลายลักษณ์อักษร
- ขั้นที่ 5 ขั้นตอนการทำงานกลุ่ม: ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน ในกลุ่มเล็กๆ
- ขั้นที่ 6 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากในและนอกห้องเรียน
- ขั้นที่ 7 ขั้นตอนการจัดการชิ้นงาน: ผู้เรียนพัฒนาชิ้นงานที่ เป็นผลสำเร็จและจัดการกับข้อมูลที่มี

ชั้นที่ 8 ขั้นตอนการนำเสนอครั้งสุดท้าย: ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานสุดท้ายที่ผ่านการขัดเกลาแล้ว

Stoller (1997) ได้กำหนดขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานของ ดังนี้

- ชั้นที่ 1 ตกลงกันเกี่ยวกับรูปแบบของโครงงาน
- ชั้นที่ 2 เลือกหัวข้อ
- ชั้นที่ 3 วางโครงสร้างและวัตถุประสงค์ของงาน
- ชั้นที่ 4 เตรียมความพร้อมผู้เรียนด้านภาษา
- ชั้นที่ 5 รวบรวมข้อมูล
- ชั้นที่ 6 เตรียมความพร้อมของผู้เรียนตามความต้องการของ ชั้นที่ 7
- ชั้นที่ 7 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- ชั้นที่ 8 เตรียมความพร้อมของผู้เรียนตามความต้องการของ ชั้นที่ 9
- ชั้นที่ 9 นำเสนอชิ้นงาน
- ชั้นที่ 10 ประเมินชิ้นงาน

Katz (Online) แบ่งขั้นตอนของการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเริ่มต้นโครงงาน

1. การกำหนดประเด็นปัญหาหรือหัวข้อที่สนใจศึกษา
 - 1) หัวข้อเรื่องเน้นแนวคิดที่เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร
 - 2) หัวข้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน
 - 3) หัวข้อเรื่องที่มีความซับซ้อนและมีข้อมูลที่มากพอที่จะให้ค้นคว้าโดยใช้ระยะเวลา

พอสมควร

- 4) หัวข้อเรื่องที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน

2. การเตรียมการและการวางแผนการทำงาน

ระยะที่ 2 ระยะปฏิบัติการ

1. เก็บข้อมูลหรือทำการทดลอง สืบสอบ
2. ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนตามลำดับขั้นตอนที่ได้วางแผนร่วมกัน

ระยะที่ 3 ระยะสิ้นสุดโครงงานและสรุปผล เตรียมการนำเสนอและรายงานผลงานต่อกลุ่ม

เพื่อน- ครู

จากตารางการเปรียบเทียบขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สรุปได้ว่า ขั้นตอนขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ตามแนวคิดของ Katz (Online) ที่ได้ระบุ ออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะขั้นต้นโครงงาน ระยะปฏิบัติการ และระยะสิ้นสุดโครงงานและสรุปผล มีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพราะมีลำดับขั้นตอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถนำไปใช้เป็นกรอบของการวางแผนกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรได้

3.7 ประโยชน์ของการเรียนรู้ของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน นำมาซึ่งประโยชน์ที่หลากหลายทั้งต่อนักเรียน และผู้สอน ที่จะช่วยสร้างองค์ความรู้จากการค้นคว้ามีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้นที่ให้การสนับสนุนว่า การเรียนรู้โดยการทำโครงงานดึงดูดผู้เรียนได้มากขึ้น ลดอัตราการขาดเรียน เพิ่มทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลายแบบร่วมมือ นักเรียนมีส่วนร่วมและช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (George Lucas Educational Foundation, 2001)

สำหรับนักเรียน ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้โดยการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมีดังนี้

1. ความสนใจของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นการพึ่งพาตนเองเพิ่มขึ้น เสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และพัฒนาทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Thomas, 2000)
2. มีผลสัมฤทธิ์ที่เท่ากับหรือมากกว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีอื่นๆ หากนักเรียนได้มีส่วนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าการเรียนรู้แบบเก่าในห้องเรียน (Boaler, 1997: SRI, 2000)
3. เปิดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะที่ซับซ้อน เช่น ทักษะการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหาการทำงานแบบร่วมมือกัน และการสื่อสาร (SRI, 2000)
4. เข้าถึงโอกาสในการเรียนรู้ที่เปิดกว้างมากขึ้น มีการปรับใช้กลวิธีเพื่อรองรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Railsback, 2002)

สำหรับผู้สอน ประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้นคือ การพัฒนาในสาขาที่เชี่ยวชาญ การทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นกับผู้ร่วมงาน และโอกาสที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน(Thomas, 2000) ยิ่งไปกว่านั้น ผู้สอนจะเพลิดเพลินกับการค้นพบรูปแบบการสอนที่เข้าถึงผู้เรียนที่แตกต่างกันออกไป โดยการเปิดกว้างโอกาสทางเรียนรู้ในห้องเรียน ผู้สอนจะพบว่าผู้เรียนที่ได้รับผลประโยชน์จากการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นพื้นฐานคือกลุ่มผู้เรียนที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีในห้องเรียนหรือการเรียนการสอนแบบเก่า(SRI, 2000)

4. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร

4.1 ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรได้ให้ความหมายของคำว่า “หลักสูตร” ไว้อย่างกว้างขวางแตกต่างกันไป ตามความเชื่อทางปรัชญาและแนวคิดของแต่ละท่าน ดังนี้

หลักสูตร หมายถึง การจัดเตรียมมวลประสบการณ์ทุกอย่างที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายทางการศึกษา มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคม และผู้เรียนมีประสบการณ์ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถพัฒนาได้ตามความสามารถของนักเรียนโดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ (Bobbitt, 1918: 42; Taba, 1962: 10-11; Neagly และ Evan, 1967: 2; Saylor และ Alexander, 1974: 6; Ornstein และ Hunkins, 1988: 9) ในขณะที่ Beauchamp (1981) กล่าวว่า นอกจากหลักสูตรจะหมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล หลักสูตรยังมีความหมายรวมถึงระบบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประกอบด้วย กระบวนการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร Oliva (2001: 3) ยังได้รวบรวมความหมายของหลักสูตร ซึ่งมีผู้กล่าวไว้อย่างหลากหลาย ได้แก่ หลักสูตรคือ ชุดวิชาที่เรียน (Set of Subjects) สาระความรู้ (Content) โปรแกรมการเรียน (Program of Studies) และยังเป็นทุกสิ่งๆ ที่ดำเนินการในโรงเรียน รวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมแนะแนว และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในขณะที่ Good (1973: 157) อธิบายว่า หลักสูตรคือ กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบ หรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับจบการศึกษา หรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหลักๆ

นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2526 :1) สัจด์ อุทรานนท์ (2532: 8-15) และ อารัง บัวศรี (2542: 7) ได้กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียน มีแบบแผนเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และช่วยให้มีพัฒนาการในด้าน ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

จากความหมายของหลักสูตรตามแนวคิดของนักการศึกษา และนักพัฒนาหลักสูตร ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตรหมายถึง ประมวลความรู้ และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

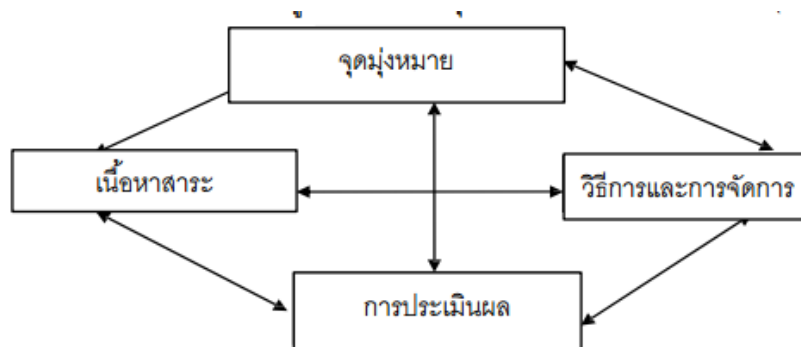
หลักสูตรต้องมียุทธศาสตร์ประกอบอย่างครบถ้วน ผู้สอนจึงจะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญที่นักการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

Tyler (1971: 1) ได้ตั้งคำถามซึ่งนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร 4 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational Purpose) ที่โรงเรียนต้องการให้นักเรียนบรรลุผล
2. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Educational Experience) ที่โรงเรียนจะจัดประสบการณ์อะไรบ้างที่จะทำให้นักเรียนได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. การจัดสรรประสบการณ์การเรียนรู้ (Organizational of Educational Experience) โรงเรียนจะจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร
4. วิธีการประเมิน (Determination of what to evaluate) เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และจะทราบได้อย่างไรว่านักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นๆแล้ว

Ornstein and Hunkins (1988 : 233) ได้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Objectives) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นการตอบคำถามว่าเราจะจัดการศึกษาในระดับนั้นเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไร
2. เนื้อหาสาระ (Subject Matter) การคัดสรรเนื้อหาสาระเป็นการกำหนดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. วิธีการและการจัดการ (Method and Organization) คือการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ตั้งแต่ระดับสถานศึกษา จนถึงในระดับชั้นเรียน
4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบผลการใช้หลักสูตรว่ามีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งได้แก่ การประเมินผลการเรียนรู้และการประเมินผลหลักสูตร

แผนภาพที่ 9 องค์ประกอบของหลักสูตรที่มา:

ปรับปรุงมาจาก Ornstein and Hunkins (1993 : 233)

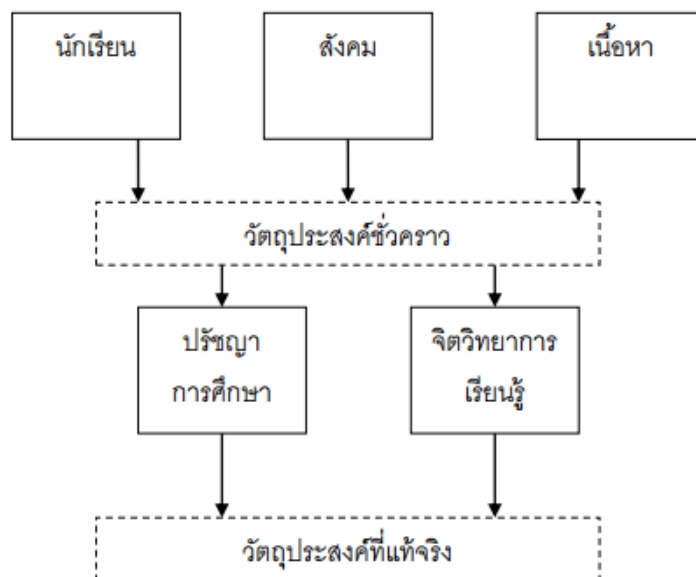
ดังนั้น สรุปได้ว่า หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบครบทั้งสี่ส่วน คือ จุดมุ่งหมาย การเลือก ประสพการณ์การเรียนรู้ การจัดสรรประสพการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งหลักสูตรจะขาด องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่ได้

4.3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรและการสอนของ Tyler ได้เสนอว่า นักหลักสูตรจะต้องเก็บรวบรวม ข้อมูลจากตัวเนื้อหาวิชา ผู้เรียน และสังคม เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปก่อนจากนั้นจึงกลั่นกรอง เป้าหมายนั้นด้วยปรัชญาการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อที่จะกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือ จุดมุ่งหมายที่แท้จริงต่อไปจากนั้นจึงทำการเลือกและจัดประสพการณ์การเรียนรู้ที่คาดว่าจะทำให้ ผู้เรียนมีประสพ การณ์การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนและส่วนเสริมหลักสูตรนั้นมีอะไรเพื่อให้ กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปเพื่อตรงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ จึงเสนอเกณฑ์ในการพิจารณา เลือกประสพการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้ (Ornstein, 2009: 214)

1. นักเรียนควรมีโอกาสฝึกพฤติกรรมและการเรียนรู้เนื้อหาตามที่จุดมุ่งหมาย กำหนดไว้
2. กิจกรรมและประสพการณ์นั้น ๆ ทำให้นักเรียนพอใจที่จะปฏิบัติแม้การเรียนรู้นั้น อาจจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ตาม
3. กิจกรรมและประสพการณ์นั้นนักเรียนมีความพึงพอใจที่จะปฏิบัติ
4. กิจกรรมและประสพการณ์หลาย ๆ ด้านของการเรียนรู้ อาจจะนำไปสู่ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ได้
5. กิจกรรมและประสพการณ์เรียนรู้เพียงอย่างหนึ่งอาจนำไปสู่จุดมุ่งหมายหลายข้อได้

จากนั้นมีการประเมินผลเพื่อเป็นวิธีการที่จะทำการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใดหลังจากได้รับประสบการณ์ตามหลักสูตรแล้ว สามารถสรุปได้ดังนี้

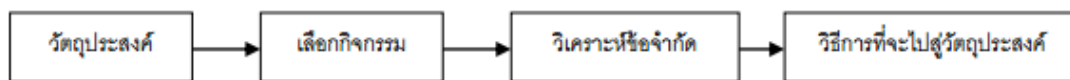

แผนภาพที่ 10 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (อ้างอิงใน Oliva, 2009: 130)

Charters ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างหลักสูตร 4 ขั้นตอน ดังนี้ (Ornstein, 2009: 213)

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. การจัดวัตถุประสงค์ไปสู่ความคิดและกิจกรรม
3. การวิเคราะห์ข้อจำกัดเพื่อกำหนดหน่วยการทำงาน
4. การรวบรวมวิธีการที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์

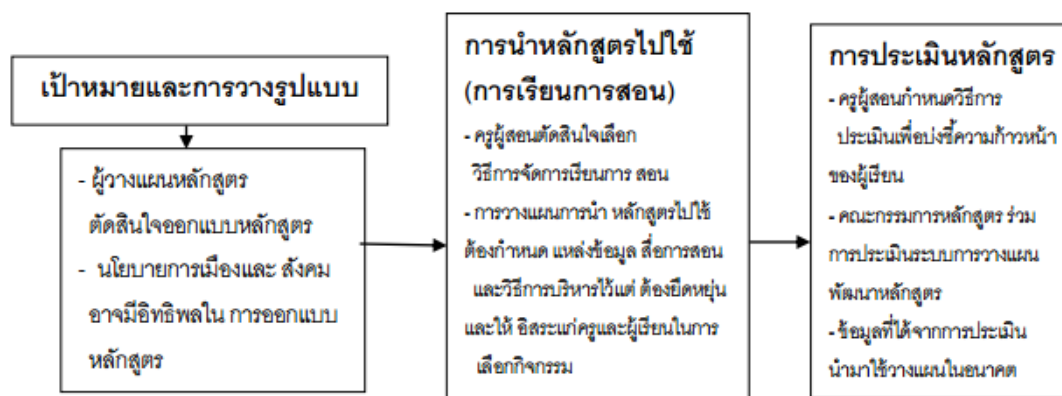
โดยเนื้อหาวิชาของหลักสูตรนั้น ควรมี 2 ลักษณะ คือ 1) Primary Subjects หมายถึง วิชาเฉพาะสำหรับวิชาชีพ เช่น อาชีพนักอุตสาหกรรมวิทยาจะต้องมีความสามารถในการอ่านและเขียนรายงาน ดังนั้นวิชาการเขียนรายงานจึงต้องบรรจุเป็นวิชาของนักเรียนเป็นต้น แต่ในการเขียนรายงานนี้จะต้องมีความรู้เรื่องฟิสิกส์และคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาลักษณะหนึ่งก็คือ 2) Derived Subjects ซึ่งนักหลักสูตรทั้งสองเห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรนี้มีลักษณะเป็นกระบวนการ โดยให้ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย (Goals) วัตถุประสงค์ (Objective) และกิจกรรม (Activities) การกำหนดเป้าหมายนั้นทำตามกระบวนการที่มีกฎเกณฑ์ และกำหนดวัตถุประสงค์ และกิจกรรมด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ทำให้สามารถวางแผนและประเมินอย่างเป็นระบบได้ สามารถสรุปเป็นแผนภาพแสดงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexander และ Lewis

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexander และ Lewis กระบวนการพัฒนาหลักสูตรในแนวคิดนี้นั้น ได้แบ่งระดับขั้นตอนไว้เป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งจะมีการจัดขั้นตอนในการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เริ่มต้นโดยเน้นไปในด้านประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาทั้งด้านส่วนตัวและด้านสังคม รวมไปถึงทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและทักษะเฉพาะด้านเมื่อได้ดำเนินการในขั้นต้นแล้ว จึงจะไปดำเนินการในเรื่องของกระบวนการออกแบบหลักสูตร โดยนักหลักสูตรจะต้องตัดสินใจที่จะสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมและต้องดูว่าจะทำเมื่อไร ทำอย่างไรบ้าง โดยหลักสูตรต้องถูกออกแบบในด้านที่สัมพันธ์กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน หรือรูปแบบของบริบทสภาพสังคมชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่

จากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว สามารถสรุปเป็นแผนภาพแสดงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้ (Oliva, 2009: 135)

แผนภาพที่ 12 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor ,Alexander and Lewis

(Figure 5.3p.135, Developing the Curriculum)

ในปี ค.ศ.1992 Peter Oliva ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรขึ้นโดยมีทั้งหมด 12 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย ปรัชญาในการจัดการเรียนการสอน จะต้องขึ้นอยู่กับความเชื่อในเรื่องความต้องการของสังคม และความต้องการของบุคคลในสังคม ซึ่งแนวคิดนี้คล้ายกับ Tyler ที่ใช้ปรัชญาและจิตวิทยาในการกลั่นกรองการกำหนดเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในชุมชน รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาที่จะนำมาสอนในโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 และ 4 เป็นการกำหนดรายละเอียดของจุดหมาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายใหญ่ ความเชื่อและความต้องการในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการจัดการและนำหลักสูตรไปปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดโครงสร้างที่จะให้มีการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 6 และ 7 เป็นการเขียนรายละเอียดเพิ่มขึ้น เกี่ยวกับจุดหมายและวัตถุประสงค์ของ การเรียนการสอนของแต่ละวิชาและแต่ละระดับ ซึ่งความชัดเจนของความแตกต่างระหว่างจุดหมาย และวัตถุประสงค์จะเห็นได้ชัดเจนเป็นรูปธรรมในขั้นตอนนี้

ขั้นตอนที่ 8 หลังจากกำหนดรายละเอียดของวัตถุประสงค์แล้ว ในขั้นตอนนี้เป็นการเลือกเป็น การเลือกเทคนิคการสอนที่จะใช้ในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 9 A,B เป็นการเสนอแนะแนวทางในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน

9 A เป็นการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ และขั้นตอนที่ 9 B เป็นการติดตามผลการปฏิบัติ สำหรับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ 10 ผู้วางหลักสูตรอาจยกเลิกหรือเพิ่มเติมวิธีการประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 10 เป็นการนำเทคนิคการสอนไปปฏิบัติ หลังจากที่นักเรียนได้มีโอกาสในการ ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 10 แล้ว ผู้บริหารหลักสูตรจะต้องย้อนกลับมาพิจารณาปัญหาในการเลือกเทคนิค การประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและประสิทธิภาพการสอนของครู ดังนั้นขั้นตอนที่ 9 จึงแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ขั้นตอนที่ 11 เป็นขั้นการประเมินผลการสอน จนถึงขั้น 12 เป็นการประเมินผลแบบครบ วงจร

รูปแบบของ Oliva สามารถแบ่งได้เป็น

ขั้นตอนที่ 1-4 และ 6-9 เป็นระยะของการวางแผน

ขั้นตอนที่ 10-11 เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 5เป็นทั้งการวางแผนและการปฏิบัติ

ส่วนเส้นที่แสดงวงจรย้อนกลับ ตั้งแต่การประเมินหลักสูตรมาสู่เป้าหมายของหลักสูตร และ จากผลการประเมินผลการสอนจนถึงเป้าหมายของการสอน เป็นส่วนที่สำคัญของรูปแบบนี้ เส้นที่

เชื่อมโยงเหล่านี้ชี้แจงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการทบทวนในขั้นตอนแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

การนำรูปแบบของ Oliva ไปใช้ สามารถนำไปใช้หลายทาง เป็นต้นว่า เป็นการนำเสนอกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรได้ครบถ้วน ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรในแต่ละสาขาสามารถนำไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร และออกแบบตั้งแต่ต้นจนถึงการสอน ในขณะที่เดียวกันก็สามารถนำมาพัฒนาหลักสูตรร่วมกันทั้งโรงเรียน หรืออาจให้มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน เช่น การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ การแนะแนว และกิจกรรมนอกห้องเรียน นอกจากนี้รูปแบบนี้ยังมุ่งประเด็นไปที่ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจ และยังช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรหันมาให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการสอนมากขึ้น

4.4 แนวคิดและหลักการการพัฒนาหลักสูตร

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนตามรูปแบบ Tyler (1949 อ้างถึงใน Ornstein และ Hunkins, 2009: 214) นั้นจะยึดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งเป็นหลักการที่สามารถนำมาใช้ได้กับทุกระดับโดยเสนอว่าหลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรจะต้องตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ ซึ่งจะนำไปสู่วิธีการหรือขั้นตอนในการสร้างหลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษามีอะไรบ้างที่สถาบันการศึกษาจะต้องกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
2. ประสบการณ์ทางการศึกษา มีอะไรบ้างที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. จัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. ประเมินประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไรจึงจะตัดสินได้ว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

รูปแบบของ Bobbitt และ Charters เน้นการวิเคราะห์กิจกรรม (Activity Analysis) ซึ่งเชื่อว่า กิจกรรมสามารถสร้างชีวิตของผู้เรียนได้ จึงจะต้องค้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือความสามารถที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจุดประสงค์ของหลักสูตรจะต้องมาจากการวิเคราะห์กิจกรรม (Ornstein, 2009: 213) รวมทั้งหลักการของหลักสูตรในแนวนี้คือ การเน้นให้ความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามเป้าหมายและการดำเนินชีวิตของแต่ละคน การจัดการศึกษาคือ การเตรียมความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสิ่งที่ผู้กำหนดหลักสูตรจะทำได้โดยการเข้าไปสังเกตพฤติกรรมของคนในแต่อาชีพ วิเคราะห์ความ

ต้องการว่าผู้เรียนมีความรู้อะไร ทักษะอะไร และทัศนคติแบบใดที่คนในแต่ละอาชีพในสังคมต้องการ และมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพนั้นอย่างไร (Bobbitt, 1918: 42)

แนวคิดของTabaที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งแตกต่างจากTylerและนักหลักสูตรคนอื่น โดยหล่อนเชื่อว่าครูควรมีบทบาทอย่างจริงจังในกระบวนการสร้างสรรค์หลักสูตรโดยมีรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้น โดยมีรายละเอียดมากกว่ากระบวนการของ Tyler ดังต่อไปนี้ (Lattuca, 2002: 39)

1. การวิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of needs) โดยครูหรือผู้ออกแบบหลักสูตรเริ่มกระบวนการโดยการจำแนกแยกแยะความต้องการของนักเรียน เพื่อจัดการวางแผนหลักสูตรได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน

2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of Objectives) ครูหรือนักออกแบบหลักสูตรต้องกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อให้สนองต่อความต้องการของนักเรียนที่ได้แจกแจงมาก่อนแล้ว โดยวัตถุประสงค์นี้ต้องได้ผลลัพธ์ที่สามารถเห็นได้และวัดได้เชิงประจักษ์

3. การเลือกเนื้อหา (Selection of Content) จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร

4. การจัดลำดับเนื้อหาวิชา (Organization of Content) โดยการจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้ชัดเจนจากขั้นตอนที่สามดูองค์ประกอบต่าง ๆ ว่าควรจัดลำดับเพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวังอย่างไร

5. การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ (Selection of Learning Experiences) ทาบา กล่าวว่า การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ประสบการณ์การรู้นั้นต้องเลือกที่จะทำอะไรได้บ้างหลังจากที่ได้กำหนดเนื้อหาสาระแล้ว

6. การจัดลำดับประสบการณ์เรียนรู้ (Organization of Learning Experiences) หลังจากได้เลือกประสบการณ์การเรียนรู้หรือกิจกรรมต่างๆแล้วต้องนำมาจัดลำดับก่อนหลัง

7. การประเมินและวิธีการประเมิน (Evaluation and Mean of Evaluation) การประเมินและวิธีการประเมินนั้นเป็นขั้นสุดท้าย ซึ่งต้องกำหนดไว้ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้จริง

กระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรที่บุคคลในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ Saylor, Alexander และ Lewis (1981: 42-44) กล่าวว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ควรประกอบด้วยผู้เรียน ครูบุคคลจากภายนอกสถานศึกษา เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และการประเมินผล นักการศึกษาภายในชุมชนผู้ปกครองซึ่งสอดคล้องกับ Beauchamp (1981: 145-151) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา กิจกรรม นักวิจัยด้านหลักสูตรครุศึกษานิเทศก์ ครูพิเศษ นักบริหาร ตัวแทนประชาชนและผู้เรียน

Saylor, Alexander และ Lewis (1981: 28-29) ได้เสนอรูปแบบและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มีขั้นตอน รายละเอียดในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และขอบเขต (Goals, Objectives and Domains) นักพัฒนาหลักสูตรควรกำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสิ่งแรก เป้าหมายในแต่ละประเด็นควรบอกถึงขอบเขตของหลักสูตร Saylor, Alexander และ Lewis ได้เสนอขอบเขตที่สำคัญ 4 ขอบเขต ได้แก่ พัฒนาการส่วนบุคคล (Personal Development) มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relation) ทักษะการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง (Continued Learning Skills) และความชำนาญเฉพาะด้าน (Specialization) ทั้งนี้อาจจะมีขอบเขตที่สำคัญอื่นๆอีก ซึ่งนักพัฒนาหลักสูตรสามารถพิจารณาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และลักษณะของสังคม เป้าหมายจุดมุ่งหมาย และขอบเขต จะถูกคัดเลือกจากการพิจารณาตัวแปรภายนอก (External Variables) อย่างรอบคอบ ได้แก่ ทัศนคติและความต้องการของสังคม ข้อบังคับทางกฎหมายของรัฐ ข้อค้นพบจากงานวิจัย ปรัชญาของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร เป็นต้น

2. การออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design) หลังจากที่ได้กำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว นักพัฒนาหลักสูตรต้องวางแผนออกแบบหลักสูตร ตัดสินใจเลือกและจัดเนื้อหาสาระ เลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ รูปแบบหลักสูตรที่เลือกแล้ว ควรให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งความต้องการของผู้เรียน ลักษณะของสังคม ตลอดจนข้อกำหนดต่างๆของสังคม และปรัชญาการศึกษา

3. การใช้หลักสูตร (Curriculum Implementation) หลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบของหลักสูตรแล้ว เป็นขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนควรวางแผน และจัดทำแผนการสอนในรูปแบบต่างๆ โดยเลือกวิธีการสอน และวัสดุสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้

4. การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation) การประเมินผลหลักสูตรเป็นขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบนี้นักพัฒนาหลักสูตร และครูผู้สอนจะต้องตัดสินใจเลือกเทคนิคการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตร คือ สามารถบอกได้ว่าหลักสูตรบรรลุเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลหลักสูตรควรเน้นการประเมินตัวหลักสูตร คุณภาพการสอน และพฤติกรรมทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลจากการประเมินจะช่วยให้ นักพัฒนาหลักสูตรสามารถตัดสินใจได้ว่า จะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปควรปรับปรุงแก้ไขหรือควรยกเลิกหลักสูตรดังกล่าว

4.5 หลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered Curriculum)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลไกของการจัดการนี้คือ ครู แต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤตทางการศึกษา และวิกฤตของผู้เรียนที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า ครูยังแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของตนเองไม่เหมาะสม จึงต้องทบทวนทำความเข้าใจซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการศึกษาและวิกฤตของนักเรียนต่อไป

ดังนั้น หลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีแรงจูงใจในการเรียนและกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งแนวคิดในการจัดหลักสูตรนี้เริ่มตั้งแต่คริสต์ศตวรรษ ที่ 18 โดย Rousseau ปี ค.ศ. 1896 John Dewey (อ้างอิงใน กมลมนัสขัท บัณฑิตยานนท์ และคณะ, 2553: 23-24) ได้นำหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนมาทำการทดลองอยู่ที่โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยชิคาโก ต่อมาเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 Pestalozzi ได้กำเนิการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centered, Student-centred หรือ Child-centered) จึงเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่เปลี่ยนมายึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีหลักการว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ โดยไม่เน้นไปที่การท่องจำเพียงเนื้อหา

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การจัดหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องเน้นที่ความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นหลักอาจมีได้หลายแบบ หรือหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทอาจมีความแตกต่างกันบ้างในประเด็นปลีกย่อย แต่ทุกประเภทจะมีลักษณะที่สำคัญที่เหมือนกันดังนี้

1. หลักสูตรเน้นความต้องการและความสนใจของนักเรียน มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาความสนใจและความสามารถของแต่ละคน
2. หลักสูตรมีความยืดหยุ่น เพื่อให้สนองตอบต่อความสามารถ ความสนใจของนักเรียน
3. การจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ มากกว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้

ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1. Active Learning เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความกระตือรือร้น เช่น ได้คิด ค้นคว้า ทดลองรายงาน ทำโครงการ สัมภาษณ์ แก้ปัญหา ฯลฯ ได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ผู้สอนทำหน้าที่เตรียมการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จัดสื่อสิ่งเร้าเสริมแรงให้คำปรึกษาและสรุปสาระการเรียนรู้ร่วมกัน

2. Construct เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ค้นพบสาระสำคัญหรือองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง อันเกิดจากการได้ศึกษาค้นคว้าทดลอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนรักการอ่าน รักการศึกษาค้นคว้าเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning Man) ที่พึงประสงค์

3. Resource เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งบุคคลและเครื่องมือทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผู้เรียนได้สัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นมนุษย์ (เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่างๆ) ธรรมชาติและเทคโนโลยี ตามหลักการที่ว่า “การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกสถานการณ์”

4. Thinking เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิด ผู้เรียนได้ฝึกวิคิดในหลายลักษณะ เช่น คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดละเอียด คิดชัดเจน คิดถูก ทางคิดกว้าง คิดลึกซึ้ง คิดไกล คิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น การฝึกให้ผู้เรียนได้คิดอยู่เสมอในลักษณะต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเป็นคนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น คิดอย่างรอบคอบมีเหตุผล มีวิจารณญาณ ในการคิด มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่จะเลือกรับและปฏิเสธข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นออกได้อย่างชัดเจนและมี เหตุผลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

5. Happiness เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งเป็นความสุขที่เกิดจาก
5.1 ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตนชอบหรือสนใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการใฝ่รู้ ทำทหาย อยากค้นคว้า อยาก

แสดงความสามารถและให้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ 5.2 การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตร มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและสนุกกับการเรียน

6. Participation เป็นกิจกรรมที่เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตั้งแต่การวางแผน กำหนดงาน วางเป้าหมายร่วมกัน และมีโอกาสเลือกทำงานหรือศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น มองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและสามารถ ประยุกต์ความรู้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง

7. Individualization เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในความเป็นเอกัตบุคคล ผู้สอนต้องยอมรับในความสามารถ ความคิดเห็น ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพมากกว่าเปรียบเทียบแข่งขันระหว่างกันโดยมีความเชื่อมั่นผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

8. Good Habit เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่ดีงาม เช่น ความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความมีน้ำใจ ความขยัน ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ฯลฯ และลักษณะนิสัยในการทำงานอย่างเป็นกระบวนการการทำงานร่วมกับผู้อื่น การยอมรับผู้อื่น และ การเห็นคุณค่าของงาน เป็นต้น

9. Self Evaluation เป็นกิจกรรมที่เน้นการประเมินตนเอง เดิมผู้สอนเป็นผู้ประเมินฝ่ายเดียว แต่การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ชัดเจนขึ้น รู้จุดเด่นจุดด้อยและพร้อมที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การประเมินในส่วนนี้เป็นการประเมินตามสภาพจริงและอาจใช้แฟ้มสะสมผลงานช่วย

4.6 กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR)

กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนโยบายที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยทางกระทรวงศึกษาธิการได้เลือก The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มาเป็นมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนผู้สอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

CEFR จะเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนต่างๆ โดยให้ครูผู้สอนเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นตามธรรมชาติของการเรียนรู้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลัก ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่เป็นเอกภาพในการดำเนินการ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยยอมรับในระดับนานาชาติ

กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา ที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ.2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา

ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลักและแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

Basic User

ระดับ	คำอธิบาย
A1 (Breakthrough)	สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะใน ส่วนของที่เป็นข้อเท็จจริง และรูปธรรม สามารถแนะนำตนเอง และผู้อื่นได้ สามารถถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย คนที่รู้จัก สิ่งของที่ตนเองมีได้ สามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้ ในกรณีที่คู่สนทนา พยายามช่วยพูดอย่างช้าๆ
A2 (Waystage)	สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่มักจะพบเจอบ่อยๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องส่วนตัว ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทาง ฯลฯ ได้ สามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง กับกิจวัตรประจำวันได้ สามารถอธิบายความต้องการ ของตนเองโดยใช้ประโยคพื้นฐาน

Independent User:

ระดับ	คำอธิบาย
B1 (Threshold)	สามารถเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษในโครงสร้างพื้นฐาน ในเรื่องที่ ตนเอง มีความคุ้นเคย เช่น เรื่องในที่ทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถใช้ ภาษาอังกฤษ ในการเดินทางได้ สามารถสร้างประโยคพื้นฐานในการสื่อสารในเรื่องที่ ตนเองสนใจได้ สามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เหตุการณ์ ความมุ่งหวังของ ตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถอธิบายเหตุผล และความคิดเห็นของตนเองสั้นๆ ได้
B2 (Vantage)	สามารถเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนทั้งในส่วนข้อเท็จจริง และ อารมณ์ความรู้สึกของภาษาได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพ และความสนใจของตนเอง สามารถพูดคุยภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ใน ระดับที่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ โดยไม่ทำให้คู่สนทนาเกิดความเครียด

Proficient User :

ระดับ	คำอธิบาย
C1 (Mastery)	สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษผ่านการฟัง และการอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ครบถ้วน สามารถสรุปใจความ จากการรับฟัง และการอ่านจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แหล่งได้ สามารถนำเสนอความคิดเห็น ข้อโต้แย้ง เหตุผลประกอบต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถแนะนำพูดคุยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ
C2 (Efficient Operational Proficiency)	สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริง ในประโยคภาษาอังกฤษที่มีความซับซ้อนได้ สามารถพูดคุยภาษาอังกฤษได้เป็นธรรมชาติ โดยมีการติดขัดให้เห็นได้ไม่บ่อยนัก สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในสังคม การเรียนหนังสือ และการประกอบอาชีพ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างประโยคที่มีความซับซ้อน ในการสื่อสารได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning)

การศึกษางานวิจัยในประเทศพบงานวิจัยที่นำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning) คืองานวิจัยของ รุ่งระวี สมะวรรณนะ (2553) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้ดังกล่าวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน จำนวน 23 คน โดยเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนเรียนและผลการทดลองหลังเรียนของผู้เรียน พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้าน เจตคติและการปฏิบัติของผู้เรียน ทั้งหมดสูงขึ้นหลังการทดลองโดยผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะไว้สำหรับผลสัมฤทธิ์ ที่ดีในการจัดการเรียนการสอนคือ ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมี

อิสระในการเลือกสมาชิกในการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนลดความกังวลในการเรียนรู้และได้ใช้ความคิดในการสร้างประสบการณ์ใหม่ร่วมกันได้เต็มความสามารถ

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning)

สุวัฒน์ นิยมไทย (2553) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาชีวแบบผสมผสาน โดยใช้โครงงานเป็นฐานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีทักษะการปฏิบัติงานและทักษะด้านการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ แสดงให้เห็นว่า แนวคิดการเรียนรู้ด้วยโครงงานสามารถนำไปใช้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาชีวได้ดียิ่งเพราะเป็นวิชาที่นักเรียนได้ฝึกการลงมือปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน ยิ่งเมื่อใช้กิจกรรมโครงงานยิ่งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนของนักเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำให้โครงงาน เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยวิธีการหลากหลายภายใต้การประเมินผลตามสภาพจริง นักเรียนได้ร่วมคิดร่วมทำและได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนจึงทำให้ทักษะการปฏิบัติ และทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น

อภิชา แดงจำรูญ (2553) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการทำโครงงานคุณธรรมโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือบนเว็บไซต์และการเขียนสะท้อนความดีผ่านเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเคารพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนวัดท่าซุด พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะที่ดี เช่น คุณลักษณะในด้านการแสดงความเคารพ นักเรียนอภิปรายร่วมกันถึงความสำคัญของความเคารพ บุคคลที่ควรเคารพ และผลของการขาดความเคารพ นักเรียนเปิดประเด็นเพื่อการสืบสอบว่าพ่อแม่ อาจารย์ และเพื่อนมีความสำคัญต่อเราอย่างไร ควรปฏิบัติอย่างไรร่วมคิดโครงงานคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของความเคารพ โดยการแสดงความคิดเห็น ร่วมอภิปรายบนกระดานสนทนา การทำโครงงานคุณธรรมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือบนเว็บไซต์และในชั้นเรียน และการเขียนสะท้อนความดีผ่านเว็บล็อก นักเรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจใฝ่รู้ ทำโครงงานร่วมกันอย่างมีความสุข ผู้สอนอำนวยความสะดวกด้วยการสนับสนุนการเรียนรู้ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ ให้ผลป้อนกลับด้วยการเสริมแรงทางบวก แสดงให้เห็นว่าแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงงานส่งเสริมการทำโครงงานคุณธรรม

จุไรรัตน์ สุตรุ่ง (2547) วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นกระบวนการทำโครงงานเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรกระบวนการทำโครงงานเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน

สามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ดีเพิ่มขึ้นทุกทักษะ เพราะแนวทางการเรียนรู้โดยการทำโครงการมร่ายมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเป็นแนวคิดที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาไปพร้อมๆกันทุกทักษะ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการค้นคว้าหาความรู้ นักเรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติ และเลือกหัวข้อในการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และการเรียนรู้ของนักเรียนมีความหมายมากขึ้น ซึ่งการวัดผลประเมินผลก็เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีครู เพื่อน และตัวนักเรียนเองเป็นผู้ประเมิน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวทางการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning)

Lorenzo (2008) ได้ศึกษารูปแบบการสอนของผู้สอนภาษาต่างประเทศตามแนวทางการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ในเมืองอันดาลูเซียในประเทศสเปนทางตอนใต้ โดยจัดให้ผู้สอนชาวสเปนซึ่งสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจำนวน 23 คน ปรับเปลี่ยนภาษาจากเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ที่ได้รับชุดเดียวกัน จากผู้วิจัยตามแนวทางการสอนของตนเอง โดยนำไปสอนแก่ผู้เรียนที่เรียนโรงเรียนสองภาษา โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาการปรับเปลี่ยนภาษาที่แตกต่างจากเนื้อหาเดียวกัน ผลการศึกษาพบ 3 ประการ ประการแรก ผู้สอนเลือกแนวทางการปรับเปลี่ยนภาษาในเนื้อหาแตกต่างกัน ส่งผลให้บางส่วนไม่ประสบความสำเร็จในการปรับเปลี่ยน ขณะที่อีกส่วนหนึ่งสามารถทำได้เป็นผลสำเร็จประการที่สอง ความพยายามปรับเปลี่ยนภาษาแสดงพฤติกรรมผู้สอนที่กระทำต่อเนื้อหาได้เป็น 3 ประการ ได้แก่ ปรับโครงสร้างภาษาให้ซับซ้อนน้อยลง ปรับแต่งภาษาให้เหมาะแก่กระบวนการคิด และการปรับทั้งความหมาย โครงสร้างภาษา และรูปแบบ เพื่อให้เหมาะแก่การสอน ประการที่สาม พฤติกรรมผู้สอนข้างต้น ให้ผลการพัฒนาทักษะทางวิชาการ และทักษะการคิด และความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน

Milne and García (2008) ศึกษาเปรียบเทียบการกล่าวซ้ำของผู้สอนเพื่อให้แนวทางการเรียนรู้หรือให้ความเข้าใจเมื่อถ่ายทอดการสอนผ่านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ในบริบทการเรียนการสอนตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ที่แตกต่างกัน 2 ระดับ ได้แก่ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บบันทึกวิดีโอและถ่ายบทสนทนาในสถานการณ์ที่ผู้สอนมีความแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ตามภูมิหลังประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ เนื้อหาวิชา ระดับการศึกษาที่สอน (มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา) จำนวนผู้เรียน และระยะเวลาการสอน ที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า การการกล่าวซ้ำของผู้ที่สอนทั้งสองระดับเสริมสร้างความเข้าใจเนื้อหาวิชาเช่นกัน แต่หน้าที่ ในการกล่าวซ้ำที่ต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิหลังและวิธีการสอนของ

ผู้สอน หน้าที่ในการกล่าวซ้ำ ได้แก่ เพื่อยืดผลการพูดเพื่อให้ตนบรรยายได้ต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อเน้นให้ปัญหาความเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียนกระจ่างขึ้น เพื่อให้ผู้สอนแน่ใจว่าติดตามปัญหาหรือเนื้อหาของผู้เรียนได้ตรงประเด็น และเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้กระแสคำพูดของผู้สอนติดต่อกัน ทำให้ผู้สอนติดตามเนื้อหาที่บรรยายได้ดีขึ้น อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนติดตามเมื่อฟังเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

Lasagabaster และ Sierra (2009) ศึกษาวิเคราะห์ผลการใช้แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาที่มีต่อทัศนคติของผู้เรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อภาษาราชการทั้งสองภาษา อันได้แก่ ภาษาสเปนและภาษาบาสก์ ในโรงเรียนสองภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 287 คน จากโรงเรียนที่แตกต่างกัน 4 โรงเรียน โดยจัดการวิจัยเชิงเปรียบเทียบการเรียนการสอนแบบ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เปรียบเทียบกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษผ่านการเรียนการสอนตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาซึ่งมุ่งเน้นการเรียนภาษาต่างประเทศในสถานการณ์จริง มากกว่าแนวทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเดิม ผลดังกล่าวยังเกี่ยวเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติต่อภาษาราชการของตนดีขึ้นตามด้วยเนื่องจากการใช้ภาษาอยู่ในบริบทที่เป็นการเรียนการสอนในภาวะสองภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาราชการนั้นๆ อีกประการหนึ่ง

Celaya และ Zarobe (2010) ศึกษาเปรียบเทียบการรับภาษาต่างประเทศด้านการยืมคำและ การสร้างคำใหม่ ผู้วิจัยจัดให้ผู้เรียนสองภาษาที่ใช้ภาษาสเปน ภาษาบาสก์ และภาษาคาตาลันเป็นภาษาแม่ มีความแตกต่างกันระหว่างแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่ไม่ใช่การเรียนการสอน แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษารวมถึงจัดให้ผู้เรียนแตกต่างกันเรื่องอายุ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเรื่องแนวทางการสอนที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการรับภาษาต่างประเทศในเรื่องการยืมคำ โดยที่กลุ่มที่เรียนตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจะมีอัตราการใช้คำยืมน้อยกว่าผู้เรียนตาม แนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่ไม่ใช่การเรียนการสอนแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาส่วนปัจจัยด้านอายุมีผลโดยตรงต่อการสร้างคำใหม่ โดยที่ผู้เรียนทั้งสองแนวทางจะมีอัตราการสร้างคำใหม่มากกว่าเมื่อมีอายุน้อยกว่า และอัตราการสร้างคำใหม่น้อยกว่าเมื่อมีอายุมากกว่า

Várkuti (2010) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่ไม่ใช่การเรียนการสอนแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาโดยกลุ่มผู้เรียนที่นำมาศึกษาใช้ภาษาฮังการีเป็นภาษาแม่และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้จัดการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งในเชิง

วิชาการและเชิงในการสนทนาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามีความรู้เรื่องศัพท์กว้างขวางกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งในเชิงปริบทการสนทนา การอธิบายกฎทางไวยากรณ์ ความเชื่อมโยงภายในตัวบทภาษา รวมถึงการเชื่อมโยงกับปริบททางสังคม ผลการศึกษาโดยภาพรวมกล่าวได้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเอื้อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า เป็นการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนโดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปเป็นแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษานั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สอง พร้อมกันกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชา ประการสำคัญคือ เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา สามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการได้ทุกสาระวิชาทั้งในวิชาภาษาต่างประเทศด้วย ยกเว้นภาษาแม่ของผู้เรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน ชุมชน สังคม หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการสร้างรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น เป็นบริบทที่ใกล้ตัวผู้เรียน และจากการวิเคราะห์จุดเน้นหลักในการจัดการเรียนรู้ตามแนวบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาแล้ว พบว่า เป็นการเน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple focus) เป็นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity) เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active Learning) เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และเน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Co-operation)

ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรโดยใช้แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เป็นการจัดการศึกษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่จะใช้จัดกระทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษ และมีความเข้าใจเนื้อหาบริบทท้องถิ่นใกล้ตัวผู้เรียน ตามกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ซึ่งมีลักษณะของการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติและมีความต่อเนื่องในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภายใต้บริบทที่ผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและมีขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ที่มีมิติ 4Cs ที่สนับสนุนให้มีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ เชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจจากความหลากหลายของเนื้อหาในท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาเนื้อหาในท้องถิ่นที่มีความแตกต่างจากเนื้อหาในหนังสือเรียนทุกๆ ไป จนนำไปสู่การฝึกปฏิบัติโดยใช้รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถจูงใจจนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning)

Simpson (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบูรณาการการเรียนรู้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ ต้องการศึกษาระยะความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทักษะการเรียนรู้ ความมั่นใจในตนเองโดยการใช้กิจกรรมโครงงาน ในบริบทห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างชาติ ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า การเรียนรู้ด้วยการบูรณาการกิจกรรมโครงงานสามารถเพิ่มความสามารถในการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้หรือไม่ ผู้วิจัย ใช้แบบทดสอบแบบสอบถาม และแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง กลางและอ่อน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนกลุ่มอ่อน และกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีทุกด้านมีการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นอีกทั้งมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งมีพัฒนาการเพียงแค่การทักษะการพูดและทักษะการเขียน ส่วนความมั่นใจในตนเองไม่ได้เพิ่มขึ้นในผู้เรียนกลุ่มนี้เนื่องจากการศึกษา พบว่า ผู้เรียนกลุ่มนี้มีความมั่นใจในตนเองและเชื่อความสามารถในตนเองอยู่แล้ว

Musa et.al., (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายต่อทักษะการทำงานด้วยแนวคิดการทำโครงงาน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้เรียนการพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยการทำกิจกรรมโครงงาน และเพื่อศึกษาทักษะการให้ความร่วมมือในการค้นคว้าหาความรู้ของสมาชิกในกลุ่ม และเพื่อศึกษาว่าทักษะที่จำเป็นที่นายจ้างต้องการในยุคศตวรรษที่ 21 ควรเป็นอย่างไร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นปีที่ 1 แผนกสายอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีความมั่นใจตนเองมากขึ้น รู้จักควบคุมตนเอง มีทักษะทางสังคม มีความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการตัดสินใจเมื่อเจอปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งพบว่าพฤติกรรมเหล่านี้ของผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการของนายจ้างในยุคศตวรรษที่ 21 และการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนของผู้เรียนก็มีพัฒนาการด้วย

Lundeberg (1997) ได้ทำการวิจัย เรื่องการเรียนรู้ ความเชื่อ การปฏิบัติ และการสะท้อนความคิด โดยการใช้แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเชื่อ การปฏิบัติ การสะท้อนความคิด ของนักเรียนจากการเรียนโดยการใช้แนวคิดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษา เกรด 4-8 จำนวน 300 คน ที่เรียนรู้แบบการทำโครงงานโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในวิชาภูมิศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยเน้นกิจกรรมการร่วมมือกัน โดยใช้กลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้กับผู้อื่นรวมทั้งผู้ปกครอง แล้วนำเสนอโครงการ รวมทั้งฝึกประเมินตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการหา

ค้นคว้าหาความรู้อย่างกระตือรือร้น และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากเพื่อนในกลุ่มเดียวกันในลักษณะการทำโครงการเป็นกลุ่ม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกระดับ สามารถสร้างความรู้ พัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ รู้จักแสวงหาความรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน กล้าแสดงออก และมีประสิทธิภาพในการนำไปบูรณาการเพื่อสอนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ด้วยการลงมือปฏิบัติ ได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีการคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารในการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการเรียนรู้โดยการทำโครงการมาปรับใช้กับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานเพื่อพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ การทำงานกลุ่ม มีการเรียนรู้อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม พัฒนาทักษะการคิดในการทำงานอีกด้วย

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสัมพันธ์สอดคล้องของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach)

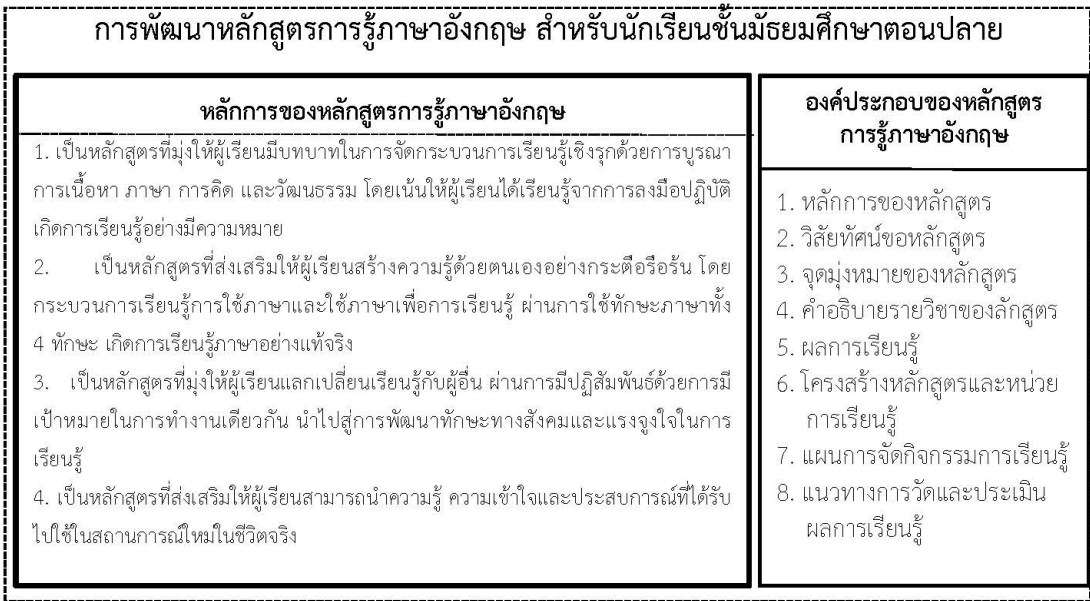
การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในสภาพจริง ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติและการสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมให้มีความหมายต่อตนเอง ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ ทักษะนำไปสู่แรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรมผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
2. การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสในการเชื่อมโยงภาษาทั้ง 4 ทักษะ และวัฒนธรรมไปใช้ในประสบการณ์จริง นำไปสู่ ความเข้าใจด้านภาษา รวมถึงเรียนรู้ การใช้ภาษา และใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีระบบผ่านการเรียนรู้ เนื้อหาและการใช้ภาษาตามธรรมชาติ นำไปสู่การเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย
4. ผู้เรียนได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม

สาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning Approach)

การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ผ่านประสบการณ์การแก้ปัญหา หรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น นำไปสู่การคิดวิเคราะห์แสวงหาข้อมูล เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเพราะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของตน โดยเป็นผู้ประเด็นปัญหา ออกแบบ วางแผนการทำงาน ค้นคว้า ศึกษาเชิงลึก ผ่านกระบวนการสืบสอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ
2. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
3. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์และกระบวนการคิด
4. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคม
5. ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน โดยตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย เกิดทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

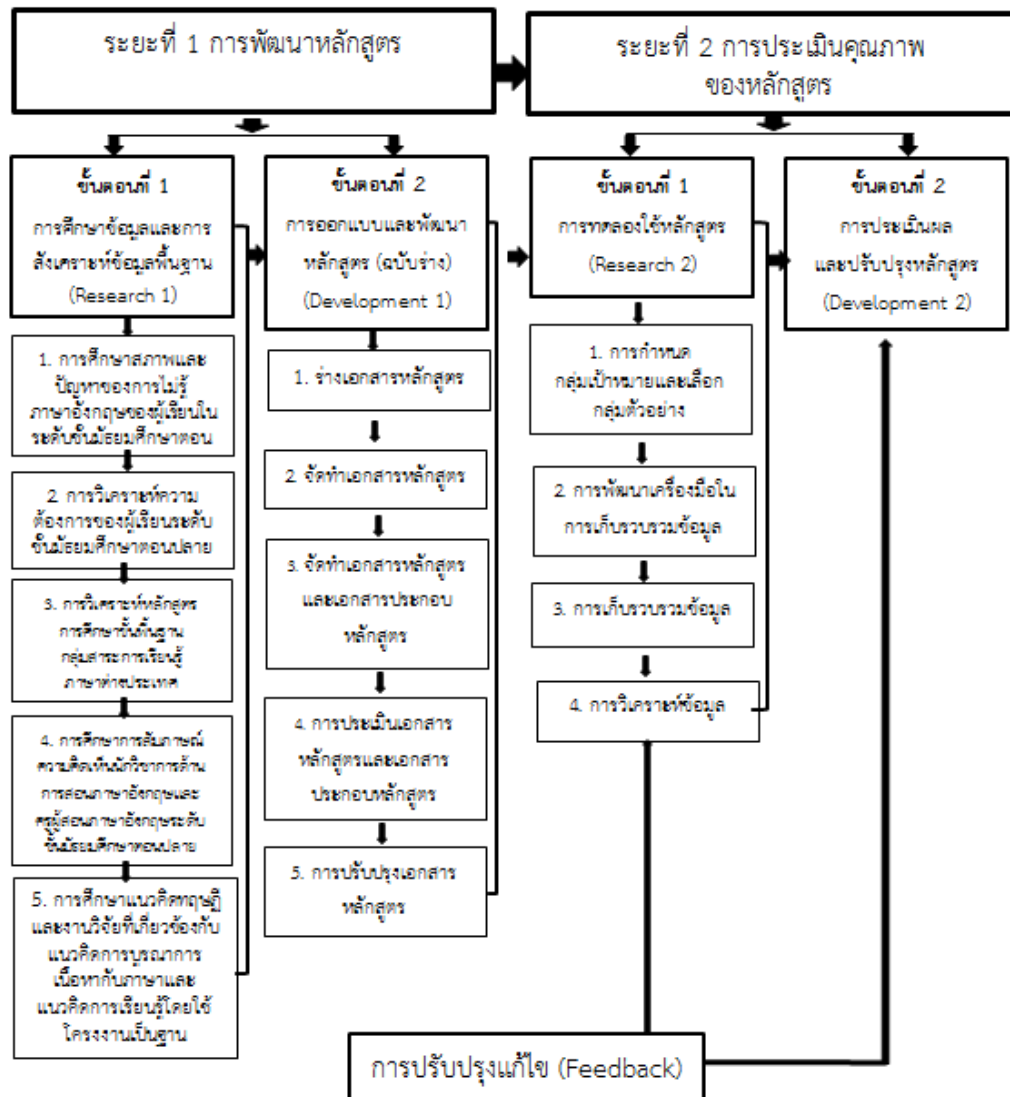
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

1. ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ
2. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

แผนภาพที่ 13 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยายและกึ่งทดลอง เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร โดยการศึกษาข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง) และระยะที่ 2 เป็นการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยการทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร การดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดสามารถสรุปเป็นภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 14 ขั้นตอนการวิจัย

จากขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแบบของ Ralph W. Tyler มาพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีหลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตร 4 ประการ เมื่อนำหลักการดังกล่าวมาเทียบเคียงกับหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จะพบว่ามีความสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งจัดเป็นขั้นของการวางแผนหลักสูตร (Planning) ตรงกับหลักการข้อที่ 1 ของ Tyler ที่กำหนดว่า “มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรแสวงหา” เพราะขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและการสังเคราะห์ข้อมูลเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ความคิดเห็นของครูผู้สอน และสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง) ซึ่งจัดเป็นขั้นของการออกแบบหลักสูตร (Design) ตรงกับหลักการข้อที่ 2 ที่กำหนดว่า “มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้” เพราะในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งจัดเป็นการคัดเลือกประสบการณ์การศึกษาแก่ผู้เรียนให้มีความเหมาะสมที่สุด

ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร ซึ่งจัดเป็นขั้นของการจัดการหลักสูตร (Organize) ตรงกับหลักการข้อที่ 3 ที่กำหนดว่า “จะจัดประสบการณ์การศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ” ขั้นนี้จะเป็นขั้นของการนำไปทดลองใช้ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การพัฒนาเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้วิธีการจัดประสบการณ์การศึกษาที่มีประสิทธิภาพที่สุด ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งจัดเป็นขั้นของการประเมินหลักสูตร (Evaluation) ตรงกับหลักการข้อที่ 4 ที่กำหนดว่า “จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้” ขั้นนี้เป็นประเมินผลหลักสูตรที่สร้างขึ้นและปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานก่อนจะเริ่มดำเนินการวิจัย โดยการศึกษาเอกสาร ตลอดจนการทำการวิจัยนำร่อง โดยวิธีการที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย การศึกษาภาคสนาม (Field Study) และการศึกษาเอกสาร (Documentary Study) ซึ่งผู้วิจัยมีจุดประสงค์ในการกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานดังนี้

1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1) การศึกษาสภาพปัจจุบันของการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า การรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy) หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ และมีการพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเอง รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Sampson, อ้างอิงใน Bell, 1990: 126-132; Bereiter และ Scardamalia, 1990: 35-36; Bell, 1991; Aronoff, 1994: 68; Hurley และ Tinajero, 2001: 3-4; August และ Shanahan, 2006: 5-6; Meltzer และ Jackson, 2010: สำหรับความสำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษ คือ การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งสามารถนำความรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษไปแสวงหาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ (Cummins, อ้างอิงใน Bell, 1990: 9 และ Karn, 2000: 38-40) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของการรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นหลักการในการพัฒนาหลักสูตร ได้ผลการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า การรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

1.1) ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา

1.2) ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ในบริบทชีวิตจริง

2) การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ของสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปเป็นสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการไม่รู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปัจจุบัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 -2558 คิดเป็นร้อยละ 25.35, 23.44 และ 24.98 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกปี (สถาบันการสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559) และผลการวัดด้วยข้อสอบมาตรฐาน TOEFL (The Test of English as a Foreign Language) ประจำปี 2011 จาก ETS (Educational Testing Services) พบว่า ผู้เรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ย ผลการสอบ TOEFL อยู่ที่ 450 คะแนน หรืออยู่ในลำดับที่ 116 จากทั้งหมด 163 ประเทศ ในขณะที่เพื่อนบ้าน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวราชอาณาจักรกัมพูชา และสหภาพพม่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 500 คะแนน และสหพันธรัฐมาเลเซียและสาธารณรัฐสิงคโปร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 550 คะแนน (The Nation, 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า คุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัญหาส่วนหนึ่งที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถนำความรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงหรือในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เรียนในห้องเรียนได้ อีกทั้ง ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัว เนื่องจากเนื้อหาที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนห่างไกลจากการดำเนินชีวิตจริงของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความท้อถอยและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ, 2543; เทพนคร ทาคง, 2546; จุไรรัตน์ สุตรุ่ง, 2547; ธนชาติ หล่อนกลาง, 2550)

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยศึกษา วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดหลักสูตร โดยเฉพาะการกำหนดจุดมุ่งหมาย ลักษณะเนื้อหา และเพื่อทราบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อีกทั้ง ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะและหัวข้อที่สนใจ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านทักษะและเนื้อหาที่ต้องการจะเรียน เช่น จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความต้องการพัฒนาทักษะทางภาษา วิธีการฝึกทักษะทางภาษาที่ต้องการ ลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และคำถามปลายเปิดเพื่อแสดงความคิดเห็น 1 ข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการหยิบลาก จำนวนร้อยละ 50 จากประชากร 220 คนใน 5 ห้องเรียน ได้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 110 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย แล้วเรียงลำดับความถี่ร้อยละ ความต้องการจากมากไปหาน้อยเช่นเดียวกับส่วนคำถามปลายเปิด

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาตนเองในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 ความต้องการด้านทักษะที่ต้องการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ในทุก ๆ ด้าน ทักษะที่สำคัญที่สุด และต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การฟัง การพูดและการแปล ความต้องการด้านเนื้อหาที่ต้องการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการรู้เนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้เป็นอันดับแรก อันดับรองลงมาได้แก่ เนื้อหาด้านสังคมและวัฒนธรรมทางภาษาที่มีเนื้อหาใกล้ตัว และสามารถนำไปใช้ได้จริงมากที่สุด สำหรับจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อการศึกษต่อ วิธีการฝึกทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องการ คือ การสื่อสารโดยการสนทนาเป็นกลุ่มด้วยการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ ลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ผู้เรียนต้องการเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง เช่น การพูดถาม-ตอบสินค้าหรือบริการ การถามทาง กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ กิจกรรมเพื่อฝึกฝนความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และประเด็นสุดท้ายคือ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเกิดจากผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาด

ความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะ และโครงสร้างทางภาษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกฝน การใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้เรียนต้องเรียนหลายวิชาในวันเดียวทำให้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาน้อย จำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก และไม่ได้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา

1.3 การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ทักษะต่างๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อกำหนดหลักการของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คุณภาพของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้ 4 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ 8 มาตรฐานมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกโรงเรียนใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร แต่กลับพบว่า ในด้านการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนยังจัดได้ไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนขาดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้มีรายวิชาที่ มุ่งเน้นทฤษฎีไวยากรณ์ หรือนั้นเพียงการอ่านและการเขียน ไม่มีรายวิชาใดที่เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) เข้าด้วยกันภายใต้บริบทการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในส่วนของการคัดเลือกเนื้อหาแต่ละรายวิชาในหลักสูตร ได้กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นหลักทฤษฎีไวยากรณ์ภาษา ขาดการฝึกปฏิบัติ และการฝึกประสบการณ์ในการนำความรู้ไปใช้อย่างเพียงพอ อีกทั้งไม่ได้ส่งเสริมและเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการฝึกทักษะการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ ส่งผล

ให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อความหมายที่แท้จริงได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า การคัดเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ หนังสือ หรือคู่มือครู พบว่า เนื้อหาในหนังสือแบบเรียน เป็นเนื้อหาที่ใช้บริบทต่างประเทศ ยังไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงเพราะเนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับบริบทจริง ได้ค่อนข้างยาก เป็นผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และไม่เห็นถึงความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อชีวิตประจำวันของตนเอง ดังนั้น ปัญหาส่วนหนึ่งที่พบในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ แม้โรงเรียนจะจัดการเรียนรู้ได้ตามตัวชี้วัด ของหลักสูตรแกนกลาง แต่ถ้ามองถึงการปฏิบัติแล้ว กลับพบว่า มืองค์ประกอบหลายประเด็นที่โรงเรียนเลือกใช้ ซึ่งไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.4 การศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และองค์ประกอบที่สำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบ และการคัดเลือกเนื้อหาในหลักสูตร ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์จากสำนักวิชาศิลปศาสตร์ หลักสูตรภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 1 คน อาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 1 คน อาจารย์จากคณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน อาจารย์จากคณะครุศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และศึกษานิเทศก์ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง จำนวน 1 คน นอกจากนี้ รวมถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ครูผู้สอนจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ จำนวน 5 คน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 3 คน โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จำนวน 3 คน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช จำนวน 2 คน และโรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช จำนวน 2 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 80) มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของภาษา (ร้อยละ 65) ผู้เรียนต้องรู้จักและเลือกใช้คำศัพท์เพื่อให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำยังมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างและการฝึกทักษะทางภาษาทั้งในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน การใช้สำนวนทางภาษาหลักไวยากรณ์และรูปแบบประโยคอย่างถูกต้อง ออกเสียงและเน้นเสียงได้ถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาได้อย่างแม่นยำ และต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (ร้อยละ 60) เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารและเข้าใจภาษาได้อย่างดี นอกจากนี้มีความรู้ในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนต้องมีการฝึกทักษะทางภาษาเป็นการฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง จนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย การใช้เทคนิคเพื่อการติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ และประการสำคัญขององค์ประกอบในการรู้ภาษาอังกฤษคือ การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 82) ความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

ผลการสัมภาษณ์ปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน สามารถสรุปได้ว่า การคัดเลือกเนื้อหาแต่ละรายวิชาในหลักสูตร ได้กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นหลักทฤษฎีไวยากรณ์ภาษา ขาดการฝึกปฏิบัติ และการฝึกประสบการณ์ในการนำความรู้ไปใช้อย่างเพียงพอ อีกทั้งไม่ได้ส่งเสริมและเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการฝึกทักษะการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ หรือสื่อความหมายได้ อีกทั้ง การคัดเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ หนังสือ หรือคู่มือครู พบว่าเนื้อหาในหนังสือแบบเรียน เป็นเนื้อหาที่ใช้บริบทต่างประเทศ ยังไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงเพราะเนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า การสอนที่มุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปตอบคำถามในการสอบมากกว่า การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนและการสื่อสารในชีวิตจริง และหากมองถึงในด้านตัวผู้เรียนเอง สาเหตุหลักที่ผู้เรียนไม่รู้ภาษาอังกฤษมีสาเหตุมาจาก การมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่เห็นความสำคัญและขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษา ไม่นำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้

1.5 การศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL)

เพื่อวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดทั้ง 2 แนวคิด สำหรับใช้ในการออกแบบหลักสูตร ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลดังนี้

1.5.1 ศึกษาสาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) โดยผู้วิจัยศึกษาจากหนังสือ บทความ และรายงาน การวิจัย (Marsh, 2002; Marsh, 2004; Crean, 2006; Gajo, 2007; Bentley, 2009; March, 2010 และ Coyle, Hood และ Bentley, 2010) วิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับ ภาษา เพื่อใช้เป็นหลักการในการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับ ภาษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษใน สภาพจริง ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรมโดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติและการสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมให้มีความหมายต่อตนเอง ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ ทักษะ นำไปสู่แรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีหลักการ พื้นฐาน 4 ประการ (4Cs) ที่ต้องมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงการเรียนรู้ทั้ง 4 ประการไปพร้อม ๆ กัน ดังนี้

1) เนื้อหา (Content) หมายถึง การเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ นอกเหนือจากเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องกับภาษาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีการสร้างความสมดุลของ เนื้อหาวิชาที่สอน ควบคู่กับฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะทางภาษา และความเข้าใจในเนื้อหาไปพร้อมๆกัน

2) การสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือใน การสื่อสารและการเรียนรู้ เน้นแนวคิดการเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้

3) การคิด (Cognition) หมายถึง การฝึกฝนและการใช้ทักษะในด้านการคิดอย่างมี ระบบผ่านการเรียนรู้เนื้อหาที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษา

4) วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในสังคม มีความตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในแต่ละบริบท

ผลการศึกษาพบว่า สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับ ภาษา ในการจัด การศึกษาภาษาอังกฤษที่บูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การคิด และวัฒนธรรม มาใช้ในการจัด กระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นอกเหนือจากเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องกับภาษาและภาษาอังกฤษพร้อมๆกัน ซึ่งมีสาระสำคัญ 4 ประการดังนี้

1) ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2) การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสในการเชื่อมโยงภาษาทั้ง 4 ทักษะ และ วัฒนธรรมไปใช้ในประสบการณ์จริง นำไปสู่ความเข้าใจด้านภาษา รวมถึงเรียนรู้ การใช้ภาษา และใช้ ภาษาเพื่อการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

3) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีระบบผ่านการเรียนรู้เนื้อหาและการใช้ภาษาตามธรรมชาติ นำไปสู่การเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย

4) ผู้เรียนได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม

1.5.2 ศึกษาสาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) ผู้วิจัยศึกษาจากหนังสือ บทความ และรายงานการวิจัย (Trends and Challenges for Work in the 21st Century, 1999; The World bank & Global Schoolnet Foundation, 1999; Harris และ Katz, 2001; Fired-Booth, 2002; และ Moursund, 2002; Educational Technology Division Ministry of Education Malaysia, 2006; Belland, French และ Ertmer, 2009; Bell, 2010; Barell, 2010; Baron, 2011; Larmer และ Mergendolle, 2010 อ้างอิงใน Bender, 2012) วิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อใช้เป็นหลักการในการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ผ่านประสบการณ์การแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น นำไปสู่การคิดวิเคราะห์ แสวงหาข้อมูล เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายเพราะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ สาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ได้สาระสำคัญของแนวคิดดังนี้

1) ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของตน โดยเป็นผู้กำหนดประเด็นปัญหา ออกแบบ วางแผนการทำงาน ค้นคว้าศึกษาเชิงลึก ผ่านกระบวนการสืบสอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ

2) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

3) ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์และกระบวนการคิด

4) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคม

5) ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน โดยตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย เกิดทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง)

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง) เพื่อเป็นกระบวนการขั้นต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย ซึ่งการดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยายในการดำเนินการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตรโดยจัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เอกสารหลักสูตรประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการและเหตุผลของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย จำนวน 5 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 15 การออกแบบหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร

2.1 ร่างเอกสารหลักสูตร

ก่อนการร่างหลักสูตรผู้วิจัย ได้สรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) และการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

การไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการรายงานนี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดตามที่หลักสูตรต้องการ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงหรือในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เรียนในห้องเรียนได้ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัว จากปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

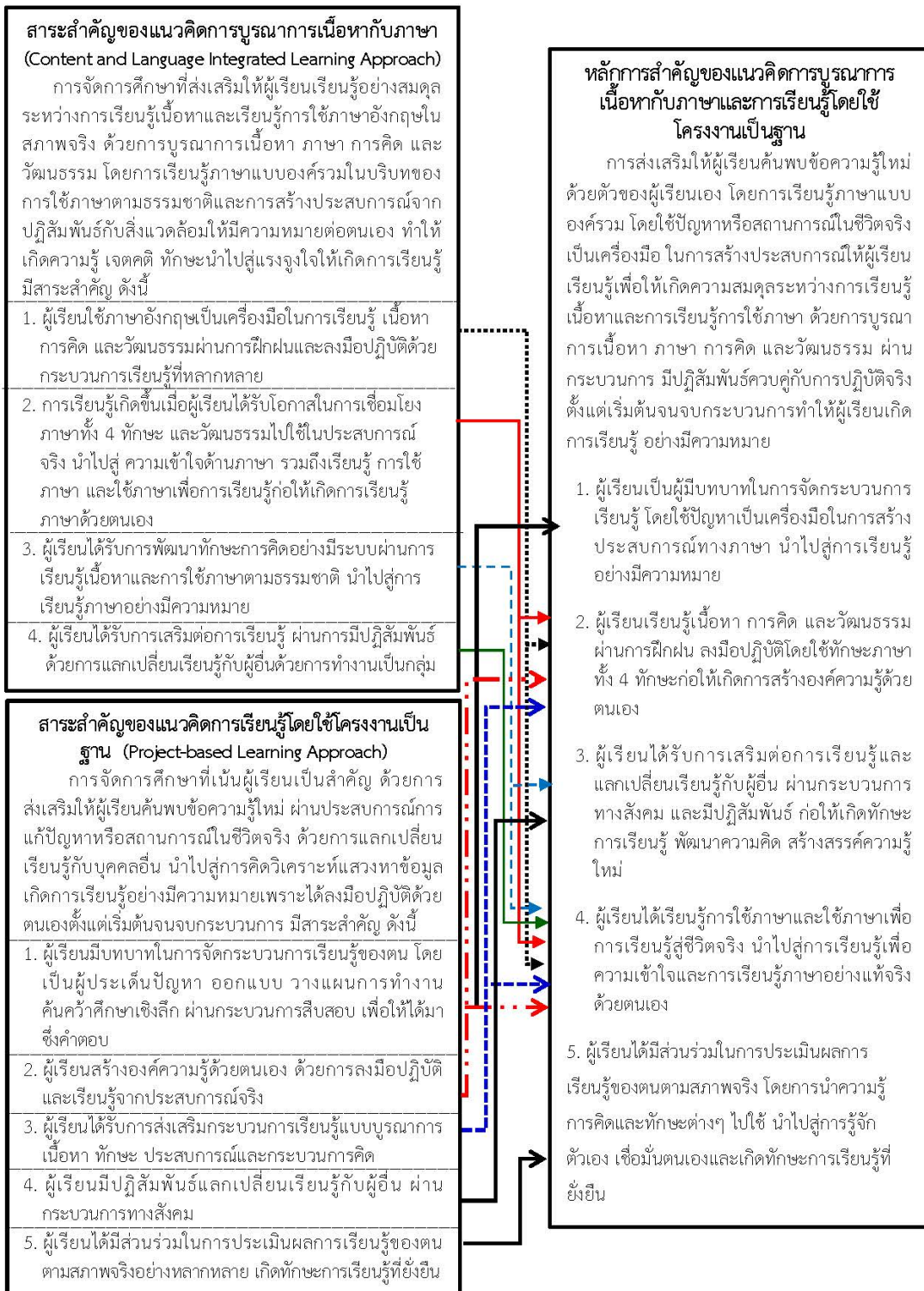
2.1.1 ด้านหลักสูตร จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกโรงเรียนใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร แต่สำหรับการจัดและเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน หนังสือ คู่มือครู ที่แต่ละโรงเรียนได้คัดเลือกเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า แม้โรงเรียนจะจัดการเรียนรู้ได้ตามตัวชี้วัด แต่ถ้ามองถึงการปฏิบัติแล้ว กลับพบว่า มีองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนเลือกใช้ซึ่งไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขาดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ และการคัดเลือกเนื้อหาแต่ละรายวิชาในหลักสูตร ได้กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นหลักทฤษฎีไวยากรณ์ภาษา ขาดการฝึกปฏิบัติและการฝึกประสบการณ์ในการนำความรู้ไปใช้อย่างเพียงพอ ไม่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการฝึกทักษะการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ ผู้เรียนเรียนรู้โดยการท่องจำมากกว่าความเข้าใจ นอกจากนี้ การคัดเลือกเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงเพราะเนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับบริบทชีวิตจริงได้

2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปตอบคำถามในการสอบมากกว่าการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนและการสื่อสารในชีวิตจริง

2.1.3 ด้านผู้เรียน การมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่เห็นความสำคัญและขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษา ไม่นำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้

จากผลการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนำสาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมาสังเคราะห์เชื่อมโยงให้ได้หลักการสำคัญของแนวคิดทั้ง 2 แนวคิด เพื่อนำไปกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยต่อไป ได้กรอบแนวคิดทฤษฎี ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 16 กรอบแนวคิดทฤษฎี

จากแผนภาพ ที่ 16 กรอบแนวคิดทฤษฎี ผู้วิจัยนำหลักการสำคัญของแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติ โดยการเชื่อมโยงภาษาทั้ง 4 ทักษะและวัฒนธรรมไปใช้ในประสบการณ์จริง พร้อมด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม จากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการสำคัญของแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) ทำให้ทราบว่าเป็นแนวคิดที่สอดคล้องและเหมาะสมสำหรับเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษารวบรวม และวิเคราะห์สภาพปัญหาการไม่รู้ภาษาอังกฤษและความต้องการของผู้เรียน ที่ระบุว่า ผู้เรียนยังขาดโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรงจากปฏิบัติในสถานการณ์บริบทชีวิตจริง และผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องนำแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความเชื่อมโยงร่วมกับแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) เพื่อให้ได้หลักการสำคัญของแนวคิดทั้งสอง สรุปได้ว่าการเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ผ่านการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษา โดยเน้นกระบวนการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ผ่านการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรมด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สิ่งเหล่านี้จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้

ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน อย่างมากที่สุด ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ซึ่งรวมทั้ง ข้อมูลผู้เรียน ข้อมูลสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ และข้อมูลเนื้อหาสาระวิชา มาวิเคราะห์เชื่อมโยงแล้วร่างหลักสูตร โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2 จัดทำเอกสารหลักสูตร

2.2.1 การกำหนดรูปแบบของหลักสูตร

การกำหนดรูปแบบของหลักสูตรเป็นการพิจารณาเลือกและจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการบูรณา

การทักษะทางภาษา การใช้ภาษาตามธรรมชาติและได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับผู้อื่นผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ก่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ให้มีความหมายต่อตนเอง พบว่า มีความสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยการลงมือปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย จากความสอดคล้องของแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดรูปแบบหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน หลักสูตรนี้จึงมีกิจกรรมหลากหลาย ยึดความสนใจและประสบการณ์แวดล้อมมาเป็นแนวทางในการจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง โดยยึดปรัชญาพัฒนาการเป็นแนวทาง ด้านการวัดและประเมินผลให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง โดยการนำความรู้ การคิดและทักษะต่างๆ ไปใช้ นำไปสู่การรู้จักตัวเองเชื่อมั่นตนเองและเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เพื่อให้สนองความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมาย เป็นหลักสูตรที่สอนโดยมีกำหนดกรอบเนื้อหา กว้างๆ ไว้เป็นเนื้อหาของบริบทในท้องถิ่นผู้เรียน แต่สำหรับเนื้อหาที่ผู้เรียนจะเลือกตัดสินใจที่จะศึกษานั้นไม่มีการกำหนดเนื้อหามาก่อนว่าจะเป็นเนื้อหาอะไรในท้องถิ่น ดังนั้น เนื้อหา สื่อวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ และการประเมินผล จะเกิดจากการร่วมปรึกษาหารือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ตลอดหลักสูตร ผู้เรียนมีบทบาทมากในการตัดสินใจเลือกสิ่งเหล่านี้ จากความสอดคล้องของแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดรูปแบบหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำโครงงาน

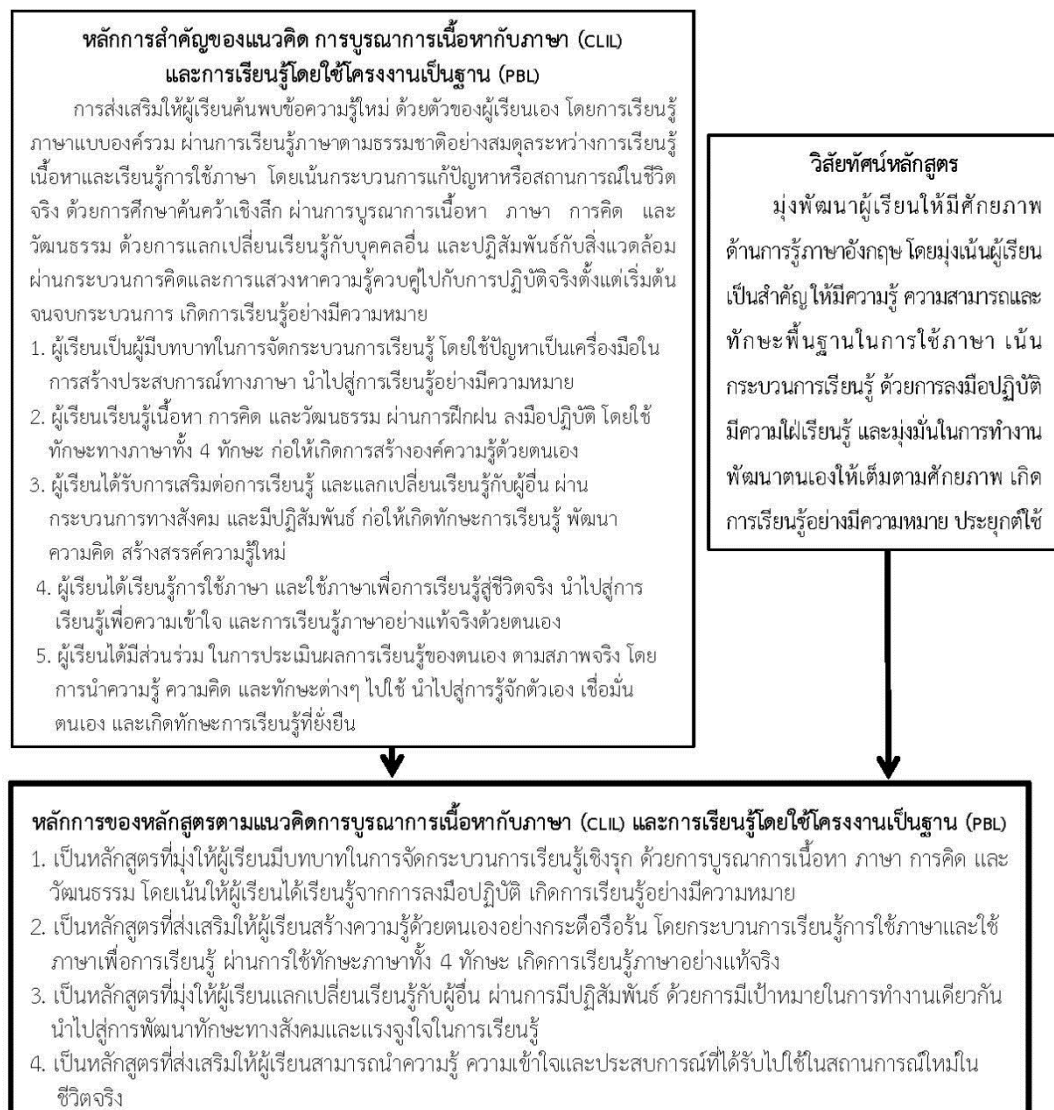
2.2.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ความต้องการของผู้เรียน การสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ปรัชญา และทฤษฎี และตัวแปรตามที่ใช้ในหลักสูตร มากำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องที่ระบุถึงความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของนักเรียน ทักษะทางภาษา และเจตคติที่เกิดขึ้นหลังจากจบหลักสูตรใน 1 ภาคเรียน การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำสาระสำคัญทุกประเด็นที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ได้วิสัยทัศน์ของหลักสูตร ดังนี้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษา เน้น

กระบวนการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

2.2.3 การกำหนดหลักการของหลักสูตร

ผู้วิจัยกำหนดหลักการของหลักสูตร โดยวิเคราะห์จากหลักการสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ร่วมกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรที่กำหนดเป็นหลักการของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางหรือทิศทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อสนองตอบต่อสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการพัฒนาส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังแผนภาพต่อไปนี้

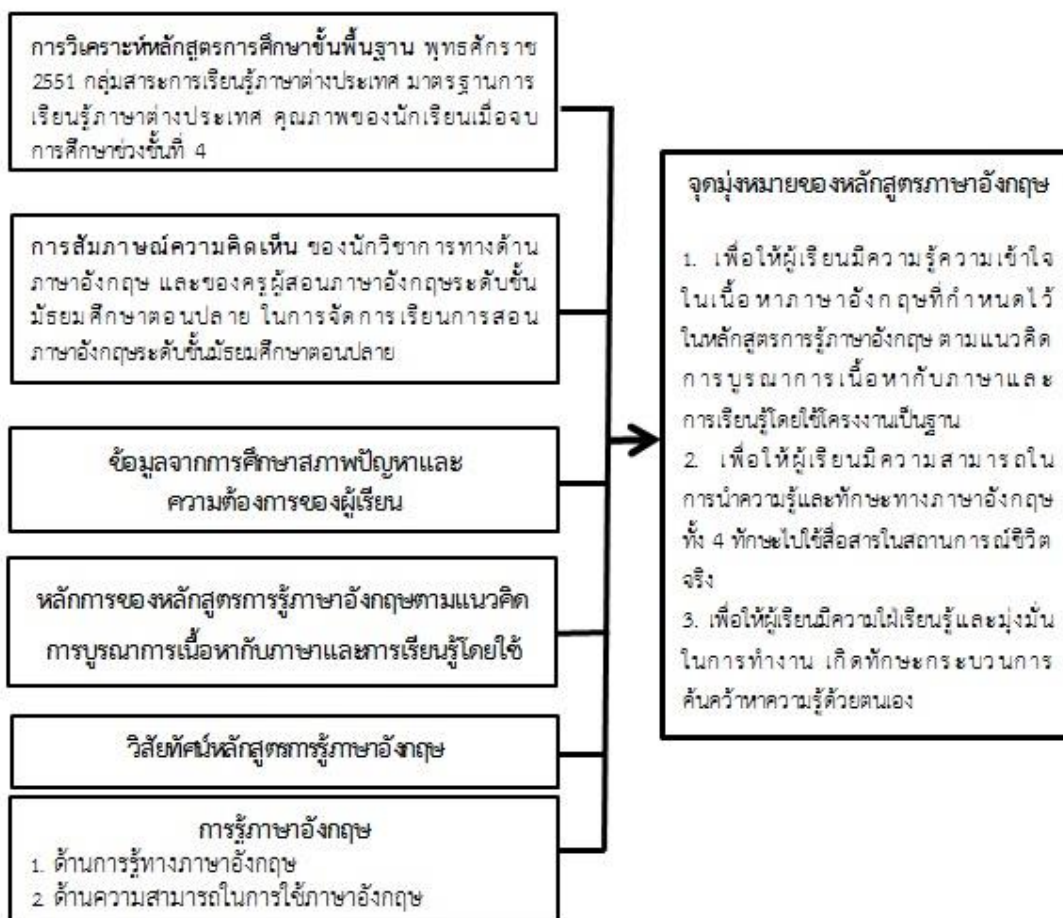
แผนภาพที่ 17 การสังเคราะห์หลักการของหลักสูตร

จากแผนภาพที่ 17 ผู้วิจัยสังเคราะห์หลักการของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามหลักการสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และวิสัยทัศน์ของหลักสูตร เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ได้หลักการสำคัญของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ 4 ประการ คือ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย
2. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยกระบวนการเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมและแรงจูงใจในการเรียนรู้
4. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง

2.2.4 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ผู้วิจัยวิเคราะห์และเชื่อมโยงหลักการของหลักสูตร ไปสู่ผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คุณภาพของนักเรียนเมื่อจบการศึกษาช่วงชั้นที่ 4 ข้อมูลจากวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการทางด้านภาษาอังกฤษ และของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนั้นนำข้อมูลที่ศึกษามาวิเคราะห์กำหนดเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และสนองความต้องการของผู้เรียนให้เกิดขึ้นเมื่อจบหลักสูตร เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่เปิดกว้างในการพัฒนาผู้เรียน อีกทั้งมุ่งเน้นที่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานด้วยตนเองและเน้นการนำความรู้ไปใช้บริบทชีวิตจริง ผู้วิจัยได้กำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

แผนภาพที่ 18 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

จากแผนภาพที่ 18 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำสาระสำคัญทุกประเด็นที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มากำหนดเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะและการปฏิบัติ (Practice) และด้านเจตคติหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเนื่องจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะบอกให้ผู้เรียนได้รู้ว่า หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปในลักษณะใด ผู้เรียนจะได้เรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวในการเรียนล่วงหน้าได้ เนื่องจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นแนวทางที่ผู้วิจัยใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไว้ 3 ประการ คือ

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง

3) เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

2.2.5 การจัดทำคำอธิบายรายวิชา

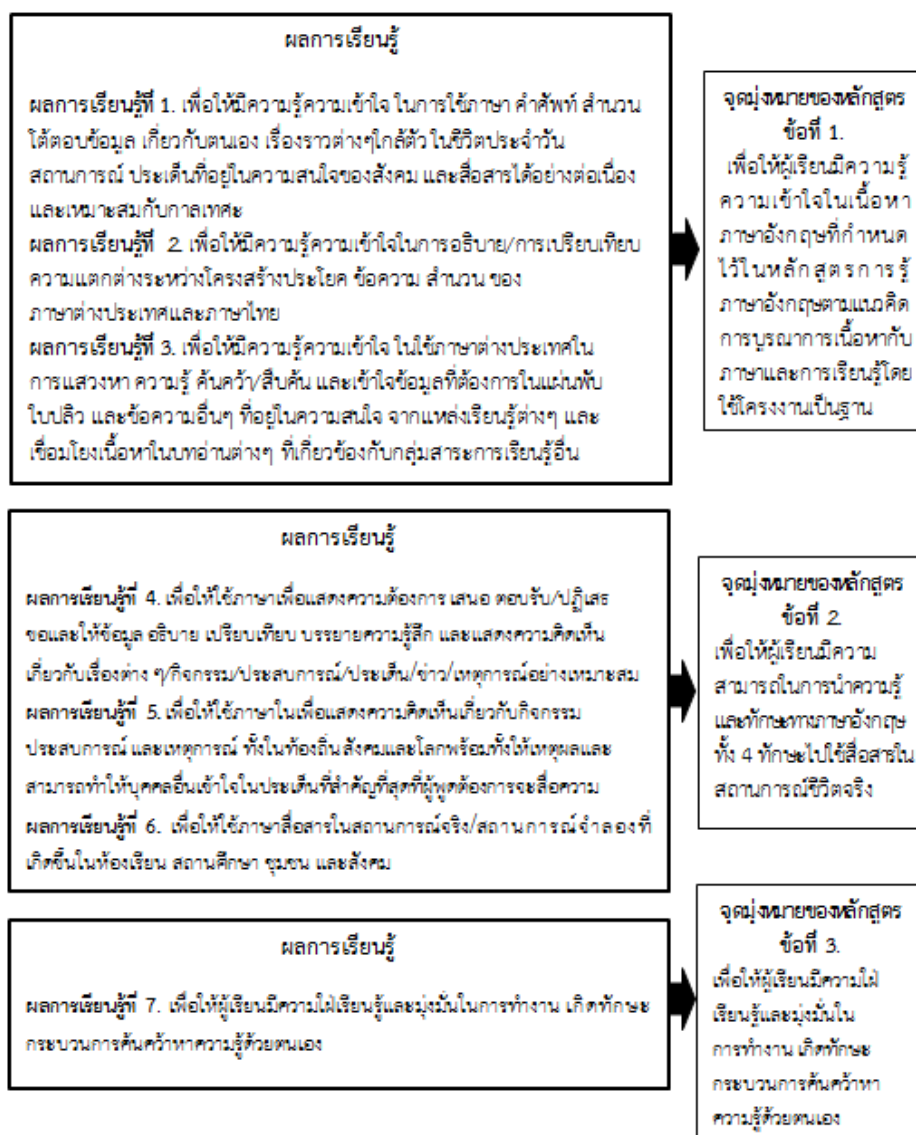
ผู้วิจัยนำผลของการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของหลักสูตร วิสัยทัศน์หลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มากำหนดเป็นคำอธิบายรายวิชา เพราะคำอธิบายรายวิชา มีเป้าหมายสำคัญ คือ ระบุหัวข้อเรื่อง หรือสาระ ระบุกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และระบุวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่สร้างขึ้น ได้คำอธิบายรายวิชา ดังนี้ คือ

ศึกษา ค้นคว้า การสืบค้นความหมาย ข้อมูล ความรู้ ในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สิ่งใกล้ตัว ความรู้ทั่วไป ข้อมูลท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี รวมทั้งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ คำศัพท์ สำนวน วัฒนธรรมทางภาษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความถนัด แสดงความคิดเห็น เริ่มจากการระบุคำถามสำคัญ ออกแบบ วางแผนการทำงาน การสรุปผล และการนำเสนอผลงานโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย กระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กระบวนการกลุ่มและกระบวนการปฏิบัติ โดยใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารผ่านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การใช้ภาษาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา ด้วยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ด้วยกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปฏิบัติจริง โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง พัฒนาภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อขยายโลกทัศน์และพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอย่างมีความหมาย

2.2.6 การกำหนดผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยวิเคราะห์และเชื่อมโยงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นการระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ภายใต้สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน

เป็นฐาน รวมถึงเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 คำอธิบายระดับความสามารถทางภาษาในระดับผู้ใช้ภาษาระดับ A2 – B1 ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ที่กระทรวงศึกษาได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นแนวทางในกำหนดผลการเรียนรู้ สืบเนื่องจากหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม (Additional Course) ซึ่งเป็นรายวิชาที่ไม่ต้องอิงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ แต่มีเป้าหมายของการสร้างเพื่อนำไปสู่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ที่กำหนด ประกอบด้วยผลการเรียนรู้ที่จำแนกพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการปฏิบัติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมจำนวน 7 ผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ แสดงดังภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 19 การกำหนดผลการเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของผลการเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ดังนี้

ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน โต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

1.1 สามารถอธิบาย/ บอกความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้

1.2 สามารถใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมให้ข้อความต่อเนื่องกัน และใช้ประโยคที่แสดงเหตุและผลได้

ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2.1 สามารถอธิบายโครงสร้างพื้นฐาน ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้

2.2 สามารถวางแผนอภิปราย ในประเด็นต่างๆ โดยการใช้ชนิดและหน้าที่ของคำ วลี โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมได้

ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ โบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

3.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอกระบวนการ ขั้นตอน ในการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นได้

3.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/ กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม

4.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความต้องการ นำเสนอ หรือขอความคิดเห็นในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการ และแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ที่ต้องการได้

4.2 สามารถใช้ทักษะการฟัง และการอ่านเพื่อระบุดูใจความสำคัญ รายละเอียด และสรุป เรื่องที่ฟังและอ่านได้

4.3 สามารถใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ ต่างๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคล อื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ

5.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้

5.2 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน วางแผนการทำงานและ ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้

5.3 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อนำเสนอ และแลกเปลี่ยน ข้อมูล องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าได้

ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

6.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อการนำเสนอ อธิบาย กระบวนการ ขั้นตอน การค้นคว้าแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ในสถานการณ์ต่างๆได้

ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

2.2.7 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ และความต้องการของผู้เรียนในการ พัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษ มากำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้ ที่คำนึงถึงความรู้ความ เข้าใจ ความสามารถและคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยกำหนดให้หลักสูตรการรู้ ภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรรายวิชา สาระเพิ่มเติม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้เวลา เรียน 2 คาบ/สัปดาห์ (คาบละ 60 นาที) โครงสร้างเวลาเรียนตลอดหลักสูตร เป็นเวลา 18 สัปดาห์ รวม 36 คาบ จำนวน 1 หน่วยกิต ใช้เวลาในห้องเรียน 20 คาบ และเวลาด้านนอกห้องเรียน 16 คาบ หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่ได้กำหนดเนื้อหาไว้อย่างกว้างๆ ได้แก่เนื้อหาท้องถิ่น

ภาคใต้ โดยที่เนื้อหาอย่างละเอียดนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ ปัญหาหรือประเด็นหัวข้อ ความสนใจของผู้เรียนในการตกลงร่วมกันเพื่อเลือกกำหนดเนื้อหาที่สนใจศึกษา ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจึงไม่กำหนดเนื้อหาเป็นหน่วยการเรียนรู้ แต่จะใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและกระบวนการเรียนรู้โครงงานทั้ง 7 ขั้นตอน มากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1) Orientation 2) Nakhon Si, An Awesome City; One Tambon One Product 3) Attractive Places 4) Fantastic Folk Art และ 5) Marvelous Ligor Food ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้เนื้อหาทางภาษาอังกฤษและกิจกรรมทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติที่ ดังนั้นแนวทางหลักในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยจึงมีลักษณะที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระทางภาษาอังกฤษ มีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

ตารางที่ 2 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
<p>1. Orientation</p> <p>-What is Nakhon Si Thammarat?</p> <p>- What is English Project work?</p>	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษา คำศัพท์ ส่วนวน ได้ตอบ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่าง ๆ ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>1.1 สามารถอธิบาย/ บอก ความหมาย ของคำศัพท์ ส่วนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ</p> <p>5.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลกได้</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้</p>	<p><u>Vocabulary:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting - Tourist attractions - Locate - Religion - Festival <p><u>Listening:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information <p><u>Speaking:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Express opinions - Brainstorming/sharing idea <p><u>Reading:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Reading for main ideas, details, and reference words. <p><u>Writing:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Summary <p><u>Study Skills:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Using key words to search for knowledge on the internet about http://thai.tourismthailand.org http://nakhonsithammarat.org - Using Dictionary 	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาและสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสืบ สอบความรู้/ หลักการและวิธีการทำโครงงาน (What is Project work?)/ นครศรีธรรมราช ศึกษา (What is Nakhon Si Thammarat?) - ระดมสมอง - ชม Clip Video about Nakhon Si Thammarat - สรุปความ - อภิปรายการ ประเมินผลตามสภาพจริง 	1-2	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>2 คาบ</p>

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
	ด้วยตนเอง				
2. Nakhon Si, An Awesome City! :	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม และสื่อสารได้ อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม กับกาลเทศะ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ ภาษาต่างประเทศในการ แสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/ สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ใน ความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหา ในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ ภาษาเพื่อแสดงความ ต้องการ เสนอ ตอบรับ/ ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ ประสบการณ์/ประเด็น/ ข่าว/เหตุการณ์อย่าง เหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่ เกิด ขึ้น ใน ห้อง เรียน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และ มุ่งมั่นในการทำงาน เกิด ทักษะกระบวนการค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Part of Speech (Noun, Verb, Adjective, Adverb) - Subject-verb Agreement - Present and Past Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting, using context clues - Products and materials/ shop - Cloths and accessories - Adjective for describing objects - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening: Listening for specific information</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. News (positive-negative) 2. Guided tours 3. A description of Interesting Product <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Interviewing & asking for opinion on something - Express feeling/opinions - Describing something - Making role-play set in a souvenir shop <p>Reading:</p> <p>The History of Nakhon Si Thammarat</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skimming and Scanning - Reading for specific details, make Inference <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Summary writing - Descriptive writing - Created a Poster <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Greeting /Body language - Politeness in showing this agreement - Polite Questions Using Excuse me/ How do you .../ What do you think.... - Symbols of Nakhon Si Thammarat <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Brainstorming - Identifying fact and opinion <p>Content:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สืบค้นข้อมูล และสรุปใจความ สำคัญจากเว็บไซต์ - การโต้ตอบ และ การวิเคราะห์ ปัญหาการทำผลิตภัณฑ์ฝีมือที่มีราคาแพง - ใช้ภาษาเพื่อการ ค้นคว้าหาความรู้ - เรียนรู้การแบ่งหน้าที่และรับผิดชอบร่วมกัน - การแบ่งกลุ่มทำงาน หรือการทำงานเป็นทีมในการลงไปสำรวจ Symbols of Nakhon Si ของแต่ละตำบล แต่ละอำเภอ - Agree on a theme for the project 	3-4	<p>ทฤษฎี 3 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ 5 คาบ</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - ฟังข่าว ดูวิดีโอ และอ่านไปรษณีย์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของ นครศรีธรรมราช - ฝึกสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับความเป็นมาและประวัติ - การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นการณรงค์ให้มาเที่ยวนครศรีฯ - ฝึกให้มีการนำเสนอ และการยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น - การให้ลงมือปฏิบัติงานจริงด้วยการไปสำรวจ สัมภาษณ์ ค้นคว้า วิถีชีวิตและภาษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ - Determine the final outcome 	5-6	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
		Local Story focus on The Awesome City - One Tambon One Product			
3. Attractive Places	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความสั้นๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ใน ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และ</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal Auxiliaries: Possibility, probability, certainty (may-might-must-can-could) - Comparison - Relative Clause - Prepositions of location, Adjectives for describing places, - Future Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and adjectives relating to directions and places - Phrasal verb - Places in the city - tourist place - travels and trips - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for details & specific information <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for and giving suggestion - Asking for and giving directions - Explaining reasons <p>Reading:</p> <p>Reading for gist</p> <ul style="list-style-type: none"> - News - Review Tourist Attraction - brochure / Signs <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Persuasive writing - Compare/contrast writing - A future plan - A holiday postcard - An email to a friend about your plans to go somewhere <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in giving reception and suggestion <p>-Politeness in asking for help</p> <p>Other Skills:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ระดมสมองในการทำแบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจพร้อมแผนที่ในการเดินทาง - สืบค้นข้อมูล ด้วยการลงไปสถานที่จริงตามแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มสนใจ เพื่อทำแคมป์เป็นเชิญชวน - การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา - ใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลในการนำมาแสดงบทบาทสมมติ - Structure and plan the project 	7-8	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>6 คาบ</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนประสบการณ์การลงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ที่พัก อาหาร บรรยากาศสิ่งแวดล้อม - ฟีกส์ภาษา นักท่องเที่ยว - การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ - การให้ลงมือปฏิบัติงานจริงร่วมกันรณรงค์ ทำแผนป้าย แผนพับเชิญชวน - มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและ 	9-10	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวน คาบ
	มุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	- Time management - Setting the questioning, planning, and project building process - Searching the information from the library/Web-search - Survey/questionnaire Content: Attractive Places in Nakhon Si Thammarat	สิ่งแวดล้อม - Information gathering cycle		
4. Fantastic Folk Art	ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้	Grammar: - Conditional Sentence - Direct and Indirect Speech (statements, questions, commands) - The sentence building (Simple-Compound-Complex) Vocabulary: - Verb with preposition - Nouns and verbs relating to traditional celebrations & customs; festival/wisdom/belief and culture/tale/life style - Adjectives for describing events - Superstitions - Idioms - Thai Proverbs and Sayings Listening: -Listening for specific details -Listening for speaker's attitude -Note-taking and blank filling Speaking: - Describing and giving information - Informative Speech - Inviting, Accepting & Declining for invitation Reading: - Reading for detail and scanning for specific information - Support reading strategies - Using context clues	- สืบค้นข้อมูล ลงพื้นที่สำรวจ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อของชุมชนในแต่ละอำเภอ - การนำเสนอ ความเชื่อ ประเพณี และวัฒนธรรมของกลุ่มตนเองที่ได้จากการสำรวจ และการยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น -การสร้างปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันภายในกลุ่ม ด้วยการเล่นเกมส์ คำศัพท์และการเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามความเชื่อ - ฟังการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง งานประเพณีลาคพระ/ประเพณีเทศกาลสงกรานต์นสืบ - Information compilation & Analysis - การฝึกทักษะภาษาด้วยการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความคิดเห็นของประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อของคนในท้องถิ่น - ฟังแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีนิยมในประสบการณ์ที่	11-12	ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 6 คาบ
			วัฒนธรรม และความเชื่อของคนในท้องถิ่น - ฟังแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีนิยมในประสบการณ์ที่	13-14	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวน คาบ
	เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	Writing: - Narrative writing -Writing expression for event Culture: - Politeness in describing and giving information - Social expressions -Superstitions in Thai Folk Art Other Skills: -Searching the information from the library/Web-search/YouTube, etc. - Using a dictionary - Using Computer Content: Article about Folk Art (traditional celebrations & customs; festival ,activities, feelings) in Nakhon Si Thammarat	เหมือนหรือต่างกับเพื่อน - เสริมศักยภาพเพื่อในกลุ่มด้วยการช่วยกันทบทวนคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ต้องนำไปใช้ในการสื่อสารจริง - Information reporting		
5. Marvelous Ligor Food!!	ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผนพับใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูลอธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/	Grammar: - Future Tenses - Active & Passive Voice - Question word & Question Tag - Participle, infinitive, gerund Vocabulary: - Nouns, verbs and descriptive adjectives relating to food and drink containers, shopping and season - Adjectives for describing products, - idioms about food and drink, - Thai Proverbs and Sayings Listening: - Listening for specific information - Note taking - Listening for speaker's attitude Speaking: - Asking for information and Ordering food in a restaurant - Describing and giving Information about food and drink. Reading: - skimming and scanning for Main ideas	- การนำเสนอรูปภาพเมนูอาหารพื้นเมืองของนักเรียนแต่ละคนพร้อมแลกเปลี่ยนและการยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น - สร้างสรรค์ชุดเมนูอาหาร 1 มื้อพร้อมบรรยายเหตุผลประกอบ - สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนขยายความคิดและเชื่อมโยงองค์ความรู้ - วิเคราะห์วิดีโอเรียนรู้แบบโต้ตอบกินอะไรกินแบบไหนให้มีประโยชน์ - Information reporting - ระดมสมองในการจัดกลุ่มอาหารที่มีชื่อเสียงประเภทอาหารราคา ความสะดวกความยากง่ายใน	15-16	ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวน คาบ
	<p>ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูด ต้องการจะสื่อความ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการ ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>- Guess meaning from the context</p> <p>- Using reference words</p> <p>Writing:</p> <p>- Expository Writing</p> <p>- Argumentative writing</p> <p>Culture:</p> <p>- Politeness in ordering food & drink</p> <p>- Polite manners in English</p> <p>- Social expressions</p> <p>- Making polite requests</p> <p>Other Skills:</p> <p>- Presenting the outcome</p> <p>- Exchanging and expressing opinion</p> <p>- Giving presentation</p> <p>- Using power point presentation</p> <p>- Computer Assisted Instruction</p> <p>Content:</p> <p>Article about Ligor Food (famous food)</p>	<p>การประกอบ</p> <p>- การฝึกทักษะ ภาษาด้วยการลงมือปฏิบัติจริงนำเมนูอาหารไปถามความคิดเห็นจากชาวต่างชาติ</p> <p>-ทำหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เชิญชวนนักท่องเที่ยว</p> <p>- สร้างสถานการณ์ สถานการณ์จำลอง จัดงานบู๊ตแพร่ของภาคใต้ มีการฝึกปฏิบัติ ในสภาพจริง</p> <p>- Evaluate the Project</p>	17-18	

2.2.8 การกำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผลการเรียนรู้ มาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางในการกำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่เป็นไปตามหลักการของหลักสูตร แล้วสรุปเป็นขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้ง 18 สัปดาห์ โดยการกำหนดกรอบกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ เพื่อใช้เป็นแนวในการทำกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน และประเมินความก้าวหน้าของความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในบริบทชีวิตจริงเป็นระยะ ตามโครงสร้างหลักสูตรกำหนดไว้ 36 คาบเรียน ใน 1 ภาคเรียน แบ่งเป็นกิจกรรมในห้องเรียนที่เป็นการปฐมนิเทศ เกี่ยวกับการทำงานกลุ่มร่วมกัน ความรู้เรื่องโครงการภาษาอังกฤษ ความรู้เรื่องจังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปหัวข้อเรื่องที่จะทำโครงการ การกำหนดรูปแบบการนำเสนอชิ้นงานสุดท้าย การออกแบบการทำโครงการ การปฏิบัติกรรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และแยกแยะข้อมูล การสื่อความหมายรายงานข้อมูล และการสรุปและประเมินผล อีกทั้ง การทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการประเมิน การติดตามรายงานความก้าวหน้าตามกระบวนการขั้นตอนในการทำโครงการ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ปัญหาอุปสรรค การให้คำปรึกษา และการประเมินทักษะทางภาษา

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ยึดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์เป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ทางภาษา ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ ในการเรียนรู้เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านการฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ โดยการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคม และการปฏิสัมพันธ์ ใช้เทคนิคหลากหลาย รูปแบบผสมผสานกัน ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การสำรวจ การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัญหา เน้นการใช้กระบวนการสืบสอบและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง ดังนั้น ในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะภาษาในสภาพจริง และฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาจากการเรียนรู้ภาษาจากหลายๆ สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนมาใช้ในการสื่อสารในบริบทชีวิตจริงของผู้เรียน

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถเชื่อมโยงความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม และสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้ ภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมที่จำกัด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางภาษา สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบท และสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ดังนี้

การจัดสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยการให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้กับการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านั้น การจัดสภาพห้องเรียนจะเป็นเรื่องราวการศึกษาค้นคว้าผลการทำงานตามโครงงานของนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มการนำแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งทรัพยากรอื่นๆ เข้ามาใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดอภิปรายกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนทำกับเพื่อน การพบปะสนทนากันในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น การศึกษานอกสถานที่ หรืองานในภาคสนาม ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญของการเรียนรู้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับบุคคลที่มีความรู้เชี่ยวชาญในหัวเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งถือเป็นประสบการณ์เรียนรู้ขั้นแรกของงานศึกษาค้นคว้า

การนำเสนอประสบการณ์เดิม ผู้เรียนสามารถที่จะทบทวนประสบการณ์ในหัวเรื่องที่ตนสนใจมีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นในประสบการณ์ที่เหมือนหรือแตกต่างกับเพื่อน รวมทั้งแสดงคำถามที่ต้องการสืบค้นในหัวเรื่องนั้นๆ

การสืบค้น หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษเปิดกว้างให้ใช้แหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างหลากหลายตามหัวเรื่องที่สนใจ ผู้เรียนสามารถสัมภาษณ์พ่อแม่ผู้ปกครองของตนเอง บุคคลในครอบครัว เพื่อนนอกต่างโรงเรียน สามารถหาคำตอบด้วยการศึกษานอกสถานที่ สัมภาษณ์วิทยากรท้องถิ่นที่มีความรอบรู้ในหัวเรื่อง อาจสำรวจวิเคราะห์หัวข้อสิ่งของด้วยตนเอง เขียนโครงร่าง หรืออาจใช้หนังสือในชั้นเรียนหรือในห้องสมุดทำการค้นคว้า

การจัดแสดง ทำได้หลายรูปแบบอาจใช้ฝาผนังหรือป้ายจัดแสดงงานของผู้เรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ที่ได้จากการสืบค้นแก่เพื่อนในชั้น ครูสามารถให้นักเรียนได้รับทราบความก้าวหน้าในการสืบค้นโดยจัดให้มีการอภิปราย หรือการจัดแสดง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนแต่ละคนอาจจะสร้างความรู้ด้วย วิธีการที่แตกต่างกัน รวมทั้งอาจแตกต่างกับแนวทางของครู การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีประสบการณ์ตรง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้เรียนมีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ใหม่ ครูมีบทบาทในการจัดบริหารการเรียนรู้ตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถ กระตุ้นสนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความรู้ และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในทุกๆ ด้าน การส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ด้วยเทคนิคหรือกิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทอำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการจัดการ ทักษะการคิดวิเคราะห์/แก้ปัญหา ทักษะการค้นคว้าความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทักษะการพัฒนานวัตกรรม ทักษะการใช้ชีวิตที่มีค่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น

เพื่อส่งเสริมทักษะด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ หลักการสร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม (Process and Content) รวมทั้งมีพฤติกรรมยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็น และมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยมุ่งเน้นที่ผลสำเร็จของส่วนรวมเป็นสำคัญ นอกจากนี้ เป็นการลดบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา (Coaching and Mentoring)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่แสดงถึงแนวทางและวิธีการที่ครูจะดำเนินในขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นระบุคำถามสร้างบริบทการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้

2.1 ขั้นแสวงหาคำตอบและรับประสบการณ์ผ่านการรวบรวมข้อมูลความรู้

2.2 ขั้นสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยการปฏิบัติ

2.3 ขั้นประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ด้วยการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.1 บทบาทผู้เรียน ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ผู้เรียนจะสำรวจความสนใจของตนเอง โดยสังเกตและศึกษาข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือคิดเชื่อมโยงจากเรื่องที่เรียนเพื่อเลือกเรื่องที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินการศึกษา และคัดเลือกเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ผู้เรียนจะเป็นผู้วางแผนการทำงานโดยปรึกษากับเพื่อนร่วมงาน เกี่ยวกับประเด็นปัญหาและขอบเขตของการศึกษา ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ การศึกษา ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ตั้งสมมุติฐานที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ รวมทั้ง ออกแบบการศึกษาที่ประกอบด้วย วิธีการเก็บข้อมูล ขั้นตอนการเก็บข้อมูล วัสดุอุปกรณ์ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และระยะเวลาในการศึกษา และนำข้อมูลมาจัดเป็นโครงร่างส่งครูผู้สอน

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงการ ผู้เรียนเป็นผู้ทำการศึกษา โดยสร้างหรือจัดหาเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเวลาที่กำหนด จัดบันทึกข้อมูล และร่วมปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการทำงานกับกลุ่มหรือครูเป็นระยะ เพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษารูปแบบการเขียนรายงาน และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมจัดทำเป็นรายงานโครงการนำเสนอต่อครูผู้สอน

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ผู้เรียนจะเป็นผู้นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษาวิธีการนำเสนอผลงาน และเลือกรูปแบบการนำเสนอผลงานที่เหมาะสม มีการเตรียมการนำเสนอผลงาน และนำเสนอผลงานในหัวข้อ กระบวนการศึกษาและผลที่ได้จากการศึกษา และทำการประเมินผลการทำโครงการด้วยตนเอง

3.2 บทบาทของครูผู้สอน ครูผู้สอนเป็นผู้สอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการทำโครงการ รวมทั้งเป็นผู้ฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำโครงการให้แก่นักเรียน อีกทั้ง ครูผู้สอนยังเป็นผู้สร้างบรรยากาศแหล่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนโดยกระตุ้นผู้เรียนให้กล้าแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนต้องพยายามจัดกิจกรรมจากกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนไม่กังวลและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาที่จำเป็นกับผู้เรียน เชื่อมโยงเนื้อหาภาษาในชีวิตจริง ใช้แหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ครูผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำโครงการและสามารถคิดประเด็นการศึกษาเพื่อทำโครงการได้ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสัมผัสกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และใช้กระบวนการเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความกล้าแสดงออกและเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริมและให้คำปรึกษาผู้เรียนโดยใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา ให้ความคิดเห็น ความชัดเจนของประเด็นการศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษา ความถูกต้องเหมาะสมของสมมุติฐานการศึกษาที่กำหนด นอกจากนี้ แนะนำแหล่งข้อมูลหรือเอกสารสำหรับการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงการ ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน โดยจัดหาและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อให้การทำโครงการของผู้เรียนดำเนินได้อย่างราบรื่น คอยติดตาม ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของนักเรียน

เป็นระยะ พร้อมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับ คอยให้กำลังใจในการทำงานแก่ผู้เรียน พยายามใช้กระบวนการเสริมศักยภาพผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้ ฝึกทักษะ มีเจตคติที่ดี มีความสนใจกับประสบการณ์เรียนรู้ที่จัดขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีความท้าทายที่ทำให้ผู้เรียนต้องการหาคำตอบ หาความรู้

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา ครูผู้สอนจะนำเสนอผลงานของนักเรียนและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงผลงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนจะเป็นผู้นำเสนอผลงานของนักเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงผลงานของตนเอง

2.2.9 การกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนมาวิเคราะห์แนวทางในการวัดและประเมินผล แล้วกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล โดยจะวัดและประเมินผลทั้งในระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้ประเมินอย่างน้อย 3 ฝ่าย คือ ครูประเมินนักเรียนประเมินตนเอง และเพื่อนประเมิน โดยใช้วิธีการประเมินจากการตอบคำถาม การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ผลการปฏิบัติงานทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม แบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ หลังการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการประเมินจากการตรวจผลงานการเขียนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากหลักฐาน 4 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ของผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการขั้นตอนการทำโครงงาน โดยใช้แบบประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3 การกำหนดการประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ทักษะในการประเมิน	วิธีการประเมิน
1. ประเมินทักษะการฟัง	- ประเมินจากการฟังเพื่อนนำเสนองานเล่าประสบการณ์การทำงาน / การฟังจากสื่อจริง เช่น เจ้าของภาษา จำนวน 3 ครั้ง แล้วสามารถวิจารณ์ ชักถาม หรือตอบคำถาม บอกเหตุผลได้ ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง
2. ประเมินทักษะการพูด	- ประเมินจากการพูดนำเสนองาน/การพูดชักถาม การวิจารณ์ หรือให้เหตุผล ข้อเสนอแนะได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการพูด
3. ประเมินทักษะการอ่าน	- ประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการอ่าน
4. ประเมินทักษะการเขียน	- ประเมินจากการเขียนบันทึกรายงานความก้าวหน้าในการทำโครงการ และการเขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการเขียน

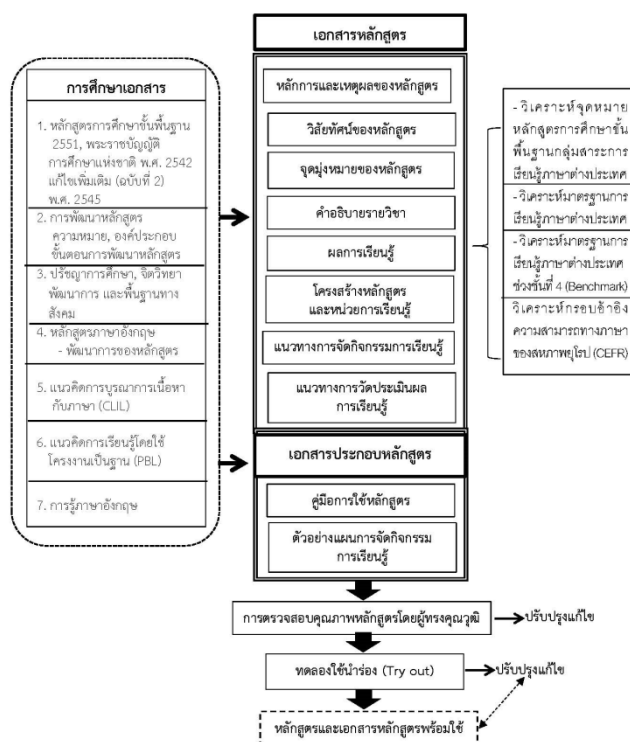
2. การประเมินกิจกรรมขณะปฏิบัติงาน เป็นการประเมินการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนตั้งแต่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงาน การแบ่งงานหน้าที่ในการทำงาน การร่วมมือกันในการปฏิบัติงานให้เสร็จแต่ละครั้ง การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันตรวจและประเมินผลงาน โดยครูเป็นผู้สังเกตกิจกรรมและจัดบันทึก และแบบประเมินเพื่อนโดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมิน

3. การประเมินด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา ในรูปแบบแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาของผู้เรียนทางด้านเนื้อหาทางภาษา

4. การประเมินผลจากผลสำเร็จการทำโครงการของนักเรียนในแต่ละกลุ่มในภาพรวม โดยใช้แบบประเมินโครงการ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 80% ขึ้นไป

2.3 จัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร

การดำเนินการวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาดำเนินการออกแบบร่างเอกสารหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ด้วยการจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อบรรจุแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการตรวจสอบคุณภาพของเอกสารหลักสูตร โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงาน สรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 20 แนวทางการจัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

1. **เอกสารหลักสูตร** ประกอบด้วย หลักการและเหตุผลของหลักสูตร วิสัยทัศน์หลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการการวัดประเมินผล

2. **เอกสารประกอบหลักสูตร** ได้แก่ ตัวอย่างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ศึกษาหลักการและเหตุผลของหลักสูตร วิสัยทัศน์หลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการการวัดประเมินผลคำอธิบายรายวิชา แล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว และแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย โดยนำเนื้อหาภาษาอังกฤษและเนื้อหาตามบริบทในท้องถิ่นภาคใต้ ซึ่งเป็นเพียงการวางกรอบเนื้อหาหลักสูตรเท่านั้น ส่วนเนื้อหา

กิจกรรมการเรียนรู้เกิดจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ได้เนื้อหาหลักสูตร จำนวน 4 หัวข้อ ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 18 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 36 คาบ (36 ชั่วโมง) มีสาระการเรียนรู้และจำนวนคาบที่กำหนดตามประมวลรายวิชา โดยประมาณ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้และจำนวนคาบเรียน		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่	หน่วย	จำนวนคาบ
1	Orientation (What is Nakhon Si Thammarat?) (What is English Project work?)	4
2	Nakhon Si, An Awesome City	8
3	Attractive Places	8
4	Fantastic Folk Art	8
5	Marvelous Ligor Food	8
รวม		36

ผู้วิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จำนวน 5 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน คาบ เป้าหมายการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ/แนวคิด สาระการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และกิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมต่อเนื่อง ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนหลักของการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นระบุคำถามสร้างบริบทการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนย่อยๆ อีก 3 ขั้นคือ 2.1 ขั้นแสวงหาคำตอบและรับประสบการณ์ผ่านการรวบรวมข้อมูล ความรู้ 2.2 ขั้นสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยการปฏิบัติ 2.3 ขั้นประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ ด้วยการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสาร และในขั้นที่ 3 ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.4 การประเมินเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือประเมินเอกสารหลักสูตร ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมินทั้ง 2 ส่วนคือ เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นแบบประเมินความสอดคล้องภายใน หลักสูตร (IOC: Item Objective Congruence) ใช้สำหรับประเมินคุณภาพรายละเอียดหลักสูตรการ ู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประกอบด้วยคำถามที่ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมินทั้ง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

การประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อภาคผนวก ก) ประเมินความถูกต้องของเนื้อหา และความสอดคล้องภายในหลักสูตร ผลการประเมินอยู่ในระดับดี ซึ่งหมายความว่าหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อการปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตรให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น สรุปได้ดังนี้

1. การเขียนหลักการและเหตุผลผู้วิจัยควรเขียนความสำคัญของหลักสูตร สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของหลักสูตรปัจจุบันครอบคลุม สาเหตุที่เกิดจาก หลักสูตรสถานศึกษา การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และปัญหาที่เกิดจากนักเรียน อีกทั้งระบุเหตุผลและความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ
2. ลักษณะเฉพาะของหลักสูตร ต้องเขียนให้กระชับ มองเห็นภาพว่าถ้าใช้หลักสูตรนี้แล้วมีความแตกต่างจากหลักสูตรอื่นๆ อย่างไร
3. กรอบแนวคิด ผู้วิจัยควรเขียนให้เห็นภาพรวม เห็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้ชัดเจนมากกว่านี้
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องเขียนให้สอดคล้องกับตัวแปรตาม แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงหลังจากจบหลักสูตรนี้แล้ว
5. โครงสร้างหลักสูตร ต้องระบุให้ชัดเจนทำเป็นตารางให้เห็นถึงหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวนคาบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย
6. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใส่ขั้นตอนในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน
7. กาประเมินผลการเรียนรู้ การวัดทักษะทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดสามารถประเมินผลและให้คะแนนไปในครั้งเดียว ควรระบุการวัดประเมินให้ชัดเจน

2.5 การปรับปรุงเอกสารหลักสูตร

ผู้วิจัยตรวจสอบหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 28 คาบ ที่ผ่านการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้

(Try out) กับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน ในรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งมีบริบทลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และเป็นการประเมินและปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้มีความสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้จริง ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 4 ครั้ง เพื่อการปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตรให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร ครั้งที่ 1 พบว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนใช้เวลาไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้เวลาในการไปศึกษาค้นคว้าน้อย ผู้เรียนแต่ละคนยังไม่กล้าเสนอแนะความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ตัวอย่างกระตือรือร้น ด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และการเชื่อมโยงสิ่งเรียนรู้ใกล้ตัวนักเรียน อีกทั้ง การแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้สมาชิกในกลุ่มได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบจุดอ่อนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตร เนื่องมาจากการนำแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) เข้าไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นนี้ ขาดการส่งเสริมกระบวนการคิด และการเข้าถึงวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงต้องเพิ่มใบงานและแบบฝึกให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร 2 พบว่า ผู้เรียนทำงานกลุ่มและงานเดี่ยวได้ดีขึ้น มีการแบ่งงานกันทำค่อนข้างดีและเป็นระบบ บางกลุ่มสรุปและได้หัวข้อโครงงานเร็ว แต่บางกลุ่มออกนอกประเด็น ผู้วิจัยต้องคอยกำหนดให้แต่ละกลุ่มทำงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด นอกจากนี้ ยังพบว่าภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีมากจนเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนทำเสร็จไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจึงเพิ่มเวลาในการทำงานและลดภาระงานบางชิ้นออก เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและความสามารถของผู้เรียน ในขั้นนี้ของการทดลองใช้หลักสูตร ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะสื่อสารภาษามากขึ้น และสามารถใช้กระบวนการคิดในการทำงานได้มากขึ้น

3. สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร ครั้งที่ 3 ผู้วิจัยพบว่า ในหน่วยของ การออกแบบการท่าโครงงาน และปฏิบัติการรวบรวมข้อมูล ซึ่งในขั้นนี้ ผู้เรียนเข้าใจแนวทางในการวางแผนการทำงาน เพื่อให้ถึงเป้าหมายของโครงงานที่แต่ละกลุ่มได้กำหนดไว้ ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการถามและตอบมากยิ่งขึ้น ลดความวิตกกังวลในการกล่าวการใช้ภาษาผิดไวยากรณ์ ผู้เรียนพูดได้คล่องแคล่วมากขึ้น สังเกตได้จากการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง ประการสำคัญ คือเพื่อนในกลุ่ม ต่างช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของเพื่อน ในการทดลองใช้หลักสูตรขั้นนี้ ผู้วิจัยค้นพบความสมดุลของการเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้ 4 Cs อย่างเด่นชัด เป้าหมายของการเรียนรู้ได้แก่ เนื้อหาทางภาษาอังกฤษ และเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้สู่บริบทชีวิตจริง พร้อมทั้งการเสริมต่อการเรียนรู้และ

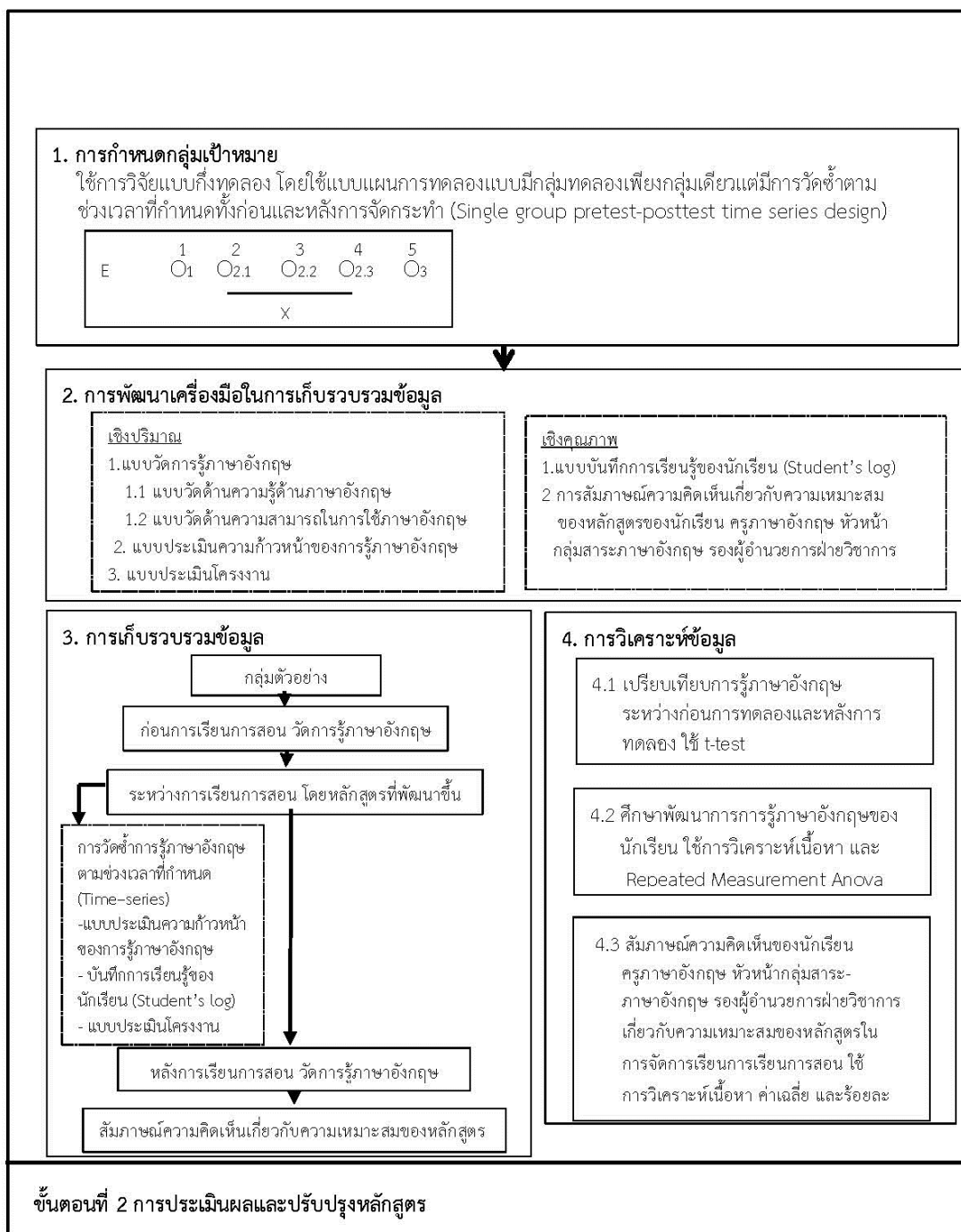
แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนผ่านกระบวนการทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์ ก่อให้เกิดทักษะการ
เรียนรู้ในตัวผู้เรียนเห็นได้อย่างชัดเจน ผ่านการตอบคำถาม การนำเสนอชิ้นงาน

4. สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร ครั้งที่ 4 ผู้วิจัยพบว่า ในขั้นนี้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องช่วยกัน
วิเคราะห์ข้อมูลและทำรายงานภาษาอังกฤษเพื่อรายงานสิ่งที่แต่ละกลุ่มได้ไปศึกษาค้นคว้า ผู้เรียน
เข้าใจเนื้อหาสาระของภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สังเกตได้จากการตอบคำถามและการทำแบบฝึกหัดทาง
ภาษา อีกทั้ง ข้อสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกๆ คนได้มีโอกาส
แสดงฝีมือในการทำงานกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การให้ผู้เรียน
ที่มีความรู้ความสามารถในกลุ่มที่โดดเด่นช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนกว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสุขในการ
ทำงานกลุ่มกับเพื่อนมากกว่าการทำงานเดี่ยว และผู้เรียนเขียนรายละเอียดของการเรียนรู้ในแบบ
บันทึกการเรียนรู้ได้ละเอียดยิ่งขึ้น

ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา ภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

การประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินหลักสูตรโดยการนำไปทดลองใช้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

แผนภาพที่ 21 การประเมินคุณภาพหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การทดลองใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi- experimental Research) และใช้แบบแผนการทดลองแบบมีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แต่มีการวัดซ้ำตามเวลาที่กำหนดทั้งก่อนและหลังการจัดกระทำ (Single group pretest-posttest time series design) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	เวลา					
E-Group	1	2	3	4	5	
กลุ่มทดลอง	O1	O2.1	O2.2	O2.3	O3	
O1	คือ ผลที่วัดได้ก่อนการทดลองใช้หลักสูตรด้วย แบบสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ 1) แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
O2.1 O2.2 O2.3	คือ ผลที่วัดได้ระหว่างการทดลองใช้หลักสูตรด้วย แบบสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ 1) แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
O3	คือ ผลที่วัดได้หลังการทดลองใช้หลักสูตรด้วย แบบสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ 1) แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
X	คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น					

3.1.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง)

3.1.2 เลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพ ในการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ จังหวัด นครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผ่านการเรียนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ครอบคลุมเนื้อหาความรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาแล้ว ทำให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่เป็นพื้นฐานและเอื้อต่อการพัฒนาการรู้ ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทดลองใช้หลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กับผู้เรียนที่ลงทะเบียน เรียนวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ กลุ่มสาระเพิ่มเติม วิชาเลือกเสรี จำนวน 36 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 16 สัปดาห์

3.2. การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินประสิทธิผลของ หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น จำนวน 5 ประเภท ได้แก่

3.2.1 แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ คือ แบบวัดการมี ความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารในชีวิตจริง ใช้วัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

1) แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ ใช้วัด 1. ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา 2. คำศัพท์และสำนวนทางภาษา 3. วัฒนธรรมทางภาษา ประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ 4 ตัวเลือกใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 50 นาที

2) แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ใช้วัด ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทชีวิตจริงแบ่งเป็น 4 ทักษะ ได้แก่

2.1) ทักษะการฟัง มีลักษณะ เป็นการฟังบทสนทนา จำนวน 2 บทสนทนา จากเครื่องบันทึกเสียงในห้อง Sound Lab

บทสนทนาที่ 1 How do I get to Mahathat Temple? เป็นการสนทนา ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ผู้ชาย) กับนักเรียน (ผู้หญิง) มีความยาวในการสนทนา ประมาณ 2 นาที ประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 3 ข้อ 4 ตัวเลือก และข้อสอบอัตนัยที่ถามด้วย Wh-question จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 5 นาที

บทสนทนาที่ 2 Mhajaak เป็นการสนทนาระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ผู้หญิง) กับพนักงานขาย (ผู้ชาย) เรื่อง วิธีการทำ Mhajaak และการต่อรองราคาสินค้า มีความยาวในการสนทนา ประมาณ 2 นาที ประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 3 ข้อ 4 ตัวเลือก และข้อสอบอัตนัยที่ถามด้วย Wh-question จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 5 นาที

2.2) ทักษะการพูด มีลักษณะ เป็นบัตร์คำสั่งและบัตร์รูปภาพ จำนวนอย่างละ 1 บท โดยผู้เรียนพูดบรรยายใส่ในเครื่องบันทึกเสียงของแต่ละคนภายในเวลาที่กำหนด ในห้อง Sound Lab

แบบทดสอบการพูดที่ 1 มีคำสั่ง ดังนี้ A foreigner asks you “What are the main attraction in your town? Give one or more explanations for the reason. (3 minutes) แบบทดสอบนี้เป็นบัตร์คำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้รับคำสั่ง ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมตัวในพูด ประมาณ 1 นาที

แบบทดสอบการพูดที่ 2 มี คำสั่ง ดังนี้ Describing and giving more information about this (3 minutes) “Cut Mangosteen (Mangkhut-cut)” แบบทดสอบนี้เป็นบัตร์คำสั่งพร้อมรูปภาพประกอบ เมื่อผู้เรียนได้รับคำสั่ง ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมตัวในพูด ประมาณ 1 นาที

2.3) ทักษะการอ่าน มีลักษณะ เป็นการอ่านบทอ่าน จำนวน 2 บท

แบบทดสอบการอ่านที่ 1 บทอ่านเกี่ยวกับ Shadow puppet making เป็นวิธีการทำตัวหนังตะลุงและการสืบทอดวัฒนธรรมของชาวภาคใต้ บทอ่านมีความยาวประมาณ 150 คำ ประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 3 ข้อ 4 ตัวเลือก และข้อสอบอัตนัยที่ถามด้วย Wh-question จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 5 นาที

แบบทดสอบการอ่านที่ 2 บทอ่านเกี่ยวกับ Khao Yam or rice salad เป็นวิธีการทำข้าวยำ ความเป็นมาและการสืบทอดวัฒนธรรมของชาวภาคใต้ บทอ่านมีความยาวประมาณ 150 คำ ประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 3 ข้อ 4 ตัวเลือก และข้อสอบอัตนัยที่ถามด้วย Wh-question จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 5 นาที

2.4) ทักษะการเขียน มีลักษณะ เป็นการเขียนบรรยาย จำนวน 1 บท

แบบทดสอบการเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ตามคำสั่ง ดังนี้ Your friend email and ask you about Nakhon Si Thammarat attraction place especially the well-known

about “The Best Ozone in Thailand”. You want to give more information about this place so you write an email back to your friend. (At least 150 words) เป็นการเขียน E-mail เพื่อสื่อสารกับเพื่อนชาวต่างชาติ ใช้เวลาทั้งหมดในการสอบ จำนวน 15 นาที

การสร้างแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คำอธิบายระดับความสามารถทางภาษาในระดับผู้ใช้ภาษาระดับ A2 – B1 ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ที่กระทรวงศึกษาได้กำหนดไว้ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดเนื้อหาทางภาษาอังกฤษในการสร้างแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก อัตนัย (Essay Type) และแบบสอบพูด สร้างขึ้น 2 ฉบับ ที่มีลักษณะเป็นคู่ขนานกัน กล่าวคือ เป็นแบบทดสอบที่วัดเนื้อหาเดียวกันครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง (ความรู้ความเข้าใจเชิงเนื้อหาภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ) มีรูปแบบข้อสอบและจำนวนข้อคำถามเท่ากันและมีค่าความยากง่ายใกล้เคียงกัน แบบทดสอบแต่ละฉบับกำหนดเนื้อหาในแบบทดสอบเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีหลากหลายประเด็น ตั้งแต่ อาหาร ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ แหล่งท่องเที่ยวและหัตถกรรมฝีมือ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการนำเสนอเนื้อหาทั้งหมดของข้อสอบ เพื่อใช้ในการประเมินการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) วัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ 2) วัดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารในบริบทชีวิตจริง จำนวนฉบับละ 63 ข้อ 80 คะแนน แล้วดำเนินการสร้างแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ

2) ผู้วิจัยสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดอัตราส่วนจำนวนข้อสอบในแต่ละเรื่องให้เหมาะสมกับจำนวนคาบและเวลาสอน ดังนี้

แบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: แบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษนี้พัฒนาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษและวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบบทดสอบประกอบด้วย 7 ตอน ใช้เวลาในการทำข้อสอบทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 40 นาที มีโครงสร้างของแบบทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ลักษณะข้อสอบ	จำนวนข้อ	คะแนน	ระยะเวลา
ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ				
1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา	ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก	15	15	15 นาที
2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์ และสำนวน	ตอนที่ 2 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก	15	15	20 นาที
3. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	ตอนที่ 3 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก	10	10	15 นาที
รวม		40	40	50 นาที
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ				
1. ผู้เรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้	ตอนที่ 4 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ และเขียนตอบ 4 ข้อ	10	10	10 นาที
2. ผู้เรียนสามารถพูดอธิบายตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้	ตอนที่ 5 ข้อสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) 2 สถานการณ์	2	10	10 นาที
3. ผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องแล้วบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	ตอนที่ 6 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ และเขียนตอบ 4 ข้อ	10	10	10 นาที
4. ผู้เรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องตามสถานการณ์ที่กำหนดได้	ตอนที่ 7 ข้อสอบแบบเขียนเล่าเรื่อง 2 สถานการณ์	2	10	20 นาที
รวม		24	40	50 นาที

ในแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบและกำหนดรายละเอียดสอบและเนื้อหาที่ต้องการวัด โดยแบ่งออกเป็น แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ดังนี้

1. แบบวัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดชนิดเลือกตอบ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา ตอนที่ 2 คำศัพท์และสำนวน และตอนที่ 3 วัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ตารางที่ 5 แบบวัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ

ประเภทการวัด	ประเด็นในการวัด	จำนวนข้อ	ประเภทข้อสอบ	คะแนน
ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Modal Auxiliaries ▪ Part of Speech ▪ Comparison ▪ Subject & Verb Agreement ▪ Participles, Infinitive & Gerund ▪ Relative Clause ▪ Tenses ▪ Question Words ▪ Question Tag ▪ Conditional Sentence ▪ Passive Voice ▪ Direct and Indirect Speech ▪ The Sentence <ul style="list-style-type: none"> - Compound : clause + conjunction + clause - Complex : main clause 	1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2	ปรนัย	15
คำศัพท์ และสำนวน	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Finding the suitable words in the passage ▪ Definition ▪ Idioms ▪ Phrasal Verbs 	4 6 4 1	ปรนัย และ อัตนัย	15
วัฒนธรรมทางภาษา	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Greeting. ▪ Asking for thing ▪ Asking people to do things ▪ Saying goodbye ▪ Asking for help ▪ Making a phone call ▪ Giving Suggestion ▪ Ordering Food & Bill ▪ Agreeing & Refusing about asking for help ▪ The same meaning of cultural 	10	ปรนัย	10
รวม		40		40

2. แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร เป็นแบบวัดชนิดปรนัย และสอบอัตนัย และข้อสอบพูด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน มีรายละเอียดในแต่ละตอนดังนี้

ตารางที่ 6 แบบวัดด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ประเภทการวัด	ประเด็นในการวัด	จำนวนข้อ	ประเภทข้อสอบ	คะแนน
ทักษะการฟัง	Conversation 1. How do I get to Mahathat? 2. Mhajaak	5 5 10	ปรนัย/ อัตนัย	10
ทักษะการพูด	Situation: 1. A foreigner asks you “What are the main attraction in your town? Give one or more explanations for the reason. (3 minutes) 2. Describing and giving more information about this (3 minutes) “Cut Mangosteen (Mangkhut-cut)”	1 1	พูดปากเปล่า	10
ทักษะการอ่าน	1. บทอ่านเกี่ยวกับ Shadow puppet making 2. บทอ่านเกี่ยวกับ Khao Yam or rice salad	5 5	ปรนัย/ อัตนัย	10
ทักษะการเขียน	การเขียน E-mail ในประเด็นดังนี้ Your friend email and ask you about Nakhon Si Thammarat attraction place especially the well-known about “The Best Ozone in Thailand”. You want to give more information about this place so you write an email back to your friend. (At least 150 words)	1	อัตนัย	10
รวม		23		40

3) สร้างแบบวัดแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษฉบับร่าง ตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งเป็นการวัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ในแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในส่วนของทักษะการพูดและการเขียน ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การประเมินให้คะแนนในการวัดทักษะการพูดและทักษะการเขียน ดังนี้

เกณฑ์ประเมินทักษะการพูด

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูด เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัย ของ Israeli Exam (cited in Penny Ur, 1996:135) จากแนวการวัดและประเมินผลการพูดของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการประเมินแบบ Holistic Scoring Rubric ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์ประเมินทักษะการพูด

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์
1. ความถูกต้อง ของการใช้ภาษา (Accuracy)	9-10	ดีมาก – ดีเยี่ยม (Very good to Excellent)	มีการใช้คำศัพท์ในระดับที่กว้างได้ถูกต้อง และเหมาะสม ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมี สำเนียงการพูดที่เหมือนเจ้าของภาษา หรือมีสำเนียงของภาษาแม่ปะปนน้อยมาก
	7-8	ดี (Good)	มีการใช้คำศัพท์ในระดับที่กว้างขึ้น แต่ ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ้างในบาง โอกาส และมีการพูดออกเสียงที่แสดงออก ถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย
	5-6	พอใช้ - ปานกลาง (Fair to Average)	มีการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาด ในการโครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียง ของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย
	3-4	อ่อน (Poor)	ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง และมีข้อผิดพลาดใน การใช้ โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานและมี การพูดออกเสียงที่แสดงให้เห็นถึงสำเนียง ภาษาแม่ของผู้พูดอย่างเด่นชัด
	1-2	อ่อนมาก (Very Poor)	ไม่มีการพูดหรือพูดน้อยมากจนไม่สามารถ เข้าใจได้
2. ความคล่องแคล่ว ของการใช้ภาษา (Fluency)	9-10	ดีมาก – ดีเยี่ยม (Very good to Excellent)	สามารถพูดได้เข้าใจง่าย และเกิด ประสิทธิภาพในการสื่อสาร และมีการ สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในระยะยาว
	7-8	ดี (Good)	สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลใน ระยะสั้น
	5-6	พอใช้ - ปานกลาง (Fair to Average)	สามารถพูดสื่อสารความคิดได้ แต่ยังคงพูด สั้นๆ และหยุดเว้นช่องว่างในการพูดใน บางครั้ง
	3-4	อ่อน (Poor)	หยุดพูดบ่อยครั้ง และพูดสั้นๆ และ
	1-2	อ่อนมาก (Very Poor)	บางครั้งยากต่อความเข้าใจ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้เลย

เกณฑ์ประเมินทักษะการเขียน

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัย ได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนแบบ ESL Composition Profile จากแนวการวัดและประเมินของ Jacobs et al.,(1981) เป็นการประเมินแบบ Holistic Scoring Rubric ดังนี้

ตารางที่ 8 เกณฑ์ประเมินทักษะการเขียน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์
1. เนื้อหา (Content)	9 - 10	ดีมาก - ดีเยี่ยม	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนด และขยายความได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
	6 - 8	ปานกลาง - ดี	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนพอประมาณ การดำเนินเรื่องอยู่ในวงจำกัดข้อมูล แต่ขาดรายละเอียด
	4 - 5	อ่อน - พอใช้	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนในวงจำกัด เนื้อหาน้อย
	1 - 3	อ่อนมาก	ไม่แสดงความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเลย
2. การเรียบเรียง (Organization)	9 - 10	ดีมาก - ดีเยี่ยม	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีข้อความสนับสนุน ใช้ภาษาได้กระชับ เรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องอย่างสมเหตุสมผล
	6 - 8	ปานกลาง - ดี	มีประเด็นสำคัญ แต่ข้อความสนับสนุนใจความน้อย แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน มีข้อบกพร่องในการใช้ภาษา
	4 - 5	อ่อน - พอใช้	แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน ใจความไม่ต่อเนื่อง และไม่สอดคล้องกัน
	1 - 3	อ่อนมาก	ไม่มีการเรียบเรียงเนื้อหา ข้อความสับสน
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	9 - 10	ดีมาก - ดีเยี่ยม	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างมีประสิทธิภาพ รอบรู้รูปแบบของคำ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
	6 - 8	ปานกลาง - ดี	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนผิดบ้างเป็นบางครั้งคราว แต่ไม่ถึงกับทำให้ไม่เข้าใจความหมาย
	4 - 5	อ่อน - พอใช้	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนผิดบ่อย ความหมายสับสนและคลุมเครือ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด
	1 - 3	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษน้อย หรือเขียนข้อความได้ไม่เพียงพอแก่การประเมิน
4.การใช้ภาษา (Language Use)	9 - 10	ดีมาก - ดีเยี่ยม	ใช้โครงสร้างซับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพ ผิดเล็กน้อยในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การใช้คำและการเรียงลำดับคำ
	6 - 8	ปานกลาง - ดี	ใช้โครงสร้างง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดหลายแห่ง ในเรื่อง
	4 - 5	อ่อน - พอใช้	มีปัญหาในเรื่องโครงสร้างที่ซับซ้อน มีข้อผิดพลาดบ่อย ประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคต่อกันโดยไม่มีคำเชื่อมความหมายสับสนและคลุมเครือ
	1 - 3	อ่อนมาก	ไม่รู้กฎการสร้างประโยค มีที่ผิดมากมาย สื่อสารไม่ได้ หรือเขียนข้อความได้ไม่เพียงพอแก่การประเมิน

4) นำแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ฉบับที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5) นำแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการพิจารณาและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก) พิจารณาคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและ ความสอดคล้องของข้อสอบกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด ความเหมาะสมด้านภาษาและการสื่อความหมายของข้อสอบ ผลการตรวจพิจารณาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ฉบับ มีความชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ได้ค่า IOC ของข้อสอบ ทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.6-1.0 แสดงว่าข้อสอบทุกข้ออยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้วัดได้ และทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

1 ควรตรวจสอบเรื่องการพิมพ์ตัวอักษรตัวเล็กตัวใหญ่ การใช้เครื่องหมาย การเว้นวรรค ประโยคและการสะกดชื่อเฉพาะให้ตรงกันทุกที่ที่ปรากฏ หัวข้อเนื้อหาควรให้สม่ำเสมอว่าจะเป็น Plural หรือ Singular

2. ปรับแก้ข้อสอบบางข้อให้มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์การใช้ภาษา ดังนี้

2.1. ข้อ 12 โจทย์ “If Tabtim had more money, she.....a woven clothes at Ban Mauang Plai Khaen.” แก้เป็น “If Tabtim had more money, she.....a piece of woman cloth at Ban Mauang Plai Khaen.”

2.2. ข้อ 14 โจทย์ “Koa Mhan Resort is raining all day,we cannot go outside.” แก้เป็น “It is raining at Koa Mhan Resort all day,we cannot go outside.

2.3. ข้อ 25 โจทย์ “Kwang spends the weekend at Public Library SanamNa Maung to.....” แก้เป็น “Kwang spends the weekend at SanamNa Maung Public Library to.....”

2.4. ข้อ 29 โจทย์ “Mali has the only one to for Thongmee when everyone else was against” แก้เป็น “Mali was the only one to for Thongmee when everyone else was against”

2.5. ข้อ 32 โจทย์ “Pim asks Arin to help her do homework Arin doesn't have time to do and would like to refuse politely” แก้เป็น “Pim asks Arin to help her do homework Arin doesn't have time to do it and wants to refuse politely”

2.6. ข้อ 36 ตัวเลือกข้อ 2 “How much I have to pay?” แก้เป็น How much do I have to pay?”

2.7. ข้อ 37 โจทย์ “Kongpop is talking to you during having breakfast at Kopi Restaurant..... ” แก้เป็น “Kongpop is talking to you during breakfast at Kopi Restaurant.....”

6). ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีการตรวจสอบในเรื่องของการพิมพ์ตัวอักษรตัวเล็กตัวใหญ่ การใช้เครื่องหมาย การเว้นวรรคประโยคและการสะกดชื่อเฉพาะ และปรับแก้ข้อสอบบางข้อให้มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์การใช้ภาษา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ ฉบับร่างให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้น จึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง) จำนวน 35 คน เพื่อดูค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของข้อสอบและเวลาที่ใช้สอบ

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ตามที่กำหนดให้ และทำแบบทดสอบได้ภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR 21 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อเพื่อเลือกข้อสอบทั้งสองฉบับที่ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40-0.80 และควรมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมทุกข้อ ข้อสอบฉบับแรก (แบบวัดก่อนเรียน) มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .31 - .50 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .87 ส่วนฉบับที่สอง (แบบวัดหลังเรียน) มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45 - 0.75 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .35 - .47 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .85

นอกจากนี้ ในแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในส่วนของทักษะการพูดและการเขียนชุดนี้ ผู้วิจัยใช้มีผู้ตรวจ จำนวน 3 คน คือ ครูชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา 2 ท่าน และผู้วิจัยอีก 1 ท่าน ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของผู้ตรวจ (Inter rater-reliability) ได้ 0.92 ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์สูง สามารถสรุปได้ว่า การใช้ผู้ร่วมตรวจงานโดยมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน มีความเที่ยงเชื่อถือได้

7). นำแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปจัดทำเป็นแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 แบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ คือ แบบประเมินที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นเพื่อใช้ศึกษาพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในช่วงระหว่างการทดลอง ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่มีลักษณะเป็นคู่ขนานกัน โดยทดสอบหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ต่อเนื่องตามช่วงเวลาที่กำหนด (Time-Series) จำนวน 3 ครั้ง แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

- 1) แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ ใช้วัด 1. ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา
2. คำศัพท์และสำนวนทางภาษา 3. วัฒนธรรมทางภาษา ใช้วัดในแต่ละครั้ง เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีระยะห่างแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 สัปดาห์ หรือ 8 คาบ ประกอบด้วย

แบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 (เก็บคะแนนครั้งที่ 1 จำนวน 40 คะแนน)

- แบบฝึกหัดตอนที่ 1 ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา เป็นปรนัย จำนวน 15 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 2 คำศัพท์และสำนวนทางภาษา เป็นแบบจับคู่ จำนวน 10 ข้อ เติมคำ 5 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 3 วัฒนธรรมทางภาษา เป็นอัตนัย จำนวน 5 ข้อ เป็นปรนัย จำนวน 5 ข้อ

แบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (เก็บคะแนนครั้งที่ 2 จำนวน 40 คะแนน)

- แบบฝึกหัดตอนที่ 1 ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา เป็นปรนัย จำนวน 10 ข้อ เติมคำ 5 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 2 คำศัพท์และสำนวนทางภาษา เป็นปรนัย จำนวน 10 ข้อ เติมคำ 5 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 3 วัฒนธรรมทางภาษา เป็นอัตนัย จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบจับคู่ จำนวน 5 ข้อ

แบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 (เก็บคะแนนครั้งที่ 3 จำนวน 40 คะแนน)

- แบบฝึกหัดตอนที่ 1 ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา เป็นปรนัย จำนวน 10 ข้อ เติมคำ 5 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 2 คำศัพท์และสำนวนทางภาษา เป็นปรนัย จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบจับคู่ 5 ข้อ
- แบบฝึกหัดตอนที่ 3 วัฒนธรรมทางภาษา เป็นอัตนัย จำนวน 5 ข้อ เป็นปรนัย จำนวน 5 ข้อ

- 2) แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ใช้วัด ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนี้

แบบวัดทักษะหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 (เก็บคะแนนครั้งที่ 1 จำนวน 40 คะแนน)

ทักษะการฟัง-การพูด

1. จับคู่ ผู้ฟังและผู้พูด (โดยการจับฉลาก ไม่มีการเตรียมการมาก่อนล่วงหน้า) ผู้พูด ๆ นำเสนอหน้าที่ ๆ ตนเอง รับผิดชอบในกลุ่ม พร้อมทั้งเล่าประสบการณ์การทำงาน ความพึงพอใจ

และความก้าวหน้าของงานที่ทำ พร้อมทั้งตั้งคำถาม ไขว้ถามผู้ฟัง จำนวน 2 ข้อ หลังจากพุดนำเสนอเสร็จสิ้น ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการพูด ตามเกณฑ์การให้คะแนนการพูด ครั้งละ 10 คะแนน

2. ผู้ฟังๆ คู่ของตนเอง ในการเล่าเรื่อง หน้าที่ๆ เพื่อนทำ ความรับผิดชอบในกลุ่ม ประสิทธิภาพการทำงาน และความก้าวหน้าของงานที่เพื่อนทำ ซักถามและตอบคำถามของเพื่อน จำนวน 4 ข้อ และตอบคำถามของครูและอาจารย์เจ้าของภาษาอีก 3 ข้อ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการฟัง ตามเกณฑ์การให้คะแนนการฟัง ครั้งละ 10 คะแนน

ทักษะการอ่าน ผู้เรียนแต่ละคนรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า แล้วสรุปประเด็นสำคัญจากการอ่าน (จำนวน 5 คะแนน) และประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เพื่อนที่นำเสนอ ด้วยการจับฉลาก แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ (จำนวน 5 คะแนน) ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการอ่าน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ทักษะการเขียน ผู้เรียนแต่ละคน เขียนบันทึกรายงานความก้าวหน้าในการทำโครงการหลังจบหน่วยการเรียนรู้ เขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองเรียนรู้ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการเขียน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน ครั้งละ 10 คะแนน

แบบวัดทักษะหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (เก็บคะแนนครั้งที่ 2 จำนวน 40 คะแนน)

ทักษะการฟัง-การพูด

1. จับคู่ ผู้ฟังและผู้พูด (โดยการจับฉลาก ไม่มีการเตรียมการมาก่อนล่วงหน้า) ผู้พูดๆ นำเสนอ Attractive Place ที่ตนเองสนใจ และนำเสนอความก้าวหน้าของชิ้นการออกแบบการทำโครงการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำโครงการ และเล่าประสบการณ์การทำงาน ต่องานที่ตนเองทำ พร้อมทั้งตั้งคำถาม ไขว้ถามผู้ฟัง จำนวน 2 ข้อ หลังจากพุดนำเสนอเสร็จสิ้น ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการพูด ตามเกณฑ์การให้คะแนนการพูด ครั้งละ 10 คะแนน

2. ผู้ฟังๆ คู่ของตนเอง ในการเล่าประสบการณ์ในการทำงาน ซักถามรายละเอียดที่ตนเองสนใจและตอบคำถามของเพื่อนจำนวน 2 ข้อ จากนั้นตอบคำถามของครูและอาจารย์เจ้าของภาษาอีก 3 ข้อ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการฟัง ตามเกณฑ์การให้คะแนนการฟัง ครั้งละ 10 คะแนน

ทักษะการอ่าน ผู้เรียนแต่ละคนรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า แล้วสรุปประเด็นสำคัญจากการอ่านและข้อความรู้ที่ได้ (จำนวน 5 คะแนน) และประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เพื่อนที่นำเสนอด้วยการจับฉลาก แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ (จำนวน 5 คะแนน) ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการอ่าน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ทักษะการเขียน ผู้เรียนแต่ละคน เขียนบันทึกรายงานความก้าวหน้าในการทำโครงการหลังจบหน่วยการเรียนรู้ เขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองเรียนรู้ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการเขียน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน ครั้งละ 10 คะแนน

แบบวัดทักษะหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 (เก็บคะแนนครั้งที่ 3 จำนวน 40 คะแนน)

ทักษะการฟัง-การพูด

1. จับคู่ ผู้ฟังและผู้พูด (โดยการจับฉลาก ไม่มีการเตรียมการมาก่อนล่วงหน้า) ผู้พูด ๆ นำเสนอ Fantastic Folk Art ที่ตนเองสนใจ และนำเสนอความก้าวหน้าของชิ้นการวิเคราะห์และแยกแยะข้อมูล และการสื่อความหมายรายงานข้อมูล ในการทำโครงการ และเล่าประสบการณ์การทำงานต่องานที่ตนเองทำ พร้อมทั้งตั้งคำถามไว้ถามผู้ฟัง จำนวน 2 ข้อ หลังจากพูดนำเสนอเสร็จสิ้น ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการพูด ตามเกณฑ์การให้คะแนนการพูด ครั้งละ 10 คะแนน

2. ผู้ฟังๆ คู่ของตนเอง ในการเล่าประสบการณ์ในการทำงาน ชักถามรายละเอียดที่ตนเองสนใจและตอบคำถามของเพื่อนจำนวน 2 ข้อ จากนั้นตอบคำถามของครูและอาจารย์เจ้าของภาษาอีก 3 ข้อ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการฟัง ตามเกณฑ์การให้คะแนนการฟัง ครั้งละ 10 คะแนน

ทักษะการอ่าน ผู้เรียนแต่ละคนรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า แล้วสรุปประเด็นสำคัญจากการอ่านและข้อความรู้ที่ได้ (จำนวน 5 คะแนน) และประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เพื่อนที่นำเสนอด้วยการจับฉลาก แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ (จำนวน 5 คะแนน) ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการอ่าน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ทักษะการเขียน ผู้เรียนแต่ละคน เขียนบันทึกรายงานความก้าวหน้าในการทำโครงการหลังจบหน่วยการเรียนรู้ เขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองเรียนรู้ ครูผู้สอนและเจ้าของภาษาอีก 2 ท่าน จะทำหน้าที่ให้คะแนนการเขียน ตามเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน ครั้งละ 10 คะแนน

แบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการและแนวทางในการสร้างแบบประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษจากหนังสือที่กำหนดในงานวิจัย

2) ผู้วิจัยศึกษาวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบของเนื้อหาและทักษะ ทั้งด้านความรู้ทางภาษา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งเกณฑ์การประเมินทักษะที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ

3. ผู้วิจัยสร้างตารางการสอบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ตามผลการเรียนรู้และเนื้อหาที่ต้องการวัด โดยกำหนดระยะเวลาในการวัดด้วยการทดสอบหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ต่อเนื่องตามช่วงเวลาที่กำหนด (Time-Series) จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงการสอบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของโครงการ (PBL)	การสอบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ	สัปดาห์/คาบ
1. Orientation -What is Nakhon Si Thammarat? - What is English Project work?	-	-	1-2 จำนวน 4 คาบ
2. Nakhon Si, An Awesome City! One Tambon One Product	Agree on a theme for the project	คาบที่ 12 สัปดาห์ที่ 6 ทดสอบความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1	3-4 จำนวน 4 คาบ
	Determine the final outcome		5-6 จำนวน 4 คาบ
3. Attractive Places	Structure and plan the project	คาบที่ 20 สัปดาห์ที่ 10 ทดสอบความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2	7-8 จำนวน 4 คาบ
	Information gathering cycle		9-10 จำนวน 4 คาบ
4. Fantastic Folk Art	Information compilation & Analysis	คาบที่ 28 สัปดาห์ที่ 14 ทดสอบความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 3	11-12 จำนวน 4 คาบ
	Information reporting		13-14 จำนวน 4 คาบ
5. Marvelous Ligor Food!!	Information reporting	-	15-16 จำนวน 4 คาบ
	Evaluate the Project		17-18 จำนวน 4 คาบ

4) ผู้วิจัยพัฒนาเกณฑ์การประเมินทักษะ เพิ่มเติมอีก 2 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง และ ทักษะการอ่าน เนื่องจาก ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ทักษะ นี้ ร่วมกับแบบวัดการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตร ผู้วิจัยได้สร้าง เกณฑ์การประเมินให้คะแนนในการวัดทักษะการฟังและทักษะการอ่าน ดังนี้

เกณฑ์ประเมินทักษะการฟัง

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัย ได้ปรับ เกณฑ์แบบ ESL Placement test ในการประเมินทักษะListening Proficiency จากแนวการวัดและ ประเมินของ ACT (2003) และ Wilkins (1976) เป็นการประเมินแบบ Holistic Scoring Rubric ดังนี้

ตารางที่ 10 เกณฑ์ประเมินทักษะการฟัง

	คะแนน	ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์
การฟังเพื่อ ความเข้าใจและ จับใจความ สำคัญ	9-10	ดีมาก – ดี เยี่ยม (Very good to Excellent)	สามารถเข้าใจเรื่อง ข้อความที่ได้รับฟังแม้จะมี โครงสร้างที่ซับซ้อน หรือมีคำศัพท์ยาก สามารถจับ ใจความและรายละเอียดได้ แม้ว่าเรื่องนั้นๆ จะเป็น สิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน สามารถถามแสดงความคิดเห็นได้คล่องแคล่ว เหมือนกับเจ้าของภาษา
	7-8	ดี (Good)	สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อเรื่อง นั้นๆ เป็นที่ทราบกันดีหรือมีความคุ้นเคย สามารถ จับใจความและรายละเอียดส่วนใหญ่ได้ เข้าใจภาษา ทุกรูปแบบ ทั้งคำศัพท์ สำนวน ชักถามและแสดง ความคิดเห็นได้
	5-6	พอใช้ -ปาน กลาง (Fair to Average)	สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟังได้ฟังถ้าเป็นการพูดช้าๆ แต่ ยังไม่เข้าใจรายละเอียดทุกอย่าง พอจะปะติดปะต่อ เป็นเรื่องราวได้คร่าวๆ ไม่เข้าใจคำพูดที่เป็นสำนวน หรือคำศัพท์เฉพาะ สามารถถามหรือแสดง ความคิดเห็นได้
	3-4	อ่อน (Poor)	พอเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้บ้าง เฉพาะเรื่องสั้นๆ ที่พูดช้าๆ หรือมีการกล่าวซ้ำ มีการฟังผิดบ่อย สามารถถามใน สิ่งที่ไม่เข้าใจบ้าง แต่เมื่อถามก็เข้าใจในคำตอบที่ ได้รับ
	1-2	อ่อนมาก (Very Poor)	เข้าใจข้อความที่ได้ฟังน้อยมาก ไม่สามารถบอกได้ว่า เป็นเรื่องอะไร เข้าใจเพียงคำเดียว หรือข้อความ ง่ายๆ ไม่สามารถถามหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่อง ที่ฟังได้

เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่าน

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัย ได้ปรับเกณฑ์จากแนวการวัดและประเมินของ Fremdale School District (2000) และ ของ ISAT (2000) เป็นการประเมินแบบ Holistic Scoring Rubric ดังนี้

ตารางที่ 11 เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่าน

การอ่าน เพื่อ ความเข้าใจ และ จับใจความ สำคัญ	คะแนน	ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์
	9-10	ดีมาก – ดีเยี่ยม (Very good to Excellent)	สามารถเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญในเรื่องที่อ่าน โดยการจับใจความสำคัญ (Main idea) และตอบคำถามหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหาได้ทั้งหมด สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านสรุปความคิดรวบยอดหรือนำไปสัมพันธ์กับสถานการณ์อื่นๆ หรือบริบทอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่ สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ทั้งหมด
	6-8	ปานกลาง - ดี (Average to Good)	สามารถเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญในเรื่องที่อ่าน โดยการจับใจความสำคัญ (Main idea) และตอบคำถามหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านสรุปความคิดรวบยอดหรือนำไปสัมพันธ์กับสถานการณ์อื่นๆ หรือบริบทอื่นๆ ได้บางส่วน และเมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่ สามารถเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบทได้เกือบทั้งหมด
	4-5	อ่อน – พอใช้ (Poor to Fair)	สามารถเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญในเรื่องที่อ่าน โดยการจับใจความสำคัญ (Main idea) และตอบคำถามหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหาได้เล็กน้อย สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านสรุปความคิดรวบยอดหรือนำไปสัมพันธ์กับสถานการณ์อื่นๆ หรือบริบทอื่นๆ ได้อย่างจำกัด และเมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่ สามารถเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบทได้เล็กน้อย
	1-3	อ่อนมาก (Very Poor)	สามารถเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญในเรื่องที่อ่าน โดยการจับใจความสำคัญ (Main idea) และตอบคำถามหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหาได้น้อยมาก ไม่สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านสรุปความคิดรวบยอดหรือนำไปสัมพันธ์กับสถานการณ์อื่นๆ หรือบริบทอื่นๆ ได้เลย และเมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่ สามารถเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบทได้น้อยมาก

5) นำแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินทักษะฉบับที่สร้างขึ้นให้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาแล้วปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินทักษะ ที่ผ่านการพิจารณาและปรับปรุงไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบ ความสอดคล้องของข้อสอบกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด ความเหมาะสมด้านภาษาและการสื่อความหมายของข้อสอบ และให้ข้อเสนอแนะ สำหรับแบบวัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ มีความชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ได้ค่า IOC ของข้อสอบ มากกว่า 0.5 ทุกข้อ แสดงว่าข้อสอบทุกข้อมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกหัดท้ายหน่วยให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ในส่วนของแบบประเมินด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนในการไปค้นคว้าศึกษา เพื่อมานำเสนอและสอบวัด

6) ในแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในส่วนของทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้วิจัยใช้ผู้ตรวจจำนวน 3 คน คือ ครูชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา 2 ท่าน และผู้วิจัยอีก 1 ท่าน ซึ่งการมีผู้ตรวจทั้ง 3 คน ได้ผ่านการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของผู้ตรวจ (Inter rater-reliability) เรียบร้อยแล้ว และได้ฝึกการตรวจตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกประการ จึงมีความเที่ยงเชื่อถือได้

7) นำประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปจัดทำเป็นแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.3 แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student's Log)

แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ แบบรายงานการบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ผู้เรียนเป็นผู้บันทึก เพื่อผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่แสดงถึงพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งยังสะท้อนการเรียนรู้และปัญหาในการเรียนรู้ ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ชีวิตจริง โดยให้ผู้เรียนเขียนรายงานบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง เมื่อสิ้นสุดการเรียนในแต่ละสัปดาห์

การพัฒนาแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Student's Log) มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อกำหนดแนวทางในการนำบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนมาใช้ในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจาก

การใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งจากการศึกษาเอกสาร ตำรา พบว่า บันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิด ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเอง ต่อสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ หรือต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน

2) ผู้วิจัยกำหนดลักษณะของแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และกรอบหรือประเด็นที่จะให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ และสำหรับแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลักการทดลองใช้หลักสูตรในครั้งนี้ มีลักษณะเป็นข้อความกว้างๆ ที่เป็นคำสั่งให้ผู้เรียนเขียน บรรยายในประเด็นต่างๆ โดยให้ผู้เรียนบันทึก ใน 3 ประเด็น คือ

2.1) สัปดาห์นี้นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ไวยากรณ์และโครงสร้าง คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา (นักเรียนต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ)

2.2) ให้นักเรียนเขียนอธิบายว่า นักเรียนจะนำความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างไรบ้าง พร้อมให้เหตุผลประกอบการยกตัวอย่าง (สามารถยกตัวอย่างได้มากกว่า 1 สถานการณ์ (นักเรียนต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ)

2.3) นักเรียนคิดว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่นักเรียนได้ทำในสัปดาห์นี้คืออะไร และมีสิ่งใดบ้างที่นักเรียนคิดว่าควรปรับปรุง เพราะอะไร (นักเรียนจะเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้)

3) ผู้วิจัยตรวจประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อดูความก้าวหน้าและพัฒนาการการเรียนรู้เนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ในด้านการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้าง คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา อีกทั้ง การนำภาษาอังกฤษไปใช้จากการเขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์

3.2.4 แบบประเมินโครงงาน

การประเมินผลโครงงาน คือ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและนำผลมาใช้ในการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิผลของการทำโครงงาน โดยใช้แบบประเมินโครงงานซึ่งเป็นกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา กระบวนการทำงาน การนำเสนอโครงงาน ดังจะเห็นได้ว่า การประเมินผลโครงงานเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนการสอน ที่สะท้อนสภาพความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลเพื่อดูว่ากิจกรรมที่ทำไปนั้นบรรลุ

ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ปัญหาและอุปสรรคที่พบคืออะไรบ้าง ทำให้ทราบข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อยของโครงการ และผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการทำโครงการนี้

แบบประเมินโครงการ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินโครงการ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินโครงการ และได้ออกแบบสร้างแบบประเมินโครงการ เพื่อประเมินคุณภาพผลงานของแต่ละกลุ่ม เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนผ่านวิธีการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำโครงการ ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ทักษะการฟัง ใช้อธิบายในการนำเสนอ การฟังกลุ่มของเพื่อน นำเสนอผลงาน การถามตอบข้อซักถามของเพื่อนในการชมผลงาน ทักษะการพูดใช้ในการอภิปรายกลุ่ม อภิปรายงาน การนำเสนอผลงาน ทักษะการอ่าน ใช้ในการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลและการตรวจ แก้ไขงานเขียนและทักษะการเขียน ใช้ในการจัดบันทึก การมอบหมายงาน และการเขียนงานชิ้นสุดท้าย เพื่อประเมินคุณภาพผลงานของแต่ละกลุ่ม มีคะแนน 100 คะแนน โดยใช้เกณฑ์ Rubric Scoring แยกเป็น 4 ประเด็นหลักมีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินเนื้อหาของโครงการ (25 คะแนน) ประกอบด้วย

1.1 ความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ (5 คะแนน)

1.2 ความเหมาะสมในการใช้แนวคิดกับความรู้และความสามารถของผู้เรียน (5 คะแนน)

1.3 เลือกใช้ข้อมูลข่าวสารเหมาะสมตรงประเด็น (5 คะแนน)

1.4 มีการสรุปที่กระชับและชัดเจน (5 คะแนน)

1.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (5 คะแนน)

2. การประเมินการใช้ภาษา (25 คะแนน) ประกอบด้วย

2.1 การใช้ภาษาถูกต้องสื่อความหมายได้ (5 คะแนน)

2.2 การใช้คำศัพท์ สำนวนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเรื่องที่นำเสนอ สะกดคำถูกต้อง (5 คะแนน)

2.3 มีการใช้รูปประโยคที่หลากหลาย ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (5 คะแนน)

2.4 มีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ลำดับการนำเสนอเรื่องดี มีการใช้คำเชื่อม (Transitions Words) อย่างเหมาะสม (5 คะแนน)

2.5 มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (5 คะแนน)

3. การประเมินกระบวนการทำงาน (25 คะแนน) ประกอบด้วย

3.1 มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ (5 คะแนน)

3.2 มีการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ (5 คะแนน)

3.3 มีการประเมินและปรับปรุงการดำเนินงาน (5 คะแนน)

3.4 มีการทำงานได้ทันตรงตามเวลาที่กำหนด (5 คะแนน)

3.5 มีการทำงานเป็นทีม รับผิดชอบงานที่มอบหมาย และแบ่งงานอย่างเป็นธรรม (5 คะแนน)

4. การประเมินการนำเสนอโครงการ (25 คะแนน) ประกอบด้วย

4.1 รูปแบบที่นำเสนอมีความเหมาะสมสื่อความหมายได้ชัดเจน (5 คะแนน)

4.2 ข้อมูลที่นำเสนอมีความสมบูรณ์ตรงหัวข้อที่กำหนด (5 คะแนน)

4.3 รูปแบบที่นำเสนอมีความเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์และสวยงาม (5 คะแนน)

4.4 ข้อสรุปของโครงการบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ (5 คะแนน)

4.5 ผู้เรียนได้บูรณาการความรู้ความสามารถหลายด้าน (5 คะแนน)

การประเมินการทำงานและคุณภาพของชิ้นงานกำหนดเกณฑ์การประเมิน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนดังนี้

80 -100 หมายถึง ทำงานได้ถูกต้องทุกขั้นตอน

70 - 79 หมายถึง ทำงานได้เกือบสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดบ้าง

60 - 69 หมายถึง ทำงานได้พอสมควร มีข้อผิดพลาดพอสมควร

50 - 59 หมายถึง ทำงานได้น้อย มีข้อผิดพลาดมาก

40 - 49 หมายถึง ทำไม่ได้ ไม่ประสบผลสำเร็จในการทำโครงการ

2) ผู้วิจัยนำแบบประเมินโครงการที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหา ความเหมาะสมและภาษาที่ใช้ของรายการประเมินและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2.5 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คือ การกำหนดคำถามที่พอจะตัดสินใจได้ว่าจะถามอะไรบ้าง หรือใช้คำสำคัญ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เตรียมหัวข้อคำถามอย่างหลวมๆ ในลักษณะกึ่งโครงสร้าง คือร่างคำถามปลายเปิดที่มีคำสำคัญที่ต้องการ พร้อมกับมีความยืดหยุ่นที่จะปรับเปลี่ยนถ้อยคำให้สอดคล้องกับผู้ถูกสัมภาษณ์และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากผู้เรียน จำนวน 20 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 2 คน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 2 คน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการและแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน จากหนังสือ บทความ รายงานการวิจัย และเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ

2) ผู้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาแล้วปรับปรุงแก้ไข

จากการพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 5 ประเภทนั้น สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 สรุปการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ประเภทเครื่องมือวัด	วัตถุประสงค์ในการวัด	ช่วงระยะเวลาในการวัด
<p>เชิงปริมาณ</p> <p>1. แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ</p> <p>ตอนที่ 1 วัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ</p> <p>ตอนที่ 2 วัดด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>วัดความรู้ความเข้าใจเชิงเนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา</p> <p>วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในบริบทชีวิตจริง</p>	<p>- วัดก่อนทดลอง (Pre-test)</p> <p>- วัดหลังการทดลอง (Post-test)</p>
<p>2. แบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ</p> <p>ตอนที่ 1 วัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ</p> <p>1) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 2</p> <p>2) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 3</p> <p>3) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 4</p> <p>ตอนที่ 2 วัดด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ</p> <p>1) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 2</p> <p>2) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 3</p> <p>3) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 4</p>	<p>ศึกษาพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในช่วงระหว่างการทดลอง</p>	<p>- วัดระหว่างการทดลอง ต่อเนื่องตามเวลาที่กำหนด (Time-Series) จำนวน 3 ครั้ง</p> <p>หลังหน่วยที่ 2 (สัปดาห์ที่ 6)</p> <p>หลังหน่วยที่ 3 (สัปดาห์ที่ 10)</p> <p>หลังหน่วยที่ 4 (สัปดาห์ที่ 14)</p> <p>ระยะห่าง ครั้งละ 4 สัปดาห์</p> <p>หรือ 8 คาบเรียน</p>
<p>3. แบบประเมินโครงงาน</p>	<p>เพื่อประเมินคุณภาพผลงานของแต่ละกลุ่ม ในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา กระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงาน</p>	<p>- วัดหลังการทดลอง</p>
<p>เชิงคุณภาพ</p> <p>4. แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student's log)</p>	<p>ศึกษาข้อมูลแสดงถึงพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การสะท้อนการเรียนรู้และปัญหาในการเรียนรู้ ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ชีวิตจริง การเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ</p>	<p>- นักเรียนเป็นผู้บันทึกการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของตนเองเมื่อสิ้นสุดการเรียนในแต่ละสัปดาห์</p>
<p>5. การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง</p>	<p>ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาอังกฤษ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร</p>	<p>- วัดหลังการทดลอง</p>

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้โดยการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากการใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (Single Group Pretest-Posttest Time Series Design) ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวม มี 2 ส่วน ได้แก่

3.3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นผลของการทดสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และคะแนนพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง และคะแนนจากการประเมินโครงการ

3.3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการเขียนบันทึกการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างและการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง เพื่อนำมาใช้อภิปรายผลของการใช้หลักสูตรที่มีต่อการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรตามแผนการทดลองที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน (16 สัปดาห์) โดยได้ดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนการสอน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ

1.2 ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นตามแนวทางในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

3. หลังจบการเรียนการสอนการสอนทุกหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ภายหลังจากสอนด้วยแบบประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ฉบับ โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง และแบบรายงานการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Student's Log) หลังเรียนจบแต่ละสัปดาห์

4. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนการสอน (Post-test) โดยใช้แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2 ที่สร้างโดยคู่ขนานกับฉบับแรก ที่ใช้ทดสอบฉบับก่อนเรียน

5. หลังจบการจัดกระบวนการเรียนการสอนทุกหน่วย ผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างกับผู้เรียนจำนวน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมมี 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่

1) เปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลัง การทดลอง โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)

2) เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Repeated Measurement Anova

3) วิเคราะห์ข้อมูลจากการทำโครงการงาน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่

1) วิเคราะห์ข้อมูลจากการเขียนบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์หา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างความคิดเห็นของผู้เรียน ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ โดยการสรุป ประเด็นประเด็นสำคัญและแจกแจงความถี่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลจำนวน 5 ประเภะนั้น สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 สรุปตารางการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์การวิจัย	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เปรียบเทียบการรู้ ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง (Pre & Post- test)	เชิงปริมาณ 1. แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 1 วัดด้านความรู้ทาง ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 วัดด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)
2. การศึกษาพัฒนาการการรู้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในช่วง ระหว่างการเรียนการสอน โดยทดสอบหลังเรียนต่อเนื่อง ตาม ช่วงเวลาที่กำหนด (Time- Series)	2. แบบประเมินความก้าวหน้าของ การรู้ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 1 วัดด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ 1) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 2 2) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 3 3) แบบฝึกหัดหลังหน่วยที่ 4 ตอนที่ 2 วัดด้านความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ 1) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 2 2) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 3 3) แบบวัดทักษะหลังหน่วยที่ 4	โดยใช้การวิเคราะห์ แบบ Repeated Measurement Anova
3. ศึกษาคุณภาพผลงานของแต่ละกลุ่มในด้านเนื้อหา การใช้ ภาษา กระบวนการทำงาน และ การนำเสนอผลงาน	3. แบบประเมินโครงงาน	โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
4. ศึกษาข้อมูลแสดงถึง พัฒนาการ การรู้ภาษาอังกฤษ	เชิงคุณภาพ 4. แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student's log)	โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
5. ศึกษาความคิดเห็นต่อ ภาพรวม ของหลักสูตรและการนำ หลักสูตร ไปใช้	5. การสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง กับผู้เรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวหน้ากลุ่มสาระ ภาษาอังกฤษ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ เกี่ยวกับความเหมาะสมของ หลักสูตร	การสรุปประเด็น สำคัญและแจกแจง ความถี่

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด
การบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและแนวคิดการใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย เป็นการประเมินว่า หลักสูตรมีคุณภาพหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด สามารถนำไปใช้ได้ดี
เพียงใดในสถานการณ์จริง ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านความรู้

ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ วัดผลหลักสูตรในด้านต่างๆ และได้นำไปปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยใน ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ในขั้นที่ 1 การทดลองใช้หลักสูตร มาใช้ปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้สะท้อนกิจกรรมการเรียนรู้ให้เห็นความเป็นบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและความเป็นการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็น

2. สลับหน่วยการเรียนรู้ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Fantastic Folk Art กับหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Marvelous Ligor Food เนื่องจากตัวเนื้อหาที่ผู้เรียนศึกษาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีคำศัพท์ สำนวน และภาษายากกว่าหน่วยที่ 5 แต่ขบวนการและขั้นตอนของโครงงานที่ใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนยังใช้ขบวนการเดิม

3. กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 The Awesome City ควรเพิ่มเรื่องการให้ ความรู้แก่ผู้เรียนในการเขียน Poster และควรให้เวลาผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติสถานการณ์ในการ สัมภาษณ์ โดยให้ผู้เรียนฝึกสัมภาษณ์ครู เพื่อน หรือบุคคลอื่นๆ ในโรงเรียนก่อนออกไปสัมภาษณ์ใน สถานการณ์จริง โดยเฉพาะเรื่องการออกเสียง ฟังแล้วจับใจความสำคัญจากบทสนทนา การใช้สำนวน ที่เหมาะสมในบทสนทนา

4. กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Attract Places ซึ่งเป็นขั้นของการวางแผนการเขียน Timeline หรือ Project Plan ต้องให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในองค์ประกอบโดยรวมของ แนวทางและรูปแบบของการทำโครงงาน ครูผู้สอนต้องนำเสนอตัวอย่าง Timeline หรือ Project Plan ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และให้เห็นความแตกต่างระหว่าง Timeline ของโครงงานของกลุ่มอื่น

5. ปรับภาระงานให้เหมาะสมกับโครงสร้างเวลาเรียนในแต่ละหน่วย ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3-5 ผู้เรียนมีภาระงานมากผนวกกับผู้เรียนต้องเรียนในรายวิชาอื่นๆด้วย ทำให้ผู้เรียนมีเวลาไม่เพียงพอ ในการทำงานกลุ่มนอกเวลา เกิดปัญหาทำให้ผู้เรียนบางคนต้องแบกภาระงานไปทำจนเกิน ความสามารถ ผู้วิจัยแก้ปัญหาด้วยการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้และปรับภาระงานให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในคาบเรียนทำงานให้เสร็จทันเวลามากที่สุด

6. ปรับปรุงในส่วนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ด้วยการให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่ง เรียนรู้ตามสภาพจริงมากขึ้น และ/หรือ นำสื่อเสมือนจริง (Authentic Material) มาใช้ในการ ประกอบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้หลากหลายขึ้น และเอื้อต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม ความถนัดและความสนใจ ได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลมากยิ่งขึ้น

แผนภาพที่ 22 สรุปกระบวนการขั้นตอนกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของการใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.1 ผลการเปรียบเทียบการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบการรู้ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

2.1.2 ผลการศึกษาพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในช่วงระหว่างการเรียนการสอนโดยทดสอบก่อนและหลังเรียนต่อเนื่องตามเวลาที่กำหนด (Time-Series)

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิจัยและพัฒนาทำให้ได้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีคุณภาพและเหมาะสม โดยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำสาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ร่วมกับการศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปกำหนดกรอบแนวคิดของการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่มีกิจกรรมหลากหลาย โดยยึดความสนใจของผู้เรียนและประสบการณ์แวดล้อมมาเป็นแนวทางในการจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ด้านการวัดและประเมินผลให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง โดยการนำความรู้ การคิดและทักษะต่างๆ ไปใช้ นำไปสู่การรู้จักตัวเอง เชื่อมั่นตนเองและเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เพื่อให้สนองความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมาย ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษมีลักษณะสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร และภาพรวมของหลักสูตรมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ลักษณะสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้การใช้ภาษา ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ทางภาษา อีกทั้ง ผู้เรียนยังได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร

และหน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษา เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ เกิดการเรียนรู้ด้วยความหมาย ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย
2. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้นโดยกระบวนการเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ เกิดการเรียนรู้ ภาษาอย่างแท้จริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมและแรงจูงใจในการเรียนรู้
4. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการรู้ ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไป ใช้สื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหา ความรู้ด้วยตนเอง

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จำนวน 1 หน่วยกิต

เวลา 40 ชั่วโมง

ศึกษา ค้นคว้า ฝึกปฏิบัติการสืบค้นความหมาย ข้อมูล ความรู้ ในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สิ่งใกล้ตัว ความรู้ทั่วไป ข้อมูลท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี รวมทั้งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์สำนวน วัฒนธรรมทางภาษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความถนัด แสดงความคิดเห็น เริ่มจากการระบุคำถามสำคัญ ออกแบบ วางแผนการทำงาน การสรุปผล และการนำเสนอผลงาน

โดย ใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย กระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กระบวนการกลุ่มและกระบวนการปฏิบัติ โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารผ่านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การใช้ภาษาทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา ด้วยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ด้วยกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปฏิบัติจริง โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เพื่อ ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง พัฒนาภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อขยายโลกทัศน์และพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอย่างมีความหมาย

ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

1.1 สามารถอธิบาย/ บอกความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้

1.2 สามารถใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมโยงข้อความต่อเนื่องกัน และใช้ประโยคที่แสดงเหตุและผลได้

ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2.1 สามารถอธิบายโครงสร้างพื้นฐาน ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้

2.2 สามารถวางแผนอธิบาย ในประเด็นต่างๆ โดยการใช้ชนิดและหน้าที่ของคำ วลี โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมได้

ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอกระบวนการ ขั้นตอน ในการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นได้

3.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม

4.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความต้องการนำเสนอ หรือขอความคิดเห็นในการอธิบายแบบไม่เป็นทางการ และแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ที่ต้องการได้

4.2 สามารถใช้ทักษะการฟัง และการอ่านเพื่อระบุใจความสำคัญ รายละเอียด และสรุป เรื่องที่ฟังและอ่านได้

4.3 สามารถใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ

5.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้

5.2. สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน วางแผนการทำงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้

5.3 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อนำเสนอ และแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าได้

ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

6.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อนำเสนอ อธิบายกระบวนการ ขั้นตอน การค้นคว้าแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้

ตารางที่ 14 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรรายวิชา

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวน คาบ
<p>1.</p> <p>Orientation</p> <p>-What is Nakhon Si Thammarat?</p> <p>- What is English Project work?</p>	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราว ต่าง ๆ ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม และ สื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>1.1 สามารถอธิบาย/ บอก ความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และ นำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับ เนื้อหา และเหมาะสมกับ กาลเทศะได้</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้ เหตุผลและสามารถทำให้บุคคล อื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญ ที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ</p> <p>5.1 สามารถใช้ทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และ มุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง</p>	<p><u>Vocabulary:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting - Tourist attractions - Locate - Religion - Festival <p><u>Listening:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information <p><u>Speaking:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Express opinions - Brainstorming/sharing idea <p><u>Reading:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Reading for main ideas, details, and reference words. <p><u>Writing:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Summary <p><u>Study Skills:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Using key words to search for knowledge on the internet about http://thai.tourismthailand.org http://nakhonsithammarat.org - Using Dictionary 	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาและสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสืบ สอบความรู้/ หลักการและ วิธีการทำโครงการงาน (What is Project work?)/ นครศรีธรรมราช ศึกษา (What is Nakhon Si Thammarat?) - ระดมสมอง - ชม Clip Video about Nakhon Si Thammarat - สรุปความ - อภิปรายการ ประเมินผลตาม สภาพจริง 	1-2	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>2 คาบ</p>

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
2. Nakhon Si, An Awesome City! :	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้ อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ ภาษาต่างประเทศในการ แสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/ สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ใน ความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหา ในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ ภาษาเพื่อแสดงความ ต้องการ เสนอ ตอบรับ/ ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ ประสบการณ์/ประเด็น/ ข่าว/เหตุการณ์อย่าง เหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่ เกิด ขึ้น ใน ห้อง เรี ย น สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และ มุ่งมั่นในการทำงาน เกิด ทักษะกระบวนการค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Part of Speech (Noun, Verb, Adjective, Adverb) - Subject-verb Agreement - Present and Past Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting, using context clues - Products and materials/ shop - Cloths and accessories - Adjective for describing objects - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening: Listening for specific information</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. News (positive-negative) 2. Guided tours 3. A description of Interesting Product <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Interviewing & asking for opinion on something - Express feeling/opinions - Describing something - Making role-play set in a souvenir shop <p>Reading:</p> <p>The History of Nakhon Si Thammarat</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skimming and Scanning - Reading for specific details, make Inference <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Summary writing - Descriptive writing - Created a Poster <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Greeting /Body language - Politeness in showing this agreement - Polite Questions Using Excuse me/ How do you ../ What do you think.... - Symbols of Nakhon Si Thammarat <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Brainstorming - Identifying fact and opinion <p>Content:</p> <p>Local Story focus on The Awesome City</p> <ul style="list-style-type: none"> - One Tambon One Product 	<ul style="list-style-type: none"> - สืบค้นข้อมูล และสรุปใจความ สำคัญจากเว็บ ไซด์ - การโต้ตอบ และ การวิเคราะห์ ปัญหาการทำ ผลิตภัณฑ์ฝีมือที่มีราคาแพง - ใช้ภาษาเพื่อการ ค้นคว้าหาความรู้ - เรียนรู้การแบ่ง หน้าที่และ รับผิดชอบร่วมกัน - การแบ่งกลุ่ม ทำงาน หรือการทำงานเป็นทีมใน การลงไปสำรวจ Symbols of Nakhon Si ของแต่ละ ตำบล แต่ละ อำเภอ - Agree on a theme for the project 	3-4	<p>ทฤษฎี 3 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ 5 คาบ</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - ฟังข่าว ดูวิดีโอ และอ่านไปรษณีย์ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของ นครศรีธรรมราช - ฝึกสัมภาษณ์ผู้รู้ เกี่ยวกับความเป็นมาและประวัติ - การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นการรณรงค์ ให้มาเที่ยวนครศรีฯ - ฝึกให้มีการนำเสนอ และการยอมรับ แนวคิดจากผู้อื่น - การให้ลงมือ ปฏิบัติงานจริงด้วยการไปสำรวจ สัมภาษณ์ ค้นคว้า วิถีชีวิตและภาษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ - Determine the final outcome 	5-6	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
3. Attractive Places	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความสำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ใน ห้อง เรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal Auxiliaries: Possibility, probability, certainty (may-might-must-can-could) - Comparison - Relative Clause - Prepositions of location, Adjectives for describing places, - Future Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and adjectives relating to directions and places - Phrasal verb - Places in the city - tourist place - travels and trips - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for details & specific information <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for and giving suggestion - Asking for and giving directions - Explaining reasons <p>Reading:</p> <p>Reading for gist</p> <ul style="list-style-type: none"> - News - Review Tourist Attraction - brochure / Signs <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Persuasive writing - Compare/contrast writing - A future plan - A holiday postcard - An email to a friend about your plans to go somewhere <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in giving reception and suggestion - Politeness in asking for help <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Time management - Setting the questioning, planning, and project building process - Searching the information from the library/Web-search - Survey/questionnaire <p>Content:</p> <p>Attractive Places in Nakhon Si Thammarat</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ระดมสมองในการทำแบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจพร้อมแผนที่ในการเดินทาง - สืบค้นข้อมูล ด้วยการลงไปสถานที่จริงตามแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มสนใจ เพื่อทำแคมป์เป็นเชิงชุมชน - การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา - ใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลในการนำมาแสดงบทบาทสมมุติ - Structure and plan the project 	7-8	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>6 คาบ</p>
				<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนประสบการณ์การลงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ที่พัก อาหาร บรรยากาศ สิ่งแวดล้อม - ผูกสัมพันธ์นักท่องเที่ยว - การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยว นั้นๆ - การให้ลงมือปฏิบัติงานจริง ร่วมกันบรรจง ทำแผ่นป้าย แผ่นพับเชิญชวน - มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและสิ่งแวดล้อม - Information gathering cycle 	9-10

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
<p>4. Marvelous Ligor Food!!</p>	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ ต้องการในแผนพับใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูด ต้องการจะสื่อความ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการ ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Future Tenses - Active & Passive Voice - Question word & Question Tag - Participle, infinitive, gerund <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and descriptive adjectives relating to food and drink containers, shopping and season - Adjectives for describing products, - idioms about food and drink, - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information - Note taking - Listening for speaker's attitude <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for information and Ordering food in a restaurant - Describing and giving Information about food and drink. <p>Reading:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skimming and scanning for Main ideas - Guess meaning from the context - Using reference words <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expository Writing - Argumentative writing <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in ordering food & drink - Polite manners in English - Social expressions - Making polite requests <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Presenting the outcome - Exchanging and expressing opinion - Giving presentation - Using power point presentation - Computer Assisted Instruction <p>Content:</p> <p>Article about Ligor Food (famous food)</p>	<p>- การนำเสนอรูปภาพเมนูอาหารพื้นเมืองของนักเรียนแต่ละคน พร้อมแลกเปลี่ยนและการยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น</p> <p>- สร้างสรรค์ชุดเมนูอาหาร 1 มื้อ พร้อมบรรยายเหตุผลประกอบ</p> <p>- สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนขยายความคิดและเชื่อมโยงองค์ความรู้</p> <p>- วิเคราะห์วิดีโอเรียนรู้แบบโต้ตอบ กินอะไรกินแบบไหนให้มีประโยชน์</p> <p>- Information reporting</p>	<p>11-12</p> <p>13-14</p>	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>6 คาบ</p>

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
5. Fantastic Folk Art	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ ภาษาต่างประเทศในการ แสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/ สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ใน ความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหา ในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ ภาษาเพื่อแสดงความ ต้องการ เสนอ ตอบรับ/ ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ ประสบการณ์/ประเด็น/ ข่าว/เหตุการณ์อย่าง เหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ ภาษาในเพื่อแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้ เหตุผลและสามารถทำให้ บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่ สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะ สื่อความ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และ มุ่งมั่นในการทำงาน เกิด ทักษะกระบวนการค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Conditional Sentence - Direct and Indirect Speech (statements, questions, commands) - The sentence building (Simple-Compound-Complex) <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verb with preposition - Nouns and verbs relating to traditional celebrations & customs; festival/ wisdom/ belief and culture/ tale/life style - Adjectives for describing events - Superstitions - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Listening for specific details -Listening for speaker's attitude -Note-taking and blank filling <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing and giving information - Informative Speech - Inviting, Accepting & Declining for invitation <p>Reading:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reading for detail and scanning for specific information - Support reading strategies - Using context clues <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Narrative writing -Writing expression for event <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in describing and giving information - Social expressions -Superstitions in Thai Folk Art <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Searching the information from the library/Web-search/ YouTube, etc. - Using a dictionary - Using Computer <p>Content:</p> <p>Article about Folk Art (traditional celebrations & customs; festival ,activities, feelings) in Nakhon Si Thammarat</p>	<p>- สืบค้นข้อมูล ลงพื้นที่สำรวจ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อของ ชุมชนในแต่ละ อำเภอ</p> <p>- การนำเสนอ ความเชื่อ ประเพณี และวัฒนธรรมของ กลุ่มตนเองที่ได้จากการสำรวจ และ การยอมรับแนวคิด จากผู้อื่น</p> <p>-การสร้างปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันภายในกลุ่ม ด้วยการเล่นเกมส์ คำศัพท์และการ เล่นการร่วมกิจกรรมวัน สำคัญตามความเชื่อ</p> <p>- ฝึกการเรียนรู้ใน สถานการณ์จำลอง งานประเพณีลาก พระ/ประเพณีเทศก สลงานเดือนสิบ</p> <p>- Information compilation & Analysis</p>	15-16	<p>ทฤษฎี</p> <p>2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ</p> <p>6 คาบ</p>
			<p>- การฝึกทักษะ ภาษาด้วยการ สัมภาษณ์ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความ คิดเห็นของ ประเพณี วัฒนธรรม และ ความเชื่อของคนใน ท้องถิ่น</p> <p>- ฝึกแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ ความเชื่อและ ประเพณีนิยมใน ประสบการณ์ที่ เหมือนหรือต่างกับ เพื่อน</p> <p>- เสริมศักยภาพ เพื่อในกลุ่มด้วยการ ช่วยกันทบทวน คำศัพท์ ความรู้ เกี่ยวกับภาษาที่ต้อง นำไปใช้ในการ สื่อสารจริง</p> <p>- Information reporting</p>	17-18	

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. **การจัดสภาพแวดล้อม** ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยการให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้กับการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านั้น การจัดสภาพห้องเรียนจะเป็นเรื่องราวการศึกษาค้นคว้า ผลการทำงานตามโครงการของนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มการนำแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งทรัพยากรอื่นๆ เข้ามาใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. **การจัดอภิปรายกลุ่ม** ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนทำกับเพื่อนการพบปะสนทนากันในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น การศึกษานอกสถานที่ หรืองานในภาคสนาม ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญของการเรียนรู้ในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับบุคคลที่มีความรู้เชี่ยวชาญในหัวเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งถือเป็นประสบการณ์เรียนรู้ขั้นแรกของงานศึกษาค้นคว้า

3. **การนำเสนอประสบการณ์เดิม** ผู้เรียนสามารถที่จะทบทวนประสบการณ์ในหัวเรื่องที่ตนสนใจมีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นในประสบการณ์ที่เหมือนหรือแตกต่างกับเพื่อน รวมทั้งแสดงคำถามที่ต้องการสืบค้นในหัวเรื่องนั้นๆ

4. **การสืบค้น** หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเปิดกว้างให้ใช้แหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างหลากหลายตามหัวเรื่องที่สนใจ ผู้เรียนสามารถสัมภาษณ์พ่อแม่ผู้ปกครองของตนเอง บุคคลในครอบครัว เพื่อน นอกโรงเรียน สามารถหาคำตอบด้วยการศึกษานอกสถานที่ สัมภาษณ์วิทยากรท้องถิ่นที่มีความรอบรู้ในหัวเรื่อง อาจสำรวจวิเคราะห์วัตถุสิ่งของด้วยตนเอง เขียนโครงร่าง หรืออาจใช้หนังสือในชั้นเรียน หรือในห้องสมุดทำการค้นคว้า

5. **การจัดแสดง** ทำให้หลายรูปแบบอาจใช้ฝาผนังหรือป้ายจัดแสดงงานของผู้เรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ที่ได้จากการสืบค้นแก่เพื่อนในชั้น ครูสามารถให้นักเรียนได้รับทราบความก้าวหน้าในการสืบค้นโดยจัดให้มีการอภิปราย หรือการจัดแสดง

6. **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้** การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถ**สร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง** จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนแต่ละคนอาจจะสร้างความรู้ด้วย วิธีการที่แตกต่างกัน รวมทั้งอาจแตกต่างกับแนวทางของครู **การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม** การมีประสบการณ์ตรง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้เรียนมีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ใหม่ ครูมีบทบาทในการจัดบริหารการเรียนรู้**ตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถ** กระตุ้นสนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความรู้ และให้

ความช่วยเหลือผู้เรียนในทุกๆ ด้าน การส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ด้วยเทคนิคหรือกิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทอำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่แสดงถึงแนวทางและวิธีการที่ครูจะดำเนินในขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นระบุคำถามสร้างบริบทการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้

2.1 ขั้นแสวงหาคำตอบและรับประสบการณ์ผ่านการรวบรวมข้อมูลความรู้

2.2 ขั้นสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยการปฏิบัติ

2.3 ขั้นประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ด้วยการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 บทบาทผู้เรียน ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรการรู้

ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ผู้เรียนจะสำรวจความสนใจของตนเองโดยสังเกตและศึกษาข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือคิดเชื่อมโยงจากเรื่องที่เรียนเพื่อเลือกเรื่องที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินการศึกษา และคัดเลือกเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (Negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน ได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ผู้เรียนจะเป็นผู้วางแผนการทำงานโดยปรึกษากับเพื่อนร่วมงาน เกี่ยวกับประเด็นปัญหาและขอบเขตของการศึกษา ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ การศึกษา ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ตั้งสมมุติฐานที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ รวมทั้ง ออกแบบการศึกษาที่ประกอบด้วย วิธีการเก็บข้อมูล ขั้นตอนการเก็บข้อมูล วัสดุอุปกรณ์ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และระยะเวลาในการศึกษา และนำข้อมูลมา

จัดเป็นโครงร่างส่งครูผู้สอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น และเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังทำอยู่

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงงาน ผู้เรียนเป็นผู้ทำการศึกษา เป็นผู้คิดหรือลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยสร้างหรือจัดหาเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเวลาที่กำหนด จัดบันทึกข้อมูล และร่วมปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการทำงานกับกลุ่มหรือครูเป็นระยะ เพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษารูปแบบการเขียนรายงาน และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมจัดทำเป็นรายงานโครงงานนำเสนอต่อครูผู้สอน ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ผู้เรียนจะเป็นผู้นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษาวิธีการนำเสนอผลงาน และเลือกรูปแบบการนำเสนอผลงานที่เหมาะสม มีการเตรียมการนำเสนอผลงาน และนำเสนอผลงานในหัวข้อ กระบวนการศึกษาและผลที่ได้จากการศึกษา และทำการประเมินผลการทำโครงงานด้วยตนเอง และผู้เรียนต้องยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างและคำวิจารณ์

6.2 บทบาทของครูผู้สอน ครูผู้สอนเป็นผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษามากที่สุด และขณะเดียวกันให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการทำโครงงาน ด้วยการใช้สภาพจริง (Authentic Language) ใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำโครงงานให้แก่ผู้เรียน อีกทั้ง ครูผู้สอนยังเป็นผู้สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนโดยกระตุ้นผู้เรียนให้กล้าแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนต้องพยายามจัดกิจกรรมจากกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนไม่กังวลและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาที่จำเป็นกับผู้เรียน เชื่อมโยงเนื้อหา ภาษาในชีวิตจริง ใช้แหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริงและให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาและมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ๆ ผ่านกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ ที่ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ครูผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำโครงงานและสามารถคิดประเด็นการศึกษาเพื่อทำโครงงานได้ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสัมผัสกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ด้วยการสร้างเรื่องราวที่มีเนื้อหาภาษาใหม่มีบริบทชัดเจน

เช่น การใช้สื่อจริง ภาพ สถานการณ์ และใช้กระบวนการเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความกล้าแสดงออกและเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริมและให้คำปรึกษา ผู้เรียนโดยใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา ให้ความคิดเห็น ความชัดเจนของประเด็นการศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษา ความถูกต้องเหมาะสมของสมมติฐานการศึกษา ที่กำหนด นอกจากนี้ แนะนำแหล่งข้อมูลหรือเอกสารสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยการนำเสนอรูปแบบภาษาในการพูดหรือเขียนอย่างเป็นทางการเพื่อให้ผู้เรียนเห็นการใช้ในการสนทนา

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงการ ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ ผู้เรียน โดยจัดหาและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อให้การทำโครงการ ของผู้เรียนดำเนินได้อย่างราบรื่น คอยติดตาม ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของผู้เรียนเป็นระยะ พร้อมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้รูปแบบภาษาในการพูดเนื้อหาของตน คอยให้กำลังใจ ในการทำงานแก่ผู้เรียน พยายามใช้กระบวนการเสริมศักยภาพผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้ ฝึก ทักษะ มีเจตคติที่ดี มีความสนใจกับประสบการณ์เรียนรู้ที่จัดขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด สร้างสรรค์ มีความท้าทายที่ทำให้ผู้เรียนต้องการหาคำตอบ หาความรู้

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา ครูผู้สอนจะนำเสนอผลงานของ นักเรียนและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนจะเป็นผู้นำเสนอผลงานของนักเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเอง และได้มีโอกาสฝึก ปฏิบัติการใช้ภาษามากที่สุดทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารใน ชีวิตประจำวันได้

แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้พิจารณาจากคะแนนที่ได้จากหลักฐาน 6 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ ประกอบด้วยด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษา
2. การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้วยแบบการประเมินด้านความรู้ทาง ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง ทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษาในรูปแบบแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ เพื่อดู

พัฒนาของผู้เรียนทางด้านเนื้อหาทางภาษา และการประเมินทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ของผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ตามกระบวนการขั้นตอนการทำโครงการ โดยใช้แบบประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ดังนี้

ตารางที่ 15 การกำหนดการประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ทักษะในการประเมิน	วิธีการประเมิน
1. ประเมินทักษะการฟัง	- ประเมินจากการฟังเพื่อนนำเสนองาน เล่าประสบการณ์การทำงาน / การฟังจากสื่อจริง เช่น เจ้าของภาษา จำนวน 3 ครั้ง แล้วสามารถวิจารณ์ ชักถาม หรือตอบคำถาม บอกเหตุผลได้ ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง
2. ประเมินทักษะการพูด	- ประเมินจากการพูดนำเสนองาน/การพูดชักถาม การวิจารณ์หรือให้เหตุผล ข้อเสนอแนะได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการพูด
3. ประเมินทักษะการอ่าน	- ประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการอ่าน
4. ประเมินทักษะการเขียน	- ประเมินจากการเขียนบันทึกรายงาน ความก้าวหน้าในการทำโครงการ และการเขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการเขียน

3. การประเมินกิจกรรมขณะปฏิบัติงาน เป็นการประเมินการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน ตั้งแต่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงาน การแบ่งงานหน้าที่ในการทำงาน การร่วมมือกันในการปฏิบัติงานให้เสร็จแต่ละครั้ง การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันตรวจและประเมินผลงาน โดยครูเป็นผู้สังเกตกิจกรรมและจัดบันทึก และแบบประเมินเพื่อนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน

4. การประเมินด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา ในรูปแบบแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ เพื่อดูพัฒนาของผู้เรียนทางด้านเนื้อหาทางภาษา

5. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามตัวชี้วัด ตามหลักสูตร วัตกลางภาค และปลายภาค

6. การประเมินผลจากผลสำเร็จการทำโครงการของนักเรียนในแต่ละกลุ่มในภาพรวม โดยใช้แบบประเมินโครงการ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 70% ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย คู่มือการใช้หลักสูตรที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย เป้าหมายการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ/แนวคิด สาระการเรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และกิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมต่อเนื่อง มีแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน (ดังแสดงในภาคผนวก)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของการใช้หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.1 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

1) ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ หาความแตกต่างทางสถิติของคะแนนเฉลี่ย นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบโดยใช้ สูตร t-test dependent ดังตาราง

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม

รายการ	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	df	Sig
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
		ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ	40	22.00	3.51			
ด้านความสามารถในการใช้ภาษา	40	20.44	4.39	25.83	4.98	9.99	35	.00**
รวมการรู้ภาษาอังกฤษ	80	42.44	5.84	52.69	7.25	17.58	35	.00**

*P<.05

จากตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองคิดเป็น 42.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 5.84 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองคิดเป็น 52.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 7.25 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P<.05 สรุปได้ว่าผู้เรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังเรียน ด้วยหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2) ผลการเปรียบเทียบการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร หาความแตกต่างทางสถิติของคะแนนเฉลี่ย นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบโดยใช้ สูตร t-test dependent ดังตาราง

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	df	Sig
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
		1. ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา	15	7.75	1.93			
2. คำศัพท์ และสำนวน	15	8.56	1.52	10.14	1.85	5.49	35	.00**
3. วัฒนธรรมทางภาษา	10	5.69	1.60	6.75	2.02	3.51	35	.00**
รวม	40	22.00	3.51	26.86	3.87	9.80	35	.00**

* P<.05

จากตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร โดย จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์และสำนวน และ วัฒนธรรมทางภาษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองคิดเป็น 22.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 3.51 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองคิดเป็น 26.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 3.87 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) ในทุกเรื่อง สรุปได้ว่า นักเรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังเรียน ด้วยหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

3) ผลการเปรียบเทียบการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความสามารถในการใช้ภาษา ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการใช้หลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความสามารถในการใช้ภาษา ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร หากความแตกต่างทางสถิติของคะแนนเฉลี่ย นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบโดยใช้สูตร t-test dependent ดังตาราง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรู้ภาษาอังกฤษในระหว่างก่อนและหลังการใช้หลักสูตร ด้านความสามารถในการใช้ภาษา

ด้านความสามารถในการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	df	Sig
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
		1 ความสามารถด้านการฟัง	10	4.47	2.36			
2 ความสามารถด้านการพูด	10	5.21	.76	6.87	.71	17.39	35	.00**
3. ความสามารถด้านการอ่าน	10	4.58	1.75	5.64	2.45	3.64	35	.00**
4 ความสามารถด้านการเขียน	10	6.18	.82	7.41	.80	14.34	35	.00**
รวม	40	20.44	4.39	25.83	4.98	9.99	35	.00**

* P<.05

จากตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรู้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างก่อนและหลังการใช้หลักสูตร ด้านความสามารถในการใช้ภาษา โดยจำแนกตามประเภทของความสามารถ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการใช้ภาษา ก่อนการทดลองคิดเป็น 20.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 4.39 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองคิดเป็น 25.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คิดเป็น 4.98 โดยมีคะแนนเฉลี่ย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<.05) ในทุกเรื่อง สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในบริบทชีวิตจริงเพิ่มขึ้น หลังเรียน ด้วยหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2.2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการ การรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในช่วงระหว่างการเรียนรู้การสอนโดยทดสอบก่อนและหลังเรียนต่อเนื่องตามช่วงเวลาที่กำหนด (Time-Series)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการ การรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการใช้หลักสูตร ในภาพรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการ การรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการใช้หลักสูตร ทั้ง 3 ครั้ง ในภาพรวม

การรู้ ภาษาอังกฤษ	คะแนน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		F	sig
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	sig	\bar{X}	S.D.		
ความรู้ ภาษาอังกฤษ	40	19.32	2.67	24.82	2.71	30.15	1.93	1227.178	0.000**
ความสามารถ ในการใช้ ภาษาอังกฤษ	40	20.64	2.53	25.83	2.26	31.17	1.95	2985.207	0.000**
ภาพรวม	80	39.96	5.08	50.65	4.84	61.32	3.80	1701.968	0.000**

* P<.05

ตารางที่ 19 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรู้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบ ระยะที่ 1 - 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ของการรู้ภาษาอังกฤษ ในภาพรวม

การนำเสนอคะแนนพัฒนาการความก้าวหน้าการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวม โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละช่วงเวลาของการทดสอบทั้ง 3 ครั้ง เพื่อยืนยันว่าคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละช่วงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การดำเนินการดังกล่าวมาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบื้องต้นเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ช่วงเวลา และทำการทดสอบรายคู่ของคะแนนผลการประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ ให้เห็นภาพพัฒนาการของผู้เรียนอย่างชัดเจน ผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการ รายคู่ (Paired Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม จำแนกตามช่วงเวลา (N=36)

การเปรียบเทียบรายคู่ของ คะแนนรวมทั้งหมด(80 คะแนน)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ครั้งที่ 1	-	-10.694*	-21.361*
ครั้งที่ 2		-	-10.667*
ครั้งที่ 3			-

*p < .05

ข้อมูลจากตารางที่ 19 พบว่า คะแนนการรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งที่ 1-2, 1-3 และ 2-3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าในการทดสอบแต่ละครั้งกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทุก ๆ ครั้ง

3) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ ของการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ (Paired Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน 3 ครั้ง

การเปรียบเทียบรายคู่ของ คะแนนด้านความรู้ภาษาอังกฤษ (40 คะแนน)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ครั้งที่ 1	-	-5.500*	-10.833*
ครั้งที่ 2		-	-5.333*
ครั้งที่ 3			-

*p < .05

จากตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบการประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษระหว่างเรียนจำนวน 3 ครั้ง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า 1-2, 1-3 และ 2-3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าในการทดสอบ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษแต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทุก ๆ ครั้ง

4) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ ของการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการรายคู่ (Paired Differences) ของคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษา ระหว่างเรียน 3 ครั้ง

การเปรียบเทียบรายคู่ของ คะแนนด้านความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษ (40 คะแนน)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ครั้งที่ 1	-	-5.194*	-10.528*
ครั้งที่ 2		-	-5.333*
ครั้งที่ 3			-

*p < .05

จากตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบการประเมินการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนจำนวน 3 ครั้ง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า 1-2, 1-3 และ 2-3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าในการทดสอบ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทุกๆครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากบันทึกการเรียนรู้ และผลการประเมินกระบวนการทำโครงการ ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากบันทึกการเรียนรู้ (Student's Log)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากบันทึกการเรียนรู้ (Student's Log) สำหรับประเด็นที่กำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ ผู้เรียนต้องเขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษใน และตอนที่ 2 มี 1 คำถาม ผู้เรียนสามารถเขียนบันทึกเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้แล้วแต่ความถนัด และความต้องการ ผู้วิจัยอ่านบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มทดลองทุกคน แล้วคัดลอกข้อความที่ผู้เรียนเขียนสะท้อนความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มาจัดหมวดหมู่ และพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆ

เพื่อสรุปและประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอตามประเด็นต่อไปนี้

1.1 ความรู้ทางภาษาอังกฤษ

จากการตรวจบันทึกการเรียนรู้อันผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึกทุกครั้งหลังเรียน จบในแต่ละสัปดาห์ พบว่า ข้อมูลผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีความคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนมีการบันทึกหัวข้อที่ได้ เรียนรู้ตามที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ในเอกสารประกอบการสอน คือ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ภาษาอังกฤษทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างของภาษา คำศัพท์ สำนวน วัฒนธรรมทางภาษา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูดอ่าน และเขียน ในบริบทชีวิตจริง และการพัฒนาตนเองผู้เรียน จากผลของการเขียนบันทึกทุกสัปดาห์ แสดงถึงพัฒนาการการรู้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากบันทึกการเรียนรู้อันผู้เรียนแต่ละคนจะมีพัฒนาการที่ดี ในด้าน ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา มีการใช้ภาษาที่มีข้อผิดพลาดลดจำนวนลงเรื่อยๆ จากการตรวจ พบข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และโครงสร้างจำนวนมากในสัปดาห์ ที่ 1-3 แต่ในการตรวจครั้งถัดไปคือ สัปดาห์ที่ 4-6 พบว่า มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ลดน้อยลง แสดงว่า ผู้เขียนบันทึกมีพัฒนาการ ทางด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และท้ายสุดในสัปดาห์ที่ 16-18 พบว่า บันทึกการ เรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมีไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษาผิดพลาดเพียงแค่ 2-3 เท่านั้น ในด้าน ของคำศัพท์ สำนวน วัฒนธรรมทางภาษา มีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ไม่ต่างจากไวยากรณ์และ โครงสร้าง สำหรับข้อบกพร่องที่ผู้เรียนมักเขียนผิดในบันทึกการเรียนรู้อัน เรียงลำดับความถี่ในความ ผิดพลาด ได้ดังนี้

1. Word Order ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 70 มักจะเรียงคำในประโยคผิด ส่วนใหญ่ใช้ตามโครงสร้างภาษาไทย
2. Verb Tense and Form ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 60 ใช้กาล (Tense) ไม่ถูกต้อง รูปกริยาไม่สมบูรณ์ บางคนก็ใช้กริยาไม่เข้ากับบริบท ไม่ ผันกริยาแท้
3. Parts of Speech ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 70 ใช้ชนิดของคำผิดสถานการณ์
4. Spelling ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 60 สะกดคำศัพท์ผิด สลับ เพิ่ม ละเอียดอักษรตัวสะกด

5. Modal or Auxiliaries	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 60 ใช้กริยาช่วยไม่ถูกต้อง ไม่คงรูปกริยาแท้หลังกริยาช่วย
6. Punctuation	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 50 ใช้เครื่องหมายผิด ไม่เข้ากับประโยค และลืมหักเครื่องหมาย
7. Agreement of Subject and Verb	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 80 ไม่ผันกริยาตามประธาน
8. Infinitive และ Gerund	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 80 ใช้สลับระหว่าง Infinitive และ Gerund
9. Conditional Sentence	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 85 ใช้สมมุติเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วไม่ถูกต้อง
10. Active Passive Voice	ผู้เรียนมากกว่า ร้อยละ 85 ใช้แสดงการกระทำไม่ถูกต้อง

นอกจากประเด็นดังกล่าวที่ผู้เรียนมักเขียนผิดในบันทึกการเรียนรู้แล้ว พบว่า โดยรวมแล้วผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษดีขึ้น เห็นได้จากความสามารถทางด้านการเขียนเนื้อหาในบันทึกได้ค่อนข้างดีและน่าสนใจ มีการเรียงลำดับเนื้อหาที่จะเขียนดีขึ้น ใช้คำศัพท์ สำนวนได้อย่างหลากหลาย

อย่างไรก็ตาม จากบันทึกการเรียนรู้ในข้อที่ 3 ผู้เรียน ได้สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการตามความรู้สึกที่ผู้เรียนเขียนสื่อถึงสิ่งที่ดีที่สุดที่ผู้เรียนได้ทำ และสิ่งที่ผู้เรียนคิดว่าควรปรับปรุง พร้อมเหตุผล

“...ความชัดเจนของเนื้อหา สำนวนในภาษาเขียนและไวยากรณ์ เมื่อได้ฝึกเขียนบ่อยๆ และผ่านการตรวจโดยเพื่อน และตัวเองต้องตรวจการเขียนของเพื่อนด้วย ทำให้ต้องคำนึงถึงการนำหลักเกณฑ์ต่างๆทางไวยากรณ์มาเทียบเคียงทุกครั้ง จึงเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ จากการเขียนเรื่องราวจากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่ดีมาก...”

ผู้เรียนคนที่ 3

“เนื้อหาที่ศึกษาค้นคว้ามากับกลุ่มเพื่อนๆ มีคำศัพท์ใหม่ที่ได้เรียนรู้ และไวยากรณ์ในบทเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เมื่อต้องเขียนหรือต้องพูดเพื่อนำเสนอ.วันนี้นำเสนอได้ดีเพราะรู้คำศัพท์เยอะ.”

ผู้เรียนคนที่ 14

“...เนื้อหาที่ช่วยกันศึกษาค้นคว้า เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราจริงๆ ทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ จำนวนมากมาย จำได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นศัพท์ที่เราต้องใช้บ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน...”

ผู้เรียนคนที่ 18

“...ชอบการเรียนในรูปแบบนี้มาก เพราะเวลาไม่เข้าใจ โดยเฉพาะการแต่งประโยค การตั้งคำถาม หรือ การเขียน ที่ต้องใช้ไวยากรณ์ แต่สามารถถาม และมีเพื่อนๆคอยช่วยอธิบายทำให้เข้าใจรูปประโยคมากขึ้น รู้ว่าเหตุการณ์อย่างนี้ ควรใช้ Tense ไหน...”

ผู้เรียนคนที่ 24

“...บางครั้งนึกศัพท์ไม่ทัน นึกไม่ออก คิดว่าใช้ได้ แต่ก็ไม่มั่นใจ แต่พอได้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ทำให้จำศัพท์ได้ โดยไม่ต้องท่องคำศัพท์เลย ชอบมาก เรียนรู้ศัพท์โดยไม่รู้ตัว...”

ผู้เรียนคนที่ 26

2.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้สื่อสารในบริบทชีวิตจริงได้เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสาร มีการใช้ภาษาได้ถูกต้อง นำเสนอข้อมูลโดยใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้คล่องแคล่วขึ้น อีกทั้ง ได้มีโอกาสตรวจสอบตนเองตลอดเวลาจากการได้รับการข้อเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากครูเพื่อนๆ ทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่ม จนผู้เรียนเกิดความเคยชิน ทำให้เพิ่มความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ และจากการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร สามารถนำเสนอผลงาน เสนอแนะความคิดเห็น การซักถาม และอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้กิจกรรมโครงงานเป็นตัวกำหนดกระบวนการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดทักษะทางภาษา การค้นคว้าด้วยตนเอง และเกิดพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเห็นผลประโยชน์จากการใช้ทักษะภาษาอังกฤษสถานการณ์จริง เป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่ง

ข้อมูลมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับผลการสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้สื่อสารในบริบทชีวิตจริงนอกจากนี้ หัวข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องกับตัวอย่างข้อมูล ดังนี้

“...การจัดหลักสูตรแบบนี้ทำให้เรียนรู้และเข้าใจภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น การพูดหน้าชั้นเรียน หรือการฟังเพื่อนแล้วต้องถามคำถาม ครั้งแรกเครียดมาก แต่พอฟังไปเรื่อยๆ ทำให้ฟังรู้เรื่องขึ้น และกล้าถามมากขึ้น ช่วยให้รู้สึกว่ายเรียนภาษาอังกฤษสนุกมากขึ้น เข้าใจวัฒนธรรมได้มากกว่า...”

ผู้เรียนคนที่ 7

“สิ่งที่ประสบความสำเร็จมากก็คือ สามารถพูด และฟังได้เข้าใจขึ้น ได้ฝึกพูดฝึกฟังมากขึ้น ต้องขยันตั้งคำถามเวลาที่เพื่อนพูด และต้องพยายามอ่านบทความภาษาอังกฤษที่สืบค้นมา ทำให้รู้สึกว่าทักษะทั้ง 4 ของเราดีขึ้น”

ผู้เรียนคนที่ 19

“...รู้สึกกระตือรือร้นที่จะอ่าน เพราะเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นเนื้อหาที่ไม่ไกลตัวเอง ค่อนข้างกับเนื้อหาหลายๆ แต่ไม่เคยเจอเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษมาก่อน คำศัพท์ไม่ยากเกิน ถ้าทำแบบฝึกหัดไม่ได้ ก็กลับไปอ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง หรือถ้าศัพท์ยากก็พยายามเดาความหมาย..”

ผู้เรียนคนที่ 1

“...แรกๆตื่นเต้นมาก เมื่อต้องออกไปพูด หรือต้องไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน แต่พอได้ฝึกพูดบ่อยๆ จากการทำโครงการ ทำให้เกิดความคุ้นชินกับการพูด ลดความน่ากลัว ความตื่นเต้น และรู้สึกกล้าและมั่นใจในการออกไปพูดมากขึ้น..”

ผู้เรียนคนที่ 34

การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษนี้ มีการบันทึกการเรียนรู้สะท้อนให้เห็นว่าในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการ

เรียนรู้เนื้อหาและวัฒนธรรมมากขึ้น ผู้เรียนคุ้นเคยกับการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน และยอมรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกรณีที่เห็นต่างมากขึ้น เมื่อเวลาที่พบชาวต่างชาติ หรือนักท่องเที่ยวโดยบังเอิญ ผู้เรียนรู้สึกอยากเข้าไปคุยมากขึ้นเพราะต้องการนำภาษาที่ได้เรียนไปใช้ ผู้เรียนรู้สึกชอบเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีความกระตือรือร้นมากขึ้น ต้องการฟัง พูดอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษให้คล่องขึ้นและถูกต้องมากยิ่งขึ้น รู้สึกดีที่มีเพื่อนคอยช่วยเหลือและอธิบายสิ่งที่ไม่เข้าใจ พยายามหาวิธีการเรียนใหม่ๆ ที่ทำให้ตนเองสามารถเรียนได้ดีขึ้น

2) ผลการประเมินกระบวนการทำโครงการ

ผู้วิจัยได้ประเมินกระบวนการทำโครงการของผู้เรียน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของผู้เรียนผ่านวิธีการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำโครงการ ทั้ง 7 ขั้นตอน เพื่อประเมินคุณภาพผลงานของแต่ละกลุ่ม มีคะแนน 100 คะแนน แยกเป็น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การประเมินเนื้อหาของโครงการ 2) การประเมินการใช้ภาษา 3) การประเมินกระบวนการทำงาน และ 4) การประเมินการนำเสนอโครงการ แบบประเมินนี้ครอบคลุมทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ทักษะการฟัง ใช้อธิบายในการนำเสนอ การฟังกลุ่มของเพื่อนนำเสนอผลงาน การถามตอบข้อซักถามของเพื่อนในการชมผลงาน ทักษะการพูดใช้ในการอภิปรายกลุ่ม อภิปรายงาน การนำเสนอผลงาน ทักษะการอ่าน ใช้ในการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลและการตรวจแก้ไขงานเขียนและทักษะการเขียน ใช้ในการจดบันทึก การมอบหมายงาน และการเขียนงานชิ้นสุดท้าย ซึ่งผู้วิจัย ได้นำเสนอรายละเอียด ของการทำโครงการและผลการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

ผู้วิจัยได้แบ่งผู้เรียนจำนวน 36 คนเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนกลุ่มเก่ง กลาง และอ่อน เท่ากัน โดยแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบโครงการ 1 โครงการ และผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของทักษะที่เน้นเฉพาะโครงการภาพรวมรายกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่ 1 โครงการ Plang Bok Talk to Show กลุ่มที่ 2 โครงการ I will give (Gift) back กลุ่มที่ 3 โครงการ Colour Fruits with Magic Sugar กลุ่มที่ 4 โครงการ The Wonderland of Catfish Grill กลุ่มที่ 5 โครงการ This Place in My Mind และกลุ่มที่ 6 โครงการ Amazing Nakhon's Handicraft โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงการ Plang Bok Talk to Show

กลุ่มโครงการ Plang Bok Talk to Show เป็นโครงการที่ต้องการศึกษาในเรื่องการอนุรักษ์เพลงบอกของชาวภาคใต้ ผู้เรียนกลุ่มนี้ วางแผนศึกษาตั้งแต่ประวัติความเป็นมาของเพลงบอก การสัมภาษณ์ผู้รู้เรื่องเพลงบอก เขียนแผ่นพับ แผ่นป้ายรณรงค์ เป็นภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอเพลง

บอกให้คนยุคปัจจุบันหันมาสนใจ สมาชิกทั้ง 6 คน ไปเรียนรู้วิธีการร้องเพลงบอกกับศิลปินในท้องถิ่น และช่วยกันแต่งเพลงบอกแนะนำจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นภาษาอังกฤษ โดยอัดเป็น CD และนำไปเผยแพร่ทางสถานีวิทยุ พุดเชิญชวนออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับการฟังเพลงบอก การร้องเพลงบอก และรู้สึกอย่างไรกับเพลงบอกของภาคใต้

กลุ่มที่ 2 โครงการ I will give (Gift) back

กลุ่มโครงการ I will give (Gift) back เป็นโครงการที่ต้องการศึกษาในเรื่องการจัดทำของที่ระลึกหรือสินค้าที่เป็นสัญลักษณ์ชาวภาคใต้ในแต่ละอำเภอ ผู้เรียนกลุ่มนี้ วางแผนศึกษาตั้งแต่การสัมภาษณ์ร้านค้าที่ขายของที่ระลึก การลงไปศึกษาการทำสินค้าที่เป็นสัญลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น การค้นคว้าเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่างๆ จากนั้น นำข้อมูลมาเขียนเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาษาอังกฤษที่แนะนำสินค้าที่ควรซื้อหากกลับบ้านเมื่อมาเที่ยว นครศรีธรรมราช พร้อมกับมีบรรยาย Clip Video ถึงวิธีการทำสินค้าเหล่านั้น มีรายละเอียดของสินค้า ที่มา และราคา และมีการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างถึงความต้องการ ความสนใจ และความชอบในสิ่งค้าต่างๆ

กลุ่มที่ 3 โครงการ Colour Fruits with Magic Sugar

กลุ่มโครงการ Colour Fruits with Magic Sugar เป็นโครงการที่ต้องการศึกษาในเรื่องการรวบรวมผลไม้ที่แปรรูปในภาคใต้ เช่น ทุเรียนกวน มังคุดกวน กล้วยตาก มะม่วงกวน เงาะลอยแก้ว กระท้อนลอยแก้ว สละลอยแก้ว ผู้เรียนกลุ่มนี้ ต้องการศึกษาวิธีการทำ วิธีการอนุรักษ์ผลไม้ และเปรียบเทียบความเหมาะสมของราคา อายุของสินค้า การทำ Packet ใส่สินค้า การสัมภาษณ์ผู้ผลิต ผู้บริโภคที่เป็นชาวต่างชาติ นำสินค้าเหล่านั้นมาจัดแต่ง เพื่อทำประกาศโฆษณาขายสินค้า มีโปสเตอร์ มีใบปลิว ที่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด มีการประกวดคำขวัญของสินค้าต่างๆ มีการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างถึงความต้องการ ความสนใจ และความชอบในสิ่งค้าต่างๆ

กลุ่มที่ 4 โครงการ The Wonderland of Catfish Grill

กลุ่มโครงการ The Wonderland of Catfish Grill เป็นโครงการที่ต้องการศึกษาในเรื่องกระบวนการทำปลาตุ๋นย่าง ผู้เรียนกลุ่มนี้ ลงไปศึกษาค้นคว้า และสัมภาษณ์ ชาวบ้านที่เลี้ยงปลาตุ๋น ส่งร้านขายปลาตุ๋นย่าง แม่ค้าขายปลาตุ๋นย่าง วิธีการทำปลาตุ๋นย่าง วิธีการแก้ปัญหาในแต่ละวันที่ขายไม่หมด สัมภาษณ์การเลือกซื้อปลาตุ๋นของลูกค้า สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวถึงความรู้สึกเมื่อได้ชิมปลาตุ๋นย่าง นำเรื่องราวทั้งหมดมาแต่งเป็นหนังสือภาษาอังกฤษ และทำเว็บเพจ เกี่ยวกับเรื่องราวของชีวิตคนขายปลาตุ๋นย่าง

กลุ่มที่ 5 โครงการงาน This Place in My Mind

กลุ่มโครงการงาน This Place in My Mind เป็นโครงการงานที่ต้องการศึกษาในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ที่ชาวต่างชาติมาเที่ยวแล้วเกิดความประทับใจ เพราะอะไร กลุ่มนี้ ทำการ์ตูนแอนิเมชัน เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว อาหาร บรรยากาศ โรงแรมที่พัก การเดินทางและทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ติดอันดับ 1-10 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำป้ายบอกทิศทางในการเดินทางไป ณ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ พร้อมทั้งรายละเอียดในการเดินทาง การวางแผนในการเดินทางในช่วงวันหยุดระยะสั้นๆ

กลุ่มที่ 6 โครงการงาน Amazing Nakhon's Handicraft

กลุ่มโครงการงาน Amazing Nakhon's Handicraft เป็นโครงการงานที่ต้องการศึกษารายละเอียดในเรื่องของการทำหัตถกรรมฝีมือภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่ย่านลิเพา เครื่องเงิน เครื่องถม หนังตะลุง ฯลฯ กลุ่มนี้ จะศึกษาประวัติความเป็นมา วิธีการทำ การรณรงค์อนุรักษ์ การทำ MV ในเรื่องของการทำหัตถกรรมฝีมือ และการจัดอันดับสินค้าหัตถกรรมฝีมือยอดนิยม การทำจดหมายข่าว แจกนักท่องเที่ยวในเรื่องของการทำหัตถกรรมฝีมือในเมืองนคร การแสดงบทบาทสมมุติในการเล่าเรื่องประวัติความเป็นมาของสินค้าบางชนิด

จากการปฏิบัติโครงการงาน และการเขียนรายงานการทำโครงการงาน ตลอด 1 ภาคการศึกษา ผู้วิจัยประเมินคุณภาพผลงานการทำโครงการงานของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ได้ผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 23 การประเมินผลคุณภาพผลงานการทำโครงการของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

กลุ่มโครงการ	เนื้อหา (25 คะแนน)	การใช้ภาษา (25 คะแนน)	กระบวน การทำงาน (25 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (25 คะแนน)	รวม (100 คะแนน)	หมายถึง
กลุ่ม 1 Plang Bok Talk to Show	18	18	24	24	84	ทำงานได้ สมบูรณ์
กลุ่ม 2 I will give (Gift) back	15	19	22	22	78	ทำงานได้ เกือบสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดบ้าง
กลุ่ม 3 Colour Fruits with Magic Sugar	17	17	20	23	77	ทำงานได้ เกือบสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดบ้าง
กลุ่ม 4 The Wonderland of Catfish Grill	16	16	20	23	75	ทำงานได้ เกือบสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดบ้าง
กลุ่ม 5 This Place in My Mind	15	15	19	22	71	ทำงานได้ เกือบสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดบ้าง
กลุ่ม 6 mazing Nakhon's Handicraft	13	14	20	21	68	ทำงานได้ พอสมควร มีข้อผิดพลาด พอสมควร

จากตารางที่ 23 คะแนนที่ได้จากการประเมินคุณภาพการทำโครงการภาษาอังกฤษ พบว่า โดยภาพรวม ผู้เรียนทำโครงการโดยการประเมิน ทั้ง 4 ด้าน ผู้เรียนทำงานได้สมบูรณ์ 1 กลุ่ม ทำงานได้เกือบสมบูรณ์มีข้อผิดพลาดบ้าง จำนวน 4 กลุ่ม และทำงานได้พอสมควร มีข้อผิดพลาดพอสมควร 1 กลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่ม Plang Bok Talk to Show ทำงานได้สมบูรณ์ กลุ่ม I will give (Gift) back และกลุ่ม Colour Fruits with Magic Sugar ทำงานได้เกือบสมบูรณ์มีข้อผิดพลาดบ้าง เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละกลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 โครงการ Plang Bok Talk to Show พบว่า การประเมินด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงาน ได้ลำดับที่ 1 ส่วนการประเมินด้านการใช้ภาษาได้ลำดับที่ 2

กลุ่มที่ 2 โครงการงาน I will give (Gift) back พบว่า การประเมินด้านการใช้ภาษา ได้ลำดับที่ 1 และการประเมินด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงาน ได้ลำดับที่ 2

กลุ่มที่ 3 โครงการงาน Colour Fruits with Magic Sugar พบว่า การประเมินด้านการนำเสนอผลงาน การประเมินด้านการใช้ภาษา และการประเมินด้านเนื้อหา ได้ลำดับที่ 2 และการประเมินด้านกระบวนการทำงาน ได้ลำดับที่ 3

กลุ่มที่ 4 โครงการงาน The Wonderland of Catfish Grill พบว่า การประเมินด้านการนำเสนอผลงาน ได้ลำดับที่ 2 และการประเมินด้านเนื้อหา การประเมินด้านการใช้ภาษา และการประเมินด้านกระบวนการทำงาน ได้ลำดับที่ 3

กลุ่มที่ 5 โครงการงาน This Place in My Mind พบว่า การประเมินด้านเนื้อหา ได้ลำดับที่ 2 และการประเมินด้านการนำเสนอผลงาน ได้ลำดับที่ 3 และการประเมินด้านการใช้ภาษา และการประเมินด้านกระบวนการทำงาน ได้ลำดับที่ 4

กลุ่มที่ 6 โครงการงาน Amazing Nakhon's Handicraft พบว่า การประเมินด้านเนื้อหา ด้านการประเมินด้านการใช้ภาษา ด้านกระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงาน ได้ลำดับที่ 4 ในทุกๆ ด้าน

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาหลักสูตร เพราะเป็นการนำหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา และประสบการณ์การเรียนรู้ที่คัดสรรอย่างดีแล้วไปสู่ผู้เรียน และความสำคัญของขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ มีความสำคัญยิ่งกว่าขั้นตอนอื่นใดทั้งหมดเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตรโดยตรง ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากผู้เรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

หลักสูตรเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวที่ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติที่ต้องการพัฒนาบุคคลต่างๆ ให้เป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ และพัฒนาการในทุกๆด้าน และยังสามารถกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างมากในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรจะบอกให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างไร และจะต้อง

จัดเนื้อหาสาระอย่างไร ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลอย่างไร ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอน และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย ตามแผนการศึกษาชาติ และเป็นไปตามที่กลุ่มเป้าหมาย ชุมชนและสังคมต้องการ

สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

1. ภาพรวมของหลักสูตรมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่ผู้เรียนได้ศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักสูตรที่ใกล้ตัว ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริง
2. ด้านวิสัยทัศน์ของหลักสูตร แสดงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างชัดเจน มีเป้าหมายรองรับ และมีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและสถานะปัจจุบัน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลการเรียนรู้ แสดงถึงความต้องการและความสามารถที่จำเป็นตามสถานะปัจจุบัน สามารถนำไปวางแผนปฏิบัติต่อไปได้ อีกทั้งมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม
4. ด้านโครงสร้างของหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นเรียน จัดสัดส่วนสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ การจัดเวลาเรียนได้สอดคล้องและครบถ้วนตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
5. ด้านสื่อการเรียนรู้ หลักสูตรนี้เน้นการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และใช้สื่อเทคโนโลยี อุปกรณ์ที่ผู้เรียนสามารถใช้สืบค้นข้อมูล และแสวงหาความรู้ได้จริง อีกทั้ง ใช้สื่อจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อ นอกจากนี้ หลักสูตรได้สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ชุมชนเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน
6. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ หลักสูตรเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลายผ่านกระบวนการทำโครงการ ให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ ได้ลงมือปฏิบัติจริง และได้รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และยังสอดแทรกการส่งเสริมความสามารถพิเศษของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ ภายใต้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
7. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในหลักสูตรบอกรวิธการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า และมีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ซึ่งครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ โดยใช้วิธีการ และเครื่องมือหลายๆแบบในการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการ ประเมินอย่างเพียงพอ โดยมีทั้งการวัดผลและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อ พัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน

1) ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชอบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ ขั้นตอนของกระบวนการทำโครงงานมากำกับในหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย เพราะผลจากการจัด กิจกรรมในหลักสูตรนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษการ สื่อสารเพิ่มขึ้น นักเรียนสามารถบูรณาการความรู้ เนื้อหาท้องถิ่นโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ กระบวนการทำโครงงานที่นักเรียนได้ตกลงร่วมทำในแต่ละกลุ่มช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษตรงตามความต้องการ และได้รับประสบการณ์ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อีกทั้ง ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น เกิดการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายจากการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่างกลุ่ม ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เนื่องจากการมี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูและเพื่อนช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น ด้วยการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในการค้นคว้าข้อมูล มีการประเมินผลตามสภาพจริง หลากหลายอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนคาบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กล่าวโดยสรุปได้ ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในหลักสูตรนี้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางภาษาด้วย กระบวนการคิดที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างข้อมูล ดังนี้

“...รู้สึกตระหนักและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด...”

ผู้เรียนคนที่ 29

“สิ่งที่เรียนรู้จากการฟังและการอ่านในหลักสูตรนี้เป็นเรื่องใกล้ตัว ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนทำให้เกิด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น”

ผู้เรียนคนที่ 8

“ชอบหลักสูตรนี้มาก เพราะได้พัฒนาตนเอง โดยเฉพาะทางด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ในประเด็นต่างๆ ผ่านการทำงานเป็นกลุ่ม”

ผู้เรียนคนที่ 20

“การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรนี้ จัดได้น่าสนใจ ต้องกระตือรือร้นในการเรียนและต้องมีการเตรียมตัวมาล่วงหน้า เป็นหลักสูตรที่ทันสมัย ทำให้ผมได้เรียนเรื่องใกล้ตัว ได้ฝึกคิด ฝึกตอบคำถาม รักในการเข้าห้องสมุดรู้จักการค้นคว้า และเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น เพราะต้องเตรียมตัวในการฟังแล้วตอบคำถาม หรือพูดและการตั้งคำถาม”

ผู้เรียนคนที่ 2

2) ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 2 คน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 2 คน โดยผู้วิจัยได้นำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรไปให้กลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ได้พิจารณาถึงความคิดเห็น ความพึงพอใจ และแนวทางในการปรับแก้และพัฒนาหลักสูตร จากความคิดเห็นของครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และรองผู้อำนวยการสรุปได้ว่า หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความรู้และความสามารถในการภาษาอังกฤษได้ เป็นการดีที่มีการจัดการเรียนการสอนภายใต้บริบทที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้จริงในสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้เรียนวัฒนธรรมต่างๆ ที่แตกต่างจาก วัฒนธรรมของตนเอง พวกเขาสามารถเรียนรู้ ซึมซับและตระหนักการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนก็มีบทบาทสำคัญในการศึกษาทำความเข้าใจแผนการจัดการเรียนรู้มาเป็นอย่างดีเทคนิคและวิธีการที่จะทำให้การเชื่อมต่อในแต่ละกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ ข้อดีของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษมุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสสัมผัสและใช้ภาษาให้มากที่สุด เนื่องจากการที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารด้วยภาษาได้ ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์ทางภาษามากพอ โดยเฉพาะด้านการพูดและด้านการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องแสดงออกที่ยากกว่าการฟังและการอ่านที่เป็นทักษะทางการรับรู้

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ได้เน้นเรื่องการเอาใจใส่ ดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนในการศึกษาและยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม โดยเฉพาะการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารในชีวิตจริงและการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนในหลักสูตรต้องกระตุ้น เสริมแรงและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ และมีการประยุกต์วิธีการหลากหลายโดยคำนึงถึงเป้าหมายที่ผู้เรียนได้รับ โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ ความคิดริเริ่ม ความมั่นใจ ความภูมิใจความสามารถในตนเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถที่จะเรียนรู้ในทักษะที่สูงขึ้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ โดยแทรกกิจกรรมการสอนแบบโครงงานในชั้นการนำไปใช้ เป็นการออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนชีวิตจริงเป็นหลักสูตรที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผนวกแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเข้ามาผสมผสานกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างหลากหลาย เกิดเป็นองค์ความรู้ที่ยั่งยืนได้ จากการเรียนรู้ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ได้สร้างเสริมทักษะการคิดในและขั้นตอนของการทำโครงงาน ได้ฝึกทักษะการสื่อสารในระหว่างการเรียนรู้และการทำโครงงาน นับเป็นหลักสูตรที่น่าสนใจเหมาะสมกับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนกับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างยิ่ง สอดคล้องกับยุคการศึกษา 4.0 ของประเทศไทย ที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนไทยให้มีลักษณะ “มีความสามารถทำโครงงานหรือทำวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม”

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัน ครูผู้สอนต้องสอนผู้เรียนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง หรือการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในขณะนี้ เพราะเป็นหลักสูตรที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานแบบรวมพลัง สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct the Knowledge) ซึ่งจะเป็นการลดเวลาเรียนในห้องเรียน อีกทั้งเป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ให้สืบสอบความรู้ด้วยตนเอง ครูเลือกใช้สื่อนวัตกรรมเป็น ครูมีวิธีการประเมินอย่างหลากหลาย พร้อมทั้งมีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก

“...หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน กิจกรรมและหน้าที่สำคัญสำหรับครูผู้สอนคือ การกระตุ้นให้นักเรียนได้รับความรู้เชิงลึกในรายวิชาที่เรียน ผลการศึกษาค้นคว้าแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ผ่านกระบวนการได้ดีกว่าการเรียนจากตำราอย่างเดียว...”

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สัมภาษณ์

“..หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ดี น่าสนใจ เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ขั้นตอนในโครงงาน มาปรับให้เข้ากับหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมในหลักสูตรนี้ ครูจะต้องมีการปรับตัว เพราะสิ่งสำคัญครูต้องเตรียมแหล่งข้อมูลและ

สามารถแนะนำแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นักเรียนเลือกในการทำโครงการ เพื่อให้
นักเรียนสามารถค้นคว้าและศึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำโครงการ”

ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมภาษณ์

“...การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมที่
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติจริง ครูต้องเปิดโอกาสให้
นักเรียนได้เรียนรู้และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองก่อน โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกใน
การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ...สร้างประสบการณ์และเปิดโอกาสให้
นักเรียนฝึกฝนเพื่อความชำนาญในการใช้ภาษาและเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นต่อไป...”

ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมภาษณ์.

“...หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่ดี ครูผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ควรนำหลักสูตรไป
ปรับใช้ให้เข้ากับเนื้อหา โดยการศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาวิชานั้นๆ มีการเน้นการปฏิบัติ
และควรนำเสนอการสนับสนุนให้มีการพัฒนาภาษาเป้าหมาย เช่น ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น
หรือเกาหลี ควรเริ่มจากการบูรณาการเนื้อหาในวิชานั้นกับคำศัพท์เฉพาะที่ใช้บ่อยๆ...”

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สัมภาษณ์

“หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ภาษา
ได้จริง โรงเรียนจะส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้
การสนับสนุนให้มี สื่ออุปกรณ์วีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อนักเรียนในการ
เรียนรู้จากประสบการณ์ และจะสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่
สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง หรือสถานการณ์
จำลองที่มีประสิทธิภาพ...”

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ร.ร.เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้. สัมภาษณ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำวิจัยในบทนี้ พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้อง ตรงตาม
วัตถุประสงค์ในการวิจัย และสามารถตอบคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้ได้ทุกประการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการพัฒนา 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของการรู้และไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดหลักสูตร โดยเฉพาะการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการของหลักสูตร ลักษณะเนื้อหา และเพื่อทราบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อกำหนดหลักการของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

1.4 การศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบ และการคัดเลือกเนื้อหาในหลักสูตร

1.5 การศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) เพื่อนำสาระสำคัญที่วิเคราะห์ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร (ฉบับร่าง) ประกอบด้วย

2.1 การจัดทำเอกสารหลักสูตร ดำเนินการโดยกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี กรอบแนวคิดในการวิจัย แล้วกำหนดองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในการกำหนดรูปแบบ ของหลักสูตร ภายใต้สาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) กำหนด องค์ประกอบของหลักสูตร มีดังนี้

2.1.1 กำหนดวิสัยทัศน์ทัศน์ของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหา วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ความต้องการของผู้เรียน การสัมภาษณ์ความ คิดเห็นนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มากำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร

2.1.2 กำหนดหลักการของหลักสูตร โดยสังเคราะห์สาระสำคัญของ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน แล้วนำผลการ สังเคราะห์มากำหนดเป็นหลักการของหลักสูตร

2.1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยวิเคราะห์หลักการสำคัญของ หลักสูตรที่กำหนดไว้ แล้วเชื่อมโยงไปสู่ผลการเรียนรู้ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับผู้เรียน

2.1.4 กำหนดคำอธิบายรายวิชา โดยวิเคราะห์หลักการสำคัญของ หลักสูตรที่กำหนดไว้ วิสัยทัศน์หลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มากำหนดเป็นคำอธิบายรายวิชา

2.1.5 กำหนดผลการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์และเชื่อมโยงจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร สภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการของผู้เรียน สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 คำอธิบายระดับความสามารถทางภาษาในระดับผู้ใช้ ภาษาระดับ A2 – B1 ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เพื่อเป็น แนวทางในกำหนดผลการเรียนรู้

2.1.6 กำหนดโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ โดยการ วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ และความต้องการของผู้เรียนในการพัฒนาการรู้ ภาษาอังกฤษ มากำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้

2.1.7 กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากำหนดแล้วเชื่อมโยงสู่การกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับผลวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้

2.1.8 กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยนำกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนมาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

2.2 การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นการจัดทำคู่มือและคำแนะนำการใช้หลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษ และขบวนการทำโครงการทั้ง 7 ขั้นตอน และคาบเรียนในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ เป็น 5 แผน จำนวนชั่วโมง 36 ชั่วโมง

2.3 การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ดำเนินการโดยนางค์ประกอบต่างๆ ของเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรไปปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองสอน จำนวน 4 แผน เป็นเวลา 28 ชั่วโมง

2.4 การปรับปรุงเอกสารหลักสูตร โดยการนำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพของหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพของหลักสูตร มีขั้นตอนการดำเนินงาน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดลองใช้หลักสูตร มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการหาคุณภาพในการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมจำนวน 36 คน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง) ที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชา ภาษาอังกฤษรอบรู้

1.2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมี 2 ประเภท คือ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมเชิงปริมาณ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินโครงงาน ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงโครงสร้างเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ในการพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละฉบับดำเนินการโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดลักษณะของเครื่องมือ ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือแต่ละฉบับ

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมี 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นผลของการทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ การทดสอบวัดแบบวัดความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษ และการประเมินคุณภาพและกระบวนการทำโครงงานของผู้เรียน ข้อมูลส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งได้จากข้อมูลการเขียนบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มทดลอง และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงโครงสร้างเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ผู้วิจัยวิเคราะห์มี 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นการเปรียบเทียบคะแนนการสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตร โดยใช้สถิติ t-test (t-test-dependent) การเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ครั้ง ตามช่วงเวลาที่กำหนด โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Repeated Measurement Anova และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินกระบวนการทำโครงงานของผู้เรียน โดยใช้สถิติบรรยาย ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการเขียนบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงโครงสร้างเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร สรุปประเด็นสำคัญและแจกแจงความถี่

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยปรับปรุงหลักสูตรโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้วัดผลหลักสูตรในด้านต่างๆ เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพยิ่งขึ้น มาใช้ปรับปรุงหลักสูตร โดยปรับการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้สะท้อนกิจกรรมการเรียนรู้ให้เห็นความเป็นบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็น และสลับหน่วยการเรียนรู้บางหน่วยตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา อีกทั้งปรับภาระงานและกิจกรรมการเรียนรู้ในบางหน่วยให้เหมาะสมกับโครงสร้างเวลาเรียนและภาระงานความรับผิดชอบของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รูปแบบของหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้การใช้ภาษา ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ สามารถนำความรู้ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง ในส่วนขององค์ประกอบของหลักสูตร ได้ องค์ประกอบสำคัญ 8 ประการ ได้แก่ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร-หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์หลักสูตร

มีวิสัยทัศน์หลักสูตรเพื่อ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษา เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

หลักการหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย
2. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยกระบวนการเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ ด้วยการมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมและแรงจูงใจในการเรียนรู้

4. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง และใช้เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร ประกอบด้วย ชื่อรายวิชา ระดับชั้น จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมง และสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตลอดหลักสูตรที่สอดคล้องกับลักษณะสำคัญของหลักสูตร

ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ในหลักสูตร กำหนดผลการเรียนรู้ รวมจำนวน 7 ข้อ ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง พร้อมทั้ง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา

กำหนดโครงสร้างหลักสูตรการเวลาเรียนตลอดหลักสูตร เป็นเวลา 18 สัปดาห์ รวม 36 คาบ จำนวน 1 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ (คาบละ 60 นาที) ใช้เวลาในห้องเรียน 20 คาบ และเวลาด้านนอกห้องเรียน 16 คาบ

หน่วยการเรียนรู้

หลักสูตรประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) หน่วย Orientation 2) หน่วย Nakhon Si,An Awesome City! One Tambon One Product 3) หน่วย Attractive Places 4) หน่วย Marvelous Ligor Food! และ 5) หน่วย Fantastic FolkArt ทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้จัดดำเนินการเรียนการสอนภายใต้กระบวนการทำโครงงาน 7 ขั้นตอน คือ 1) Agree

on a theme for the project 2) Determine the final outcome 3) Structure and plan the project 4) Information gathering cycle 5) Information compilation & analysis 6) Information reporting 7) Evaluate the Project ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์เป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ทางภาษา ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ ในการเรียนรู้เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านการฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคม และการปฏิสัมพันธ์ ใช้เทคนิคหลากหลาย รูปแบบผสมผสานกัน ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การสำรวจ การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียน ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ อีกทั้ง ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง และผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะภาษาในสภาพจริง และฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาจากการเรียนรู้ภาษาจากหลายๆ สถานการณ์ทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียน ในชั้นเรียนมาใช้ในการสื่อสารทางในบริบทชีวิตจริงของผู้เรียน

แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักการสำคัญของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน ดังนั้นแนวทาง ประเมินจึงใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน และครูประเมิน ใช้การประเมินผลหลากหลายรูปแบบ เพื่อเก็บหลักฐานที่เป็นรูปธรรม ของผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผล การเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของการใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการนำไปใช้ ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองมีคะแนนสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบของการรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2.2 กลุ่มทดลองมีคะแนนสอบวัดประเมินความก้าวหน้าของการรู้ภาษาอังกฤษทั้งด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการรู้ภาษาอังกฤษ มีพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษระหว่างการรู้หลักสูตร ในการประเมินครั้งที่ 3 สูงกว่า ครั้งที่ 1 และ 2 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินกระบวนการทำโครงงานของกลุ่มทดลอง พบว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ เนื้อหาสาระของท้องถิ่นในหน่วยการเรียนรู้ และมีความสามารถในการนำความรู้ภาษาออกไปใช้ในชีวิตจริงผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดี และยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถในทักษะการคิด ด้านความชำนาญในการปฏิบัติงาน ด้านทักษะการทำงาน กลุ่ม ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า การเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ทั้งด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา และเนื้อหาสาระท้องถิ่นในหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารผ่านทักษะฟัง พูดอ่าน และเขียน ในบริบทชีวิตจริง และการพัฒนาตนเองผู้เรียน ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษา ผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ในห้องเรียน

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาพของหลักสูตร พบว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจในหลักสูตรนี้มากเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แนวใหม่ที่แตกต่างจากวิธีการสอนแบบเดิมของครู ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษและมีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ดีขึ้น นอกจากนี้หลักสูตรยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษการสื่อสารเพิ่มขึ้น ด้านครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ต่างมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรนี้ เป็นหลักสูตรที่ดีมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน มีการจัดการเรียนการสอนภายใต้บริบทที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้จริงในสถานการณ์จริง ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ควบคู่ไปกับการลงมือปฏิบัติ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นการอภิปราย 2 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรรายวิชา ในกลุ่มสาระวิชาเพิ่มเติม ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพหลักสูตรจากที่ทรงคุณวุฒิว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดีทุกด้าน อภิปรายได้ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ แต่ละขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการรู้และการไม่รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน และการวิเคราะห์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้องค์ประกอบหลักของเอกสารหลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นแล้วจึงศึกษาและสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดในการจัดหลักสูตร โดยมีแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) และแนวคิดการเรียนรู้อย่างใช้โครงงานเป็นฐาน (Project - Based Learning: PBL) เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐาน แล้วจึงนำสาระสำคัญที่ได้จากการสังเคราะห์มากำหนดองค์ประกอบหลักด้านอื่นๆ ของเอกสารหลักสูตร และองค์ประกอบย่อยของเอกสารประกอบหลักสูตร

ขั้นตอนการกำหนดองค์ประกอบหลักในด้านอื่นๆ ของเอกสารหลักสูตร ผู้วิจัยสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) โดยการเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์กันจากสาระสำคัญของแนวคิดพื้นฐานมาสู่วิสัยทัศน์ และหลักการของหลักสูตร จากนั้นจึงเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ และหลักการของหลักสูตรที่ได้จากการสังเคราะห์นั้นไปสู่องค์ประกอบหลักอีก 5 องค์ประกอบ คือ คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร-หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เมื่อได้องค์ประกอบหลักของเอกสารหลักสูตรของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานแล้ว ผู้วิจัยจึงกำหนดองค์ประกอบย่อยในเอกสารประกอบหลักสูตรและแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ โดยให้รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบนั้น และจัดออกแบบเป็นหลักสูตรฉบับร่าง นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฉบับร่าง และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วจึงนำหลักสูตรที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบและสังเกตว่าเมื่อนำไปใช้กับผู้เรียนแล้วหลักสูตรนี้มีผลอย่างไรในทางปฏิบัติ หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปปรับปรุงเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนไปใช้ในสถานการณ์จริง

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้เป็นหลักสูตรที่เป็นระบบสอดคล้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) นี้ขึ้นสร้างเอกสารหลักสูตรซึ่งเป็นขั้นที่ต้องเชื่อมโยงและแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ในเอกสารหลักสูตร ต้องมีการปรับปรุงรายละเอียดค่อนข้างมาก กล่าวคือ การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการกำหนดรูปแบบของหลักสูตร รวมทั้งการเขียนรายละเอียดของเอกสารประกอบหลักสูตรต้องแสดงให้เห็นแนวทางของการเลือกและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งการแนวทางวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชา ได้แก่ กรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร วิสัยทัศน์หลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรจึงมีความสอดคล้องและสนับสนุนกัน ส่งผลให้ได้หลักสูตรที่ดีมีระบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชยพร กระต่ายทอง (2552) ที่ได้พัฒนารายวิชาเพิ่มเติมภาษาไทยแบบอิงมาตรฐานด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างความสามารถการวิเคราะห์และการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การพัฒนารายวิชาอย่างเป็นระบบเริ่มต้นจากเป้าหมายที่ต้องการ ทำให้

เนื้อหา และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรต้องมีระบบที่ดี มีความสอดคล้องกันจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำเร็จ จึงได้ หลักสูตรที่มีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2550, 197) ที่กล่าวว่า การ ออกแบบเชิงระบบนั้นจะทำให้ส่วนประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ ทำให้ไม่เกิดการขัดแย้ง ทำให้ดำเนินงานเป็นไปได้อย่างคล่องตัว ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ (Kruse, 2007)

1.2 การพัฒนาหลักสูตรโดยการผสานแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา (CLIL) และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL)

หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา (CLIL) และ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พัฒนาขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันที่ยังไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียน นำความรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาที่ได้เรียนในห้องเรียนไปใช้ได้ในชีวิตจริง และผู้เรียนขาด ประสบการณ์การใช้ภาษาและการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัวจึงไม่เห็นความสำคัญ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนา หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดสำคัญคือ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา ที่พบว่า เป็นแนวคิด ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรมผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยการบูรณา การทั้ง 4 ทักษะ นำไปสู่การเรียนรู้การใช้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ภาษาด้วยตนเอง และการได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับผู้อื่น

สาเหตุที่นำแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานบูรณาการเข้าไปในหลักสูตรที่ พัฒนาขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อผู้เรียนมีความรู้มีความเข้าใจในตัวภาษาอังกฤษแล้ว แต่ผู้เรียนยัง ขาดการนำความรู้ความสามารถทางภาษาไปฝึกใช้ในชีวิตจริง ในขณะที่แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผ่านทักษะ ทางภาษาแบบบูรณาการจากในห้องเรียนไปสู่ห้องเรียนตามสภาพจริง อันเป็นผลมาจากการ เรียนรู้ด้วยตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการทำโครงงาน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษามาผสมผสานกับแนวคิดการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จึงเป็นการบูรณาการเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่ให้ความสำคัญกับส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองให้ผู้เรียนสามารถ

นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ ด้วยการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่อยู่ในบริบทชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ผ่านภาระงานที่มีความหมายต่อผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถกำหนดบทบาท วิธีการเรียนรู้ การศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในสภาพจริง ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรมโดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติและการสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อตนเอง ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ ทักษะ นำไปสู่แรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ (Trends and Challenges for Work in the 21st Century, 1999; The World bank & Global Schoolnet Foundation, 1999)

ดังนั้น หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและเนื้อหาต่าง ๆ นอกเหนือจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไปพร้อม ๆ กันและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการลงมือปฏิบัติสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555) ได้พัฒนากิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดกิจกรรมด้วยโครงงานสามารถพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม เป็นกิจกรรมที่บูรณาการความรู้ทางภาษาและทักษะ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนชีวิตจริง ทั้งนี้หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนมีหน้าที่จัดทำเฉพาะกรอบหรือขอบข่ายของหลักสูตร การจัดหน่วยการเรียนรู้ ใช้กระบวนการขั้นตอนในการทำโครงงานภาษาอังกฤษ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีลักษณะเด่นของหลักสูตรนี้คือ การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรทั้งกระบวนการ ทั้งร่วมตัดสินใจเลือกเนื้อหา ออกแบบวางแผนกิจกรรม และร่วมประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นตอนของการทำโครงงาน ผู้เรียนจะใช้ทักษะ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนควบคู่กันไป จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในเชิงบูรณาการได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ Oxford (2001 อ้างอิงจาก จุไรรัตน์ สุดรุ่ง, 2547; 3) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเหมือนการถักทอเส้นด้ายจะต้องผูกร้อยไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่จะนำไปสู่การสื่อสารที่ได้ผลนั้น ทักษะเหล่านี้ควรจะได้รับถักทอไปพร้อม ๆ กันในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

นอกจากนี้ ข้อมูลที่นำมาจัดทำร่างหลักสูตรได้มาจากหลายแห่ง ทำให้สามารถร่างหลักสูตรได้เหมาะสม โดยเฉพาะข้อมูลจากบริบทสังคมและบริบทของผู้เรียน หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนในเรื่องที่ใกล้ตัวด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนที่เกี่ยวข้องกับบริบทของวัฒนธรรม

(Culture) หรือสังคม (Community) ท้องถิ่นที่ใกล้ชิดตัวผู้เรียนมาบูรณาการในเนื้อหา ตัวอย่างเช่น การที่ผู้เรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับ Fantastic Folk Art ซึ่งเป็นประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นใกล้ตัวที่น่าสนใจ เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยเรียนรู้ได้ง่าย โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเข้ากับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร และควรให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นให้ชัดเจน ให้มีภาษาอังกฤษเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นมีน้ำหนักต่อเนื้อหาแกนกลาง (เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ 2549) ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การใช้ทักษะทางภาษาในบริบทจริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน มีความมั่นใจในการใช้ภาษา เรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ทำให้มีเจตคติที่ดีและมีความมั่นใจในการเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัยสิทธิ์ วงศ์จำปา (2551) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวนครพนม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี มีความกระตือรือร้นและพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความสนใจเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนโดยตรงใกล้ชิดตัวผู้เรียนเอง และต้องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Swaffar (1978:7) เสนอว่าการสอนภาษาอังกฤษ ควรเสนอเนื้อหาตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริง ภายใต้สถานการณ์จริงเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น

กล่าวโดยสรุป การนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเป็นกรอบพื้นฐานใช้กระบวนการขั้นตอนด้วยการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำโครงงาน การพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ จะเกิดขึ้นระหว่างกระบวนการขั้นตอนในการทำโครงงาน ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรมผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสร้างความเข้าใจร่วมกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการขั้นตอนในการทำโครงงาน บทบาทของครูและผู้เรียน การร่วมแสดงความคิดเห็น การประเมินผลตามสภาพจริง ผู้เรียนได้ศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ได้เรียนรู้จากหลาย ๆ สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้ประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษในบริบทและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน อีกทั้ง ช่วยลดปัญหาการเรียนการสอนแบบที่แยกเป็นรายวิชาตามหลักสูตร ที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะไปใช้ในสภาพจริงได้ เป็นการจัดหลักสูตรที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ให้เกิดขึ้นพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในตัว ภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษและเนื้อหาในรายวิชา ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม

สภาพจริง (Authenticity) และการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learning) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) อีกทั้งสนับสนุนให้มีความร่วมมือ (Collaboration) ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการมีผลงานที่ผ่านการศึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Janassen, 1991: 29; Coyle, 2005; รุ่งระวี สมะวรรณนะ, 2553)

2. การประเมินคุณภาพของการใช้หลักสูตร

จากผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีคะแนนการรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึง การมีคะแนนในด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ คะแนนพัฒนาการการรู้ภาษาอังกฤษในช่วงระหว่างการเรียนการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลปรากฏดังกล่าว อภิปรายได้ดังนี้ คือ

ผลของหลักสูตรที่มีต่อการรู้ภาษาอังกฤษ

จากแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ร้อยละ 22.00 ขณะที่ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 42.44 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

อภิปรายได้ว่า การรู้ภาษาอังกฤษ ที่มีองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างของภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารทางทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทชีวิตจริงนั้น เมื่อนำองค์ประกอบเหล่านี้มาบูรณาการเข้าด้วยกันในหน่วยการเรียนรู้ หลาย ๆ หน่วย ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้และทักษะตลอดเวลา จึงส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุก ๆ ด้าน ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ได้มาจากการปฏิบัติ (To learn to do it) ผู้เรียนควรได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Morrow, 1981; 59-69)

ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ผู้เรียนพัฒนาจากการจัดการของหลักสูตรที่ดี เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นในหลักสูตรทั้งความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษและการฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะภาษาในสภาพจริง ฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาจากการเรียนรู้ภาษาจากหลากหลายสถานการณ์ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนนั้น ส่งผลต่อความสามารถในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้

และการเชื่อมโยงความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปสู่การใช้ในบริบทชีวิตจริงอย่างได้ผล และมีเจตคติที่ดีเพิ่มขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (บุรุษต์ ภูตอกไม้, 2554) สอดคล้องกับ Tavares and Cavalcanti (1996:18-22) และ Finocchiaro (1983: 77) ที่ว่า ควรสอนภาษาต่างประเทศ โดยเน้นกิจกรรมด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนเพื่อให้เข้าใจสภาพสังคมของตนเอง การที่ผู้เรียนได้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและสิ่งที่คุ้นเคยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนดีขึ้นและเกิดความจำได้ดี (Guariento and Marley 2001: 347) และอาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนสำเร็จคลุลงตามจุดหมายที่กำหนดไว้ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Willis, 1996: 38-64, Ellis, 2003; 244-262)

นอกจากนี้ ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทักษะและประสบการณ์ของตนเองในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน อีกทั้ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา การทำงานแบบร่วมมือ และการสื่อสารที่ดี (SRI, 2000) หลักสูตรนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้เพราะได้ศึกษา ค้นคว้าเรื่องที่ตนเองชอบและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและต่างกลุ่ม ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้นเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เป็นลักษณะการมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานปฏิบัติโครงการ และงานดังกล่าวเกิดจากการบูรณาการความรู้ตามผลการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ จึงทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้และทักษะ จากการประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะของแต่ละโครงการ มุ่งเน้นทั้งในภาพรวมของกลุ่ม ผลเป็นรายบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นทุกทักษะ ซึ่งการพัฒนาทักษะทางภาษานี้มิได้จำกัดอยู่เพียงผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและระดับสูง แต่กิจกรรมอย่างในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในห้องเรียนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ก็สามารถนำไปใช้และเกิดการพัฒนาขึ้นได้ การวางแผนการจัดกิจกรรม ได้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ กิจกรรมในห้องเรียน และกิจกรรมนอกห้องเรียน ทำให้การติดตามการทำโครงการ และการให้คำปรึกษาของครูเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การสอดแทรกการประเมินความก้าวหน้าของทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ด้วยการใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทั้งการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน การฟังแล้วตอบคำถาม การอ่านข้อมูลที่ค้นคว้าแล้วจับประเด็นสำคัญ การตอบคำถาม ค้นหาคำศัพท์ และการเขียนรายงานประสบการณ์การทำงาน ไม่ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นการประเมินความสามารถทางภาษาแต่เป็น

กิจกรรมตามกระบวนการขั้นตอนของการทำโครงการงาน (จูไรรัตน์ สุตรุ่ง, 2547) นอกจากผู้เรียนได้รับความภาคภูมิใจในความสามารถจากการจัดทำผลงาน การนำเสนอและจัดแสดงผลงาน ซึ่งทำให้การเรียนเป็นการเรียนที่มีความหมายและไม่เป็นเรื่องน่าเบื่อและเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้นและรักการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมตามกระบวนการขั้นตอนของการทำโครงการงาน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้สื่อการสอนเสมือนจริง (Real World Tasks) ซึ่งเป็นแนวทางที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อกระบวนการเรียนรู้ของตน ที่เพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ (Skehan, 1996) เป็นการเรียนภาษาในลักษณะของการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition) มากกว่าการเรียนภาษา (Learning Language) (Krashen, 1985) กิจกรรมตามกระบวนการขั้นตอนของการทำโครงการงานช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ เพราะโครงการงานที่ทำนั้น เป็นงานเป็นงานที่ประกอบด้วยเป้าหมายที่ชัดเจน มีประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นตัวป้อน (Input) มีขั้นตอนการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สำหรับทักษะการใช้ภาษาจะสอดแทรกในการเรียนเพื่อฝึกทักษะความสามารถในการนำเสนอผลงานหรือโครงการงานที่ได้รับการมอบหมาย โดยมีกาพัฒนาองค์ความรู้และทักษะของผู้เรียนผ่านภาระงาน ซึ่งจะกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน และเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ การทำโครงการงานจะช่วยฝึกกระบวนการ (Process) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ (Product) จะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้น ส่งเสริม และท้าทายให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งช่วยเพิ่มทักษะทางภาษาจากการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย (Stoller, 1997) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ Nunan (1991) ที่พบว่า ภาระงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนประสบ ในสภาพโลกแห่งความเป็นจริงที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับ Fired Booth (1988) ได้กล่าวว่า โครงการงานเป็นตัวเชื่อมระหว่างการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษา กับการใช้ภาษา เป็นวิธีเพิ่มทักษะการสื่อสารในห้องเรียน สู่ชีวิตจริงนอกห้องเรียนทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างธรรมชาติ และเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ทำให้ผลของความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น

การนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษที่บูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การคิด และวัฒนธรรม มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นอกเหนือจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาและภาษาอังกฤษพร้อมๆกัน ซึ่งแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เป็นการบูรณาการเนื้อหาที่กำหนด

และภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะทางภาษา (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) วัฒนธรรมทางภาษา กลวิธีการสื่อสารเข้าด้วยกัน โดยการจัดการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝนประสบการณ์ในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติ และการใช้ทักษะกระบวนการคิดที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในทางด้านภาษา และมีการสนับสนุนส่งเสริมการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ และการแลกเปลี่ยนแนวคิดกับผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ และพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทีละขั้นตอนต่อการพัฒนาการ ซึ่งเป็นขอบเขตที่สามารถเรียนรู้ได้หากหากได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่าหรือเรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) บทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้อำนวยความสะดวก ที่คอยให้ความช่วยเหลือ (Scaffolding) หรือเรียกว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ที่เป็นหลักการสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ภาษา ครูผู้สอนหรือเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่าให้การช่วยเหลือผู้เรียนในลักษณะต่างๆ เช่น การถาม การสาธิต การบอกเป็นนัย เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติงานด้วยตนเอง จนกระทั่งผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น และความช่วยเหลือจะลดลงเรื่อยๆ จนสุดท้ายผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมทางภาษา ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในสังคม ผู้เรียนมีความตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในแต่ละบริบท ส่งผลให้ผู้เรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษ ภายใต้การจัดการเรียนรู้ด้วย การใช้ภาษาแห่งการเรียนรู้ (Language of Learning) เป็นการวิเคราะห์ภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีเพื่อเข้าถึงแนวคิดและทักษะ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชา การใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning) มุ่งเน้นที่ประเภทของภาษาที่จำเป็นในสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาเป็นเรื่องที่ทำทนายทั้งสำหรับผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนต้องการแนวทางหรือวิธีการที่จะทำให้พวกเขาใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning) อยู่บนหลักการที่ว่า การเรียนรู้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ถ้าหากไม่มีการใช้ภาษาและการคิดอย่างกระตือรือร้นร่วมอยู่ด้วย เมื่อผู้เรียนได้รับการสนับสนุนให้บรรยายความเข้าใจ การเรียนรู้ในระดับที่ลึกกว่าก็จะเกิดขึ้นตามมา ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า การนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเป็นแนวคิดหลักในการสร้างหลักสูตร ส่งผลให้ผู้เรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

การนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเป็นแนวทางที่ออกแบบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมแห่งความรู้และเทคโนโลยีระดับสูง ที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาจากข้อเท็จจริง การท่องจำและไม่มีคำตอบที่ตายตัวไม่เพียงพออีกต่อไปแล้วที่จะเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตท่ามกลางการแข่งขันในโลกปัจจุบัน ผู้เรียนได้แก้ปัญหาอย่างแท้จริงเพราะการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนสูง ผู้เรียนจะต้องมีทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะในยุคดิจิทัล ด้วยทักษะ

เหล่านี้เอง ผู้เรียนจะสามารถบริหารจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยมีผู้สอนคอยเฝ้าสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำ เพราะเป็นแนวทางที่ยึดเอาผู้เรียนเป็นหลัก แทนที่จะใช้แผนการสอนแบบตายตัวที่มีผลลัพธ์เฉพาะเจาะจงและเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จะทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาลึกยิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจ (Blumenfeld et.al., 1991; Harris และ Katz, 2001 และ Bender, 2012) นอกจากนี้ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ยังเป็นก้าวใหม่ของการเรียนรู้ เป็นการสอนกลยุทธ์หลากหลายแนวทางที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้นแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่ต่างจากกิจกรรมปกติที่ยึดผู้สอนเป็นหลัก และไม่มี การปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียนการสอน แต่แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ผู้เรียน จะได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการสืบสวนค้นคว้า และการทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาและสร้างโครงงานที่เป็นตัวชี้วัดการเรียนรู้ของพวกเขา สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานผ่านทักษะด้านเทคโนโลยี จะทำให้ผู้เรียนเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเห็นว่าน่าสนใจ การตัดสินใจที่จะจัดการกับ ปัญหา และการร่วมมือกันหาทางออกให้แก่ปัญหานั้นๆ เป็นการเรียนรู้แบบระยะยาว ยึดตัวผู้เรียน เป็นหลัก สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกวิชา และนำไปบูรณาการเข้ากับโลกความเป็นจริงและในทางปฏิบัติได้ (Educational Technology Division Ministry of Education Malaysia, 2006)

การที่ผลการทดลองใช้หลักสูตรเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มี คุณภาพดีและสามารถส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื่องจากผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ จะเป็นการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาที่ยั่งยืน นั่นคือประสิทธิผลของหลักสูตรการรู้ ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยที่พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียน และหน่วยงานวิชาการต่างๆ จึงควรนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้เรียนมีการรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยเฉพาะในช่วงสัปดาห์ใช้กระบวนการทำโครงงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 7 ดังนั้น ผู้บริหารที่มีเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนในโรงเรียนของตนมีการรู้ภาษาอังกฤษ สามารถเลือกใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และสนับสนุนให้ผู้สอนนำหลักสูตรนี้ไปใช้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษโครงงาน หรือรายวิชาเลือกเสรี กลุ่มสาระเพิ่มเติมอื่นๆ ที่ โดยอาจจะเริ่มจากผู้สอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งก่อนหลังจากนั้นจึงขยายผลโดยนำหลักสูตรนี้ไปจัดเป็นรายวิชาเลือกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่มีความต้องการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติในสถานการณ์ชีวิตจริง

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่าแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรสนับสนุนในการจัดเตรียมสถานที่ แหล่งการเรียนรู้ และเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่มีคุณภาพ มีความหลากหลายและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

1.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้สอนในสถานศึกษาของตนนำหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้ โดยการจัดอบรมหรือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนลงมือปฏิบัติวางแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตน

2. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้สำหรับครูผู้สอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ นั้น ครูผู้สอน หรือบุคลากรในหน่วยงานวิชาการต่างๆ จึงควรนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง ครูผู้สอนควรดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ครูผู้สอนหลักสูตร ควรจะศึกษาถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ขั้นตอนกระบวนการ ทำโครงการงาน และขั้นตอนการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เข้าใจ เพราะหลักสูตรนี้สามารถนำไปใช้ได้อย่างง่ายดาย เพียงแค่ครูผู้สอนมีความเปลี่ยนเนื้อหาจากท้องถิ่นภาคใต้ เป็นเนื้อหาของท้องถิ่นตนเอง หรือเปลี่ยนเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ในขณะที่ยังคงโครงสร้างเนื้อหาทางภาษาอังกฤษ และวิธีการดำเนินการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร

2.2 ในขั้นการปฐมนิเทศ ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำโครงการงาน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก ได้รับรู้ในสิ่งที่ตนเองจะกระทำ เกิดแรงจูงใจในการแสวงหาข้อมูล ทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะตั้งศักยภาพของตนเองทางด้านภาษาในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

2.3 ครูผู้สอนที่เลือกสอนหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษนี้ ต้องมีเวลาให้กับผู้เรียนเนื่องจากหลักสูตรนี้ ผู้เรียนต้องทำโครงการงาน และมีเวลาจำกัดในการเรียนในแต่ละสัปดาห์ จึงมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องติดตามและพบผู้เรียนนอกเวลาเรียน และมีการตรวจงานของผู้เรียนอย่างละเอียดใส่ใจ ในพัฒนาของผู้เรียนแต่ละคน มีการจดบันทึก โดยเฉพาะการตรวจบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องใส่ใจในทุกประเด็น ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพราะสามารถสะท้อนให้เห็นพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนตั้งแต่บันทึกการเรียนรู้ฉบับแรกจนถึงฉบับสุดท้าย

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

3.1 จากผลการทดลองใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า ในระหว่างการทดลอง การทำโครงการงาน ผู้วิจัยเห็นความสามารถของผู้เรียนในการสร้างสรรค์งานอย่างน่าสนใจ ผู้เรียนระดมความคิดได้น่าสนใจ และมีขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน มีกระบวนการคิด สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนา 4Cs ของการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในประเด็น กระบวนการคิด (Cognition) และการทำโครงการงานที่ส่งเสริมกระบวนการคิด ดังนั้น เพื่อให้ได้ความคิดสร้างสรรค์ที่

ผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มต่างออกแบบและนำเสนอ จึงควรทำการศึกษา เรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนจากการใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เป็นประเด็นต่อไป

3.2 ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้อหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ การศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล นอกจากการตรวจบันทึกการเรียนรู้และการตรวจแบบวัดต่างๆแล้ว ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ควรให้ผู้เรียนได้จัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถคล้ายกัน ทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความรับผิดชอบ มีความสามัคคีในกลุ่ม สามารถเรียนรู้หน้าที่ในการเป็นผู้นำและเป็นสมาชิกที่ดีได้ เพื่อความสำเร็จของงานในกลุ่ม ประการสำคัญคือ การให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แสดงศักยภาพของตนเอง ได้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองตามความต้องการ โดยอาจจะจำกัดกลุ่มให้เล็กลง ครูผู้สอนศึกษาผู้เรียนเชิงคุณภาพเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เช่น สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะร่วมกิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว ให้ผู้เรียนประเมินตนเองทุกสัปดาห์ สัมภาษณ์ผู้เรียนเป็นระยะๆ ตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการความรู้สึก และความรู้ความสามารถ รวมถึงความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีส่วนร่วม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2553). การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรมาตรฐานแห่งชาติสู่ขั้นเรียน: ปฏิรูปการเรียนรู้.
จุไรรัตน์ สุตรุ่ง. (2547). การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นกระบวนการทำโครงการเพื่อเสริมทักษะ
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎี
บัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐชยา เฉลยทรัพย์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบองค์รวม. วารสารพัฒน
บริหารศาสตร์ ปีที่ 42 ฉบับพิเศษ ครอบคลุม 36 ปี.
- ธนาชาติ หล่อกลาง. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนว
การสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตร
การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2551). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา
ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.
ทุนอุดหนุนวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสาร
มนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1.
- บุญสม ทับสาย. (2549). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบและการจัดการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อย
ความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์. (2553). ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
พิมพ์ครั้งที่ 1, 600 หน้า.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2547). แนวคิดและการใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษของครูมัธยมศึกษา: การวิจัยภาคสนาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎี

- บัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
รุ่งระวี สมะวรรณนะ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้
ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวความคิดบูรณา
การเนื้อหาภาษาเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการ
สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ดุขฎี
บัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วรารณณ์ ตระกูลสฤชดี (2545). การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้
แบบโครงการเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วรพร สุนทรวัฒนศิริ. (2543). การพัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ธุรกิจตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษาสาขา
บริหารธุรกิจวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุขฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วิชาการ, กรม. (2542). ศักยภาพของเด็กไทย. กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิไลลักษณ์ เดชะ. (2549). การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป:
การศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต,
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรญา สาระสุภาพ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบเครือข่ายสังคมผ่านระบบ
ออนไลน์ด้วยทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ เพื่อเสริมสร้างความตระหนัก
ระหว่างวัฒนธรรมของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและ
เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2009) . กรอบโครงสร้างการประเมินผล
นักเรียนนานาชาติ PISA. PISA Thailand. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๔๒ และที่ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริก

หวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. **หลักสูตรการรู้หนังสือไทย**

พุทธศักราช 2552. (ฉบับร่าง) เอกสารโรเนียว 40 หน้า.

สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. สุนทร สุนันท์ชัย แปลและเรียบเรียง. (2546). **การรู้**

หนังสือ: บันไดสู่อิสรภาพ นิยามและการประเมินของนานาชาติ. 50 หน้า. ม.ป.ท.

สังต์ อุทรานันท์. (2532). **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Achilles, C. M., Hoover, S. P. (1996). **Exploring problem-based learning (PBL) in grades 6-12.** Paper presented at the Annual Meeting of the Mid-South Educational Research Association, Tuscaloosa, AL.

Alec Patton. (2012). Work that matters. **The teacher's guide to project-based learning.** Published by the Paul hamlyn foundation.

Aronoff, M. (1994). **Spelling and culture.** In W.C. Watt (ed.) Writing systems and cognition. Dordrecht: Kluwer. 67-87.

Bachman, L.F. (1991). What does Language testing have to Offer? **TESOL Quarterly** 25. No.4 Winter. USA.

Bachman, L.F. and Palmer, A.S. (1996). **Language testing in practice: Designing and Developing useful language tests.** Hong Kong: Oxford university press.

Bellanca, J. & Brandt, R. (2010). **21st Century Skills: Rethinking How Students Learn.** Solution Tree Press.

Bell Jill. (1990). **TESL Talk: ESL Literacy.** A Journal for Teacher of English as a Second Language. Vol.20,1. Queen's Printer for Ontario.

Black, M.C. and Kiehnhoff, D.M. (1996) Tip from the classroom. **TESOL Journal.** 1(Summer) : 27-28

Bloom, S. (1976). **Human characteristics and school learning.** New York: McGraw-Hill

Blumenfeld et.,al. (1991). **Motivating Project-Based Learning: Sustaining the Doing, Supporting the Learning: EDUCATIONAL PSYCHOLOGIST, 26(3&4),** 369-398 . AWRENC Erlbaum Associates, Inc.

- Canale, M. (1993). "Form Communication Competence to Communicative Language Pedagogy/" **Language and Communication**. New York: Longman.
- Canale, M. and Swain, M. (1980). **Approaches to Communicative Competence**. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Castell, A. Luke, & Egan, (eds.) **Literacy, society, and schooling**. Cambridge: Cambridge University Press. 110-131.
- Celaya, Maria Luz, Ruiz de Zarobe & Yolanda. (2010). First language and age in CLIL and non-CLIL contexts. **International CLIL research journal** 1 (3): 60-66.
- ChanLin, Lih-Juan. (2008). **Technology integration applied to project-based learning in of project-based instruction**. The Elementary School Journal, 94(5), 498-515.3
- Chitravelu, N.(1980). Strategies for reading. In University of Malaysia English for special purpose project (**ELT Documents** No.107, pp17-37). London: British Council.
- Coyle,D. (2005). **CLIL: Planning tools for teachers**. University of Nottingham.
- Coyle,D., Hood, P. & Marsh, D. (2010). **CLIL: Content and language integrated learning**. Cambridge University Press.
- Crystal, D. (2002). **English as a global language**. 2nd ed. Cambridge: CUP.
- Dafouz Milne, Emma & Llinares García, Ana. (2008). The Role of Repetition in *CLIL* Teacher Discourse: A Comparative Study at Secondary and Tertiary Levels. **International CLIL research journal**. Vol. 1. (3): 50-59.
- David Lasagabaster & Juan Manuel Sierra. (2009). **Language Attitudes in CLIL and Traditional EFL classes**. International CLIL Research Journal 1(2): 4-17.
- Dennis Murphy Odo (2010). **A review of literature on ESL literacy assessment**. British Columbia lower mainland ESL assessment consortium.
- Dewey, J. (1938). **Experience and education**. New York: Macmillan.
- Diane August. (2003). **Supporting the development of English literacy in English Language learner: Key Issue and Promising Practices**.
- Diane August & Timothy Shanahan. (2006). Executive summary: **Developing literacy in Second-Language Learners: Report of the National Literacy Panel on Language-Minority Children**.

- Doll, C.R. (1992). **Curriculum improvement: Decision making and process**.
USA: Allyn And Bacon.
- Gardner, Lambert, W.E. (1972). *Attitude and Motivation in Second Language Learning*.
Rowley, Mass: Newbury-House.
- Gay, S., Pinnell. **How does literacy collaborative emphasize five essential
elements of Reading instruction?:** Literacy Collaborative. The Ohio State
University.
- Gee, J.P. (2006). What is literacy? In H. Luria, D.M. Seymour, & T. Smoke (Eds.),
Language and linguistics in context. Mahwah, NJ: Erlbaum.
- George Lucas Educational Foundation. (2001). **Project-based learning research**.
Edutopia. www.edutopia.org*
- Goody, J. & Watt, I. (1963). **The consequences of literacy**. *Contemporary Studies in
Society and History*, 5, 304-345.
- Hutchinson, T. and Waters, A. (1987). **English for Specific Purposes: A Learner-
centered Approach**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jakobovits, L. A. (1971). *Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the
Issue*. Rowley Mass: Newbury House.
- Jason, M. (1981). **Handbook of Teaching Evaluation**. London: Sage Publications.
- James Bellanca and Ron Brandt. (2010). **21st century skills: Rethinking How
Students Learn**: Chris Dede (Comparing Frameworks for 21st Century Skills)
Solution Tree Press.
- Larmer, J., & Mergendoller, J.R. (2010). 7 Essentials for Project-based Learning.
Educational Leadership, 68(1), 34-37.
- Learning Point Associates. (2004). **A Closer Look at the Five Essential Components
of Effective Reading Instruction: A Review of Scientifically Based
Reading**
- Marsh, D. (2002). **CLIL/EMILE-The European dimension: Actions**. Trends and
foresight potential public service contract DG EAG: European commission.
- Marsh, D. (2004). **Using Languages to Learning and Learning to Use Languages**.
from web
site [http://www.onestopenglish.com/content language Integrated Learning clil /](http://www.onestopenglish.com/content/language%20Integrated%20Learning%20clil/)

pdfs/davidmarshusinglanguages.pdf.

Marsh, C. J., & Willis, G. (2003). **Curriculum: Alternative approaches, ongoing issues** (3rd ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall.

Massachusetts Department of Elementary & Secondary Education (2010:82).

Guidelines for Developing an Effective District Literacy Action Plan.

Version 1.1

Mathur, J., C. (1972). **Functional Literacy: Functional Literacy and Family Life Planning Education.** Lucknow. Literacy House Lucknow.

Meltzer, J. & Jackson, D. (2010). **Guidelines for developing an effective literacy action plan.** Malden MA: Massachusetts Department of Elementary and Secondary Education and Public Consulting Group. Available from <http://www.doe.mass.edu/literacy/presentations/literacy%20Guidelines.pdf>

Morsund, David (2002) **Project-based learning: Using Information Technology**, 2nd edition, ISTE. ISBN 1-56484-196-0

Nunan, D. (2004). **Task-based Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.

OECD. (2000). **Literacy in the Information Age: Final Report of the International Adult Literacy Survey.** Organization for Economic Co-operation and Development, Paris, and the Minister of Industry, Canada.

Ong, W. J. (1992). **Writing is a technology that restructures thought.** In P. Downing, S. D. Lima & M. Noonan (eds.) *The linguistics of literacy.* Amsterdam: John Benjamins, 293-319.

Pat Currie and Ellen Cray. (2004). **ESL literacy: language practice or social practice?: Journal of second language writing.** Science & direct. (111-132)

Rachel, A., G., Shelley, D., W. & Jorge, P., O. (2007). **Reading Research Quarterly: Developing literacy in second-language learners: Critique from a heteroglossic, sociocultural and multidimensional.** Vol.42 No.4

Railsback, J. (2002). **Project-based instruction: Creating excitement for learning.** Portland, OR: Northwest Regional Educational Laboratory. Ginnie Denny and

Sparks, Richard L. and Ganschow, Leonore. (1991). **Foreign language learning differences: Affective or native language aptitude differences.** *The Modern*

Language Journal: 3-15.

- Skehan, Peter. (1989). **Individual differences in second-language learning**. London: Edward Arnold.
- Susan Reid. (2005). **Literacy terms and definitions**. The New Zealand Centre for Workforce Literacy Development. New Zealand
- Sandra.R.,H. & Josefina.V,. T. (2001). **Literacy Assessment of Second Language Learners**. The University of Texas at EL Paso. Allyn & Bacon ;A pearson Education Company.
- Staevick, Earl W. (1976). **Memory Meaning & Method**. Massachusetts: Newbury House.
- Street, B. (1984). **Literacy in Theory and Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- SRI International. (2000). **Silicon valley challenge 2000: Year 4 Report**. San Jose, CA: Joint Venture, Silicon Valley Network.
[http://pblmm.k12.ca.us/sri/Reports.htm*](http://pblmm.k12.ca.us/sri/Reports.htm)
- Sylvia Chard (2006). **PROJECT-BASED LEARNING HANDBOOK “Educating the Millennial Learner”** Educational Technology Division, Ministry of Education. Educational Technology Division Ministry of Education Malaysia.
(Source: <http://www.edutopia.org/modules/PBL/whatispbl.php>)
- Taba, H. (1962). **The curriculum development: Theory and practice**. USA: Harcourt.
- TESL Talk. (1990).**ESL Literacy: A Journal for Teacher of English as a Second Language**.Vol.20,1. Queen’s Printer for Ontario.
- The TKT teaching Knowledge Test. (2010). **CLIL Module: Content and Language integrated Learning**. Cambridge University Press.
- The World bank & Global Schoolnet Foundation. (1999) **Project Based Learning: What is it**.
- Thomas, J. W., Mergendoller, J.R., & Michaelson, A. (1999). **Project-based learning: A handbook for middle and high school teachers**. Novato, CA: The Buck Institute for Education
- Thomas, J.W. (1998). **Project-based learning: Overview**. Novato, CA: Buck Institute for Education.

- Thomas, J.W. (2000). **A review of research on project-based learning**. San Rafael, CA: Autodesk.
- Tyler, R. (1949). **Basic principles of curriculum and instruction**. Chicago: University Press.
- UNESCO. (2006). The 2006 Education for all Global Monitoring Report: **Literacy for Life**. Paris: UNESCO.
- University of Jyväskylä. (2004). **CLIL-Content and Language Integrated Learning** . from Wed site http://www.Cec.jyu.fi/tilauskoulutus/henk_keh/clil/htm.
- U.S. Department of Education PT3 grant from Put Reading First: **The Research Building Blocks for Teaching Children to Read, from the Center for the Improvement Of Reading of Early Reading Achievement (CIERA)**. It is available for download at the National Institute for Literacy web site.
- Research for Teachers**. Learning Point Associates. USA
- Värkuti, A.. (2010). **Linguistic Benefits of the CLIL Approach: Measuring Linguistic Competences**. International CLIL Research Journal 1(3), 67-79.
- White, L.A. (1975). **Culturological V.S Psychological Interpretation of Human Behavior**. American Sociological Review. 12 (December):693.
- Wiggins, G. & McTighe, J. (2001). **Understanding by design**.New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อดิศา เตียว	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์นธ์ เตชะคุปต์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จาญพจน์	ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชนานุวัชร	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
5. อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ อุทัยฉัตร	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

(แบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ)

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลียวศรี พิบูลย์ชล	อดีตคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญภา ชีระมณี	ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภาสิต สิทธิธิตกุล	สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดร.อาภัสรา ชินวรรณ	สาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำไพรัตน์ สุทธินนท์	ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตัวอย่างแบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดการรู้ภาษาอังกฤษ

Level: Grade 11

Time Allocated: 1:40 hrs.

Points: 80 pts.

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษ

Part I : Structure and Grammar

Directions: Choose the best answer. (Items 1 – 15)

- 1) The children are not allowed to cross the street at Tha-Wong Shopping Centre alone because they.....have an accident.
1. might 2. ought to 3. should 4. must
- 2)woven clothes from Ban Mauang Plai Khaen was well made, but..... was better.
1. Her, your 2. Hers, yours 3. Her, yours 4. Her own, your
- 3) All the tour guides promisedtourists not to litter on the cost of Nai Phlao Beach.
1. warn 2. warned 3. warning 4. to warn
- 4) The Twin Lotus hotel.....we stayed last night was very clean.
1. where 2. which 3. whose 4. who
- 5) If Tabtim had more money, she..... a piece of woven cloth at SibSong Na Ka Sat store.
1. bought 2. will buy 3. would buy 4. would have bought

Part II : Vocabulary and Idioms

Directions: Choose the best answer for each blank. (Items 16 – 30)

- 20) Several kinds of durian are **cultivated** in Phrom Khiri district.
1. eaten 2. sold 3. grown 4. processed
- 21) When TangOn and TongAke traveled in the town of Nakhon Si Thammarat, they stayed in an inexpensive **hostel**.
1. home 2. inn 3. compound 4. four-star hotel
- 22) Manao has a test to be a junior guide at Phra Mahathat Temple. For her, this test is a.....
1. hot potato 2. piece of cake 3. piece of banana 4. bread and butter

Part III : Cultural aspects in Language use

Directions: Choose the best answer. (Items 31 – 40)

31) Nidnoi asks Kongpop to help her do homework. Kongpop doesn't have time to do it and wants to refuse politely.

Kongpop should say “.....”

1. I won't do such bad behavior.	2. It's not good if the teacher knows.
3. I can't help you to bad things.	4. I'm afraid I can't. I have a lot of thing to do.

32) Bamboo is trying to move a big box of Woven clothes, but he is afraid that he can't move it by himself. He sees his friend passing by, so he says: “.....”

1. What can I do for you?	2. Could you lift it alone?
3. Can you lend me a hand?	4. Do you care for some help?

33) At Kopi Restaurant: JomTab had just sat down at a table and is looking at the menu.

Waiter:

Bua: Yes. I'll have DimSum with Kopi (coffee).

1. Can I order for you now?	2. May I use the menu now?
3. Do you want something to eat?	4. Would you like to order sir?

ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

Part IV : Listening

Directions: Listen to the conversation and answers number 41-45.

You will hear a conversation between two people, a question will be asked. After hearing the conversation, select from the four choices which best answers the question number 41-43. And answer the question by writing numbers 44-45.

(Script)

- Danny : Excuse me! How do I get to Phra Mahathat Temple?
- Annaya: Go along this road for three blocks, and turn left at the traffic lights.
Go straight ahead for about ten minutes, and you will see the temple on your right.
- Danny: Is it within walking distance?
- Annaya: No, it's much too far to walk. If you haven't got your own transport you can either take a motorbike taxi or a Songthaew. There's a motorbike taxi

stand on the corner. To catch a Songthaew, you will have to walk up to the main road and turn left.

Danny: How much is it to take a motorbike taxi?

Annaya: Not more than 40 baht from here. Taking a Songthaew is a lot cheaper, but it will take you much longer because the traffic at this time of day is so bad.

Danny: Thanks very much for your help.

Annaya: Don't mention it.

41) Where is a motorbike taxi stand?

1. Across the road.	2. Around the corner.
3. On the corner.	4. Three blocks ahead.

42) Which directions does Annaya give Danny?

1. Go straight ahead for 20 minutes.
2. Go along this road, turn left, and go straight ahead.
3. Turn right, go down the road, and it's on your left.
4. Go along this road, turn right, and take the third road on the left.

43) How much does it cost for a motorbike taxi?

Answer.....

Part V : Speaking

How would you express the following situations.

I: Situation A foreigner asks you "What are the main attraction in your town? Give one or more explanations for the reason. (3 minutes)

II: Giving information Describing and giving more information about this (3 minutes)

“Cut Mangosteen (Mangkhut-cut)”

Part VI : Reading

Directions: Choose the best answer. (Items 61 – 70)

Yan Liphao basketery is another famous product of the South, particularly in Nakhon Si Thammarat where people have been making it for over 100 years. Yan Liphao is a climbing plant that grows in damp places. *It* likes to exist among other plants. The trunk is very tough and durable, so locals found a way to make good use of it by **making household goods** such as handbags, tobacco boxes, tea utensils, etc. Some pieces are encased in silver alloy, gold alloy or gold. It takes around 10 days to a month to make one item, depending on the details of the design. The major Yan Liphao production spots are Ban Mon, Tambon Tha Rua and Ban Na Khian, Tambon Na Khian, both in Amphoe Mueng, and families in Fort Vajiravudh.

61) What does the time to make Yan Liphao basketry depend on?

1. It depends on the trunk.
2. It depends on the details of the design.
3. It depends on the colour of a climbing plant.

4. It depends on the major production spots.

62) How long have nakhon Si Thammarat people been making Yan Liphao basketry?

Answer.....

63) The word “it” refers to?

Answer.....

Part VII : Writing

Direction: Your friend email and ask you about Nakhon Si Thammarat attraction place especially the well-known about “The Best Ozone in Thailand”. You want to give more information about this place so you write an email back to your friend. (At least 150 words)

เอกสารหลักสูตร

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของการติดต่อสื่อสารที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง กล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือสำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ การมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสดีในสังคมเพราะสามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และสถานการณ์โลก ดังนั้น การจัดการศึกษา ด้านความรู้ความสามารถของผู้เรียนทางภาษาต่างประเทศ ด้วยการยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การเรียนภาษาต่างประเทศจึงแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางภาษา สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบทและสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy)

การรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ และมีพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเอง รวมทั้งมี

เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ในปัจจุบันผู้เรียนต้องใช้ความรู้ทางภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ในการดำเนินชีวิต การที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งสามารถนำความรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษไปแสวงหาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในบริบทชีวิตจริงได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 และมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรเรื่อยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่จากผลการสอบระดับชาติและนานาชาติ ผลการสอบวัดคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 – 2558 และผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า คุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเนื่องจากมีตัวบ่งชี้หลายตัวที่แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านตัวครู ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการไม่เป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิเคราะห์ผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน สรุปได้ว่า ปัญหาส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดตามที่หลักสูตรต้องการ พบว่า นักเรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาและขาดการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถนำความรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตจริงหรือในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เรียนในห้องเรียนได้ อีกทั้งผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัว เนื่องจากเนื้อหาที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนห่างไกลจากชีวิตจริงของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความท้อถอย มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ไม่เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนอย่างจริงจังและเร่งด่วน หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy Curriculum) เป็นแนวทางหนึ่งที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางภาษาอังกฤษ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทั้ง 4 ทักษะในชีวิตจริงได้ การจัดหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอันดับแรก เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered Curriculum) และผลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการ จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การผสมผสานแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและ การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะมีแนวทางที่ชัดเจนทั้งในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษและในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกฝนทักษะทางภาษา กระบวนการใช้ภาษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) เป็นแนวคิดหนึ่งในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษ ที่เน้นพัฒนาการและการเรียนรู้ภาษาด้วยกระบวนการทางสังคม (Sociocultural Theory) ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้การใช้ภาษาในสภาพจริง (Authenticity) ด้วยการบูรณาการเนื้อหา (Content) ภาษา (Communication) การคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) หลักสูตรจะกำหนดให้นำวัฒนธรรม (Culture) หรือสังคม (Community) ท้องถิ่นที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาบูรณาการในเนื้อหา ผ่านการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Multiple Focus) โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือด้วยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในบริบทของการใช้ภาษาตามธรรมชาติและการสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น (Collaboration) ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และได้รับการเรียนภาษาแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ให้มีความหมายต่อตนเอง พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในตัวภาษา มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ทำให้มีเจตคติที่ดีและมีความมั่นใจในการเรียนรู้มากขึ้น

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับความเชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ (Discovery) ค้นพบความจริงด้วยวิธีสืบสอบ (Inquiry) ผ่านประสบการณ์การแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริง (Real-life Situations) ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น นำไปสู่การคิดวิเคราะห์แสวงหาข้อมูล โดยการบูรณาการสาระความรู้ต่างๆ ที่อยากรู้ให้เอื้อต่อกัน ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้

ในชีวิตจริง เน้นความรู้ ความเข้าใจในความคิดรวบยอด ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง ได้ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของตนเอง ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ การคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา การทำงานแบบร่วมมือ และการสื่อสารที่ดี เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตอบสนองผู้เรียนให้สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ ในสถานการณ์ที่อยู่ในบริบทชีวิตจริง ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านภาระงานที่มีความหมายต่อผู้เรียน ด้วยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมอย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้การใช้ภาษา โดยเน้นกระบวนการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ด้วยการศึกษาค้นคว้าเชิงลึก ผ่านการบูรณาการทักษะต่างๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในตัวภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษและเนื้อหาในรายวิชา เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

วิสัยทัศน์หลักสูตร

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษา เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย
2. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยกระบวนการเรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ ด้วยการมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมและแรงจูงใจในการเรียนรู้

4. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง และใช้เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ค้นคว้า ฝึกปฏิบัติการสืบค้นความหมาย ข้อมูล ความรู้ ในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สิ่งใกล้ตัว ความรู้ทั่วไป ข้อมูลท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี รวมทั้งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์สำนวน วัฒนธรรมทางภาษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความถนัด แสดงความคิดเห็น เริ่มจากการระบุนำคำถามสำคัญ ออกแบบ วางแผนการทำงาน การสรุปผล และการนำเสนอผลงาน

โดย ใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย กระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กระบวนการกลุ่มและกระบวนการปฏิบัติ โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารผ่านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การใช้ภาษาทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา ด้วยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ด้วยกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปฏิบัติจริง โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เพื่อ ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง พัฒนาภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อขยายโลกทัศน์และพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ มีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอย่างมีความหมาย

ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

1.1 สามารถอธิบาย/ บอกความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้

1.2 สามารถใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมให้ข้อความต่อเนื่องกัน และใช้ประโยคที่แสดงเหตุและผลได้

ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2.1 สามารถอธิบายโครงสร้างพื้นฐาน ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้

2.2 สามารถวางแผนอภิปราย ในประเด็นต่างๆ โดยการใช้ชนิดและหน้าที่ของคำ วลี โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมได้

ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

3.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอกระบวนการ ขั้นตอน ในการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นได้

3.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม

4.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความต้องการนำเสนอ หรือขอความคิดเห็นในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการ และแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ที่ต้องการได้

4.2 สามารถใช้ทักษะการฟัง และการอ่านเพื่อระบุใจความสำคัญ รายละเอียด และสรุป เรื่องที่ฟังและอ่านได้

4.3. สามารถใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ

5.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้

5.2. สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน วางแผนการทำงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้

5.3 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อนำเสนอ และแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าได้

ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

6.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อการนำเสนอ อธิบายกระบวนการ ขั้นตอน การค้นคว้าแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราว ในสถานการณ์ต่างๆได้

ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

โครงสร้างหลักสูตรหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้

โครงสร้างหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดเป็นหลักสูตรสาระเพิ่มเติม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นรายวิชาเพิ่มเติม ใช้เวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ (คาบละ 60 นาที) เป็นเวลา 18 สัปดาห์ รวม 36 คาบ จำนวน 1 หน่วยกิต โดยมีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

ชื่อวิชา	ภาษาอังกฤษรอบรู้
ลักษณะวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม
ระดับชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5)
จำนวนคาบ	เวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ (คาบละ 60 นาที) รวม 36 คาบ
เวลาเรียน	ใช้เวลาในห้องเรียน 20 คาบ และเวลาด้านนอกรั้วโรงเรียน 16 คาบ
หน่วยกิต	1 หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
1. Orientation -What is Nakhon Si Thammarat? - What is English Project work?	ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆ ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ 1.1 สามารถอธิบาย/บอกความหมาย ของ คำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง สอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้ ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ 5.1 สามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้ ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	Vocabulary: - Predicting - Tourist attractions - Locate - Religion - Festival Listening: - Listening for specific information Speaking: - Express opinions - Brainstorming/sharing idea Reading: - Reading for main ideas, details, and reference words. Writing: - Summary Study Skills: - Searching for more information & new knowledge - Using key words to search for knowledge on the internet about http://thai.tourismthailand.org http://nakhonsithammarat.org - Using Dictionary	- ศึกษาและสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ การสืบสอบความรู้/หลักการและวิธีการทำโครงการงาน (What is Project work?)/ นครศรีธรรมราช ศึกษา (What is Nakhon Si Thammarat?) - ระดมสมอง - ชม Clip Video about Nakhon Si Thammarat - สรุปความ - อภิปรายการประเมินผลตามสภาพจริง	1-2	ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 2 คาบ

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
2. Nakhon Si, An Awesome City! :	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆ ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการ ในแผนผัง ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/กิจกรรม/ประสบการณ์/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการ</p>	<p>Grammar: - Part of Speech (Noun, Verb, Adjective, Adverb) - Subject-verb Agreement - Present and Past Tenses</p> <p>Vocabulary: - Predicting, using context clues - Products and materials/shop - Cloths and accessories - Adjective for describing objects - Idioms - Thai Proverbs and Sayings</p> <p>Listening: - Listening for specific information 1. News 1.1 positive 1.2 negative 2. Guided tours 3. A description of interesting product</p> <p>Speaking: - Interviewing & asking for opinion on something - Express feeling/opinions - Describing something - Making role-play set in a souvenir shop</p> <p>Reading: The History of Nakhon Si Thammarat - Skimming and Scanning - Reading for specific details, make Inference</p> <p>Writing: - Summary writing - Descriptive writing - Created a Poster</p> <p>Culture:</p>	<p>- สืบค้นข้อมูล และสรุปใจความสำคัญ จากเว็บไซต์</p> <p>- การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา การทำผลิตภัณฑ์ฝีมือที่มีราคาแพง</p> <p>- ใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาความรู้</p> <p>- เรียนรู้การแบ่งหน้าที่และรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>- การแบ่งกลุ่มทำงานหรือการทำงานเป็นทีมในการลงไปสำรวจ Symbols of Nakhon Si Thammarat ของแต่ละตำบล แต่ละอำเภอ</p> <p>- Agree on a theme for the project</p>	3-4	<p>ทฤษฎี 3 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ 5 คาบ</p>
			<p>- ฟังข่าว ดูวิดีโอ และอ่านโปรซัวร์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของนครศรีธรรมราช</p> <p>- ฝึกสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับความเป็นมาและประวัติ</p> <p>- การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการรณรงค์ให้คนมาเที่ยว นครศรีฯ</p> <p>- ฝึกให้มีการนำเสนอและการยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น</p> <p>- การให้ลงมือปฏิบัติงานจริงด้วยการไปสำรวจสัมภาษณ์ ค้นคว้าวิถีชีวิตและภาษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ</p> <p>- Determine the final outcome</p>	5-6	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
	ทำงาน เกิดทักษะ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - Greeting / Body language - Politeness in showing this agreement - Polite Questions Using .Excuse me/ How do you ../What do you think.... - Symbols of Nakhon Si Thammarat <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Brainstorming - Identifying fact and opinion <p>Content:</p> <p>Local Story focus on The Awesome City</p> <ul style="list-style-type: none"> - One Tambon One Product 			
3. Attractive Places	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความ ส่วนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และ เข้าใจข้อมูลที่ต้องการ ในแผ่นพับ โบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และ เชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อ แสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal Auxiliaries: Possibility, probability, certainty (may-might-must-can-could) - Comparison - Relative Clause - Prepositions of location, Adjectives for describing places, - Future Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and adjectives relating to directions and places - Phrasal verb - Places in the city - tourist place - travels and trips - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for details & specific information <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for and giving suggestion 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดมสมองในการทำแบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจพร้อมแผนที่ในการเดินทาง - สืบค้นข้อมูล ด้วยการลงไปสถานที่จริงตามแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มสนใจ เพื่อทำแคมป์ เบนเชิญชวน - การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา - ใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลในการนำมาแสดงบทบาทสมมติ - <i>Structure and plan the project</i> 	7-8	<p>ทฤษฎี 2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ 6 คาบ</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนประสบการณ์การลงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับ คำใช้จ่าย ที่พัก อาหาร บุรยากาศ สิ่งแวดล้อม - ฝึกสัมภาษณ์ 		

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
	<p>บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/ กิจกรรม/ ประสบการณ์/ ประเด็นข่าว/ เหตุการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 6. เพื่อให้ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>- Asking for and giving directions - Explaining reasons</p> <p>Reading: Reading for gist - News - Review Tourist Attraction - brochure / Signs</p> <p>Writing: - Persuasive writing - Compare/contrast writing - A future plan - A holiday postcard - An email to a friend about your plans to go somewhere</p> <p>Culture: - Politeness in giving reception and suggestion - Politeness in asking for help</p> <p>Other Skills: - Time management - Setting the questioning, planning, and project building process - Searching the information from the library/Web-search - Survey/questionnaire</p> <p>Content: Attractive Places in Nakhon Si Thammarat</p>	<p>นักท่องเที่ยว</p> <p>- การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยววันๆ</p> <p>- การให้ลงมือปฏิบัติงานจริงร่วมกัน รณรงค์ ทำแผ่นป้าย แผ่นพับ เชิญชวน</p> <p>- มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>- <i>Information gathering cycle</i></p>	9-10	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
4. Marvelous Ligor Food!!	<p>ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อเพิ่มความรู้อย่างเข้าใจในการอธิบาย/ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ของ ภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อเพิ่มความรู้อย่างเข้าใจ ในใช้ ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และ เข้าใจข้อมูลที่ต้องการ ในแผนพับ ใบปลิว และ ข้อความอื่นๆ ที่อยู่ใน ความสนใจ จากแหล่ง เรียนรู้ต่างๆ และ เชื่อมโยงเนื้อหาในบท อ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อ แสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/ กิจกรรม/ ประสบการณ์/ ประเด็น/ข่าว/ เหตุการณ์อย่าง เหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ ทั้งใน ท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและ สามารถทำให้บุคคลอื่น เข้าใจในประเด็นที่ สำคัญที่สุดที่ผู้พูด ต้องการจะสื่อความ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่</p>	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Future Tenses - Active & Passive Voice - Question word & Question Tag - Participle, infinitive, gerund <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and descriptive adjectives relating to food and drink containers, shopping and season - Adjectives for describing products, - idioms about food and drink, - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information - Note taking - Listening for speaker's attitude <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for information and Ordering food in a restaurant - Describing and giving Information about food and drink. <p>Reading:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skimming and scanning for Main ideas - Guess meaning from the context - Using reference words <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expository Writing - Argumentative writing <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in ordering food & drink - Polite manners in 	<ul style="list-style-type: none"> - การนำเสนอรูปภาพ เมนูอาหารพื้นเมือง ของนักเรียนแต่ละคน พร้อมแลกเปลี่ยน และการยอมรับ แนวคิดจากผู้อื่น - สร้างสรรค์ชุด เมนูอาหาร 1 มื้อ พร้อมบรรยายเหตุผล ประกอบ - สร้างสถานการณ์ให้ ผู้เรียนขยายความคิด และเชื่อมโยงองค์ ความรู้ - วิเคราะห์วิดีโอ เรียนรู้แบบได้วาทีกิน อะไรกินแบบไหนให้มี ประโยชน์ - Information reporting 	11-12	<p>ทฤษฎี 2 คาบ</p> <p>ปฏิบัติ 6 คาบ</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - ระดมสมองในการ จัดกลุ่มอาหารที่มี ชื่อเสียง ประเภท อาหาร ราคา ความ สะดวก ความยากง่าย ในการประกอบ - การฝึกทักษะภาษา ด้วยการลงมือปฏิบัติ จดจำเมนูอาหารไป ถามความคิดเห็นจาก ชาวต่างชาติ - ทำหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น เชิญชวน นักท่องเที่ยว - สร้างสถานการณ์ สถานการณ์จำลอง จัด งานเทศกาลอาหาร ของภาคใต้ มีการฝึก ปฏิบัติ ในสภาพจริง - Evaluate the Project 	13-14	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
	เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	English - Social expressions - Making polite requests Other Skills: - Presenting the outcome - Exchanging and expressing opinion - Giving presentation - Using power point presentation - Computer Assisted Instruction Content: Article about Ligor Food (famous food)			
5. Fantastic Folk Art	ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆ ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการ ในแผนพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ผลการเรียนรู้ที่ 4. เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ/ปฏิเสธ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ บรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็น	Grammar: - Conditional Sentence - Direct and Indirect Speech (statements, questions, commands) - The sentence building (Simple-Compound-Complex) Vocabulary: - Verb with preposition - Nouns and verbs relating to traditional celebrations & customs; festival/wisdom/ belief and culture/ tale/life style - Adjectives for describing events - Superstitions - Idioms - Thai Proverbs and Sayings Listening: - Listening for specific details - Listening for speaker's attitude - Note-taking and blank filling	- สืบค้นข้อมูล ลงพื้นที่สำรวจ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อของชุมชนในแต่ ละอำเภอ - การนำเสนอความเชื่อ ประเพณี และ วัฒนธรรมของกลุ่มตนเองที่ได้จากการสำรวจ และการ ยอมรับแนวคิดจากผู้อื่น - การสร้าง ปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ภายในกลุ่ม - ฝึกการเรียนรู้ใน สถานการณ์จำลอง - <i>Information compilation & Analysis</i> - การฝึกทักษะภาษา ด้วยการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของ ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อของคน	15-16	ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สัปดาห์	จำนวนคาบ
	<p>เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ/ กิจกรรม/ ประสบการณ์/ ประเด็น/ข่าว/ เหตุการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 5. เพื่อให้ใช้ภาษาในเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความ</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing and giving information - Informative Speech - Inviting, Accepting & Declining for invitation <p>Reading:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reading for detail and scanning for specific information - Support reading strategies - Using context clues <p>Writing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Narrative writing - Writing expression for event <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in describing and giving information - Social expressions - Superstitions in Thai Folk Art <p>Other Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Searching the information from The library/Web-search/ YouTube, etc. - Using a dictionary - Using Computer <p>Content: Article about Folk Art (traditional celebrations & customs; festival ,activities, feelings) in Nakhon Si Thammarat</p>	<p>ในท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีนิยมในประสบการณ์ที่เหมือนหรือต่างกับเพื่อน - เสริมศักยภาพเพื่อในกลุ่มด้วยการช่วยกันทบทวนคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ต้องนำไปใช้ในการสื่อสารจริง <p>- <i>Information reporting</i></p>	17-18	

การกำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยึดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์เป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ทางภาษา ผ่านการใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ ในการเรียนรู้เนื้อหา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านการฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ โดยการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคม และการปฏิสัมพันธ์ ใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบผสมผสานกัน ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การสำรวจ การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัญหา เน้นการใช้กระบวนการสืบสอบและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามสภาพจริง ดังนั้น ในการพัฒนาการรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะภาษาในสภาพจริง และฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาจากการเรียนรู้ภาษาจากหลายๆ สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนมาใช้ในการสื่อสารในบริบทชีวิตจริงของผู้เรียน

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถเชื่อมโยงความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม และสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้ ภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมที่จำกัด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางภาษา สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประยุกต์ใช้ภาษาได้ถูกบริบท และสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความหมายของการรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ดังนี้

การจัดสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยการให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้กับการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านั้น การจัดสภาพห้องเรียนจะเป็นเรื่องราวการศึกษาค้นคว้าผลการทำงานตามโครงงานของนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มการนำแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งทรัพยากรอื่นๆ เข้ามาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดอภิปรายกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ตนทำกับเพื่อนการพบปะสนทนากันในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น การศึกษานอกสถานที่ หรืองานในภาคสนามถือเป็นกระบวนการที่สำคัญของการเรียนรู้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับบุคคลที่มีความรู้เชี่ยวชาญในหัวเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งถือเป็นประสบการณ์เรียนรู้ขั้นแรกของงานศึกษาค้นคว้า

การนำเสนอประสบการณ์เดิม ผู้เรียนสามารถที่จะทบทวนประสบการณ์ในหัวเรื่องที่ตนสนใจมีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นในประสบการณ์ที่เหมือนหรือแตกต่างกับเพื่อน รวมทั้งแสดงคำถามที่ต้องการสืบค้นในหัวเรื่องนั้นๆ

การสืบค้น หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษเปิดกว้างให้ใช้แหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างหลากหลายตามหัวเรื่องที่สนใจ ผู้เรียนสามารถสัมภาษณ์พ่อแม่ผู้ปกครองของตนเอง บุคคลในครอบครัว เพื่อนนอกต่างโรงเรียน สามารถหาคำตอบด้วยการศึกษานอกสถานที่ สัมภาษณ์วิทยากรท้องถิ่นที่มีความรอบรู้ในหัวเรื่อง อาจสำรวจวิเคราะห์วัตถุสิ่งของด้วยตนเอง เขียนโครงร่าง หรืออาจใช้หนังสือในชั้นเรียน หรือในห้องสมุดทำการค้นคว้า

การจัดแสดง ทำได้หลายรูปแบบอาจใช้ฝาผนังหรือป้ายจัดแสดงงานของผู้เรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ที่ได้จากการสืบค้นแก่เพื่อนในชั้น ครูสามารถให้นักเรียนได้รับทราบความก้าวหน้าในการสืบค้นโดยจัดให้มีการอภิปราย หรือการจัดแสดง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนแต่ละคนอาจจะสร้างความรู้ด้วย วิธีการที่แตกต่างกัน รวมทั้งอาจแตกต่างกับแนวทางของครู **การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม** การมีประสบการณ์ตรง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้เรียนมีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ใหม่ ครูมีบทบาทในการจัดบริบทการเรียนรู้ตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถ กระตุ้นสนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความรู้ และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในทุกๆ ด้าน การส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ด้วยเทคนิคหรือกิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทอำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการจัดการ จัดการ ทักษะการคิดวิเคราะห์/แก้ปัญหา ทักษะการค้นคว้าความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทักษะการพัฒนานวัตกรรม ทักษะการใช้ชีวิตที่มีค่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น

เพื่อส่งเสริมทักษะด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ หลักการสร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม (Process and Content) รวมทั้งมีพฤติกรรมยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็น และมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยมุ่งเน้นที่ผลสำเร็จของส่วนรวมเป็นสำคัญ นอกจากนี้ เป็นการลดบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา (Coaching and Mentoring)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่แสดงถึงแนวทางและวิธีการที่ครูจะดำเนินในขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นระบุคำถามสร้างบริบทการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้

2.1 ขั้นแสวงหาคำตอบและรับประสบการณ์ผ่านการรวบรวมข้อมูลความรู้

2.2 ขั้นสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยการปฏิบัติ

2.3 ขั้นประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ด้วยการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. บทบาทผู้เรียน ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ผู้เรียนจะสำรวจความสนใจของตนเองโดยสังเกตและศึกษาข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือคิดเชื่อมโยงจากเรื่องที่เรียนเพื่อเลือกเรื่องที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินการศึกษา และคัดเลือกเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (Negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน ได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ผู้เรียนจะเป็นผู้วางแผนการทำงานโดยปรึกษากับเพื่อนร่วมงาน เกี่ยวกับประเด็นปัญหาและขอบเขตของการศึกษา ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ การศึกษา ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ตั้งสมมุติฐานที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ รวมทั้ง ออกแบบการศึกษาที่ประกอบด้วย วิธีการเก็บข้อมูล ขั้นตอน

การเก็บข้อมูล วัสดุอุปกรณ์ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และระยะเวลาในการศึกษา และนำข้อมูลมาจัดเป็นโครงร่างส่งครูผู้สอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งกับกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น และเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังทำอยู่

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงการ ผู้เรียนเป็นผู้ทำการศึกษา เป็นผู้คิดหรือลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยสร้างหรือจัดหาเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเวลาที่กำหนด จัดบันทึกข้อมูล และร่วมปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการทำงานกับกลุ่มหรือครูเป็นระยะ เพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษารูปแบบการเขียนรายงาน และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมจัดทำเป็นรายงานโครงการนำเสนอต่อครูผู้สอน ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ผู้เรียนจะเป็นผู้นำเสนอผลการศึกษา โดยศึกษาวิธีการนำเสนอผลงาน และเลือกรูปแบบการนำเสนอผลงานที่เหมาะสม มีการเตรียมการนำเสนอผลงาน และนำเสนอผลงานในหัวข้อ กระบวนการศึกษาและผลที่ได้จากการศึกษา และทำการประเมินผลการทำโครงการด้วยตนเอง และผู้เรียนต้องยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างและคำวิจารณ์

2. บทบาทของครูผู้สอน ครูผู้สอนเป็นผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษามากที่สุด และขณะเดียวกันให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการทำโครงการ ด้วยการใช้สภาพจริง (Authentic Language) ใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำโครงการให้แก่ผู้เรียน อีกทั้ง ครูผู้สอนยังเป็นผู้สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนโดยกระตุ้นผู้เรียนให้กล้าแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนต้องพยายามจัดกิจกรรมจากกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนไม่กังวลและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาที่จำเป็นกับผู้เรียน เชื่อมโยงเนื้อหา ภาษาในชีวิตจริง ใช้แหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริงและให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาและมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงๆ ผ่านกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ ที่ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกประเด็นศึกษา ครูผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำโครงการและสามารถคิดประเด็นการศึกษาเพื่อทำโครงการได้ โดยจัดกิจกรรมให้

ผู้เรียนสัมผัสกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ด้วยการสร้างเรื่องราวที่มีเนื้อหาภาษาใหม่มีบริบทชัดเจน เช่น การใช้สื่อจริง ภาพ สถานการณ์ และใช้กระบวนการเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความกล้าแสดงออกและเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริมและให้คำปรึกษา ผู้เรียนโดยใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา ให้ความคิดเห็น ความชัดเจนของประเด็นการศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษา ความถูกต้องเหมาะสมของสมมุติฐานการศึกษา ที่กำหนด นอกจากนี้ แนะนำแหล่งข้อมูลหรือเอกสารสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยการนำเสนอ รูปแบบภาษาในการพูดหรือเขียนอย่างเป็นทางการเพื่อให้ผู้เรียนเห็นการใช้ในการสนทนา

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทำโครงการ ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ ผู้เรียน โดยจัดหาและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อให้การทำโครงการ ของผู้เรียนดำเนินได้อย่างราบรื่น คอยติดตาม ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของผู้เรียนเป็นระยะ พร้อมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้รูปแบบภาษาในการพูดเนื้อหาของตน คอยให้กำลังใจ ในการทำงานแก่ผู้เรียน พยายามใช้กระบวนการเสริมศักยภาพผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้ ฝึก ทักษะ มีเจตคติที่ดี มีความสนใจกับประสบการณ์เรียนรู้ที่จัดขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด สร้างสรรค์ มีความท้าทายที่ทำให้ผู้เรียนต้องการหาคำตอบ หาความรู้

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนรายงานผลการศึกษา ครูผู้สอนจะนำเสนอผลงานของ นักเรียนและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนจะเป็นผู้นำเสนอผลงานของนักเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเอง และได้มีโอกาสฝึก ปฏิบัติการใช้ภาษามากที่สุดทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารใน ชีวิตประจำวันได้

การกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้พิจารณาจากคะแนนที่ได้จากหลักฐาน 6 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินวัดการรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบวัดการรู้ภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการใช้ภาษา
2. การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้วยแบบการประเมินด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษาในรูปแบบแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ เพื่อดูพัฒนาของผู้เรียนทางด้านเนื้อหาทางภาษา และการประเมินทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ของผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการขั้นตอนการทำโครงการ โดยใช้แบบประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ดังนี้

การกำหนดการประเมินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ทักษะในการประเมิน	วิธีการประเมิน
1. ประเมินทักษะการฟัง	- ประเมินจากการฟังเพื่อนนำเสนองาน เล่าประสบการณ์การทำงาน / การฟังจากสื่อจริง เช่น เจ้าของภาษา จำนวน 3 ครั้ง แล้วสามารถวิจารณ์ซักถาม หรือตอบคำถาม บอกเหตุผลได้ ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง
2. ประเมินทักษะการพูด	- ประเมินจากการพูดนำเสนองาน/การพูดซักถาม การวิจารณ์หรือให้เหตุผล ข้อเสนอแนะได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการพูด
3. ประเมินทักษะการอ่าน	- ประเมินจากการอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ แล้วตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการอ่าน
4. ประเมินทักษะการเขียน	- ประเมินจากการเขียนบันทึกรายงาน ความก้าวหน้าในการทำโครงการ และการเขียนสรุปข้อความรู้ บอกเหตุผล และแสดงความคิดเห็นได้ จำนวน 3 ครั้ง ใช้แบบประเมินทักษะการเขียน

3. การประเมินกิจกรรมขณะปฏิบัติงาน เป็นการประเมินการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน ตั้งแต่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงาน การแบ่งงานหน้าที่ในการทำงาน การร่วมมือกันในการปฏิบัติงานให้เสร็จแต่ละครั้ง การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันตรวจและประเมินผลงาน โดยครูเป็นผู้สังเกตกิจกรรมและจดบันทึก และแบบประเมินเพื่อนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน

4. การประเมินด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในเนื้อหาทางภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ สำนวน และวัฒนธรรมทางภาษา ในรูปแบบแบบฝึกหัดหลังหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาของผู้เรียนทางด้านเนื้อหาทางภาษา

5. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามตัวชี้วัด ตามหลักสูตร วัดกลางภาค และปลายภาค

6. การประเมินผลจากผลสำเร็จการทำโครงการของนักเรียนในแต่ละกลุ่มในภาพรวม โดยใช้แบบประเมินโครงการ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 70% ขึ้นไป

เอกสารประกอบหลักสูตร

คู่มือการใช้หลักสูตร

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

คู่มือการใช้หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้และเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้นำหลักสูตรไปใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สัมฤทธิ์ผล

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระเพิ่มเติม วิชาเลือกเสรี ที่ให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเลือกเรียนตามความสนใจ ใช้สอน 1 ภาคการศึกษา โดยใช้เวลาเรียน 36 คาบ 18 สัปดาห์ โดยแบ่งเวลาเรียน เป็น 2 ส่วนคือ การเรียนรู้และทำกิจกรรมในห้องเรียน และการศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบข้อความรู้ใหม่ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือ ในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้การใช้ภาษา ด้วยการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิด และวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ทางภาษา อีกทั้ง ผู้เรียนยังได้มีส่วนร่วม ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองตามสภาพจริง

แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดทำแผนการเรียนรู้ระยะยาวและตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนใช้เขียนแผนการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ดังตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ปีการศึกษา 2559

รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ รหัสวิชา อ30128

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยที่ 1 ชั้นกระบวนการ PBL: Agree on a theme for the project และ Determine the final outcome

เรื่อง The Awesome City

เวลา 8 คาบ

1. เป้าหมายการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา คำศัพท์ สำนวน ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวต่างๆใกล้ตัว ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

1.1 สามารถอธิบาย/ บอกความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะได้

ผลการเรียนรู้ที่ 2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2.1 สามารถอธิบายโครงสร้างพื้นฐาน ข้อความ สำนวน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้

2.2 สามารถวางแผนอภิปราย ในประเด็นต่างๆ โดยการใช้ชนิดและหน้าที่ของคำวลี โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมได้

ผลการเรียนรู้ที่ 3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ค้นคว้า/สืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ ใบปลิว และข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

3.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอกระบวนการ ขั้นตอน ในการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นได้

3.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผลการเรียนรู้ที่ 7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน เกิดทักษะกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

- อธิบาย/บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ข้อความ จากเนื้อเรื่องได้อ่านได้
- รู้ความแตกต่างของหน้าที่คำ (Parts of Speech) และนำไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- รู้ความแตกต่างของโครงสร้างทางภาษาเกี่ยวกับ Tenses และนำไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสถานการณ์
- รู้ความแตกต่างของ (Subject-verb Agreement) และนำไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- รู้ความแตกต่างด้านโครงสร้างประโยค เทคนิค การเขียนและรูปแบบการเขียนในโอกาสต่างๆ ตามเนื้อหาหลักสูตร และสามารถนำไปใช้เขียนในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง
- นำเทคนิค และกลยุทธ์การอ่าน ไปใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษา ค้นคว้า ความรู้เพิ่มเติม

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

1. นำคำศัพท์ สำนวน ในบริบทต่างๆ ไปใช้ได้อย่างสอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับกาลเทศะ
2. ใช้ทักษะการฟัง และการอ่าน วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้และข้อมูล จากสื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนและพูด/เขียนสรุปความเข้าใจสั้นๆ ได้
3. พูดสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ
4. ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนนำเสนอข้อมูลและวางแผนในการทำงานเป็นภาษาอังกฤษได้
5. ฟังและอ่านแล้วบอกใจความสำคัญ รายละเอียด สรุป และบอกความหมายคำศัพท์จากสิ่งที่ฟังและอ่านได้รวมทั้งพูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดบ้านเกิดของตนได้ นำไปสู่การเขียนจดหมายเชิญชวนให้เพื่อนมาเที่ยวบ้าน
6. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
7. เขียน writing a survey, Poster, Argumentative Paper, Wall newspaper ได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C)

1. มีความสามารถในการคิด
2. มีความสามารถในการสื่อสาร

2. สาระสำคัญ/แนวคิด

พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แบบบูรณาการผ่านการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลที่นักเรียนสนใจด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างกลุ่ม ด้วยการให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ วางแผนในการทำงาน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนทำงานอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน โดยการมุ่งเน้น การบูรณาการเนื้อหาการพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยใช้บริบทนครศรีธรรมราช ด้วยการเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและอ่าน และสามารถพูดสนทนาแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูล อันเป็นประโยชน์และนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนสามารถประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมได้ เป็นการใช้ภาษาสื่อสาร เรื่องราวที่ใกล้ตัวผู้เรียน โดยการเน้นการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในบริบทของการใช้ภาษาตาม ธรรมชาติและการสร้างประสบการณ์จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

3. สาระการเรียนรู้

- เนื้อหา (Content)
 - Local Story focus on The Awesome City (One Tambon One Product)
 - Parts of Speech (Noun, Verb, Adjective and Adverb)
 - Subject-verb Agreement
 - Present Tenses and Past Tenses
- การคิด (Cognition)
 - Provide learners with opportunities to understand the key concepts and apply them in different contexts
 - Enable learners to identify fact and opinion
 - Vocabulary building, learning and using
 - Arouse learner curiosity- creative use of language and learner questions

- **วัฒนธรรม (Culture)**

- Identify the Symbols of Nakhon Si Thammarat and other province in the Southern part of Thailand.

- Become aware of Polite Questions Using.....(Excuse me/How do you.../What do you think....)

Politeness in show thus agreement.....

Greeting/Body Language

- Understand that they can learn, no matter which language they are using.

- **การสื่อสาร (Communication)**

Language of learning	Language for learning	Language through learning
<p>Key Vocabulary:</p> <p>Adjective: tight, baggy, pricey, unique, durable, intricate, shiny, old-fashioned</p> <p>Noun: nielloware, handicraft, woven cloth, weaving, community, souvenir, demonstration, figure, shadow puppet, durability, pedestal, tray, municipality</p> <p>Verb: bargain, weave</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting, using context clues - Products and materials/shop - Cloths and accessories - Adjective for describing objects - Idioms - Thai Proverbs and Sayings 	<ul style="list-style-type: none"> - Asking each other questions: <ul style="list-style-type: none"> What do you know about...? What do you think about...? What if we had a at our hometown? How to make.....? Could you tell me the way to.....? How to make.....? Where did you go on your vacation? - Classifying: The different type of products and materials in each Tambon are..... - Comparing and contrasting: The traveling in Nakhon Si Thammarat better than the other Province/Bangkok. - How do you spell.....? - What does.....mean? - How much.....? 	<ul style="list-style-type: none"> - Distinguish language needed to carry out activities. - Retain language revised by both the teacher and learners - Make use of peer explanations - Record, predict and learn new words which arise from activities.

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้(K) 1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนภาษาที่ฟังและอ่านได้ 2. เลือกข้อความที่กำหนดให้นำไปเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ได้ 3. ตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟังและอ่านได้ 4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ 5. จับคู่คำศัพท์กับนิยามได้	ซักถาม ตรวจ Exercise ตรวจ Exercise ตรวจ Exercise ตรวจ Exercise	การสังเกต Exercise Exercise Exercise Exercise	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
ด้านทักษะกระบวนการ (P) - การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของ - การเสนอแนะ การตอบรับ และตอบปฏิเสธข้อเสนอนั้น	กำหนดสถานการณ์	แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ 2 ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(A) ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประสงค์	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ 2 ขึ้นไป
ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C) - ความสามารถในการสื่อสาร	ประเมินสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ 2 ขึ้นไป

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นระบุคำถามสร้างบริบทการเรียนรู้

1. ครูนำเสนอเพลง “นครศรีฯบ้านเรา” โดยให้ผู้เรียนตั้งใจสังเกตเพลงที่นำเสนอ
2. ครูนำผู้เรียนสนทนาเรื่องราวความเป็นมาของนครศรีธรรมราช จากนั้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามตามความสงสัยก่อนที่จะมีการศึกษาเรื่องราวของนครศรีธรรมราช (The Awesome City : One Tambon One Product)

ครูถามผู้เรียนดังนี้

T : Where did you go on your weekend?

Ss :Answer will vary.....

T : What did you do?

Ss :Answer will vary.....

ครูเล่าว่าครูไปที่ไหนมาบ้าง

I went to Ban Khiri Wong and stayed there about 2 days.

I really enjoyed because I bought woven clothes and the soap that made from the shell of mangosteen there.

ครูสุ่มให้นักเรียนเล่ากิจกรรมของตนเองที่ทำช่วงปิดภาคเรียน จากนั้นครูสนทนากับผู้เรียนดังนี้

- What would you like to do in your free time?
- Would you like to go shopping?
- How often do you go shopping?
- Where would you like to go shopping?

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้

2.1 ขั้นแสวงหาคำตอบและรับประสบการณ์ผ่านการรวบรวมข้อมูลความรู้

3. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มศึกษาบทอ่านเกี่ยวกับเรื่อง The Awesome City แบบ Skimming and Scanning เพื่อให้ได้รายละเอียด ด้วยการใช้กิจกรรมการอ่านโดยใช้การ Predicting, using context clues

4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำ My Map เกี่ยวกับประวัติและทำเลที่ตั้งและของดีแต่ละอำเภอของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กลุ่มตนเองสนใจ

ชั่วโมงที่ 2

2.2 ขั้นสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยการปฏิบัติ

5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ My Map ของกลุ่มตนเอง พร้อมทั้งให้เหตุผลในการคัดเลือกของดีแต่ละอำเภอแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มอื่นๆ ศึกษาความคิดเห็นและเหตุผลที่คัดเลือกตามความแตกต่าง แต่ละกลุ่มสรุปผลสร้างความรู้ด้วยตนเอง

6. ผู้เรียน ดูวิดีโอ เกี่ยวกับ The Awesome City ที่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งด้านบวกและด้านลบเกี่ยวกับของดีของเมืองนครศรีฯ แล้วช่วยกันอภิปรายแสดงความรู้สึก

7. ครูแนะนำแหล่งเรียนรู้และวิธีการค้นคว้า ข้อมูลด้วยการอ่านเอกสาร ดูวิดีโอ การสัมภาษณ์ผู้รู้การค้นคว้าทาง Internet จาก Web-site ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ ประเด็นที่ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสนใจ

ชั่วโมงที่ 3

8. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาความรู้ทางภาษาผ่านกิจกรรมการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล การสัมภาษณ์ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนในการไปแสวงหาข้อมูล และเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน สุภาษิต
9. ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ในเรื่องที่สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาค้นคว้ามา

ชั่วโมงที่ 4

10. แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่สนใจ โดยตัวแทนสมาชิกในกลุ่มเสนอเหตุผลการเลือกหัวข้อ
11. ผู้เรียนร่วมกันกำหนดผลสำเร็จโดยพิจารณาจากลักษณะของโครงการ วัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของโครงการ ด้วยการทำรายงาน การเขียนจดหมาย การจัดป้ายนิทรรศการ การวิเคราะห์

ชั่วโมงที่ 5-7

2.3 ชั้นประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ด้วยการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

12. ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในร้านขายของที่ระลึก แต่ละกลุ่ม ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการชื่นชมให้ข้อคิดในการแสดงของกลุ่มเพื่อน
13. ผู้เรียนแต่ละคนเขียนบรรยายของดีบ้านเรา และแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนในกลุ่ม (เก่ง กลาง อ่อน) ช่วยกันตรวจแก้งานของเพื่อน คัดเลือกของคนที่ยื่นได้น่าสนใจในกลุ่ม ดินนิทรรศการหน้าห้อง
14. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษา Symbols of Nakhon Si Thammarat และช่วยกันแสดงความคิดเห็นสรุปองค์ความรู้ที่ได้ ลงใน Map ของตนเอง
15. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกแบบและสร้าง Poster เกี่ยวกับ The Awesome City ของกลุ่มตนเอง จากนั้นส่งตัวแทนออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 8

ขั้นที่ 3 ขั้นการวัดและประเมินการเรียนรู้

16. ผู้เรียนแต่ละคน เขียนสรุป The Awesome City ในที่สนคดีของตนเอง จากนั้นนำสิ่งที่เขียนพูดให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เพื่อนๆช่วยกันแก้ไขในสิ่งที่เพื่อนผิดพลาด

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม (Dictionary)
3. ใบความรู้: Vocabulary
4. เครื่องบันทึกเสียง
5. แถบบันทึกเสียง
6. โปรเจคเตอร์
7. แบบฝึกทักษะการรู้ภาษาอังกฤษ

7. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมต่อเนื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภูริชญา เพ็อกพรหม)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกผลหลังแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

1.1 ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

1.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

.....

1.3 ด้านเจตคติ/คุณลักษณะฯ (A)/สมรรถนะ (C) เชื่อมโยงกับมาตรฐานสากล

.....

.....

.....

2. การปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

3. ข้อค้นพบด้านพฤติกรรมจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

4. อื่นๆ

.....

.....

.....

5. ปัญหา/สิ่งที่พัฒนา/แนวทางแก้ปัญห/แนวทางการพัฒนา

ปัญหา/ สิ่งที่พัฒนา	สาเหตุของ ปัญหา/ สิ่งที่พัฒนา	แนวทางแก้ไข/ พัฒนา	วิธีแก้ไข/พัฒนา	ผลการแก้ไข/ พัฒนา

ลงชื่อ.....

(นางภูริชญา เพ็อกพรหม)

...../...../.....

ใบความรู้: Vocabulary

The Awesome City (ของดีบ้านเรา)

No.	Vocabulary	Parts of Speech	Meaning
1	tight	adj.	แน่น, คับ, ตึง
2	baggy	adj.	หลวม
3	pricey	adj.	ราคาแพง
4	unique	adj.	ที่ไม่เหมือนใคร, ที่มีอยู่ (สิ่ง,คน)เดียวในโลก, ล้ำค่า
5	durable	adj.	ที่คงทน, ที่ทนทาน, ที่อยู่ได้นาน
6	intricate	adj.	ที่ละเอียดประณีต
7	shiny	adj.	เป็นประกาย, มัน, ชื่นเงา
8	old-fashioned	adj.	ล้าสมัย
9	light(brown)	adj.	(สีน้ำตาล) อ่อน
10	dark (blue)	adj.	(สีน้ำเงิน) เข้ม
11	nielloware	n	เครื่องถม
12	handicraft	n	งานฝีมือ, งานหัตถกรรม
13	woven cloth	n	ผ้าทอ
14	weaving community	n	ชุมชนทอผ้า
15	souvenir	n	ของที่ระลึก
16	demonstration	n	การสาธิต
17	figure	n	รูปร่าง
18	shadow puppet	n	หุ่น, เงา, หนังตะลุง
19	durability	n	ความคงทน, ความทนทาน
20	earring	n	ตุ้มหู
21	municipality	n	เทศบาล
22	bargain	n	ต่อรองราคา
23	weave	v	ถัก, ทอ, จักสาน,จักตอก
24	discount	v, n	ลด(ราคา), ส่วนลด(ราคา)
25	brassware	n.	เครื่องทองเหลือง
26	cylinder	n.	กระบอก, รูปทรงกระบอก
27	silversmiths	n.	ช่างเงิน
28	alloy	n	นาก
29	ornament	n.	เครื่องประดับ

No.	Vocabulary	Parts of Speech	Meaning
30	entertainment	n.	ความบันเทิง
31	performance	n.	การแสดง
32	delicateness	adj.	ความละเอียด, ความประณีต
33	chisel	n.	สิ่ว
34	hide	n.	หนังสัตว์
35	utensil	n	เครื่องใช้สอย
36	processed durian	adj	ทุเรียนแปรรูป
37	reasonable	adj.	สมเหตุสมผล, ราคา(ปานกลาง,สมเหตุสมผล)
38	herbal	adj.	ที่เกี่ยวกับสมุนไพร
39	raw	adj.	ดิบ
40	various	adj.	หลากหลาย, แตกต่างกัน, มากมาย, ไม่เหมือนกัน
41	damp	adj., n	ชื้น, ความชื้น
42	tough	adj.	หยาบ, เหนียว, ทนทาน, บึกบึน, ทรหด, อดทน, ยาก
43	household	N	เครื่องใช้สอย
44	particularly	adv.	โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
45	encase	V	สอด, เลี่ยม(นาฬิกา, ทอง)
46	exist	V	ยังมีชีวิตอยู่,
47	depend on	V	ขึ้นอยู่กับ, พึ่งพา
48	transform	V	เปลี่ยนรูปร่าง, เปลี่ยนลักษณะ
49	vary	V	(ทำให้)แตกต่าง, ผิดแผก, หลากหลาย

ใบความรู้**Introduction about a Role Play Activities****Introduction**

Hello (Good morning, Good afternoon), everyone (my teacher and my friends. My name's..... I'm the representative of group ...1.... Today we are very proud to do our role play about the handicrafts of Nakhon Si Thammarat which are unique styles. Please feel relaxed and happy with our performance. Let's go.

After a role playing

Thank you for your attention. Hope you enjoy our role play. Goodbye.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระยะยาว

หน่วยการเรียนรู้ (ปฐมนิเทศ)	สัปดาห์ที่	ณ./ชม.รวม	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมิน การเรียนรู้
Orientation (ปฐมนิเทศ)	1-2	4	<p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting /Tourist attractions - Locate / Religion / Festival <p>Listening: Listening for specific information</p> <p>Speaking: Express opinions</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming/sharing idea <p>Reading: Reading for main ideas, details, and reference words.</p> <p>Writing: Summary</p> <p>Study Skills:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Searching for more information & new knowledge - Using key words to search for knowledge on the internet about http://hai.tourismthailand.org http://nakhonsithammarat.org - Using Dictionary 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pre-test ข้อสอบการรู้ภาษาอังกฤษ 2. ศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การสืบสอบความรู้ <ul style="list-style-type: none"> - การสืบค้น ความหมายของการสืบสอบ - กระบวนการสืบสอบความรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ - คุณค่าของการสืบสอบความรู้ 3. ศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการและวิธีการทำโครงการงาน (What is Project work?) <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย/ประเภทของโครงการงาน - หลักการและวิธีการทำโครงการงาน - บทบาทของผู้เรียนและการทำงานเป็นกลุ่ม - การประเมินผลตามสภาพจริง 4. ศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ นครศรีธรรมราชศึกษา (What is Nakhon Si Thammarat?) <ul style="list-style-type: none"> - ประวัติ นครศรีธรรมราช - วัฒนธรรม ประเพณีความเชื่อ - ศิลปหัตถกรรมฝีมือ - ของดีเมืองลิเกอร์/ แหล่งท่องเที่ยว - สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในเมืองนครศรีฯ 5. แนะนำแหล่งเรียนรู้และวิธีการค้นคว้า 6. Self-assessment (ผู้เรียนประเมินตนเองก่อนเรียน) 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบความรู้เกี่ยวกับ การสืบสอบความรู้ - ใบความรู้เกี่ยวกับ What is Project work? - Clip Video about Nakhon Si Thammarat - ใบความรู้เกี่ยวกับ นครศรีธรรมราช - Brochure (ภาษาอังกฤษ)และผู้นำ นครศรีธรรมราช 	<ul style="list-style-type: none"> - My Map - สรุปองค์ความรู้ นครฯ - การสืบสอบ - ความรู้ และ การทำ - โครงการงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบวัดการรู้ ภาษาอังกฤษ (Pretest) - แบบ ประเมิน ตนเองก่อน เรียน - Student's Log

หน่วยการเรียนรู้	ชั่วโมง	คน/ชั่วโมง	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
The Awesome City (ของที่บ้านเรา)	3-6	8	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Part of Speech (Noun, Verb, Adjective, Adverb) - Subject-verb Agreement - Present and Past Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predicting, using context clues - Products and materials/shop - Cloths and accessories - Adjective for describing objects - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information <ol style="list-style-type: none"> 1. News <ol style="list-style-type: none"> 1.1 positive 1.2 negative 2. Guided tours 3. A description of interesting product 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมการกระตุ้นความรู้ของผู้เรียน 2. ผู้เรียนศึกษาท่อนเกี่ยวกับเรื่อง The Awesome City แบบ Skimming and Scanning เพื่อให้ได้รายละเอียด ด้วยการใช้กิจกรรมการอ่านโดยใช้การ Predicting, using context clues 2. ผู้เรียนฟังข่าว ดูวิดีโอ เกี่ยวกับ The Awesome City ที่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งด้านบวกและด้านลบ แล้วแสดงความรู้สึก 3. แนะนำแหล่งเรียนรู้และวิธีการค้นคว้า ข้อมูลด้วยการอ่านเอกสาร ดูวิดีโอ การสัมภาษณ์ผู้รู้ทาง Internet จาก Web-site ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสนใจ 4. ให้ความรู้ทางภาษาผ่านกิจกรรมการฟัง ชุด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล การสัมภาษณ์ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนในการไปแสวงหาข้อมูล และเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน สุภาษิต 5. กิจกรรมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ในเรื่องที่สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาค้นคว้ามา 6. แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่สนใจ โดยตัวแทนสมาชิกในกลุ่มเสนอเหตุผลการเลือกหัวข้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - Brochure (ภาษาอังกฤษ)แนะนำผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจของนครฯ - บทความ A description of interesting product - ใบความรู้ เรื่อง Part of speech/ Modal Auxiliaries/ Question word/ Question Tag/ Present Tenses and Past Tenses - ใบงานเขียน steps of making one product/ Summary/ Descriptive writing a survey about spending for the great city. 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกต - การมีส่วนร่วมในห้องเรียน - ผลงานการเขียน steps of making one product/ Summary/ Descriptive writing a survey about spending for the great city. 	

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	นาย/นางสาว	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
The Awesome City (ของที่บ้านเรา)			<p><u>Speaking:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Interviewing & asking for opinion on something - Express feeling/opinions - Describing something - Making role-play set in a souvenir shop <p><u>Reading:</u></p> <p>The History of Nakhon Si</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skimming and Scanning - Reading for specific details, make Inference <p><u>Writing:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Summary writing - Descriptive writing - Created a Poster <p><u>Culture:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Greeting / Body language - Politeness in showing this agreement - Polite Questions Using Excuse me/ How do you ..?/What do you think.... - Symbols of Nakhon Si 	<p>7. ผู้เรียนร่วมกันกำหนดผลสำเร็จโดยพิจารณาจากลักษณะของโครงการ วัตถุประสงค์และความเหมาะสมของโครงการ ตัวอย่างการทำรายงาน การเขียนจดหมาย การจัดป้ายนิเทศ การวิเคราะห์</p> <p>8. ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในร้านขายของที่ระลึก แต่ละกลุ่ม ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการซื้อสินค้าที่คิดในการแสดงของกลุ่มเพื่อน</p> <p>9. ผู้เรียนแต่ละคนเขียนบรรยายที่บ้านเรา และแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนในกลุ่ม (เก่ง กลาง อ่อน) ช่วยกันตรวจแก้งานของเพื่อน คัดเลือกของคนที่เขียนน่าสนใจในกลุ่ม ดิฉันหรือการที่นักท่องเที่ยว</p> <p>10. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษา Symbols of Nakhon Si Thammarat และช่วยกันแสดงความคิดเห็นสรุปองค์ความรู้ที่ได้ ลงใน Map ของตนเอง</p> <p>11. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกแบบและสร้าง Poster เกี่ยวกับ The Awesome City ของกลุ่มตนเอง จากนั้นส่งตัวแทนออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>12. ผู้เรียนแต่ละคน เขียนสรุป The Awesome City ในที่คิดของตนเอง จากนั้นนำสิ่งที่เขียนพูดให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เพื่อนช่วยกันแก้ไขในสิ่งที่เพื่อนผิดพลาด</p>		Argumentative paper - Poster	

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์ที่	คาบเรียน	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
The Awesome City (ของดีบ้านเรา)			<u>Other Skills:</u> - Searching for more information & new knowledge - Brainstorming - Identifying fact and opinion <u>Content:</u> Local Story focus on The Awesome City – One Tambon One Product			Argumentative paper - Poster	

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	เกณฑ์/คะแนน	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
Attractive Places (แหล่งท่องเที่ยว น่าศึกษา)	7-10	8	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal Auxiliaries: Possibility, probability, certainty (may-might-must-can-could) - Comparison - Relative Clause - Prepositions of location, Adjectives for describing places, - Future Tenses <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and adjectives relating to directions and places - Phrasal verb / Idioms - Places in the city - tourist place - travels and trips - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for details & specific information 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนร่วมกันวางแผนโครงร่างของโครงการมาจากลักษณะของข้อมูลที่รวบรวม วิธีการจัดทำข้อมูล วิธีการรวบรวม การจัดการ การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งหน้าที่ของผู้เรียน และระยะเวลาปฏิบัติงาน 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกแบบเขียน Timeline หรือ Project Plan ฉบับร่าง และสมาชิกแต่ละคนนำเสนอหน้าที่ตนเองภายในกลุ่มและนำเสนอ Project Plan ฉบับร่าง 3. ปรับปรุงแก้ไข Timeline หรือ Project Plan 4. ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อรวบรวมข้อมูล เช่น ในกรณีที่มีการเรียนรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์การฝึกคิดในเรื่องการออกเสียง ฟังจับใจความจากบทสนทนา การใช้สำนวนที่เหมาะสมในบทสนทนา ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล 5. ปฏิบัติตามแผน การจัดเก็บข้อมูล โดยการนำความรู้ทางภาษาไปใช้ พร้อมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมของลงศึกษารวบรวมข้อมูล 6. แต่ละกลุ่มเขียนร่าง Timeline ความก้าวหน้าในการทำงาน 7. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอรายงานความก้าวหน้าและสิ่งที่ได้ศึกษาเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบความรู้ เรื่อง Subject-verb Agreement/ - Comparison/ - Relative Clause - Prepositions of location, Adjectives for describing places, - Future Tenses <p>- ใบความรู้ เรื่อง Phrasal verb</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห่องสมุด - Internet - แหล่งศึกษาค้นคว้า - เว็บไซต์นครศรีฯ - ผู้เชี่ยวชาญในการทำผลิตภัณฑ์ - บทอ่านเรื่อง Attractive Places in Nakhon Si Thammarat 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกต - การมีส่วนร่วมในห้องเรียน - ใบงาน - ผลงานการเขียน A holiday postcard - An interview with a famous - An email to a friend about your plans to go somewhere - A role-play about the interesting places 	

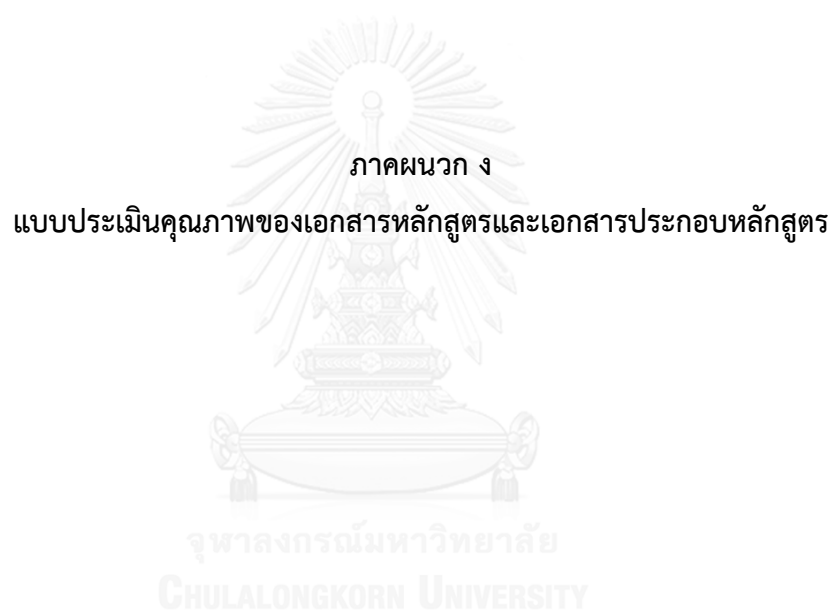
หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	เกณฑ์/ระดับ	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
Attractive Places (แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ)	7-10	8	<p><u>Speaking:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for and giving suggestion - Asking for and giving directions - Explaining reasons <p><u>Reading:</u> Reading for gist</p> <ul style="list-style-type: none"> - News /Review Tourist Attraction brochure / Signs - Persuasive writing - Compare/contrast writing - A future plan / A holiday postcard - An email to a friend about your plans to go somewhere <p><u>Culture:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in giving reception and suggestion - Politeness in asking for help <p><u>Other Skills:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Time management - Setting the questioning, planning, and project building process - Searching the information from the library/Web-search - Survey/questionnaire <p><u>Content:</u> Attractive Places in Nakhon Si Thammarat</p>		<p>- ในความรูเรื่อง giving directions - บทอ่านจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. News 2. Review Tourist Attraction 3. Signs <p>- . Searching the information from the library/ Web- search</p> <ul style="list-style-type: none"> - Survey/ questionnaire 	<p>with a famous</p> <ul style="list-style-type: none"> - An email to a friend about your plans to go somewhere - A role-play about the interesting places - A pros and cons essay 	<p>- A pros and cons essay</p>

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ณ./ปีงบประมาณ	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้	
Marvelous Ligor Food (สุดยอดอาหารเมืองลิกอร์)	11-14	8	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Future Tenses - Active & Passive Voice - Question word & Question Tag - Participle, infinitive, gerund <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nouns, verbs and descriptive adjectives relating to food and drink containers, shopping and season - Adjectives for describing products, - idioms about food and drink, - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific information - Note taking - Listening for speaker's attitude <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking for information and Ordering food in a restaurant - Describing and giving information about food and drink. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนจัดกิจกรรมการให้ความรู้ทางภาษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนในกิจกรรมนำเสนอผลงาน เช่น สื่อกิจกรรมพูดหน้าชั้นเรียน 2. ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มทำการนำเสนอกระบวนการทำโครงการผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ 3. ผู้เรียนแต่ละคนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงาน และสิ่งที่ได้รับจากการทำโครงการ 4. ผู้เรียนทั้งสอง ช่วยกันสัมภาษณ์และแสดงความคิดเห็น เสริมการนำเสนอของเพื่อน 5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจัดนิทรรศการโครงการของตนเอง 6. ผู้เรียนประเมินโครงการในชั้นเรียนต่างๆ 7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะมาทั้งทางอ้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบความรู้และใบงานเรื่อง - Future Tenses - Active & Passive Voice - Participle, infinitive, gerund - บทอ่าน Ligor Food (famous food) - Announcements - speaker's attitude - 	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดเกี่ยวกับ - information about food and drink. - Discussing food preferences - Photo discussion - การเขียน - An email invitation to have local food in your city - process for cooking - a brochure/ advertisement 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในห้องเรียน - ใบงาน - Future Tenses - Active & Passive Voice - Participle, infinitive, gerund - บทอ่าน Ligor Food (famous food) - Announcements - speaker's attitude - 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในห้องเรียน - ใบงาน - Future Tenses - Active & Passive Voice - Participle, infinitive, gerund - บทอ่าน Ligor Food (famous food) - Announcements - speaker's attitude -

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	สาระการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
Marvelous Ligor Food (สุดยอดอาหารเมืองลิกอร์)			<p><u>Reading:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - skimming and scanning for main ideas - Guess meaning from the context - Using reference words <p><u>Writing:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Expository Writing - Argumentative writing <p><u>Culture:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in ordering food & drink - Polite manners in English - Social expressions - Making polite requests <p><u>Other Skills:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Presenting the outcome - Exchanging and expressing opinion - Giving presentation - Using power point presentation - Computer Assisted Instruction <p><u>Content:</u></p> <p>Article about Ligor Food (famous food)</p>			<ul style="list-style-type: none"> - An interview with a local city who makes local food - Writing a role-play set in restaurant - an article about your favorite day 	<ul style="list-style-type: none"> - a brochure/ advertisement - An interview with a local city who makes local food - Writing a role-play set in a restaurant

หน่วยการเรียนรู้	ชั่วโมง	ณ.ย.ย.ย.ย.ย.	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมิน การเรียนรู้
Fantastic Folk Art (ประเพณีที่ควรรู้)	15-18	8	<p>Grammar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Conditional Sentence - Direct and Indirect Speech (statements, questions, commands) - The sentence building (Simple - Compound - Complex) <p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verb with preposition - Nouns and verbs relating to traditional celebrations & customs; festival/ wisdom/ belief and culture /tale/life style - Adjectives for describing events - Superstitions - Idioms - Thai Proverbs and Sayings <p>Listening:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listening for specific details - Listening for speaker's attitude - Note-taking and blank filling <p>Speaking:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing and giving information 	<ol style="list-style-type: none"> แต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม และศึกษาค้นคว้า มาช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล นำข้อมูลทั้งหมดเสนออาจารย์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมาชิกในแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน อ่าน และช่วยกันสรุปความรู้และคำศัพท์ที่ได้ ในกลุ่มตนเอง สมาชิกทุกคนในกลุ่ม พูดแสดงความก้าวหน้าของกระบวนการที่โครงานในหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูลทั้งหมดในขั้นตอนสุดท้าย ผู้สอนจะให้ความรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การอ่าน และเขียนกราฟ หรือแผนภูมิต่างๆ ผู้เรียนจะจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เตรียมแผนการนำเสนอ และเสนอโครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบความรู้และใบงานเรื่อง - Verb with preposition - Conditional Sentence - Direct and Indirect Speech (statements, questions, commands) - The sentence building (Simple - Compound - Complex) - บทอ่าน เกี่ยวกับ Folk Art (traditional celebrations & customs; festival activities, feelings) in Nakhon Si Thammarat 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบงานเกี่ยวกับคำศัพท์ - การพูดเกี่ยวกับ - Describing and giving information about the folk art. - Photo discussion - A short talk from notes; describing celebrations & customs - Explaining your reasons - Inviting, Accepting & Declining an invitation 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในห้องเรียน - ใบงาน - Verb with preposition - Describing and giving information about the folk art. - Photo discussion - A short talk from notes; describing celebrations & customs - Explaining your reasons - Inviting, Accepting & Declining an invitation

หน่วยการเรียนรู้	ปี	คน/ชั่วโมง	เนื้อหาทางภาษา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ชิ้นงาน	การประเมินการเรียนรู้
Fantastic Folk Art (ประเพณีที่ควรรู้)	15-18	8	<p>- Informative Speech</p> <p>- Inviting, Accepting & Declining for invitation</p> <p><u>Reading:</u></p> <p>- Reading for detail and scanning for specific information</p> <p>- Support reading strategies</p> <p>- Using context clues</p> <p><u>Writing:</u></p> <p>- Narrative writing</p> <p>- Writing expression for event</p> <p><u>Culture:</u></p> <p>- Politeness in describing and giving information</p> <p>- Social expressions</p> <p>- Superstitions in Thai Folk Art</p> <p><u>Other Skills:</u></p> <p>- Searching the information from the library/Web-search/YouTube, etc.</p> <p>- Using a dictionary /Computer</p> <p><u>Content:</u></p> <p>Article about Folk Art (traditional celebrations & customs; festival activities, feelings) in Nakhon Si Thammarat</p>			<p>ใบงาน การเขียน</p> <p>- Greetings cards</p> <p>- Writing for narrating a tale</p> <p>- Wall newspaper</p> <p>- bulletin board display</p> <p>- A report assessing good & bad points</p> <p>- A factual paragraph</p>	

แบบประเมินรายละเอียดหลักสูตร

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินคุณภาพรายละเอียดหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยรายการที่จะประเมินดังนี้

ตอนที่ 1 เอกสารหลักสูตร

- 1.1 หลักการและเหตุผล
- 1.2 กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร
- 1.3 วิสัยทัศน์หลักสูตร
- 1.4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 1.5 ผลการเรียนรู้ผลการเรียนรู้
- 1.6 โครงสร้างหลักสูตร
- 1.7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.8 การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 2 เอกสารประกอบหลักสูตร

- แผนการจัดการเรียนรู้

ขอความกรุณาให้ท่านพิจารณารายละเอียดหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องอันดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในแต่ละด้าน/ข้อ และโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย โดยเขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ในแบบประเมินในแต่ละด้าน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพสูงขึ้นต่อไป โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- +1 หมายถึง ถ้าท่านเห็นด้วยกับรายการประเมินแต่ละรายการดังกล่าว
- 0 หมายถึง ถ้าท่านไม่แน่ใจกับรายการประเมินแต่ละรายการดังกล่าว
- 1 หมายถึง ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับรายการประเมินแต่ละรายการดังกล่าว

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

นางฤทธิชญา เผือกพรหม

นิสิตระดับดุขุภักดิ์บัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินรายละเอียดหลักสูตร

ตอนที่ 1 เอกสารหลักสูตร

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ				
1.1.1 กล่าวถึงความจำเป็นของหลักสูตรได้อย่างสมเหตุสมผล				
1.1.2 การวิเคราะห์ความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐาน มีความครอบคลุม ครบถ้วน				
1.1.3 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง มีความถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ง่าย และมีความเหมาะสม สามารถให้ภาพรวมของหลักสูตรได้				
1.2 กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร				
1.2.1 การเลือกกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมีความเหมาะสมสอดคล้องและสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
1.2.2 กรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมีความชัดเจน สะท้อนสภาพปัญหาของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้				
1.2.3 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง มีความถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ง่าย และมีความเหมาะสม เป็นแนวทางนำไปสู่ การปฏิบัติจริงได้				
1.3 วัสดุทัศนหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ				
1.3.1 มีจุดเน้นที่ชัดเจน สะท้อนภาพรวมของหลักสูตร				
1.3.2 สอดคล้องตามกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร				
1.3.3 เป็นรูปธรรมที่สามารถใช้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรและนำไปปฏิบัติได้				
1.4 หลักการของหลักสูตร				
1.4.1 หลักการที่กำหนดไว้สอดคล้องกับพื้นฐาน				
1.4.2 สอดคล้องครอบคลุมคุณลักษณะของตัวแปรตาม				

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.4.3 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง มีความถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ง่าย และมีความเหมาะสม ให้ภาพรวมของหลักสูตรนำไปสู่การปฏิบัติได้				
1.5 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
1.5.1 สอดคล้องกับหลักการและวิสัยทัศน์ของหลักสูตร				
1.5.2 สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร				
1.5.3 ชัดเจน สามารถวัดผล และนำไปสู่การปฏิบัติได้				
1.6 ผลการเรียนรู้				
1.6.1 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการรู้ ภาษาอังกฤษ				
1.6.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ				
1.6.3 ชัดเจน เหมาะสมตามแนวคิดของการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและเรียนเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นฐาน นำไปสู่การปฏิบัติได้				
1.7 โครงสร้างหลักสูตร				
1.7.1 ชื่อวิชา ลักษณะวิชา ระดับชั้น จำนวนคาบ เวลาเรียน จำนวนหน่วยกิต และคำอธิบาย รายวิชา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร				
1.7.2 กำหนดรายละเอียดเนื้อหา จัดแบ่งได้อย่าง ชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมกับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ และครอบคลุมตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
1.7.3 กำหนดหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องตาม หลักการพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษ เหมาะสมกับเวลาเรียนและมีความยากง่าย เหมาะสมระดับชั้นของผู้เรียน				
1.8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1.8.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
1.8.2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียนและบริบทของการใช้ภาษาใน สถานการณ์จริง				

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.8.3 แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ด้านอย่างครอบคลุม สามารถ นำไปปฏิบัติได้				
1.9 การวัดและประเมินผล				
1.9.1 แนวทางการวัดและประเมินผลมีความตรงและ ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
1.9.2 เสนอเกณฑ์การวัดและประเมินผลได้อย่าง เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา				
1.9.3 เสนอเกณฑ์การวัดและประเมินผลได้อย่าง เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1 ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 มีความสอดคล้องครอบคลุมองค์ประกอบหลัก ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระ/เนื้อหาการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้				
1.2 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง มีความชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย นำไปสู่การปฏิบัติได้				
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจน สอดคล้อง กับหลักการตามแนวคิดของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร และผลการเรียนรู้				
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสม นำไปใช้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และสามารถวัดและตรวจสอบพฤติกรรมครบทั้งด้าน ความรู้ (knowledge: K) ด้านทักษะกระบวนการ (Process: P) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute :A)				
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีใช้ภาษาในการเรียบเรียง ชัดเจน เข้าใจง่าย นำไปสู่การปฏิบัติได้				
3. ด้านเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้				
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในแต่ละ ส่วนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้				
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้อง เหมาะสม ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และครอบคลุม เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้				

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ใช้ภาษาในการเรียบเรียงชัดเจน เรียงลำดับตามความยากง่าย นำไปสู่การปฏิบัติได้ เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นของผู้เรียน				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการตามแนวคิดของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน				
4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และมีบทบาทในกิจกรรม และผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาด้วยวิธีที่หลากหลาย				
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง มีผลงาน (สร้างผลงาน) จากการปฏิบัติ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ภาษาในการเรียบเรียงชัดเจน เรียงลำดับตามความยากง่าย นำไปสู่การปฏิบัติได้เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นของผู้เรียน				
5. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้				
5.1 สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของบทเรียน				
5.1 สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอด ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น และมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนได้อย่างมีรูปธรรม และเป็นกระบวนการ				
5.3 สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความแปลกใหม่ ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นของผู้เรียน				

รายการประเมิน	ระดับการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
6.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและผลการเรียนรู้ของหลักสูตร				
6.2 มีการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นสภาพจริง ตรงตามการวัดและตรวจสอบพฤติกรรมครบทั้งด้านความรู้ (knowledge: K) ด้านทักษะ กระบวนการ (Process: P) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute :A)				
6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

**** ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้คะ****

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางภูริชญา เพ็ญพรหม เกิดวันที่ 7 กรกฎาคม 2513 ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช ในปีการศึกษา 2531 สำเร็จ การศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ ภาคใต้ ปีการศึกษา 2536 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา เขตหาดใหญ่ เมื่อปีการศึกษา 2553 จากนั้นได้เข้าศึกษาในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุ ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ครูผู้สอน โรงเรียนเตรียม อุดมศึกษาภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช

